தான் பிரீன்

ப. ராமஸ்வாமி

பதிப்பகம்

தான் பிரீன்

[ஐரிஷ் சுதந்திர வீரன்]

ஆசிரியர் :

ப. ராமஸ்வாமி

மணிமேகலை

பதிப்பகம்

[ரூ. 1/-

சமர்ப்பணம்

எனது ஆருயிர் நண்பர்

திரு. சைலப்பபிள்ளை அவர்களுக்கு

முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் சுதந்திரப் போரை நடத்துவதற்குப் போராடுபவர்கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. சுதந்திரத்தைப் பற்றி ஆனந்தக் கனவுகள் கண்டு வீரக் கவிதை பாடக்கூடிய புலவர்கள் வேண்டும், அறிவாளிகள் வேண்டும், தீர்க்கதரிசிகள் வேண்டும். உணர்ச்சியற்றுக் கிடக்கும் மானிடப் பிண்டங்களை உருவாக்கி உயிரூட்டக்கூடிய ஆசிரியர்களும், பத்திரிகைகளும், நூல்களும் வேண்டும். மலை பெயர்ந்தாலும் நிலைபெயராத தீரர்கள் வேண்டும். அயர்லாந்து அனைத்தையும் பெற்றிருந்தது. மூலையிலே கிடந்த ஐரிஷ் பாஷையைப் புதுப்பித்து அரியாசனத்தில் அமர்த்துவதற்கு ஈட்ஸ் போன்ற புலவர் சிலர் முன்வந்தனர். அடிமைத்தனத்தின் வேரையே பொசுக்கக்கூடிய நெருப்பைக் கக்கிக்கொண்டு பத்திரிகைகள் பல வெளிவந்தன. மக்களையும், தொழிலாளரையும், குடியானவரையும், பிரபுக்களையும் ஒன்றுசேர்த்து விடுதலை வெறியூட்டி ஆட்டுவிப்பதற்கு ஆர்தர் கிரிபித், பார்னல், மைக்கேல் காலின்ஸ், இமன் டிவெலரா, தான் பீரீன், டெரன்ஸ் மாக்ஸ்வினி முதலிய ராஜதந்திரிகளும், அறிஞர்களும், வீரர்களும் முன்வந்து உழைத்தனர். இவர்களுடைய உழைப்பாலும், மக்களின் ஒத்துழைப்பாலும் 300–வருஷத்து அடிமைத்தளை உடைந்து சிதறிப் பொடிப் பொடியாகப் பறந்து விட்டது.

அயர்லாந்து புரிந்த அரும் போரின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப்பற்றித் தலைவர் டிவெலரா பலமுறையாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அவருடைய வாக்கியங்களில் சிலவற்றைக் கவனித்தாலே உண்மை எளிதில் புலப்படும்.

'நாமும் ஆங்கிலேயரும் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள். ஆயினும், அவர்கள் நமது வீட்டில் குடிபுக ஒருநாளும் சம்மதிக்க மாட்டோம்.

'அயர்லாந்துக்குப் பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் என்று சொல்லாதவர்கள் ஆங்கில அதிகாரிகள் மட்டுமே.

'தேசிய விடுதலை ஒளியில்தான் தேசிய அறிவு மலரும். உள்ளத்தின் விடுதலைக்கு அரசியல் விடுதலையே வழி.

'அயர்லாந்து அடிமைப்பட்டிருக்கும் வரை உலகிலே ஒருபோதும் சமாதானம் ஏற்படாது.

'நமக்குக் கதி நமது பாஷை. அதுவே நம் குணத்தை அமைக்கிறது.

'அரசியல் அடிமைத்தனத்தில் இருப்பவர்களுடைய ஈட்டி முனைகள் நாம். அடிமை இருளில் உழல்வோர் யாவருக்கும் சுதந்திர உதயத்தின் சூரிய கிரணங்கள் நாம்.

'நாம் ஒற்றுமைப் படுவதைக் கண்டு நம்மை அடக்கி யாள்பவன் நடுங்குவது இயற்கைதான்.

'உண்மையான ஐரிஷ்காரன் யார்? ஆங்கிலேயரால் கலகக்காரன் என்று அழைக்கப்படுகிறவனே.'

அயர்லாந்தின் விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டிருந்த சிலரைப் பற்றித் தமிழில் எழுத வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டது. 1932-ம் ஸு முதல் இரண்டு வருடம் திருச்சி சிறையில் மூன்றுவது வகுப்புக் கைதிகளாக என்னோடு நூற்றுக் கணக்கான இளைஞர்கள் இருந்து வந்தனர். அவர்களில் ஆங்கிலப் படிப்பு இல்லாதவரே பெரும்பாலோர். அவர்களுக்காக நான் தமிழில் எழுதிய நூல்களிலே அயர்லாந்தைப் பற்றியவை மூன்று: 'மைக்கேல் காலினஸ்' சரித்திரம், டெரன்ஸ் மாக்ஸ்வினியின் 'சுதந்திரத்தின் தத்துவங்கள்', 'தான் பிரீன்' சரித்திரம்.

இந்த மூன்றில் முந்தியவை இரண்டும் முன்பே வெளி வந்து விட்டன. 1947-வரை நம் நாடு அடிமைப்பட்டிருந்த தால், 'தான் பிரீன்' சரிதையை வெளியிட இயலவில்லை. ஏனெனில் இதற்கு ஆதாரமான மூலநூல் இந்திய நாட்டினுள் வரக் கூடாதென்று கடற் சுங்கச் சட்டத்தின்படி ஆங்கில அரசாங்கம் தடை செய்திருந்தது.

தான் பிரீன் என்ற இந்த ஐரிஷ் வீரனின் தமிழ்ச் சரிதையைச் சிறையில் நண்பர்கள் யாவரும் நாவல்களைப் படிப்பது போல் ஆர்வத்தோடு படித்தார்கள். பலர் இதற்குப் பிரதி எழுதி வைத்துக் கொண்டார்கள். காகிதம், பேனா, மை—எதுவும் எங்களுக்குக் கிடையாது. எங்களைப் போலவே இந்தப் பொருள்களும் சட்டத்தை மீறி ஜெயிலுக்குள் வந்தன!

தான் பிரீன் தானே ஒரு நூல் எழுதியிருந்தான். 'அயர்லாந்தின் விடுதலைக்காக எனது போர்' என்பது அதன் பெயர். அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டிருந்த அந்த நூல் எப்படியோ கடல்களை யெல்லாம் தாண்டித் தானும் சட்டத்தை மீறித் திருச்சிச் சிறைக்குள் எங்களிடம் வந்து சேர்ந்தது. அதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டே இந்த நூலை எழுதினேன்.

நான் எழுதிய தாள்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து என் உயிர் நண்பர் திரு. வை. சிவராமன் என்ற சைலப்பபிள்ளை, முத்துப் போன்ற தம் கையெழுத்தில் ஒரு நல்ல பிரதி எழுதித் தந்தார். இதைப் போல் வேறு சில நூல்களுக்கும் அவர் பிரதி எழுதியிருந்தார். சட்ட விரோதமான இந்தச் 'சரக்குகள்' எல்லாம் சிறையிலே நான் அடைபட்டிருந்த சிறு அறைக்குள் இருந்தன. வார்டர்களோ அதிகாரிகளோ கண்டால் இவைகள் யாவும் கூண்டோடு கைலாசம் போய்விடும். எப்படியோ பல மாதங்களாக என் புத்தகக் கட்டு பறிமுதலாகாமல் இருந்து வந்தது. ஆனால், திடீரென்று ஒரு நாள் மாலை, அதிகாரிகளும் வார்டர்களும், கான்விக்ட் வார்டர்களும் சிறை முழுதும் சோதனை போட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எங்கும் விசில்களின் ஓசை! போலீஸ் தடபுடல் வேறு! கைதிகள், இருந்த இடங்களை விட்டு வெளியே வரமுடியாமல், அறைகளில் தள்ளிப் பூட்டப்பட்டனர். நானும் என் அறைக்குள்ளே யிருந்து கதவின் இரும்புக் கம்பிகளைச் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். கதவுக் கம்பிகளின் வழியாக வெளியே கைகளை நீட்டிக் கொண்டு, வராந்தாவிலிருந்த விளக்கின் உதவியால் நள்ளிரவில் நான் எழுதி முடித்த அநேகம் 'நோட்டுப் புத்தகங்கள்' எல்லாம் அன்று ஒரு நொடியில் பறிமுதலாகும் நிலை வந்துவிட்டது.

எனக்கு அடுத்த அறையில் சைலப்பபிள்ளை இருந்தார். என் அறையிலிருந்தபடியே சப்தம் கொடுத்தேன். 'நோட்டுப் புத்தகங்களை என்ன செய்ய?' என்று கேட்டேன். 'நானும் அதைப் பற்றித்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்...... எவனாவது வருகிறானா என்று பார்ப்போம்!' என்றார். சிறிது நேரத்தில் அவருக்குத் தெரிந்த ஒரு கான்விக்ட் வார்டர் (நீண்ட காலத் தண்டனை பெற்றுச் சிறை வார்டருக்கு உதவியாக நியமிக்கப் பெறும் கைதி) வராந்தா வழியே வந்தான். நண்பர் அவனிடம் விவரம் சொல்லி, எப்படியாவது எங்கள் சொத்தைப் பாதுகாத்துச் சோதனை முடிந்த பிறகு திரும்பத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவன் தயாரா யிருந்தான். ஆனால் அதிகாரிகள் எங்கும் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்ததால், அதிகமாய்ப் பயந்து நடுங்கினான். என் அறை வாசலுக்கு வந்து, 'சாமி, கட்டு, கட்டு! சீக்கிரம் கட்டு!' என்றான்.

நான் கட்ட வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. கட்டி யிருந்தவைகளை அவிழ்க்கத்தான் வேண்டியிருந்தது. எப்படியோ மிக விரைவாக எல்லாம் வெளியேறி விட்டன. அவன் எல்லாவற்றையும் அள்ளிக்கொண்டு ஒரே ஓட்டமாகப் போய் விட்டான். என் அறைக்கு நேராக வெகு தூரத்தில் ஒரு பெரிய கிணறு உண்டு. அவன் அதை நோக்கியே ஓடினான். என் எழுத்துக்கள் வார்டர்கள் வீடுகளிலே அடுப்பின் நெருப்புக்கு இரையாகும் என்று இதுவரை பயந்திருந்தேன். இப்போது அவை வருண பகவானுக்கு இரையாகும் போலக் காணப் பட்டது!

கான்விக்ட் வார்டர் ஒரு பெரிய கயிற்றை எடுத்து எல்லா நூல்களையும் ஒன்றாகக் கட்டி, அந்தக் கட்டைக் கிணற்றின் நடுவிலிருந்த கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டித் தொங்க விட்டு விட்டான். நூல்கள் கிணற்றுக்குள் தூக்கில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன! வேறு எங்கு வைத்திருந்தாலும் அன்று நடந்த சோதனையில் அவை அகப்பட்டிருக்கும்! சோதனை முடிந்ததும், எல்லா நூல்களும் ஒழுங்காக என் அறையில் முன் இருந்த இடத்திலே திரும்பி வந்து அமர்ந்துவிட்டன. பிறகு, முன்ன

தாக விடுதலை அடைந்த தொண்டர்கள் மூலம் அவையும் விடுதலை பெற்றுச் சிறையிலிருந்து வெளியேறின. கிணற்றினுள் தொங்கி உயிர் பிழைத்த 'தான் பிரீன்' இப்போதுதான் அச்சாகி வெளிவருகிறது.

'தான் பிரீன்' சரிதை படிக்க நாவல் போலிருக்கும். ஆனால், இது கற்பனைக் கதை அன்று!

திருநெல்வேலி
15—3—1953

ப. ராமஸ்வாமி

பொருளடக்கம்

ஆஷ்டவுண் போராட்டம்

அயர்லாந்தின் தலைநகரம் டப்ளின். அந்நகரின் மத்தியி லிருந்து நான்கு மைல்களுக்கு அப்பால் ஆஷ்டவுண் என்ற ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அது டப்ளினிலிருந்து செல் லும் பெரிய ரஸ்தாவிலிருந்து சுமார் இருநூறு கஜ தூரத்தில் உள்ளது. இரண்டுக்கும் இடையில் ஒரு கிளை ரஸ்தா செல்லும். ஆஷ்டவுண் பெரிய ஊரன்று. அங்கு வீடுகளும் சில, வசிப்பவர் களும் மிகச் சிலர். டப்ளின் நகர வாசிகளில் அநேகர்கூட அதைப் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். இவ்வளவு சிறிய ஊரிலே ஒரு புகை வண்டி நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருந்ததின் காரணம், பந்தய ஓட்டங்களுக்கும் வேட்டையாடுவதற்கும் குதிரைகளை இறக்குமதி செய்யவும் ஏற்றுமதி செய்யவுமேயாகும். அப்பக் கத்தில் குதிரைப் பந்தயத்திற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த மைதா னங்கள் பல உண்டு; வேட்டையாடுவதற்கு ஏற்ற வனங்களும் அதிகம். பந்தயத் தோட்டங்களின் சொந்தக்காரர் சிலருடைய வீடுகளும், அநாதை விடுதிகளும், கன்னிகா மடங்களும் தவிர வேறு பெரிய மாட மாளிகைகளை அங்கே பார்க்க முடியாது.

ஆஷ்டவுணில் விசேஷமாய்ச் சொல்லக்கூடிய இடம் கெல்லி என்பவருடைய மதுபான விடுதி. அவ்விடுதியில் எப்பொழுதும் பழத்தில் ஈ மொய்ப்பதுபோல், ஜனங்கள் கூடிக் குடித்துக் குலாவிக் கொண்டிருப்பது வழக்கம்.

ஸ்டேஷனுக்குச் செல்லும் ரஸ்தாவும் பெரிய ரஸ்தாவும் கூடுகிற இடத்தில் அந்த விடுதி அமைந்திருந்தது. ரயிலுக்குப் போக வேண்டியவர் பெரிய ரஸ்தாவிலிருந்து வலது பக்கம் திரும்ப வேண்டும். அதேயிடத்தில் இடது பக்கமாக வேருெரு ரஸ்தா செல்லுகிறது. அந்த ரஸ்தாவில் சிறிது தூரம் சென்ருல் புகழ் பெற்ற பீனிக்ஸ் தோட்டத்தைக் காணலாம். அந்தத் தோட்டத்தின் வாயிலில் முற்காலத்தில் எப்பொழுதும் ஒரு போலீஸ் படை இருப்பது வழக்கம். பின்ஞல் அது நின்றுபோய்

விட்டது. அத்தோட்டத்தினுள்ளே, வாயிலிலிருந்து கால் மைல் தூரத்தில், ஒரு பெரிய மாளிகை இருக்கிறது. ஆங்கில மன்னரின் பிரதிநிதியாக அயர்லாந்திலுள்ள வைசராய் சில சமயங்களில் தங்குவதற்காக அது அமைக்கப்பட்டிருந்ததால், அதற்கு 'வைசராய் லாட்ஜ்' என்று பெயர். ஆஷ்டவுனேயும், அதன் ரஸ்தாக்களையும் ஸ்டேஷனையும் பற்றி மேலே விரிவாகச் சொல்லப்பட்டதன் காரணம் என்னவெனில், வெகு சீக்கிரத்தில் அங்கு ஒரு போராட்டம் நடப்பதைக் காணப் போகிறோம். ஆதலால் முன்னதாகவே திசைகளைத் தெரிந்து கொள்வது நலமல்லவா?

1919-ம் வருஷம், டிசம்பர் மாதம், 19-ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை, காலை 11-மணியிருக்கும். டப்ளின் நகரிலிருந்து சில வாலிபர்கள் துப்பாக்கி முதலிய ஆயுதங்களைத் தங்கள் உடைகளில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு, சைக்கிள் வண்டிகளில் ஏறி விரைவாக ஆஷ்டவுனை நோக்கி வந்தார்கள். எல்லோரும் கூடி வந்தால் பிறர் சந்தேகித்து விடுவார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் ரஸ்தாவில் இருவர் இருவராகப் பிரிந்து வந்தார்கள். ஆஷ்டவுனுக்கு வந்தவுடன், அவர்கள் யாவரும் கெல்லியின் விடுதிக்குள் சென்று அமர்ந்தார்கள். அவர்கள் மொத்தம் பதினொருவர். மிகுந்த கம்பீரத்துடனும், வானமே துளங்கி விழுந்தாலும் கலங்காத உள்ளத்துடனும் விளங்கிய தான் பிரீன் அவர்களுடைய தலைவன். அவன் முப்பது வயதுக்குள்ளிட்ட பிராயத்தினன்; தலைவனுக்குரிய அருங்குணங்களை யெல்லாம் அணிகலன்களாய்ப் பெற்றவன். ஸீன் டிரீஸி, ராபின்ஸன், ஹோகன், டாலி, மக்டோன்னல், கியோக், லியனார்டு, கில்காயின், பைரன், ஸாவேஜ் என்பவர்கள் மற்றப் பதின்மர்கள். இவர்களில் ஸாவேஜ்தான் வயதில் மிகவும் இளையவன். அவன் பால்மணம் மாறாத ஒரு பச்சிளங் குழந்தை. வீர உள்ளமும், தாய் நாட்டின் மீது தணவாத காதலும் பெற்று விளங்குவது போன்ற முகத்தோற்றமுடையவன். அவனுடைய முழுப்பெயர் **மார்ட்டின் ஸாவேஜ்.**

இந்தக் கூட்டத்தினரைச் சூழ்ந்து வேறு பல தொழிலாளர்களும் குடியானவர்களும் குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். யாரும் அவர்களைக் கண்டு சந்தேகப்படவில்லை. அவர்கள் எந்த நோக்கத்துடன் கூடியிருக்கிறார்கள் என்றோ, அவர்கள் அனைவ

ரும் ஒரே கூட்டத்தார் என்றே எவருக்கும் தெரியாது. அவர்கள் இனிய பான வகைகளை வாங்கிக் குடிப்பதிலும் பேசுவதிலும் நேரத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவரையொருவர் அப்பொழுதுதான் சந்தித்தவர்களைப்போல் சம்பாஷித்தார்கள். சம்பாஷணை இயற்கையாயிருக்கவில்லை, முழுதும் ஜோடிக்கப் பட்டது. ஆடு மாடுகள், உழவு, நாற்று நடுகை, மேய்ச்சல் நிலங்கள் முதலிய பல விஷயங்களைப் பற்றி அவர்கள் பேசினுர் கள். ஆனுல் மறந்தும் அரசியலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையேனும் பேசவில்லை. எல்லோரும் வெகு ஜாக்கிரதையுடன் பேசவேண்டி யிருந்தது. ஏனெனில், பேசியவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது; ஆனுல் சூழ வீற்றிருந்த குடியானவர் களோ, வாழ்நாள் முழுதும் விவசாயத்திலே திளைத்தவர்கள். வாலிபர்கள் தவறுதலான வார்த்தைகள் வெளிவராதபடி மிகுந்த நிதானத்துடன் பேசினுர்கள்.

பேச்சு ஒருபுறமிருக்க, யாவருடைய உள்ளமும் வேறு ஏதோ ஒரு விஷயத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததாகக் காணப்பட்டது. அவர்களிற் சிலர் அடிக்கடி தங்கள் கைக்கடிகாரங்களில் நேரம் பார்த்தனர். வெளியில் சாலைகள் கூடுமிடத்தில் கண்ணேட்டஞ் செலுத்தி, போகிறவர்களையும் வருகிறவர்களையும் நுட்பமாய்க் கவனித்து வந்தனர். முதலாவதாக, டப்ளின் நகரப் போலீஸ் காரன் ஒருவன், தனது பருத்த உடலைத் தூக்க முடியாமல் தூக் கிக் கொண்டு, பீனிக்ஸ் தோட்ட வாயிலிலிருந்து வெளியே வந் தான். அவன் உருவம் பார்க்கத் தக்கதுதான்! திண்ணமான சரீரம், ஈட்டி போல் ஆகாயத்தில் துருத்திக் கொண்டிருந்த முனையுள்ள தொப்பி, பளபளவென்று ஒளிவிடும் பொத்தான் கள், மாசு மறுவற்ற பூட்ஸுகள், இடுப்பிலே ரிவால்வார்—இத் தனையையும் சேர்த்து ஒன்ருய்க் கருதிப் பார்த்தால் தெரியக் கூடிய உருவந்தான் அந்தப் போலீஸ் வீரன். அவன் சாலையில் நின்றுகொண்டு யாரையும் நடமாட விடாமல் தடுத்துக் கொண் டிருந்ததால், யாரோ ஒரு பெரிய அதிகாரி அங்கு வருவதற்கு ஏற்பாடு நடப்பதாகத் தோன்றியது.

ஆம், அன்று ஒரு பெரிய அதிகாரி அங்கு விஜயம் செய்வ தாக இருந்தார். அவர்தான் அயர்லாந்தின் வைசராய். அவர்

வெளியூரிலிருந்து தமது தலைநகருக்கு அப்பொழுது விஜயஞ் செய்ய ஏற்பாடாயிருந்தது. இந்த ஏற்பாடு பொதுஜனங்களுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும், இதர அதிகாரிகளுக்கும், பல ரகசியப் போலீஸாருக்குமே தெரியாது. வைசராயின் மெய்ப்பாதுகாப்பின் பொருட்டு எவர்களுக்குத் தெரியவேண்டியது அவசியமோ அவர்களுக்கு மட்டும் அவரது வருகை கடைசி நேரத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. வைசராயின் விஜயம் இத்தனை ரகசியமாக வைக்கப்பட்டது ஏன்? ஏனெனில் காலநிலை அப்படி இருந்தது. அயர்லாந்து முழுதும் ஆங்கிலேயரிடம் துவேஷம் உச்ச நிலையிலிருந்தது. புரட்சிக்காரர்கள் எங்கு கண்டாலும் போலீஸாரையும், அதிகாரிகளையும் சுட்டுத்தள்ளி வந்தனர். சாதாரண உயிர்களில் இவ்வளவு வர்மம் செலுத்தி வந்த அவர்கள் கையில் அயர்லாந்தின் அரசாங்கத் தலைவரான வைசராயின் உயிர் சிக்குமானால் அது தப்ப முடியுமா? அப்பொழுதிருந்த வைசராய் லார்டு பிரெஞ்ச். அவர் அயர்லாந்தில் பிறந்தவராயினும், ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்காகவே உழைத்தவர். அவர் பெரிய தந்திரசாலி. தாம் புறப்படும் நேரத்தையும் செல்லும் பாதையையும் முன் கூட்டித் தெரிவிப்பார்; கடைசி வேளையில் எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிடுவார். ரயிலில் போவதாகச் சொல்லி மோட்டாரில் போய்விடுவார். பல வேஷங்கள் தரித்துப் பிறர் அறிய முடியாமல் செல்வார். ரஷ்ய சக்ரவர்த்தியான ஜார் அரசன் இதுபோல்தான் செல்வது வழக்கமாம். ஜாருக்கு நாடெங்கும் பகை, பிரஜைகள் எல்லோரும் விரோதிகள். அவன் உயிரை யார் எந்த நேரத்தில் பழிவாங்குவர் என்பது நிச்சயமில்லாமல் இருந்தது. அதுபோலவே அயர்லாந்து ஜனங்கள், தங்கள் தேசத்தில் ஏற்பட்டிருந்த ஆங்கில அரசாங்கத்தைப் பகைத்து வெளிப்படையாகக் கலகஞ் செய்யக் கிளம்பி விட்டதால், லார்டு பிரெஞ்ச் மிகுந்த கவனத்துடன் நடமாட வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தது. அவர் வருகை மிகவும் அந்தரங்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அது சம்பந்தமான இடம் காலம் முதலியவை எவர்களுக்குத் தெரியக் கூடாதோ அவர்களுக்கு மட்டும் எப்படியோ தெரிந்திருந்தது! கெல்லியின் விடுதியில் தங்கிக் கொண்டிருந்த பதினொரு பேர்களுக்கு வைச

ராய் அன்று பகல் 11-40 மணிக்கு ஆஷ்டவுண் ஸ்டேஷனில் வந்திறங்குகிறார் என்பது தெரியும். அதற்காகத்தான் அரைமணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே அவர்கள் புறப்பட்டு வந்து விடுதியில் காத்திருந்தனர்.

வைசராயின் ரயில் வருவதற்குச் சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னால், துப்பாக்கிகள் ஏந்திய பட்டாளத்தார் நான்கு ராணுவ மோட்டார் லாரிகளில் பீனிக்ஸ் தோட்ட வாயிலிலிருந்து வெளியேறி, கெல்வியின் விடுதிப் பக்கமாக ரயில் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று, அணிவகுத்து நின்றனர். இவர்களைத் தவிர வேறு பல ஆயுதந் தாங்கிய டப்ளின் நகரப் போலீஸார் பீனிக்ஸ் தோட்ட வாயிலிலிருந்து 'வைசராய் லாட்ஜ்' வரையிலும் வழியைப் பாதுகாத்து வந்தனர். குறித்த நேரத்தில் ரயில் வண்டி ஆஷ்டவுண் ஸ்டேஷனில் வந்து நின்றது. இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் கழிந்தன. ஸ்டேஷன் ரஸ்தாவில் மோட்டார் கார்கள் 'கிர் கிர்' என்று வேகமாய் ஓடிவரும் சப்தம் கேட்டது. விடுதியிலிருந்த பதினொரு பேர்களும் மெதுவாக வெளியே வந்து, முன்னதாகவே ஏற்பாடு செய்திருந்தபடி, தத்தமக்குரிய இடத்தில் போய் நின்றனர். அவ்விடுதிக்குப் பின்னால் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஓர் உரவண்டியின் பக்கம் தான் பிரீனும், கியோக்கும், ஸாவேஜும் சென்று அதை இழுத்தனர். அது மிகக் கனமான வண்டியாதலால் மிகவும் சிரமப்பட்டு இழுக்கவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அதைப் பலமாக இழுத்து ஸ்டேஷன் ரஸ்தாவுக்குக் கொண்டு சென்றனர். அப்பொழுது முதன் முதலில் அங்கு வந்து நின்று கொண்டிருந்த போலீஸ்காரன் கூக்குரல்போட ஆரம்பித்தான். 'யார் அங்கே? கவர்னர்-ஜெனரல் வரப்போகிறார்! விலகு, விலகு!' என்று அவன் கூவினான். அந்த ஆசாமிகளோ, தாங்கள் மட்டுமன்றி உரவண்டியையும் சேர்த்து இழுத்துச் சென்றனர்!

அவர்களுக்கு வைசராய் வரப்போவது நன்றாய்த் தெரியும். தெரிந்ததினால்தான் சரியான சமயத்தில் வண்டியை இழுத்தார்கள். அவர்களுக்கு வைசராயிடத்தில் வேலை இருந்தது. அது போலீஸ்காரனுக்கு எப்படித் தெரியும்? நேரமோ பறந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு விநாடி ஒரு யுகமாகத் தோன்றியது.

கரணம் தப்பினுல் மரணம்! உரவண்டியைச் சாலையின் மத்தியில் உருட்டினுல்தான் வைசராயின் கார் நிற்கும். இடையில் அதற்குத் தடை ஏற்பட்டால், அவர்கள் காரியம் வீணுகிவிடும். போலீஸ்காரன் கண்டித்து ஏசிக்கொண்டேயிருந்தான். தான் பிரீன் இடைவிடாது வண்டியை இழுத்துக் கொண்டேயிருந்தான். அவனும் நண்பர்களும் கைகளில் துப்பாக்கி வைத்திருந்ததைப் போலீஸ்காரன் கண்டுபிடிக்க வில்லை.

அக்காலத்தில் ஜனங்கள் துப்பாக்கிகள் வைத்துக் கொள்ள உரிமை கிடையாது. போலீஸ்காரனேடு வாதாடுவதில் பயனில்லையெனினும் அவன் வாயை மூடுவதாகவும் இல்லை. துப்பாக்கியை எடுத்து அவன் வாயை அடக்கலாம் என்ருல், ஒரு பாவமும் அறியாத அவனைச் சுடுவதால் என்ன பயன்? மேலும் குண்டோசை கேட்டவுடன் வைசராயின் பாதுகாப்புக்காக நிற்கும் பட்டாளத்தார் அங்கு ஓடிவந்திருப்பார்கள். இவ்வாறெல்லாம் எண்ணமிட்டான் தான் பிரீன். போலீஸ்காரனை வார்த்தைகளால் பயமுறுத்திக் கொண்டே வேலையை நிறைவேற்றி வந்தான். அவன் வேலை என்ன? உரவண்டியை ரஸ்தாவில் இழுத்துச் சென்று, ஸ்டேஷனிலிருந்து கார்கள் வரும்பொழுது முதல் மோட்டாரை விட்டு விட்டு, இரண்டாவது மோட்டாருக்கு முன்ஞல் வண்டியைத் தள்ளி வழியை மறித்து நிறுத்திவிட வேண்டும். இதற்கு உதவியாக மற்ற இரு நண்பர்களும் கூட இருந்தனர். போலீஸ்காரன் கடைசிவரை தன்னுடைய கூக்குரலை நிறுத்தாததைக் கண்டு சாலைப் பக்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒருவன், தான் பிரீனுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று, தன் கையிலிருந்த ஒரு வெடிகுண்டைப் போலீஸ்காரன் மீது குறி வைத்து எறிந்துவிட்டான். இது பொருத்தமில்லாத வேலை. ஏனென்ருல், குண்டோசை கேட்டால், லார்டு பிரெஞ்ச் அந்தப் பாதையிலேயே வராமல், வேறு ஸ்டேஷனுக்குப் போய்விடக் கூடும்; அல்லது ராணுவத்தார் அங்கு வந்து கூடிவிடக் கூடும்; முன்னேற்பாடுகள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டுவிடும். இவை ஒன்றையும் கவனியாது அவ்வாலிபன் ஆத்திரத்தில் குண்டை எறிந்துவிட்டான். நல்லவேளையாக அது போலீஸ்காரனுக்கு அதிகக் காயத்தை உண்டாக்கவில்லை. அவன் தலையில் மட்டும் சிறிது

காயப்படுத்தியது. தான் பிரீனும் அவன் நண்பர்களும் ஒரு நிமிஷத்தையும் வீணாக்கக் கூடாதென்றும், வருவது வரட்டுமென்றும் துணிந்து நின்றனர். வைசிராயின் சாரணன் ஒருவன் ஒரு மோட்டார் சைக்கிளில் முன்னதாகச் சென்றான். அடுத்தாற்போல் ஒரு கார் வந்தது. பதினொரு பேர்களும் பல இடங்களிலிருந்து அதன்மேல் சுட ஆரம்பித்தனர். உடனே வண்டியிலிருந்தவர்களும் எதிர்த்துச் சுட்டனர். ஒரு குண்டு தான் பிரீனுடைய தலையில் பட்டு அவனுடைய தொப்பியை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. தலையில் காயமில்லை. கார் சென்ற வேகத்தில் அதனுள் யார் யார் இருந்தனர் என்பதைக் கவனிக்க முடியாது போயிற்று. வெளியே நின்றவர்களுக்கு அவர்களைப்பற்றிய கவலையும் இல்லை. ஏனெனில், இரண்டாவது காரில்தான் வைசராய் வருவார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். முதல் காரைச் சுட்டால் அதிலுள்ளவர்கள் அதை வேகமாய் ஓட்டிச் சென்று விடுவார்கள்; பின் சாவகாசமாக இரண்டாவது காரை எதிர்க்கலாம் என்பது அவர்கள் எண்ணம். அவர்கள் எண்ணியபடியே முதல் கார் வாயு வேகத்தில் பறந்து சென்றது. தான் பிரீன் உரவண்டியை ரஸ்தாவை மறித்து நிறுத்திவிட்டான். இரண்டாவது காரும் வந்துவிட்டது! தான் பிரீனும், அவனுடைய கூட்டத்தாரும் நாலு பக்கத்திலுமிருந்து அதன் மேல் ரிவால்வர்களால் சுட்டனர்; வெடி குண்டுகளையும் வீசியெறிந்தனர். கார்மீது நெருப்பு மழை பெய்வது போலிருந்தது. ஆனால் காருக்குள் ளிருந்தவர்களும் பதிலுக்குச் சுட ஆரம்பித்தார்கள். காரிலிருந்தவர்களிடம் எந்திரத் துப்பாக்கியும் இருந்தது. அதனாலும், நீண்ட துப்பாக்கிகளாலும் அவர்கள் சுட்டனர். வெளியே நின்றவர்களிடம் ரிவால்வர்களும் வெடிகுண்டுகளுமே இருந்தன. தான் பிரீனும் அவனுடன் வண்டிப் பக்கம் நின்ற இருவரும் மிகுந்த அபாயகரமான நிலையிலிருந்தனர். பகைவருடைய துப்பாக்கிகள் அவர்களைக் குறிவைத்துச் சுட்டன. அத்துடன், ஓடைப்புறத்திலும், மற்ற இடங்களிலும் சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்த அவர்களுடைய நண்பர்களின் குண்டுகளே அவர்களைக் கொன்றுவிடக்கூடும்! ஆயினும், அவர்கள் பகைவர்களுக்கு மிக நெருக்கமாக நின்று போராட வேண்டியிருந்தது.

அவர்கள் மூவரும் வண்டிக்குப் பின்னால் மறைந்து நின்று சுட்டு வந்தார்கள். அந்த வண்டி எதிரிகளுடைய குண்டுகளால் மரக்குச்சிகளாகப் பிய்ந்து ஆகாயத்தில் பறக்க ஆரம்பித்தது. குண்டுகள் ஒருபக்கம், கூரிய அம்புகள் போன்ற மரக்குச்சிகள் ஒருபக்கம் பாய்ந்தன. ஆனால் குண்டுகள் ஆட்களைத் தவிர மற்றெல்லாவற்றையுமே துளைத்தன. அந்த வேளையில், எதிர்ப் பக்கத்திலிருந்து பகைவர்களுக்கு உதவியாக வேறொரு கார் விரைந்து வந்தது. அதிலிருந்தவர்களும் சுட ஆரம்பித்தார்கள். தான் பிரீன் கூட்டத்தார் இரண்டு கொள்ளிக் கட்டைகளுக்கு இடையில் அகப்பட்ட எறும்புக் கூட்டத்தைப்போல் ஆகி விட்டனர். ஆயினும் சிறிதும் மனந்தளராது அவர்கள் அரும் போர் புரிந்து வந்தனர். அப்பொழுது திடீரென்று பகைவரின் குண்டொன்று தான் பிரீனுடைய இடது காலில் பாய்ந்தது. அவன் காலில் குண்டு பாய்ந்ததை உணர்ந்தானேயொழிய, அது பாய்ந்த இடத்தைக்கூடக் குனிந்து பார்க்கவில்லை. சுடுவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தான். கார்களிலிருந்த ஆங்கிலேயர் பன்னிரண்டு நீண்ட குழல் துப்பாக்கிகளாலும் ஒரு எந்திரத் துப்பாக்கியாலும் சுட்டு வந்தனர். தான் பிரீன் கூட்டத்தார் ரிவால்வர் முதலிய சிறு ஆயுதங்களுடன் சிறிதும் தளராது எதிர்த்து நின்றனர். ஆங்கிலேயர் சரியாகக் குறிவைத்துச் சுட்டால், வெளியே நின்ற பதினொரு பேர்களும் ஒரு கணத்தில் இறந்து வீழ்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கைகளும் கால்களும் நடுங்கும்பொழுது அவர்களுக்குக் குறி எப்படி வாய்க்கும்!

இவ்வாறு வெகுநேரம் அருஞ்சமர் நடந்தது. திடீரென்று பகைவரில் ஒருவன் குறிபார்த்து மார்ட்டின் ஸாவேஜைச் சுட்டு விட்டான். குண்டு அவன் உடலில் தைத்து, அவன் குற்றுயிராய்ச் சாய்ந்துவிட்டான். சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னால் அயர்லாந்தைப் பற்றியும், அதன் விடுதலையைப் பற்றியும் ஆனந்தமாய்ப் பாடிக் கொண்டிருந்த இளஞ் சிங்கம்போன்ற ஸாவேஜ், ஆங்கிலேயரின் குண்டால் அடிபட்டு, அருகே நின்ற தோழன் தான் பிரீனுடைய கைகளில் சாய்ந்தான். தான் பிரீன் அவனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான். சுற்றுமுற்றும் எங்கணும் குண்டு மழை பொழிந்து

கொண்டிருந்தது. அந்த நெருப்பு மழையின் நடுவே, தாய் நாட்டுக்காகப் போராடி, அந்நியனுடைய குண்டை மார்பிலேந்தி, வீரமரணம் அடைய வேண்டுமென்று விரும்பிய ஸாவேஜ், தன் தோழனின் கைகளிலே வீழ்ந்து கிடந்தான். தான் பிரீன் அவனைச் சாலைப்புறத்தில் கொண்டு கிடத்தினான். ஸாவேஜின் மெல்லிய இதழ்கள் அசைவதைக் கண்டு, அவன் ஏதோ சொல்ல விரும்புவதாக எண்ணி, அவன் வாயில் செவி வைத்துக் கேட்டான். 'என் காரியம் முடிந்து போயிற்று! தோழ! போரை விடாது நடத்துங்கள்!' என்று மெல்லிய குரலில் ஸாவேஜ் கூறினான். ஆலங்கட்டிகள் விழுவதுபோல் நாலு பக்கத்திலும் குண்டுகள் விழுகின்றன. காது செவிடு படும்படியான ஓசை. இரத்த வெள்ளத்திலே ஒரு வாலிபன் மிதந்து கொண்டிருக்கிறான். சில நிமிஷங்களில் அவன் அந்தமில்லாத உறக்கத்தில் ஆழப் போகிறான். இடையில், 'தோழ! போரை விடாது நடத்துங்கள்!' என்று மெல்லக் கர்ஜிக்கிறான்! இந்தக் காட்சியை யாரால் மறக்க முடியும்? இருபத்தொரு வயதான இளஞ்செல்வன் ஸாவேஜ், தேசத்திற்கு உழைக்கவே ஜன்மமெடுத்ததாகக் கருதி, தேசத்திற்காக உயிர்ப்பலி கொடுக்க முன் வந்தவன். மூன்று வருடங்கள் அரும் போராட்டங்கள் செய்துவிட்டு, இப்பொழுது மார்பிலே குண்டு தாங்கி வீழ்ந்து விட்டான்!

இறந்த தோழனுக்கு அனுதாபம் காட்டி நிற்கவேண்டிய நேரம் அதுவன்று. ஆதலால் தான் பிரீன் மறுபடியும் போராடச் சென்றான். அவனுடைய காலிலிருந்து ரத்தம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எவ்விடத்தில் தப்பி நின்று போராடலாம் என்று பார்த்தால், எங்கும் வழி காணப்படவில்லை. எனினும், தைரியத்தைக் கைவிடாது, அவன் கெல்லியின் வீடுதிக்குப் பின்னால் சென்று, அங்கிருந்து சுட ஆரம்பித்தான். அவனுடைய நண்பர்களிடம் வெடிகுண்டுகள் தீர்ந்துபோயின, சிலருடைய ரிவால்வர்களில் குண்டுகளில்லை. ஆனால், எதிரிகளிடமிருந்தும் குண்டு வரக் காணோம். ஆங்கிலத் துருப்புகள் பீனிக்ஸ் தோட்டத்தைப் பாதுகாக்க விரைந்தோடிவிட்டன.

அவ்வளவு நேரம் நடந்த போராட்ட முடிவில், களத்தில் உடைந்து சிதறிப்போன இரண்டாவது மோட்டார் வண்டியும்,

அதை ஓட்டுபவனுன மாக் இவாய் என்றவனும், முதன் முதலில் குண்டுபட்ட போலீஸ்காரன் ஒருவனும், இறந்துபோன மார்ட்டின் ஸாவேஜின் உடலுமே. தான் பிரீன் கூட்டத்தார் கையில் சிக்கிய பொருள்கள். டிரைவருக்கு மிகுந்த காயம் ஏற்பட்டிருந்ததால், அவனை அவர்கள் விடுதலை செய்துவிட்டார்கள்.

தான் பிரீனும் தோழர்களும் வைசராயைச் சுட்டுத் தீர்த்து விட்டதாக உறுதியுடன் நம்பினர். அவரைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியாத முறையில், வைசராய் பலருக்கு மத்தியிலே, மாறுவேஷத்துடன் இருந்தார். இறந்தவர் யார் யாரென்றும், காயப்பட்டவர்கள் விவரம் என்ன என்றும் தெரியவில்லை. போராட்டம் முடிந்தவுடனே தான் பிரீன் கூட்டத்தார் ஒரு விநாடியும் வீண்போக்காது நகருக்குள் சென்றுவிட வேண்டும் என்று கருதினர். ஏனென்றுல், சில நிமிஷ நேரத்தில் அங்கு பல்லாயிரம் பட்டாளங்கள் வந்துவிடும்; எங்கும் லார்டு பிரெஞ்ச் சுடப்பட்ட செய்தியே காட்டுத் தீபோல் பரவி நிற்கும். எனவே, அவர்கள் சைக்கிள் வண்டிகளில் ஏறிக்கொண்டு ஆஷ்டவுனை விட்டு வெகு வேகமாய் வெளியேறினர். ஸாவேஜ் களபலியாகக் களத்திலேயே விடப்பட்டான். அவன் சரீரம் கெல்லியின் விடுதியில் வைக்கப்பட்டது. தோழர்கள் புறப்படு முன்னுல் அவனுடைய ஆன்மா சாந்தியடையும்படி பிரார்த்தித்தனர். அதுவே அந்தப் போர் வீரனுக்குத் தோழர்கள் செலுத்திய கடைசி மரியாதை.

வைசராயைத் தாக்கச் சென்ற பதினொரு வாலிபரில் ஒன்பது பேருக்குக் காயமில்லை; ஸாவேஜ் வீரசுவர்க்கம் புகுந்தான்; தான் பிரீன் காலில் அடிபட்டு ரத்தம் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கவும், சைக்கிளில் சவாரி செய்துகொண்டு சென்றுன். உயிர் தப்பிய பதின்மரில் ராபின்ஸனுடைய சைக்கிள் இடையில் உடைந்து பிரயாணத்திற்கு உதவாது போயிற்று. எனவே அவன் ஸீன் டிரீஸியின் சைக்கிளில் அவனுக்குப் பின்னுல் ஏறி நின்றுகொண்டு சென்றுன். ஒரு சைக்கிள் இருவரைத் தாங்கி வேகமாய்ச் செல்ல முடியாது. வேகமாய்ச் செல்லாவிடின் பகைவர்கள் எட்டிப் பிடித்து விடுவார்கள். அந்நிலையில் எதிரே

ஒருவன் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தான். ராபின்ஸன் கீழே குதித்து, ரிவால்வரை அவனுக்கு நேராகப் பிடித்து, அவனைக் கீழே இறங்கும்படி உத்தரவிட்டான். வந்தவன் மறுபேச்சில்லாமல் சைக்கிளைக் கொடுத்துவிட்டான். ராபின்ஸன் தான் திருடனில்லை என்றும், தனக்கு அந்த சைக்கிள் அவசியம் தேவை என்றும், அன்று மாலையில் அதை 'கிரெஷாம் ஹோட்ட'லில் வைத்து விடுவதாயும், அங்கு வந்து அவன் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் கூறினன். பிறர் சைக்கிளைப் பிடுங்கினலும், அதிலும் ஒரு மரியாதை இருந்தது! திருட்டுச் சொத்து வேண்டாம் என்று ராபின்ஸன் சொன்ன வாக்குப்படியே பின்னல் செய்து விட்டான். சொந்தக்காரன் அந்த ஹோட்டலுக்குச் சென்று சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டானே, இல்லையோ என்பது தெரியாது. பிறகு பத்துப் பேர்களும் சௌக்கியமாக டப்ளின் நகருக்குள் சென்று மறைந்து விட்டனர்.

இவர்கள் யாவர்? எதற்காக இம்மாதிரிக் காரியங்களைப் புரிந்தார்கள்? இவர்கள் ஐரிஷ் புரட்சிக் கூட்டத்தார். அயர்லாந்தைக் கொடுமையாக ஆண்டுவந்த ஆங்கில அரசாங்கத்தை அழித்து, அங்கு குடியரசை ஸ்தாபிக்கும் நோக்கத்துடன் புரட்சி செய்துவந்த கூட்டத்தாரில் இவர்கள் முக்கியமானவர்கள். தான் பிரீன் இவர்களுடைய தலைவன். இவர்கள் அனைவரும் யுத்தப் பயிற்சி பெற்று, புரட்சிப் பட்டாளத்தில் பதவிகள் வகித்து வந்தவர்கள்.

லார்டு பிரெஞ்ச் அரசாங்கத் தலைமைப் பதவி வகித்து வந்ததால், அவரைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டால், ஆங்கில அரசாங்கத்தை அயர்லாந்து மக்கள் விரும்பவில்லை என்பது உலகமெங்கும் விளக்கமாய்த் தெரிந்துவிடும் என்பதும், அதிலிருந்து உள்நாட்டில் புரட்சி கொழுந்து விட்டெரியும் என்பதுமே புரட்சிக்காரர்களின் கருத்து.

புரட்சிக்காரர்கள் வைசராயைச் சுட்டுக் கொன்றதாக எண்ணிக் கொண்டார்களே தவிர, வைசராய் இறக்கவுமில்லை, காயப்படவுமில்லை. ஏனெனில், அவர் வழக்கத்திற்கு விரோதமாக, அன்று முதல் காரிலேயே சென்று விட்டார்!

2

தொண்டர் படை

ஐரோப்பா யுத்தம் 1914-ம் வருஷம் ஆரம்பமாயிற்று. மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியில்—நாகரிகத்தில்—இந்த யுத்தம் மிக முக்கியமான இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதுகாறும் நாம் அரசியல் புரட்சிகளையும், சமூகப் புரட்சிகளையும், தாழ்த்தப் பட்டோர் புரட்சிகளையும்—பொதுவாகத் தேசப் புரட்சிகளைப் பற்றியே—கேட்டிருக்கிறும். ஐரோப்பா யுத்தம் உலகப் புரட் சிக்கு வித்தாக அமைந்ததே விந்தையாகும். அதை ஆரம்பித்தவர் களும், நடத்தியவர்களும் அவ்வாறு ஏற்பட வேண்டுமென்று கனவிலும் கருதவில்லை. சிறிய தேசத்தார்களுடைய சுதந்திரங் களைப் பாதுகாக்கவும், உடன்படிக்கைகளின் புனிதத்தன்மை யைப் பாதுகாக்கவும், உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கவும், அவர்கள் போராடுவதாகக் கூறி வந்ததில் எவ்வளவு உண்மை உண்டென்பதை உலகம் தெரிந்துகொண்டது. யுத்தத்தில் பல நாடுகள் தங்களுடைய உடன்படிக்கைகளைக் காற்றில் பறக்க விட்டதை நாம் கண்ணுற் கண்டோம். சிறு நாட்டார்களின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கத் தொடுக்கப்பட்ட அறப்போரில் பெரிய நாட்டார்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது. யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வல்லரசுகள், தாங்கள் முன்னதாக அடிமைப் படுத்தி வைத்திருந்த நாடுகளுக்குப் பிறப்புரிமையாகிய சுதந்திரத்தைக் கொடுக்க மறுத்துத் தங்களுடைய பிடியைத் தளர்த்துவதற்குப் பதிலாக உறுதிப்படுத்தின. புதிய நாடுகளைப் பிடிப்பதில் தங்களுக்குள்ள ஆசையையும் வெறியையும் அவை கள் மறைக்கவும் இல்லை. அறத்தை நிலைநாட்டவும், மானிட சமுதாயத்தின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றவும் யுத்தம் தோன்றியதாகக் கூறினர்கள். யுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட அமெரிக்கா (ஐக்கிய மாகாணம்) பிலிப்பைன் தீவுகளின் சுதந்தி ரத்தைப் பறித்து அவற்றை அடிமைபடுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஜப்பான் கொரியா தேசத்தின்மேல் ஆதிக்கியம் செலுத்திவந்தது. ஜெர்மனி ஆப்பிரிகா முதலிய நாடுகளில் தன் கைவசமுள்ள

பிராந்தியங்களை விடுவிக்கப் பிரியப்படவில்லை. ஜார் சக்கரவர்த்தியின் ரஷ்யா மண் வெறியே உருவாக விளங்கியது. இங்கிலாந்து இந்தியா, எகிப்து, அயர்லாந்து முதலிய நாடுகளை அடிமைப் படுத்தி வைத்திருந்தது. இத்தனை வல்லரசுகளும், சந்திரனைப் போல், தங்கள் குறை தெரியாமல், பிறர் குறைகளைக் களையும் நோக்கத்துடன், போராடின. இடைவிடாது நான்கு வருடம் போராடி உயிரையும் பொருளையும் ஆற்று நீரைப்போல் அள்ளிக் குடித்தன. ஐரோப்பா யுத்தத்தில் 97,43,914 பேர் மடிந்தனர், 2,09,27,459 மக்கள் காலிழந்தும், கையிழந்தும், கண்ணிழந்தும் அங்கங்களையிழந்தனர். முப்பது லட்சம் பேர் போன இடமே புலப்படவில்லை. மொத்தம் ஏழாயிரம் கோடிப் பவுன் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு உதிரத்தையும் பொன்னையும் பலியாக விழுங்கிய யுத்தத்தின் முடிவு என்ன ?

பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியான லாயிட் ஜார்ஜ் உலகில் யுத்தத்தைத் தொலைப்பதற்கே இந்த யுத்தம் தொடுக்கப் பட்டதாக —ஒரு முறை, இரு முறையல்ல—76 முறை உலகறியக் கூறினர். பிற நாடுகளை அடிமைப் படுத்தி வைத்திருக்கும் வல்லரசுகள் உண்மையில் உலக சமாதானத்திற்காக உழைக்க முடியுமா? உழைத்தாலும் அது பலிக்குமா? யுத்தத்திற்கு இந்தியா பதினன்கு லட்சம் மனிதர்களையும், இருபதினயிரம் பவுனையும் கொடுத்து உதவியது. அயர்லாந்து 1,34,000 வீரர்களை யுத்தத்திற்குக் கொடுத்தது. ஆனல், யுத்த முடிவில் இந்தியாவும் அயர்லாந்தும் என்ன நிலைமையில் இருந்தன? இந்தியா யுத்தத்திற்குப் பின்புதான், அதன் பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டது. அயர்லாந்து யுத்த ஆரம்பத்திலேயே உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டது. முதல் ஆண்டிலேயே அது தனது சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் தீவிரமாய் நடத்த ஆரம்பித்து விட்டது.

அயர்லாந்து சிறிய தீவு. இங்கிலாந்து உலகில் பெரிய ஏகாதிபத்தியத்தையுடைய 'கடலரசி'. இங்கிலாந்தை எதிர்த்து அயர்லாந்து சுதந்திரத்தைப் பெறுவது எங்ஙனம்? இங்கிலாந்துக்கு வெளியிலிருந்து ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்படும்பொழுது, அந்நியர் அதைத் தாக்கும் பொழுது, அயர்லாந்து அதை எதிர்த்

துப் போராடினால் ஒரு வேளை வெற்றியடையக் கூடும். ஏனெனில், இங்கிலாந்து தன் முழு வலிமையுடன் அதை எதிர்த்து நிற்க அப்பொழுது இயலாது போகும். இந்த நோக்கங் கொண்ட அயர்லாந்து 1914ம் ஆு முதல் தனது போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது. அதன் தலைவர்கள் ஆங்கில ராஜதந்திரிகளுடைய பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பவில்லை. ஒரு வல்லரசு துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் பொழுது அதன் வாயிலிருந்து உண்மை, உரிமை, உடன்படிக்கை முதலிய இனிய சொற்கள் வெளிவந்த போதிலும், பின்னால் துன்பம் நீங்கியகாலையில், அவை காலடியில் மிதிபட்டு இழிவடையும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் போரை விரும்பினார்கள், போரையும் உடனேயே வேண்டினார்கள்.

1914-ம் ஆு அயர்லாந்தில் மூன்று விதமான பட்டாளங்கள் இருந்தன. ஒன்று அயர்லாந்தை அடக்கிப் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கியத்தை நிலைநாட்ட உபயோகிக்கப்பட்ட ஆங்கில ராணுவம்; மற்றொன்று ஆரஞ்சுப் படை; மூன்றாவது ஐரிஷ் தொண்டர் படை. அயர்லாந்தின் வட பாகத்திலுள்ள அல்ஸ்டர் மாகாணத்தார், தங்களுக்குத் தனி உரிமைகள் வேண்டுமென்றும், மற்றப் பாகத்தாரோடு சேர்ந்து வாழ முடியாதென்றும் கூறி, தம் நாட்டாரையே எதிர்ப்பதற்காக ஆரஞ்சுப் படையை வைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆங்கில அரசாங்கத்தார் அல்ஸ்டர் வாசிகளைத் தங்களுக்குப் பக்கபலமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஐரிஷ் தொண்டர் படை என்பது தேசியவாதிகளான அமிதவாதிகளுடைய ராணுவம். அதை 'ஸின்பீன்' படை என்றும் சொல்வதுண்டு. அயர்லாந்து பூரண சுதந்திரம் பெற்றுக் குடியரசை அமைப்பதற்காக அரசாங்கத்துடன் போராடுவதற்காக அந்தப் படை அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

யுத்த ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டார் அயர்லாந்துக்கு ஒரு சுய ஆட்சி மசோதாவை நிறைவேற்றி வைத்திருந்தனர். அந்தச் சொற்பச் சீர்திருத்தத்தைக்கூடக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அல்ஸ்டர் வாசிகள் எதிர்த்தனர். டப்ளின் நகரத்தில் ஒரு பார்லிமெண்ட் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், தாங்கள் உயிருள்ளவரை அதை எதிர்த்துப் போராடுவதாக அவர்கள் கூறி

னர்கள். தங்களுக்கு ஒரு தனியான பார்லிமெண்டும், தனி அரசியலும் வேண்டுமென்று கோரினர்கள். அயர்லாந்துக்கு சுயராஜ்யமே கொடுக்கக் கூடாதென்று பிடிவாதமாகக் கூறிவந்த பெருஞ் செல்வர்களான ஆங்கிலக் 'கன்ஸர்வேடிவ்' கட்சியார் அல்ஸ்டர் வாசிகளுக்குப் பொருளுதவியும் பிற உதவிகளும் செய்து அவர்களைப் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டுக்கே விரோதமாகத் தூண்டி விட்டார்கள். அல்ஸ்டர் வாசிகள் துணிவுடன் முன் வந்து வெளிப்படையாக யுத்தப் பயிற்சி பெற்று, ஆயுதம் தாங்கி, ஆரஞ்சுப் படையை அமைத்துக் கொண்டார்கள். அக் காலத்தில் ஸின்பீன் இயக்கம் அயர்லாந்தில் அதிகச் செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கவில்லை. டப்ளின் தலைநகருக்கு வெளியே அதைப்பற்றி ஜனங்களுக்கு அதிகம் தெரியாது. ஐரிஷ் பிரமுகர்களில் பெரும்பாலார் பார்லிமெண்டில் சென்று கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையை யுடையவர்கள். அவர்களுக்கு ஜான் ரெட்மண்டு என்பவர் தலைவர். யுத்த ஆரம்பத்தில் அவர், தமது அமிதவாதத்தை யெல்லாம் பறிகொடுத்துவிட்டு, பிரிட்டிஷாருக்கு உதவிப் பட்டாளம் சேர்த்து அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் அதே வேலையில் ஈடுபட்டார்கள். ஆரஞ்சுப் படையோ, முற்றிலும் ஆங்கிலேயருக்கு அநுகூலமானது. இங்கிலையில் அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்தைப் பெறவும், ஆங்கிலப் படையையும் ஆரஞ்சுப் படையையும் எதிர்த்து நின்று போராடவும் ஒரு தேசியப் படை அவசியம் என்பதை பீர்சி, மக்னீல் முதலிய தலைவர்கள் கருதினர்கள். அவர்களுக்கு நாட்டில் அதிகச் செல்வாக்கு இல்லாதிருந்த போதிலும், ஐரிஷ் வாலிபர்கள், அவர்களுடைய கருத்தை உற்சாகத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு, ஐரிஷ் தொண்டர் படையை அமைத்தனர். ஐரிஷ் தொண்டர் படை ஆரம்பத்தில் பல பிளவுகளாகச் சிதறிக் கிடந்த போதிலும், அயர்லாந்திற்காகவே உயிரை விடவேண்டுமென்று உறுதியுடன் நின்ற வீரர்கள் பலர் அதில் இருந்தனர். அவர்கள், இங்கிலாந்து ஜெர்மனியுடன் போராடுவது தர்மத்திற்காக அன்று என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய ஒரே கனவு தாய்நாடு விடுதலை பெற்றுச் சுதந்திரக் காற்று வீசவேண்டும் என்பதே.

டோனேஹில் என்னும் கிராமத்தில் தான் பிரீன் 1914-ம் ஆ ஐரிஷ் தொண்டர் படையில் முதன் முதலாகச் சேர்ந்து கொண் டான். அவனுடைய சொந்த ஊர் திப்பேரரி நகரம். அவனுக்கு அப்பொழுது வயது இருபது. அக்காலத்திலேயே அவனைப் போலீஸார் புரட்சிக்காரன் என்று கவனித்து வர ஆரம்பித்த னர். அவனும் அவன் நண்பர்களும், ஜான் ரெட்மண்ட் ஆங்கிலப் படையில் சேரவேண்டுமென்று கூறிவந்ததைச் சிறிதும் கவனி யாமல், தங்களுடைய வேலையில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அவர்கள் மைதானங்களில் கூடி வெளிப்படையாகத் தேகப் பயிற்சி, யுத் தப் பயிற்சி முதலியன செய்து வந்தார்கள். எப்பொழுதாவது ஒரு காலம் வரும், அக்காலத்தில் தங்கள் பகைவனை ஒரு கை பார்க்கலாம் என்பதே அவர்களுடைய நம்பிக்கை. அவர்களு டைய பகைவன் இங்கிலாந்தைத் தவிர வேறெவருமில்லை.

யுத்தம் வளர வளரப் போலீஸார் அவர்களை மிகவும் நெருக் கமாகக் கவனித்து வந்தனர். அவர்கள் ஜெர்மனியர்களிடம் அநு தாபமுடையவர்கள் என்று பறைசாற்றப் பட்டது. பத்திரிகை களில், ஜெர்மனியர்கள் மனிதத் தன்மையையே கைவிட்டு அநா கரிகமான கொடுமைகளைச் செய்து வந்ததாகப் பொய்யும், புரட் டும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வந்ததால், ஐரிஷ் ஜனங்கள் அவர் களை வெறுத்து, ஆங்கிலேயரிடம் அனுதாபம் காட்டி வந்தனர். பணக்காரர்களும், கொழுத்த வியாபாரிகளும், பெரிய குடியான வர்களும் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் ஐரிஷ் தொண்டர் படையிலுள்ள வர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு எவ்வித உதவியும் செய்ய மறுத்து விட் டனர். ஆங்கில யுத்த வீரர்களுக்குச் சௌகரியங்கள் அமைத் துக் கொடுப்பதாக ஐரிஷ் போலீஸார் சில நிதிகள் சேர்த்து வந் தனர். தான் பிரீன் அந்த நிதிகளுக்கு உதவி செய்ய மறுத்து விட் டான். அதனால் போலீஸார் அவனிடம் வெறுப்படைந்தனர். அப்பொழுது தான் பிரீன் ஒரு பெரிய ரெயில்வே கம்பெனியில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். போலீஸார் அவனுடைய மேலதிகாரிகளிடம் இது பற்றிப் புகார் சொன்னார்கள்.

ஐரிஷ் போலீஸ் படையைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மற்ற நாடுகளிலுள்ள போலீஸ் படை

யைப் போலில்லாமல் அது விசேஷ ராணுவப் பயிற்சி பெற்றது. அயர்லாந்தில் சாதாரணமான குற்றங்கள் அதிகமா யில்லாமையால், சுதந்திர விருப்பம் கொண்ட தொண்டர்களைப் பின்பற்றிச் சென்று துப்பறிவதே போலீஸாரின் முக்கிய வேலையாக இருந்தது. அவர்கள் கோயில்களில் பாதிரிமார்கள் செய்த மதப் பிரசங்கங்களைக் கூடச் சுருக்கெழுத்தில் எழுதிக் கொண்டு போவது வழக்கம். அவர்கள் மொத்தம் சுமார் பதினாயிரம் பேர்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு கிராமம் அல்லது நகரத்தினுடைய அளவுக்குத் தக்கபடி, இரண்டு முதல் இருபது பேர் வரை, நாடெங்கும் போலீஸார் பிரித்து வைக்கப் பட்டிருந்தனர்.

இந்தப் போலீஸாரின் உதவி யில்லாவிடின் அயர்லாந்தில் இருந்த நாற்பதினாயிரம் ஆங்கிலத் துருப்புக்களும் எவ்வித வேலையும் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் படை வீரர்களுக்கு நாட்டைப் பற்றியும், நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றியும் ஒன்றும் தெரியாது. ஜனங்களோடு நெருங்கிப் பழகி உளவறிந்து சொல்வதற்கு ஐரிஷ் போலீஸாரின் உதவி இன்றியமையாததாக இருந்தது. எனவே, ஐரிஷ் போலீஸ் படையே 'ஆங்கில அரசாங்கத்தின் மூளை' என்று சொல்லலாம். இந்தப் படை 19-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஸர் ராபர்ட் பீல் என்பவரால் அமைக்கப்பட்டதால், ஐரிஷ் போலீஸாரை ஜனங்கள் 'பீலர்கள்' என்று ஏளனமாக அழைப்பது வழக்கம்.

இனி நம்முடைய சரித்திரத்தைக் கவனிப்போம். யுத்த ஆரம்ப முதல், தான் பிரீனும் அவனுடைய தோழர்களும், தங்களுடைய சொந்த வேலைகளுக்கிடையே, அடிக்கடி கூடி யுத்தப் பயிற்சியை இடைவிடாது நடத்தி வந்தார்கள். அத்துடன் துப்பாக்கி ரிவால்வர் முதலிய ஆயுதங்கள் எங்கெங்கு கிடைக்குமென்று தேடிச் சேர்த்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் தொண்டர்களிடம் ஆயுதங்கள் மிகச் சுருக்கமாகவே இருந்தன. 1915-ம் ௵ முழுதும், 1916-ம் ௵ ஏப்ரல் மீ வரையிலும், இவ்வாறு பயிற்சி செய்வதிலும் ஆயுதங்கள் சேர்ப்பதிலும் கழிந்தன. 1916-ம் ௵ ஈஸ்டர் விழாவின் போது அயர்லாந்தில் சுதந்திரத்திற்காக ஒரு பெரிய கலகம் நடந்தது. அக் கலகத்தில் திப்பெரரித் தொண்டர்கள் அதிகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ள முடியாமற்

போயிற்று. ஏனென்றால் அக் கலகத்தை நடத்திய மேலதிகாரிகள் அவர்களுக்குச் சரியான உத்தரவுகள் அனுப்பவில்லை. ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பல உத்தரவுகளினால் அவர்கள் தீவிரமாக எதையும் செய்ய முடியாது போயிற்று.

1916-ம் வருடத்துக் கலகம் ஜனங்களிடையே ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டுபண்ணி விட்டது. அதுவரை ஸின்பீனர்களை மதியாமலிருந்தவர்கள் திடீரென்று அவர்களிடம் அதிக அபிமானம் காட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் தொண்டர்களுடைய படை அப்பொழுது போதிய வல்லமை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆயிரக் கணக்கான தொண்டர்களை அரசாங்கத்தார் பிடித்து நாடுகடத்தி இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி விட்டனர். தொண்டர்களுடைய ஆயுதங்கள் பலவற்றைப் போலீஸாரும் ராணுவத்தாரும் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டனர். தொண்டர்கள் வெளிப்படையாகப் பயிற்சி பெறவோ, அணிவகுத்துச் செல்லவோ கூடாது என்றும், தொண்டர் படை சட்ட விரோதமான ஸ்தாபனம் என்றும், நாடெங்கும் விளம்பரஞ் செய்யப்பட்டது. சிறிது காலத்திற்குத் தொண்டர்களிடையே குழப்பமும் அயர்வுமே காணப்பட்டன. ஆனால் ஈஸ்டர் கலகத்தில் சம்பந்தப்பட்டுப் போராடிய தொண்டர் பலர் ஆங்கில ராணுவத்தார் வலையில் அகப்படாது தப்பி, தொண்டர் படையைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக டப்ளின் நகரில் இரண்டு ரகசிய மகாநாடுகளை நடத்தினர். சில மாதங்களில் மீண்டும் தீவிரமான வேலை ஆரம்பமாயிற்று. தான் பிரீனும், அவனுடைய தோழர் ஸீன் டிரீஸியும் தங்களுடைய தொண்டர் படையைச் சீர்திருத்தி அமைக்க முயன்றார்கள். எக் காரியத்தையும் இரகசியமாகவே செய்ய வேண்டியிருந்தது. வாரத்திற்கு இருமுறை அவர்கள் ஒரு சிறிய வனத்தில் கூடிப் பயிற்சி செய்வது வழக்கம். இவ்வாறு 1917-ம் ஸு, மேமீ வரையில் நடந்து வந்தது. அப்பொழுது தான் பிரீனுடைய படையில் 13 பேர்களிருந்தார்கள். அவர்களில் யாருக்கும் போர் முறைகளைப் பற்றித் தெரியாது. வேறு ராணுவப் பயிற்சி உள்ளவர்கள் ஆங்கிலப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்து கொண்டிருந்தாலும், கண்டவர்களை யெல்லாம் நம்புவது அபாய

மானதாலும், அவர்களது ராணுவப் பயிற்சி முற்போக்கு அடைய முடியவில்லை. எனினும், தேகப்பயிற்சி செய்தல், கொடி, குழல் ஊதுதல் முதலியவற்றால் அடையாளங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுதல், ரிவால்வரால் குறிபார்த்துச் சுடுதல் முதலியவற்றில் அவர்கள் விசேஷப் பழக்கம் பெற்று வந்தனர். இவற்றையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்குப் புத்தகங்களைத் தவிர வேறு உதவியில்லை. அந்தப் புத்தகங்களும் அரசாங்கத்தாரால் ஆங்கிலத் துருப்புக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை. அவர்களை எதிர்ப்பதற்கு அவர்களுடைய புத்தகங்களே உதவி புரிந்தன. தான் பிரீன் கூட்டத்தார் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள் பயிற்சி செய்யும் இடங்களுக்கு அடிக்கடி சென்று கவனிப்பது வழக்கம். அதன்மூலம் அவர்கள் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அத்துடன் எங்காவது, யாரிடமாவது ஒரு ரிவால்வர் கிடைக்குமென்று அவர்கள் கேள்விப்பட்டால், என்ன விலை கொடுத்தாவது அதை வாங்கி விடுவது வழக்கம். அந்த நேரத்தில் தேவையுள்ள பணமும் எப்படியாவது கிடைத்துவிடும்.

1917-ம் ஸு, ஆகஸ்டுமீ தான் பிரீன் படையினர் நகரெங்கும் தெரியும்படியாக அணிவகுத்துச் சென்றனர். அக்காலத்தில் ஈஸ்டர் கலக சம்பந்தமாக நாடு கடத்தப்பட்ட பலர் அயர்லாந்திற்கு மீண்டும் வந்து வாலிபர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்தனர். அரசியல் விவகாரங்களிலும் குடியரசுக்காரர்களுக்குச் செல்வாக்கு அதிகரித்து வந்தது. குடியரசின் பெயரால் நின்ற இரண்டு அபேட்சகர்களுக்குத் தேர்தலில் வெற்றி கிடைத்தது. சில மாதங்களுக்கு முன்னுல் லியூஸ் சிறையிலிருந்து விடுதலை யடைந்த இமன் டிவெலராவும் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாகப் பார்லிமென்டின் ஸ்தானம் ஒன்றுக்கு அபேட்சகராக நின்றுர். அவர் தாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், ஆங்கிலப் பார்லிமென்டிற்கே செல்வதில்லை என்று உறுதி கூறினுர். அவருக்கு மகத்தான வெற்றி ஏற்பட்டது. தேர்தலுக்குப் பின்னுல் அவர் திப்பெரரி நகரில் பிரமாண்டமான பொதுக்கூட்டத்தில் பிரசங்கம் செய்தார். அப்பொழுது தான் பிரீனுடைய படையினர் அனைவரும் ஒரே மாதிரியான

பச்சைநிற உடைதரித்து டிவெலராவுக்கு மெய்காப்பாளராக நின்றனர். அப்பொழுது திப்பெரரியில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் தங்கியிருந்தனர். அதனால் தான் பிரீன் படையினர் துப்பாக்கிகளை ஏந்திச் செல்ல முடியவில்லை. அவற்றிற்குப் பதிலாக நீண்ட தடிக் கம்புகளை வைத்திருந்தனர். அக்காலத்தில் ராணுவத்தைப் போல் அணிவகுத்துச் செல்வதும், ஒரே மாதிரியான ராணுவ உடையணிவதும், கைகளில் தடிக்கம்பு வைத்திருப்பதும் குற்றமென்று அரசாங்கம் விளம்பரப்படுத்தி யிருந்தது. தடிகளையும் தடை செய்து விளம்பரஞ் செய்யப்பட்டது மிகவும் வியப்பாகும்! அதன் வரலாற்றைக் கவனிப்போம்.

டப்ளின் நகரத்திலே ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. இங்கிலாந்திலுள்ள ஐரிஷ் கைதிகள் மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்படுவதைக் கண்டிக்கவே அக்கூட்டம் கூடியது. பிளங்கெட் என்பவரும், கதால் புருகா என்பவரும் பிரசங்கம் செய்தார்கள். அப்பொழுது டப்ளின்நகரப் போலீஸைச் சேர்ந்த இன்ஸ்பெக்டர் மில்ஸ் என்பவர் அந்த அமைதியான கூட்டத்தைக் கூடவிடாமல் கலைக்க முயன்றார். அக் கூட்டத்தில் 'ஹாக்கி' விளையாட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய வாலிபர்களும், விளையாடிவிட்டுத் திரும்பிய வாலிபர்களும் பலர் இருந்தனர். இன்ஸ்பெக்டர் கூட்டத்தைக் கலைத்துப் பேசுகிறவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சித்தபொழுது, அவர்மேல் ஒரு 'ஹாக்கி' கம்பு எறியப்பட்டது. அவர் காயங்களடைந்து, பின்னால் அக்காயங்களால் இறந்து போனார். இதிலிருந்து அயர்லாந்திலுள்ள பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களின் சேனாதிபதியாகிய ஸர் பிரியான் மாகன், யாரும் தெருக்களில் 'ஹாக்கி' கம்புகளைக் கொண்டு செல்லக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விட்டார்! மனிதர்கள் கம்பு ஊன்றி நடக்கக் கூடாது என்று சட்டமிடுவது எவ்வளவு கேவலமோ, அதைப்போன்றது இந்த அநாகரிக உத்தரவும். இந்தச் சட்டம் போடுவதற்கு முன்னால் ஜனங்கள் அதிகமாய்த் தடிகள் வைத்திருப்பதில்லை. ஆனால் அதற்குப் பின்னால், நாடு, நகரம்—எல்லா இடங்களிலும் ஜனங்கள் 'ஹாக்கி' தடிகளைத் தாங்

கிச் சென்றனர். முன்பின் தடிகள் வைத்திராதவர்களும் அவற்றை வாங்கி வைத்துக் கொண்டனர்!

தான் பிரீன் கூட்டத்தார் திப்பெரரியில் 'ஹாக்கி' தடிகளைத் தாங்கி ராணுவ உடையில் அணிவகுத்துச் சென்றது பகைவர்களுக்குக் கலக்கத்தை உண்டாக்கியதைப் போலவே, நண்பர்களுக்கும் கலக்கத்தை உண்டாக்கியது. உள்ளூரிலிருந்த ஸின்பீனர்கள் அதைக் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போயினர். அப்பொழுது ஸின்பீன் கட்சிக்கு மிகுந்த ஆதரவு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் அதில் சேர்ந்தனர். ஆனால் அவர்கள் தீர்மானங்களைத் தவிர வேறு ஆயுதங்களை உபயோகிக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. திப்பெரரியிலிருந்த ஸின்பீனர்கள் தான் பிரீன் கூட்டத்தாரிடம் அதிருப்தி கொண்டதன் காரணம் என்னவெனில், அவர்கள் கூட்டங் கூடித் தர்க்கம் செய்து ஒரு நீண்ட தீர்மானம் இயற்றாமலே ராணுவ உடை தரித்து அணிவகுத்துச் சென்றதுதான். இத்தகைய மந்தபுத்திக்காரர்களால் பின்னாலும் பல தடைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் தான் பிரீன் கூட்டத்தினர் அவைகளைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

திப்பெரரியில் நடந்த இச் சம்பவத்தைச் சில்லறை உத்தியோகஸ்தர்கள் மேலதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தினர். உடனே குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யும்படி உத்தரவு பிறந்தது. தான் பிரீன், மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியின் விருந்தினராகச் சிறை செல்வதற்கு விரும்பவில்லை. வெளியிலே பல வேலைகள் காத்து நிற்கும்பொழுது, மாமனார் வீட்டில் விருந்துண்ண என்ன அவசரம்? அவனும் ஸீன் டிரீஸியும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, வெளியிடங்களுக்குச் சென்று போலீஸ் புலிகளின் கண்ணில் படாமல் மறைந்தனர். ஆனால் சில நாட்களில் ஸீன் போலீஸாரால் கைது செய்யப்பட்டான். அவன் கார்க் நகரத்து ஜெயிலில் கொண்டு வைக்கப்பட்டான். அங்கே வேறு பல புரட்சித் தலைவர்கள் இருந்தனர். ஸீன் அவர்களோடு கலந்து பின்னால் செய்யவேண்டிய காரியங்களுக்குத் திட்டங்கள் வகுத்துக் கொண்டிருந்தான். புரட்சிக்காரர்களைச் சிறைகளில் அடைத்து வந்தது அவர்களுக்கு விசேஷ உதவியாக இருந்தது. பலதிறப்பட்ட அபிப்பிராயங்களுடைய

புரட்சிக்காரர்கள் வெளியிலே ஒன்று கூடுவதற்கு வழியில்லாமையால், சிறைகளுக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் கலந்து பேசிக்கொள்வதற்குப் பிரிட்டிஷார் உதவிசெய்து வந்தனர். பல புரட்சிக்காரர்கள் சிறையில் வைத்துத்தான் ராணுவப் பயிற்சி பெற்று, வெடிகுண்டு செய்யவேண்டிய வழிகளைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். ஆதலால் சிறைச்சாலையே 'புரட்சிக்காரர்களின் சர்வகலாசாலை' என்பது பொருந்தும்.

ஸீன் டிரீஸி ராணுவ நீதி ஸ்தலத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷம் தண்டனை அடைந்தான். ஆனால், எட்டு மாதத்திற்குப் பிறகு விடுதலை செய்யப்பட்டான். இந்த விசாரணையெல்லாம் வீண் ஆடம்பரத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஏனென்றால், தேயசித் தொண்டர்கள் எதிர் வழக்காடுவதில்லை. பிரிட்டிஷ் நீதி மன்றத்திற்குத் தங்களை விசாரிப்பதற்கு உரிமையே கிடையாது என்று அவர்கள் கூறி வந்தார்கள். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும், சாட்சிகள் போலீஸார் கட்டிக் கொடுத்த பொய் மூட்டைகளை அவிழ்த்து அளந்து கொண்டிருப்பார்கள். அதே சமயத்தில் குற்றஞ் சாட்டப் பெற்றுக் கைதிக் கூண்டில் நிற்கும் தொண்டர்கள் பத்திரிகைகளைப் படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அல்லது இன்பகரமான கீதங்களைப் பாடிக் கொண்டிருப்பார்கள்! விசாரணையையும் தண்டனையையும் அவர்கள் ஒரு துரும்பாகக்கூட மதிக்கவில்லை. சிரித்த தாமரை மலர் போன்ற முகத்துடன் அவர்கள் சிறைசென்ற வண்ணமாயிருந்தனர். அடிமை நாட்டிலும், அநீத ஆட்சியுள்ள நாட்டிலும் கண்யமானவர்கள் இருக்கவேண்டிய இடம் சிறைதானே!

சிறைக்கோட்டங்கள் மண்ணுலகில் மனிதனால் படைக்கப்பட்ட நரகங்கள். பெரும்பாலும் கொலை, களவு செய்து சிறை செல்லுவோர், வாழ்க்கையில் மிகத் தாழ்ந்தபடியிலுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கே சிறைத் தண்டனை நரக வேதனையாகும். ஆனால் அரசியல் போராட்டத்தில், உயர்ந்த ஒரு கொள்கைக்காக—பிறப்புரிமையாகிய சுதந்திரம் பெறுவதற்காக — வாழ்வு, செல்வம், பெருமை அனைத்தையும் துறந்து வெளியேறும் தியாகிகளையும் சிறையிலடைப்பது எவ்வளவு அநாகரிகம்! ஆனால், உலகங்

தோன்றிய நாள் முதல், அரசியலில் மாறுபட்ட கருத்துக்கொண்டவர்களுக்கும், காலத்திற்கு மூப்பான உண்மைக் கருத்துக்கள் கொண்டவர்களுக்கும், பழைய மூப்படைந்த மூடக் கொள்கைகளை எதிர்ப்பவர்களுக்கும் சிறையே வீடாக அமைந்துள்ளது. விதை கெடாமல் முளை வராது. பிறர் நலம் பேணுவோர் சிலுவையைத் தாங்கித் துன்புறுமல் முடியாது. ஆதலால், நல்லோருடைய யாத்திரா மார்க்கத்தில், சிறை ஒரு சத்திரமாகும். தேசியப் போர்வீரர்களுக்குச் சிறை ஒரு படை வீடு, பயிற்சி நிலையம். ஆனல் சிறையில் தேசபக்தர்களுக்கு, ஆடும் மாடும் உண்ண மறுக்கும் ஆபாசமான உணவு கொடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் வன விலங்குகளினும் கேவலமாக நடத்தப்பட்டால், யாரிடம் முறையிட முடியும்? 'உண்ணுவிரதம்' என்னும் உயரிய ஆயுதம் மட்டுமே அவர்களுக்கு ஆபத்தில் உதவுகிறது. இந்த ஆயுதத்தை அயர்லாந்தின் வீரர்களும் பல சமயம் உபயோகிக்கும்படி நேர்ந்தது.

ஸீன் முதலிய ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் தாங்கள் அந்நிய அரசாங்கத்தால் மிருகங்களினும் கேவலமாக நடத்தப்பட்டதை எதிர்த்துப் போராட உண்ணுவிரதத்தையே மேற்கொண்டனர். அவர்கள் யுத்தக் கைதிகள். யுத்தக் கைதிகளுக்குரிய மரியாதையையே அவர்கள் வேண்டினர்கள். ஆனல், அரசாங்கத்தார் அவர்களை டப்ளின் நகரச் சிறையில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். உண்ணுவிரதம் நின்றபாடில்லை. அங்கு அதிகாரிகள் அவர்களுக்குப் பலவந்தமாய் உணவு ஊட்டினர்கள். இக்கொடிய முறையால் மிக்க வீரமுள்ள புரட்சித் தலைவரும், 1916-ம் வருடத்திய கலகத்தில் தலைமை தாங்கி நின்றவருமான தளகர்த்தர் டாம் ஆன் உயிர் துறந்தார். இந்தக் கொலை தேசத்தை எழுப்பி விட்டது. ஜனங்கள் கோபங் கொண்டு பொங்கினர். ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் எண்ணியதை நிறைவேற்றும் உறுதியுடையவர்கள் என்பதையும் அப்பொழுது முதன் முறையாக அரசாங்கத்தார் தெரிந்து கொண்டார்கள். இதன் பின்பு அரசாங்கத்தார் உண்ணுவிரதம் இருந்தவர்களோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள இசைந்தனர். அதுமுதல் அவர்களை அரசியல் கைதிகளாக—யுத்தக் கைதிகளாக நடத்துவதாக அரசாங்கத்தார் உறுதி கூறி

னர். பின்னுல் பலவந்தமாக உணவூட்டும் முறை கையாளப்பட வில்லே.

ஸீன் சிறையில் புழுங்கிய காலத்தில் அவன் தோழன் தான் பிரீன் சும்மா இருக்கவில்லே. அவன் சுற்றியிருந்த பல கிரா மங்களுக்குச் சென்று, தொண்டர் படைகளைத் திரட்டிப் பயிற்சி கொடுத்து வந்தான். அதே வேளையில் நாடு முழுவதிலும் தொண்டர் படைகள் மிகத் திறம்படப் பயிற்சி பெற்று வந்தன. 1916-ம் வருடத்திலிருந்த நிலைமையைப் பார்க்கிலும் அப்பொ ழுது ஐரிஷ் தொண்டர் படை மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. ஆனுல், இடையில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார், தங்களுடைய பரம்பரை வழக்கப்படி, கைதிகளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காற் றில் பறக்கவிட்டனர். அப்பொழுது டண்டாக் சிறைக்கு மாற் றப்பட்டிருந்த ஸீனும் அவன் தோழர்களும் மீண்டும் உண்ணு விரதத்தை மேற்கொண்டனர். அவர்கள் பின்னுல் விடுதலே செய்யப் பட்டனர்.

இவ்வளவு காலமாகத் தொண்டர் படையின் பயிற்சி ரகசிய மாகவே நடந்து வந்தது. திடீர் திடீரென்று பிரிட்டிஷ் படைகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று சில தொண்டர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றன. ஆனுல் ஸீன் விடுதலேயாகி வெளிவந்த பின்பு, தொண்டர் பயிற்சி வெளிப்படையாகவே நடக்கவேண்டு மென்றும், ஒவ்வொரு தொண்டனையும் அரசாங்கம் கைதுசெய்து விட்ட போதிலும் கவலேப்படக்கூடாது என்றும் கூறினுன். ஏனென்ருல், அரசாங்கம் தொண்டர்களை ஒழுங்காய்க் கைது செய்ய ஆரம்பித்தால், பல்லாயிரக்கணக்காக முன்வரும் தொண் டர்களை வைப்பதற்கு அயர்லாந்திலுள்ள சிறைகளும் காண மாட்டா. பின் இங்கிலாந்தை உலகமெல்லாம் கண்டு எள்ளி நகையாடும். எனவே இங்கிலாந்தும் சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுக்க விரும்பவில்லே.

ஐரிஷ் தொண்டர்களுக்கு ஆயுதம் இல்லாமையே பெருங் குறையாக இருந்தது. 1916-ம் வருஷம் நடந்த கலகத்தி லிருந்து அரசாங்கம் முன்னுல் இருந்ததைப் பார்க்கிலும் அதிகக் கண்டிப்பாக ஆயுதச் சட்டத்தை அமல் நடத்தியது. தேசத்தில்

யாரும் அரசாங்க உத்தரவில்லாமல் துப்பாக்கி வைத்திருக்கக் கூடாதென்று உத்தரவு போடப்பட்டது. அடுத்த கலகம் வெகு விரைவில் வந்துவிடும் என்பதை அரசாங்கம் மோப்பம் பிடித்து அறிந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் யாருக்கும் புலப் படாத சில மாய வழிகளின் மூலம் தொண்டர்கள் துப்பாக்கிகளை யும் தோட்டாக்களையும் வரவழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்!

அரசாங்கத்தார் அடக்குமுறை ஆவேசத்தில் ஸின் டிரீஸியை மீண்டும் கைது செய்தார்கள். கைது செய்யப் பட்டது முதலே அவன் உண்ணுவிரதத்தை மேற்கொண்டான். சிறையில் வேறு பல நண்பர்களும் அவனுடன் சேர்ந்துகொண் டனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள், மைக்கேல் பிரென்னன், ஸீமாஸ் ஓ'நீல். ஸின் சிறைப்பட்ட காலத்தில் தான் பிரீன் தொண்டர் படையில் படிப் படியாக உயர்ந்த ஸ்தானங்களைப் பெற்று, கடைசியில் 'பிரிகேட் கமான்டன்ட்' என்ற படைத் தளகர்த்தர் பதவியையும் பெற்றுன். தொண்டர் படையில் ஒவ்வோர் அங்கத்தினரும் வாக்குரிமை பெற்று, தத்தம் பிரிவு களுக்கு ஒரு தலைவனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். படையிலும் குடியரசுக் கொள்கையையே அவர்கள் கையாண்டு வந்தனர்.

அக்காலத்தில் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் ஆங்கிலேயர் மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டங்களை அடைந்து வந்தனர். 1918-ம்வூ, மார்ச்சுமீ ஜெர்மனியர் பிரிட்டிஷ் படைக்குள் புகுந்து அவற்றைச் சின்ன பின்னப் படுத்தினர். இங்கிலாந்து மிகவும் அவலமடைந்தது. மூச்சுத் திணறும் அவ்வேளையிலே, ஆங்கிலேயர் அயர்லாந்து ஜனங்களைக் கட்டாயப்படுத்தி யுத்தத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூவினர். மன்னர் பேச்சுக்கு மறுபேச்சு ஏது? ஆங்கிலேயர் அனைவரும் அயர்லாந்தின் மன்னரன்றே! சில வாரங்களில் தேவையான சட்டம் பார்லிமென்டில் நிறை வேற்றப்பட்டது. ஐரிஷ் மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பா விடினும், அவர்களைப் போர்க்களத்திலே பலிக்குக் கொண்டு நிறுத்தும் அதிகாரத்தை அச்சட்டம் ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுத் தது. அப்பொழுது முன் அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட லார்டு பிரெஞ்ச் டப்ளின் நகரில் வைசராயாக இருந்தார்.

பிளவுபட்டு அயர்ந்து கிடக்கும் ஒரு தேசத்தை ஐக்கியப் படுத்தி எழுப்பிவிட வேண்டுமானால், அதற்குச் சிறந்த உதவி அடக்குமுறையைப்போல் வேறில்லை. கட்டாய ராணுவச்சட்டம் அயர்லாந்தின் கண்ணைத் திறந்துவிட்டது. அதுவரை ஐரிஷ் ஜனங்கள் பிரிட்டிஷாரை அவ்வளவு கடுமையாய் எதிர்த்ததில்லை. ஆண், பெண், குஞ்சுகள் யாவரும்—அச்சட்டத்தை எதிர்த்தனர். பாமரர் முதல் பாதிரிமார் வரை, அனைவரும் அதைக் கண்டித்தனர். அதுவரை பிளவுபட்டிருந்த கட்சிகளெல்லாம், மந்திரத்தில் கட்டுண்டதுபோல், ஒன்று சேர்ந்து உழைத்தன. தாங்கவொண்ணாத துன்பம் தலைமேல் விழப்போவதை அறிந்த ஜனங்கள், 'தொண்டர் படையினர் என்ன செய்கின்றனர்? அவர்கள் துப்பாக்கியும், ரிவால்வரும் கொண்டு பயிற்சிசெய்தது வெறும் பாவனைக்காகவோ?' என்று கூவினர். இங்கிலாந்தை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் அவர்களே என்று யாவரும் உணர்ந்தனர். ஒரு தொண்டன் உயிரோடிருக்கும்வரை கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அமலுக்கு வரமுடியாதென்பதை அயர்லாந்தும், அதை ஆண்டு அடக்கிய இங்கிலாந்தும் நன்கு அறியும்.

தொண்டர் படையில் ஆட்களுக்குத் தட்டில்லை; ஆயுதத் திற்கே முடை! பல்லாயிரம் வாலிபர்கள் அப்படையில் சேர்ந்து கொண்டனர். ஆனால் காற்றுக்கூடப் புக முடியாதபடி பாது காக்கும் ஆங்கிலேயர் கண்முன்பு அத்தனை பேருக்கும் வேண்டிய ஆயுதங்களைச் சேர்ப்பது எங்ஙனம்? தொண்டர்கள் திகைத்துத் தவித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கைகள் ஆயுதந் தாங்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்தன; கால்கள் போர்க்களத்திற்குச் செல்ல முனைந்து நின்றன. அங்கிலையில் அவர்கட்கு ஒரு விஷயம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அயர்லாந்தில் அரசாங்கத்தின் நம்பிக் கைக்குப் பாத்திரமான சில பணக்காரர்களும் ராஜவிசுவாசிகளும் துப்பாக்கிகளையும், ரிவால்வர்களையும், பட்டாக் கத்திகளையும், ஈட்டிகளையும் தங்கள் மாளிகைகளிலே சும்மா வைத்துக்கொண் டிருந்தனர். ராஜ விசுவாசிகளுக்கு இத்தனை ஆயுதங்களும் எதற்கு? புரட்சிக்காரருக்கே அவை தேவை! தொண்டர்கள் இதை அறிந்துகொண்டு, ஊரூராப் ப் பிரிந்து சென்று ஆயுதம் சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். முதலாவது, எந்த ஊரில்,

யாரிடம், எத்தனை ஆயுதங்கள் உண்டு என்பதற்குக் கணக்கெடுத்தார்கள். கணக்குப்படி ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும்படி ஆங்காங்கு இரவில் சென்று கேட்டார்கள். பலர் சமாதானமாகவே ஆயுதங்களைக் கொடுத்து விட்டார்கள். பலர் தங்களிடமுள்ள ஆயுதங்களை விரைவாக வந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அழைப்பும் அனுப்பினார்கள்! சிலர் மட்டும் மறுத்தார்கள். மறுத்தவர்கள் மார்புக்கு நேராகத் தொண்டர்கள் துப்பாக்கிகளைப் பிடித்தவுடன், அந்த மறுப்பும் ஒழிந்தது. ஓர் உயிரையும் வதையாமலே தொண்டர்களுக்குத் தேசத்திலிருந்த ஆயுதங்களெல்லாம் வந்து சேர்ந்தன. ஆனால் அதிகாரிகள் சும்மா இருக்கவில்லை. இங்கிலை ஏற்படும் என்று தெரிந்ததால், அவர்கள் போலீஸாரை அனுப்பி ஜனங்களிடமுள்ள ஆயுதங்களை வாங்கி வரும்படி பணித்தார்கள். போலீஸார் போன இடமெல்லாம், சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னதாகவே புரட்சி வாலிபர்கள் ஆயுதங்களைப் பறித்துக்கொண்டு போன செய்தியைத் தெரிந்துகொண்டு, வெறுங்கையுடன் திரும்பினார்கள். இருக்கும் சர்க்காருக்கும், எதிர்காலச் சுதந்திர சர்க்காருக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்!

3

முதல் வெடிமருந்துச் சாலை

கட்டாய ராணுவச் சட்டம் பார்லிமென்டில் நிறைவேற்றப் பட்டதால் அயர்லாந்தின் ஜனங்கள் மிகுந்த கலக்கமடைந்தார் கள். பல்லாயிரக் கணக்கான வாலிபர்களும் வயோதிகர்களும் அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பதற்காக ஐரிஷ் தொண்டர் படையில் வந்து சேர்ந்து கொண்டனர். பதினறிலிருந்து ஐம்பது வயது வரை யுள்ளவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் ஏதாவ தொரு தொண்டர் படையைச் சேர்ந்திருந்தார்கள். ஸ்திரீகள் தனியாக ஒரு சங்கத்தை வைத்துக் கொண்டார்கள். பையன்கள் வானரசேனைகளை அமைத்துக்கொண்டு தொண்டர் படைக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தனர். தொண்டர் படையின் முக்கிய அதிகாரிகளிற் பலர் சிறையிலிருந்ததால், வெளியிலிருந்த சிலர் இரவு பகலாக உழைத்து அவர்களுடைய வேலைகளையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. கட்டாய ராணுவச்சட்டம் அயர்லாந்தை ஒற்றுமைப் படுத்துவதற்காகக் கடவுள் அருளிய ஒரு பாக்கியம் என்று கருதினர்கள். அதன் மூலமாயாவது வேற்றுமைகள் ஒழிந்து அயர்லாந்து நிரந்தரமான ஒற்றுமையை அடையுமென்று தான் பிரீன் முதலானவர்கள் எண்ணினர்கள்.

இங்கிலாந்து ஐரிஷ் மகாஜனங்களின் உறுதியைக் கவனித்து வந்தது. கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதா, அல்லது அயர்லாந்தை இழப்பதா என்ற பிரசினை ஏற்பட்டது. ஏனெனில் ஜனங்கள் எல்லோரும் கலகத்துக்குத் தயாராக நின்றார்கள். இங்கிலாந்து பேசாதிருந்து நாட்டின் நிலைமையை ஆராய்ந்து வந்தது. தொண்டர்களும் தீவிரமாகவும் இடைவிடாமலும் தங்களுடைய பிரசாரத்தை நடத்திவந்தார்கள்.

தான் பிரீன் இயற்கையான யுத்தம் வருவதற்கு முன்னே தன் படையினருக்குள்ளே விளையாட்டு யுத்தங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தான். அவர்களிற் சிலர் திப்பெரரி நகரில் ஒரு பாகத்தைப் பாதுகாப்பார்கள். மற்றும் சிலர் அதை முற்றுகையிட்டுப் பிடிப்

பார்கள். இரு கட்சியாருக்கும் தீவிரமான போராட்டம் ஏற்படும். அதிலிருந்து அவர்கள் நல்ல பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள். தொண்டர்கள் திப்பெரரி நகரின் சில பாகங்களைத் தங்களுடைய ராணுவ ஸ்தலங்கள் என்று குறிப்பிட்டு, அங்கே ஆங்கிலப் போலீஸாரும் சிப்பாய்களும் வராமல் பாதுகாத்து வந்தனர். அவர்களுடைய திருவிளையாடல்களெல்லாம் நடக்கும்பொழுது, அந்நகரில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் இருந்தனர் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

சில சமயங்களில் இங்கிலாந்து புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள்வது வழக்கம். அது தன் கைக்கு எட்டாவிட்டால் குடுமியை விட்டுவிடும். கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தால் அயர்லாந்திலிருந்து ஒரு மனிதனைக் கூட ராணுவத்திற்குச் சேர்க்க முடியாது என்பதை அது தெரிந்து கொண்டது. ஆதலால், அச்சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டுவரப் படாமலே ஒழிந்தது. இதனால் ஐரிஷ் தொண்டர் படைக்கு மிகவும் கஷ்டமேற்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்காக அதில் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்த ஜனங்கள் படிப்படியாக அதிலிருந்து விலகி விட்டார்கள். சட்டம் ஒழிந்தவுடன், அவர்களுடைய கவலையும் ஒழிந்து விட்டது! அவர்கள், ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கட்டாயத்தினால் ஆங்கிலப் படையில் சேர்ந்து பிரான்ஸ், டார்டனெல்ஸ் முதலான யுத்த அரங்கங்களிலே சாவதை வெறுத்து, அதற்குப் பதிலாகத் தங்களுடைய நாட்டிலேயே ஆங்கில அரசாங்கத்தை எதிர்த்து மடிய விரும்பினார்கள். சட்டம் ஒழிந்த பிறகு அவர்களுக்குத் தொண்டர் படையில் விருப்பமில்லாது போய்விட்டது. அவர்கள் அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்திற்காக ஆயுதந் தாங்கிப் போராடத் தயாராயிருக்கவில்லை. சுதந்திரத்துக்காக ஒரு சொட்டு இரத்தம் சிந்துவது கூட அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பழைய அரசியல் தலைவர்களும் இதே கருத்தைத்தான் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், பல வாலிபர்கள் தங்கள் உறுதியில் சிறிதும் தளராது, அயர்லாந்து பூரண சுதந்திரத்தைப் பெறும் வரையிலும் போராடியே தீரவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண் டிருந்தனர். தான் பிரீனும் அதே கருத்தைக் கொண்டிருந்தான்.

அச்சமயத்தில் ஸீன் டிரீஸி டண்டாக் சிறையில் உண்ணு விரதம் இருந்து வந்தான். பதின்மூன்று நாட்களாக அவன் உணவு கொள்ளவில்லை. அதிகாரிகள் அவனைச் சாக விட்டுவிடுவார்கள் என்று தோன்றிற்று. வெளியே இருந்த தான் பிரீன் முதலானவர்கள், அச்சமயத்தில் தீரமான ஒரு காரியத்தைச் செய்து, அவனை மடியவிடாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கருதினுர்கள். தான் பிரீனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. ஸீனை அரசாங்கத்தார் சிறை வைத்திருப்பது போல், தானும் அவர்களுடைய போலீஸ்காரன் ஒருவனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து, ஓர் ரகசியமான வீட்டில் அடைத்து வைத்து, அவனைப் பலவந்தமாய் உண்ணுவிரதம் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்றும், ஸீனை விடுதலை செய்தால்தான் போலீஸ்காரனையும் விடுதலை செய்ய முடியும் என்று அறிவித்துவிட வேண்டுமென்றும் அவன் தீர்மானம் செய்தான். மற்ற நண்பர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் லிமெரிக் ஜங்ஷன் என்னுமிடத்தில் இருப்புப் பாதைப் பக்கம் ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் சில போலீஸ்காரர் காவலுக்காக நிற்பது வழக்கம். தான் பிரீனும் அவனுடைய தோழர்களும், மொத்தம் 40 பேர்கள், ஒருநாள் அவ்விடத்திற்குச் சென்று, அருகே இருந்த மலையடிவாரத்தில் மறைந்திருந்தார்கள். தற்செயலாக அன்றைக்கு ஒரு போலீஸ்காரனும் அவ்விடத்திற்கு வரவேயில்லை. பின்னுல் தான் பிரீனுடைய யோசனை 'ஐரிஷ் குடியரசு சகோதர சங்கத்'தால் நிராகரிக்கப் பட்டது. அச்சங்கம் மிகவும் ரகசியமானது. மிகுந்த நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தொண்டர்கள் பலர் அதில் இருந்தனர். தொண்டர் படையை மேற்பார்க்கும் அதிகாரம் அச்சங்கத்திற்கே உண்டு. இச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு தான் பிரீன் சங்கத்திலிருந்து விலகி விட்டான்.

1918-ம் ஆு ஜூலை மீ ஸீன் டிரீஸி விடுதலை செய்யப் பட்டான். அவன் வெளியே வந்தவுடன் தொண்டர் படை சம்பந்தமான பல திட்டங்களைப் பற்றித் தான் பிரீனிடம் விவாதித்தான். தான் பிரீன் திட்டங்கள் போட்டுப் போட்டுச் சலிப்படைந்திருந்ததால், உடனே சண்டையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கூறினுன். ஸீனுக்கும் அவனுக்கும் அபிப்பிராய பேதமேற்பட்டது.

இருவரும், தங்கள் நட்புக்கு எவ்விதக் குறைவும் ஏற்படாதபடி, தத்தம் கருத்துப்படி வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தார்கள். தான் பிரீன் பாட்ரிக் கியோக் என்னும் நண்பனுடன் சேர்ந்து ஒரு வெடி மருந்துச் சாலையை ஏற்படுத்தினன். அதன் மூலம் ஏராளமான வெடி மருந்தைத் தயார் செய்ய வேண்டுமென்பது அவன் நோக்கம். தொழிற் சாலையில் வேலை செய்தவர்கள் அவனும் கியோக்குமே. அத் தொழிற்சாலை டாம் ஓட்வியர் என்பவருடைய குடிசையின் ஒரு பாகத்தில் அமைக்கப் பட்டிருந்தது. தான் பிரீனிடம் வெடி மருந்து செய்வதற்குத் தக்க எந்திரங்களில்லை. கையாலேயே வெடி மருந்தும் குண்டுகளும் தயார் செய்யவேண்டி யிருந்தது. செய்யப்பட்ட குண்டுகளும் மழையிலும் காற்றிலும் வெளியே கொண்டு போனல் வெடிக்கக் கூடியனவா யில்லை. வெடி குண்டுகள் தயார் செய்வதோடு அவர்கள் தோட்டாக்களும் தயார் செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் வெளியிடங்களிலிருந்து துப்பாக்கிகளையும் ரிவால்வர்களையும் அபகரித்து வருவதையும் நிறுத்தி விடவில்லை. ஆங்காங்கே சிலரிடம் இன்னும் துப்பாக்கிகள் பாக்கி யிருந்தன. தான் பிரீன் அடிக்கடி அவர்கள் வீடுகளுக்கு விஜயம் செய்வது வழக்கம்.

ஒரு சமயம் ஆயுதக் கொள்ளைக்காகச் சென்று வரும்பொழுது தான் பிரீன் பகைவர்களுடைய கையில் சிக்கும்படி நேர்ந்தது. அவனும் டிரீஸி முதலான நண்பர்களும் திப்பெரரியிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தான் பிரீனுடைய சைக்கிளில் காற்றுக் குறைந்து போய் விட்டதால், அது ஓடாது நின்றுவிட்டது. அவன் கீழே இறங்கி மற்றவர்களை முன்னல் செல்லும்படி சொல்லிவிட்டு, சைக்கிளுக்குக் காற்றடைக்க ஆரம்பித்தான். முன்னல் சென்ற தொண்டர்களைப் போலீஸார் பார்த்துவிட்டனர். அவர்கள் போகும் வழியிலே போலீஸ் படைவீடுகள் இருந்தன. ஆனல் போலீஸார் அந்த ஆறு தொண்டர்களிடம் நெருங்கத் துணியவில்லை. அவர்களுக்கு வழக்கமா யிருந்த தைரியத்துடன் விலகி யிருந்து விட்டார்கள்! தொண்டர்கள் வாயு வேகமாக மறைந்து விட்டார்கள். அந் நிலையில், தான் பிரீன் காற்றடைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஒரு தடித்த போலீஸ்காரன் அவனுடைய சட்டையைப் பிடித்து

இழுத்தான். அதுவரை போலீஸ் புலி அவன் பக்கத்திலிருப்பதைத் தான் பிரீன் உணரவில்லை. அவனுடைய இடது கையில் பூட்டுக்களை உடைப்பதற்கு உபயோகிக்கப்படும் இரும்புப் பட்டை ஒன்று இருந்தது. அவன் அதைக் கொண்டு போலீஸ்காரன் மண்டையிலே அடித்து, மண்டை சரியா யிருக்கிறதா என்று பரீட்சை பார்த்தான். ஆசாமி அப்படியே அமர்ந்து விட்டான். உடனே தான் பிரீன் ரிவால்வரை உருவி மற்றப் போலீஸார் முன்பு அதை நீட்டிக்கொண்டு புறப்பட ஆரம்பித்தான். போலீஸ் அதிகாரி, 'மரியாதையாகப் பணிந்துவிடு, அல்லது சுட்டு விடுவேன்!' என்று பயமுறுத்தினர். தான் பிரீன் 'கைகளைக் கீழே போடுங்கள்! இல்லாவிடில் உங்களைக் கூட்டத்தோடு சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பி விடுவேன்!' என்று பதிலுரைத்தான். போலீஸார் அந்த உத்தரவுக்குப் பணிந்தனர். அச்சமயத்தில் தான் பிரீன் திடீரென்று தன் சைக்கிளில் ஏறி ஒரு முடுக்கு வழியாகப் பாய்ந்து சென்று விட்டான். அவன் அன்று தப்பியது மிகவும் ஆச்சரியம். ஏனென்றால், சில நிமிஷங்களுக்குள் அபாய அறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட்டு, நகரைச் சுற்றிலும், தெருக்களிலும் சந்துகளிலும் ஏராளமான பட்டாளங்கள் தொண்டர்களைப் பிடிப்பதற்காக நிறுத்தப்பட்டன. ஆனால் அதற்குள் தான் பிரீன் தனது வெடி மருந்துச் சாலையில் தோழர்களுடன் சௌக்கியமாக அமர்ந்திருந்தான்.

தான் பிரீனுடைய வெடிமருந்துச் சாலை நெடுநாள் நிலைத்திருக்கவில்லை. அங்கு தொண்டர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சமையல் செய்வதற்கும், தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கும் வேறு உதவியாளில்லை. ஒரு நாள் தான் பிரீன் ஒரு வாளி தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு வெளியே சென்றிருந்தான். அவன் திரும்புகையில், குடிசையிலிருந்து சுமார் ஐம்பது கஜ தூரத்தில் வரும்பொழுது, திடீரென்று குடிசையின் கூரை ஆகாயத்தில் எழும்புவதைக் கண்டான். அதே சமயத்தில் இடி இடித்ததுபோல் பல வெடிகுண்டுகள் வெடிப்பதையும் கேட்டான். ஒரு நிமிஷத்தில் வீடு முழுதும் தீப்பற்றிக் கொண்டது. அவன் உள்ளே யிருந்த தன்னுடைய தோழருக்கு என்ன நேர்ந்ததோ என்று கவலை

யுற்முன். கையிலிருந்த வாளியைக் கீழே வைத்துவிட்டுக் குடிசைக்குள் விரைந்தோடினன். மாடியில் ஏறிப் பார்த்தான். அங்கே பாடி கியோக் பேச்சற்றுக் கீழே கிடந்தான். தான் பிரீன் அவனேக் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு, மேலிருந்து விழுந்துகொண்டிருந்த கொள்ளிக் கட்டைகளின் நடுவே எடுத்துச் சென்று, அருகேயிருந்த மல்டீன் ஓடைக் கரையில் கொண்டு வைத்தான். வாளியைக் கொண்டுவந்து அதிலிருந்த குளிர்ந்த நீரை அவனுடைய முகத்தில் இரண்டு முறை தெளித்தான். உடனே கியோக் எழுந்து நின்று, 'ஏ, மூட சிகாமணியே ! என்னேத் தண்ணீரில் அமிழ்த்திவிடுவாய் போலிருக்கிறதே !' என்று வேடிக்கையாகக் கோபித்துக் கொண்டான். தான் பிரீன் எப்படியாவது நண்பன் பிழைத்துக் கொண்டானே என்று ஆனந்தங் கொண்டான். அவர்கள் இருவருக்கும் குடிசையும் வெடி மருந்துச் சாலேயும் அழிந்துபோன வயிற்றெரிச்சல் மட்டும் தணியவில்லே.

தான் பிரீன் கையிலிருந்த காசை யெல்லாம் வெடிமருந்துச் சாலேக்காகச் செலவழித்திருந்தான். இப்பொழுது ஓட்வியருடைய வீடு எரிந்து போனதற்கு நஷ்டஈடும் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. தோழர்களின் உதவியால் வீடு முன்னேப் பார்க்கிலும் அழகாக அமைக்கப் பட்டுவிட்டது. எனினும் தான் பிரீனுடைய தொழிலுக்கு அவ்வீடு பின்னல் கிடைக்கவில்லே. அதனுல் அவன் திப்பெரரி வாசியான ஓ'கானல் என்பவருடைய வீட்டில் தனது தொழிற்சாலேயை அமைத்துக் கொண்டான். அவ்விடத்தில் அவனுக்கு அதிக வெற்றியும் கிடைத்தது. ஏனென்முல், மீண்டும் வீடு வெடித்து விடாமல் இருப்பதற்கு அவன் மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கை எடுத்துக்கொண்டான்.

அந்த வீட்டில் இருக்கும் பொழுது தொண்டர்களுக்குச் சந்தோஷம் ஏற்படவில்லே. ஏனென்முல், அங்கும் ஒருவிதமான சௌகரியமும் கிடையாது. படுக்கை, பாய், தலேயணே எதுவும் கிடையாது. அவற்றை வாங்கப் பணமுமில்லே. பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடம் இரண்டு கம்பளங்களே இரவல் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, தரையிலே வைக்கோலே விரித்து, அதன்மேல் ஒரு கம்பளத்தை விரித்துத் தொண்டர்கள் படுப்பது வழக்கம். மேலேயிருந்து வரும் பனியைத் தாங்க முடியாமல், அவர்கள்

ஏராளமான பழைய பத்திரிகைகளை உடல்களின் மீது போர்த்துக் கொண்டு, அவற்றிற்கு மேலாகக் கம்பளத்தை மூடிக் கொள்வார்கள், கொஞ்சம் உருண்டு புரண்டு படுத்தால் பத்திரிகைகள் கிழிந்துபோம்; மீண்டும் குளிர் ஆரம்பித்துவிடும். ஆதலால், அவர்கள் அசையாமல் ஒரே நிலையில் படுத்திருந்து தினம் மூன்று மணி நேரம் உறங்குவது வழக்கம். குளிரைத் தவிர வேறு சில தொந்தரவுகளும் இருந்தன. வீடு முழுவதும் சுண்டெலிகள் நிறைந்திருந்தன. இரவில் அவைகள் படுத்திருந்தவர்களின் தலைகளைக் கடித்துக் கடித்து எழுப்பி விட்டு விடும். தான் பிரீன் சில சமயங்களில் கோபத்துடன் எழுந்து அவற்றை அடிப்பது வழக்கம். அப்பொழுது ஸீன் டிரீஸி, 'அண்ணன், அவைகளை ஏன் அடிக்கிறாய்? நாம்தான் கஷ்டப்படுகிறோம்! அவைகளாவது சந்தோஷமா யிருக்கட்டும்! உன்னுடைய தலையிலிருந்து கொஞ்சம் ரோமத்தை அவை கொண்டு போய்விட்டால் ஒன்றும் முழுகிப் போய்விடாது!' என்று சாந்தப்படுத்துவது வழக்கம். தான் பிரீன், 'இந்தச் சுண்டெலிகளுக்குப் போலீஸாரிடம் என்ன உறவு? அவர்களைப் போலவே நாம் போன இடமெல்லாம் வந்து தொந்தரவு செய்கின்றனவே!' என்று கூறிப் பரிகசிப்பான்.

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு கியோக் வேறு வேலை காரணமாக வெளியேறிவிட்டான். தான் பிரீனுக்கு உதவியாக ஸீன் ஹோகன் என்னும் நண்பன் வந்து சேர்ந்தான். அதிலிருந்து ஐந்து வருட காலம் அவர்கள் இணைபிரியாமல் இருந்தார்கள். ஹோகன், டிரீஸி, தான் பிரீன் மூவரும் மூன்று உடலும் ஒருயிரும் போல் ஐக்கியமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்குள் ஒரு கோபமான வார்த்தையோ, மனஸ்தாபமோ ஏற்பட்டதில்லை. அவர்கள் ஓ'கானல் வீட்டிலிருந்த பொழுது, ஸீமாஸ் ராபின்ஸன் என்னும் உயரிய நண்பன் அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டான். இந் நால்வரும் வயது, குணம், நோக்கம் முதலியவற்றில் ஒத்திருந்தார்கள். அயர்லாந்தைச் சுதந்திர நாடாக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கண்ட கனவுகளுக்கும், தயாரித்த திட்டங்களுக்கும் அளவேயில்லை. சில மாதங்களுக்குப் பிறகு ஓ'கானல் தமது வீட்டைக் காலி செய்துவிட வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அறி

வித்தார். அவர்கள் காலி செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. சட்டபூர்வமான உரிமைகளைப் பற்றி அவர்கள் அப்பொழுது வாதாடிக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. வாடகை கொடுத்தாலும் வேறு வீடுகளை அமர்த்தலா மென்றால், கண்ட வீடுகளில் வசிப்பது அபாயகரமா யிருந்தது. ஏனென்றால், போலீஸார் ஆங்கில ஆட்சியில் வெறுப்புக் கொண்ட ஐரிஷ்காரர்களைப் பிடிக்கவேண்டும் என்று தேடித் திரிந்து கொண்டிருந்தனர். அந்தச் சமயத்தில் தான் பிரீன் கூட்டத்தாருக்கு ஒரு நல்ல அதிர்ஷ்டம் பிறந்தது. ஸீன் ஹோகனுடைய பந்துக்களில் சிலர் தங்களுடைய பால்பண்ணை ஒன்றை அவர்களுடைய உபயோகத்திற்காகக் கொடுத்தனர். அங்கே படுக்கை முதலிய வசதிகள் இருந்தன. ஆனால் வேளைக்குச் சாப்பாடு மட்டும் கிடைக்கவில்லை. தான் பிரீனுக்கு இதெல்லாம் வழக்கமாகிவிட்டது. முன்னால் தொண்டர்படை சேர்த்த பொழுது அவன் பல நாள் உண்ண உணவின்றிப் படுக்க இடமின்றிக் கஷ்டப்பட்டுப் பழக்கமடைந்திருந்தான்.

பால்பண்ணை நாளடைவில் போலீஸாருடைய கவனத்திற் பட்டது. அவர்கள் ‘தகர வீடு’ என்று அதை அடையாளம் சொல்லி அழைப்பது வழக்கம்.

ஒரு சமயம் ஸீன் டிரீஸியும் தான் பிரீனும் டப்ளின் நகரிலிருந்து சில ஆயுதங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக சைக்கிளில் சென்றனர். அவர்கள் கையில் பணமிருந்தால் ரயிலில் சென்றிருப்பார்கள். அத்துடன் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு அங்கே செல்லவேண்டி யிருந்தது. காலை எட்டு மணிக்குப் புறப்பட்டு, அன்று மாலை ஆறு மணிக்கு டப்ளினைச் சேரவேண்டி யிருந்தது. அவர்கள் நூற்றுப் பத்து மைல் பிரயாணம் செய்து, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் டப்ளினை அடைந்தனர். அங்கு பில் ஷுஹன் என்னும் நண்பருடைய வீட்டில் தங்கியிருந்தனர். அதுமுதல் பில் ஷுஹன், அவர்களுக்குப் பணத் தட்டு ஏற்படாமல் உதவி செய்து வந்தார்.

அவர்கள் டப்ளினிக்குச் சென்றது திங்கட்கிழமை. சனிக்கிழமைவரை அவர்களுக்கு அங்கு வேலை யிருந்தது. சனிக்

கிழமை காலை 8–30 மணிக்கு அதை விட்டுப் புறப்பட்டு, அன்று மாலை திப்பெரரியில் கூடவிருந்த தொண்டர் படை அதிகாரிகளுடைய கூட்டத்திற்குக் குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுடைய கையில் ஆறு ரிவால்வர்களும், ஐந்நூறு துப்பாக்கிக் குண்டுகளும், ஆறு வெடிகுண்டுகளும் இருந்தன. அவ்வளவையும் சுமந்துகொண்டு அவர்கள் மற்ற அங்கத்தினர்கள் வருவதற்கு முன்னதாகவே கூட்டத்திற்கும் ஆஜராகி விட்டனர்!

4

தேர்தல் வெற்றி

1918-ம் ஞு, டிசம்பர் மீ அயர்லாந்தில் பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. அதனால் ஸின்பீன் இயக்கத்திற்கும் ஐரிஷ் தொண்டர் படைக்கும் மகத்தான வெற்றி ஏற்பட்டது. மேலும் தேர்தலின் மூலம் அயர்லாந்தின் உள்ளக் கருத்து உலகிற்குத் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டது.

அயர்லாந்துக்கென்று தனியான சட்டசபையோ, பார்லிமென்டோ கிடையாது. பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்டுதான் அதற்கும் சட்டசபை. பார்லிமென்டில் அயர்லாந்துக்கு 103-ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்தன. பார்லிமென்டுக்குப் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பொதுத் தேர்தல் நடக்கும் பொழுது, அயர்லாந்திலும் அத் தேர்தல் நடைபெறும். அதில் ஸ்தானம் பெற்ற நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் தங்கள் தாய்நாட்டுக்காக விசேஷ நன்மை செய்ய முடியும் என்று சிலர் எண்ணி யிருக்கலாம். இது தவறான எண்ணம். ஏனெனில் பார்லிமென்டிலுள்ள 700 அங்கத்தினரில் ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் ஏழில் ஒரு பாகத்தினரே. 'இராவணனுக்குப் பத்துத் தலை, இங்கிலாந்தின் பார்லிமென்டுக்கு எழுநூறு தலை!' என்று ஐரிஷ் மேதையான அன்னிபெஸன்டு அம்மையார் கூறுவது வழக்கம். இந்த 700 தலைகளில் 600 தலைகள் அயர்லாந்துக்கு விரோதமாக நிற்கும் பொழுது, ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்கள் கெஞ்சிப் பார்த்தார்கள், பரஸ்பர ஒத்துழையாமையைக் கையாண்டு பார்த்தார்கள்—ஒன்றும் பயன் படவில்லை.

யுத்த காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் மொத்தம் ஏழு வருட காலம் அயர்லாந்தில் பொதுத் தேர்தலே நடக்கவில்லை. 1918-ம் வருடம்தான் புதிதாய்த் தேர்தல் ஆரம்பமாயிற்று. இடையில் ஜனங்களுடைய மனோபாவத்தில் விசேஷ மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தது. அவர்கள் இங்கிலாந்திடம் கொஞ்சமும் நம்

பிக்கை வைக்கவில்லை; தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைச் சீமைப் பார்லிமென்டுக்கு அனுப்புவதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை என்பதை உணர்ந்திருந்தார்கள். அயர்லாந்துக்குச் சுய ஆட்சி கொடுக்கும் விஷயமாக இங்கிலாந்து செய்த நம்பிக்கை மோசமும், அது தயவு தாட்சண்யமின்றி இயற்றிய கட்டாய ராணுவச் சட்டமும் ஜனங்களுடைய மனத்தில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்திருந்தன. 1916-ம் வருடம் நடந்த சுதந்திரக் கலகம் அவர்களிடையே ஒரு பெரும் எழுச்சியை உண்டாக்கி விட்டது. அதனால் அவர்களுக்குப் புத்துயிரும் புதிய தைரியமும் உண்டாயின. தங்கு தடையற்ற, பரிபூர்ணமான சுதந்திரத்தையே அவர்கள் வேண்டினார்கள். முன்னால் நடந்த உபதேர்தல்களிலேயே இக் கருத்தை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த இரு பிரதிநிதிகளும் குடியரசுக் கொள்கை யுடையவர்கள். இப்பொழுது பொதுத் தேர்தலின் மூலம் ஜனங்கள் குடியரசையே ஆதரித்து நின்றார்கள் என்பதை அறிவிக்க ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

1918-ம் வருஷம், நவம்பர் மாதம் 11-ம் தேதி ஐரோப்பிய யுத்தம் முடிந்தது. அதற்கு ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னால், டிசம்பர் 14-ம் தேதி பொதுத் தேர்தல் நடைபெறுமென்று அறிவிக்கப் பட்டது. அந்தத் தேர்தலில் முதல் முதலாக வயது வந்த சகலருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆதலால் ஸின்பீன் இயக்கத்துக்குப் பொதுஜனங்கள் எவ்வளவு ஆதரவு காட்டினார்கள் என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்க்க அதுவே தக்க சந்தர்ப்பமாயிற்று.

ஜனங்களிடையே மிகுந்த பிரசாரம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஸின்பீன் இயக்கத்தைப்பற்றி அவர்களிடையே பல தவறான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவர்கள் அரசியல் கட்சியான ஸின்பீனையும், பட்டாளப் பயிற்சி பெற்ற ஐரிஷ் தொண்டர் படையையும் நன்றாய்ப் பாகுபாடு செய்து தெரிந்து கொள்ளவில்லை. 1916-ம்ஆு நடந்த கலகம் 'ஸின்பீன் கலகம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. தொண்டர்கள் 'ஸின்பீன் தொண்டர்கள்' என்று கருதப்பட்டனர். இவ்வாறு ஸின்பீனுக்கும் தொண்டர் படைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை ஜனங்கள் தெரிந்து

கொள்ளாமலிருந்ததால், பெருத்த நஷ்டமொன்றும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. ஏனென்றால், நாளடைவில் ஸின்பீன் கட்சியார் குடியரசுக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு வந்தனர். தேர்தல் காலத்தில் எல்லாக் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஸின்பீன் சங்கங்கள் தோன்றின. ஒரு சங்கத்தினுடைய தலைவரோ காரிய தரிசியோ உள்ளூர்த் தொண்டர் படையின் தளகர்த்தராகவும் இருப்பது சகஜம். ஸின்பீன் கட்சியிலிருந்த பெரும்பாலான வாலிபர்கள் தொண்டர் படையிலும் ஊழியர்களாய்ப் பதிவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தேர்தலில் ஜனங்களுக்கு 'ஸின்பீன் வெறி' பிடித்து விட்டதென்றே சொல்லலாம். பாதிரிமார்களில் பலர் அதில் சேர்ந்து கொண்டனர். ஸின்பீன் கொள்கைகள் காட்டுத் தீபோல் நாடெங்கும் பரவின. நாட்டிலும், நகரத்திலும், எங்கு பார்த்தாலும் திறமையுள்ள சொற்பொழிவாளர்கள் மேடைகளில் ஏறி மக்களுடைய கடமையைப்பற்றிப் பல்லாயிரம் பிரசங்கங்கள் செய்து வந்தார்கள். எங்கும் உற்சாகத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் குறைவேயில்லை. தேர்தலில் ஏற்பட்ட உற்சாகத்தினால் ஐரிஷ் தொண்டர் படையின் தொகை குறைய ஆரம்பித்தது. பலர் அதிலிருந்து பிரிந்து விட்டனர். ஆனால் எஞ்சி நின்றவர்கள், தேர்தலுக்குப் பின்னால் படையை மீண்டும் திறம்பட அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதி, தேர்தலில் தீவிரமாக இறங்கி உழைத்தார்கள். எல்லோரும் குடியரசு அபேட்சகர்களுக்காகப் பிரசாரம் செய்தனர். நாட்டில் ஒரு வீடு, சுவர், மரம் பாக்கி யில்லாது விளம்பரங்கள் ஒட்டப்பட்டன. அறிக்கைகள் எழுதப்பட்டன. எந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தாலும், 'குடியரசுக்கே ஓட் செய்யுங்கள்!', 'ஸின்பீனையே ஆதரியுங்கள்!', '1916-ம் வருடத்திய வீரரை மறக்காதீர்!' என்ற விளம்பரங்களே காணப்பட்டன. குடியரசை ஆதரிப்பவர்கள் வெற்றி பெற்றால், பார்லிமென்டுக்குச் சென்று ஸ்தானம் வகிப்பதில்லை என்றும், அயர்லாந்திலேயே தங்கித் தனிக் குடியரசை அமைத்து உழைப்பர் என்றும் ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மக்களும் அத்திட்டத்தில் மோகங்கொண்டு விட்டனர்.

பொதுத் தேர்தலில் உழைத்த பல வாலிப வீரர்கள் பின்னல் வேறு பல காரணங்களுக்காகப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் தூக்கிலிடப்பட்டும், உள்நாட்டுக் கலகத்தில் சுடப்பட்டும் இறந்து போயினர். அவர்களுடைய சுயநலமற்ற உழைப்பினலேயே அயர்லாந்து முன்னேறிச் செல்ல முடிந்தது. தேர்தலில் குடியரசுக்காக நின்ற ஸின்பீனர்களுக்குப் பெரியதோர் வெற்றி கிடைத்தது. 'பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வேண்டாம், ஐரிஷ் குடியரசையே ஆதரிப்போம்!' என்று கூறியவர்களுக்கே வெற்றி கிடைத்தது. மொத்தம் நூற்றைந்து ஸ்தானங்களில் எழுபத்தி மூன்றுக்குக் குடியரசுக்காரர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

இந்தப் பிரதிநிதிகள் 1919-ம் வருஷம், ஜனவரி மீ, 21-ம் டப்ளின் நகரில் கூடி, 'அயர்லாந்து குடியரசாகிவிட்டது!' என்று உலகறியத் தீர்மானித்தார்கள். அத்துடன் புதிய தேசிய அரசாங்கத்தையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு கூடிய எழுபத்திமூவர் கூட்டமே 'டெயில் ஐரான்' என்ற ஐரிஷ் பார்லிமென்டு. இதற்கும் ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. டெயில் ஐரான் அயர்லாந்தை ஆள்வதற்குத் தனக்கே உரிமை உண்டென்று கூறிவிட்டது. இந்த நேரத்தில் தான் பிரீனும், தோழர்களும் தங்கள் நகருக்கு அருகிலிருந்த ஸோலோஹெட்பக் என்னுமிடத்தில் தங்களுக்குத் தெரிந்த முறையில் ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அது ஆங்கில அதிகாரத்தைக் கிள்ளி எறிந்துவிடத் தக்கதாயிருந்தது. நாட்டில் வாலிபர்கள் தயாராயிருக்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு ஒரு வழியைக் காட்டிவிட்டால், பின் காரியங்களை அவர்களே கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணினர்கள். கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அமலுக்கு வராததால் பல தொண்டர்கள் முதலிலேயே பிரிந்து விட்டனர். தேர்தலுக்குப் பின்னல் மற்றும் பலர் படையிலிருந்து விலகி வெறும் அரசியல்வாதிகளாகப் போய்விட்டனர். இங்கிலையில் தீவிரமான சில காரியங்களைச் செய்து தேசத்தை எழுப்பிவிட வேண்டுமென்று தான் பிரீன் கூட்டத்தார்கள் எண்ணினர்கள். அதனல்தான் ஸோலோஹெட்பக்கில் தங்கள் முதற் போரைத் தொடங்கினர்கள்.

5

ஸோலோஹெட்பக்

அரசர்களுக்கு வரிப்பணம் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு புரட்சிக்காரருக்கு அவசியமான பொருள் வெடி மருந்து. தான் பிரீன் முதலானவர்கள் அதைத் தேடுவதில் முதலில் கருத்தைச் செலுத்தினர். 1919, ஜனவரி ஆரம்பத்திலேயே, ஸோலோஹெட்பக்கில் கல்லுடைக்கும் பாறைகளுக்குப் பக்கம் வெடி மருந்து கொண்டு வரப்படும் என்ற செய்தி அவர்களுக்கு எட்டியது. ஆனால் வெடி மருந்து வண்டியுடன் அதன் பாதுகாப்புக்காக ஆயுதந் தாங்கிய போலீஸ்காரர்களும் வருவார்கள். வெடி மருந்து வேண்டுமானால் அவர்களிடமிருந்து அதைப பறிக்கத்தான் வேண்டியிருந்தது. தான் பிரீனும் ஸீனும் இதைப்பற்றி அடிக்கடி கலந்து பேசினார்கள். அவர்களிடம் ஆட்கள் அதிகமில்லை. ஆனால், இருந்த சிலரோ மிகுந்த தைரியசாலிகள். அச் சிலரை வைத்துக்கொண்டு விரைவாக வெடி மருந்துக் காரியத்தை முடிக்காவிட்டால், வெளியிலுள்ள மற்றத் தொண்டர்களும் உற்சாகங் குன்றிக் கிடப்பார்கள்.

எதிரிகளோடு நேராக நின்று இடைவிடாது போராடாமல், மறைந்து நின்று, சமயம் வாய்த்த போதெல்லாம் எதிரிகளைத் தாக்கி விட்டு, மீண்டும் மறைந்து கொள்வது 'கொரில்லாச் சண்டை' என்று சொல்லப்படும். 'கொரில்லா' என்பது மனிதக் குரங்கு. அது இப்படித்தான் சண்டை செய்வது வழக்கம். அடிமை நாட்டில் அந்நியர் வலியராகி நிற்கும் பொழுது, ஜனங்கள் இத்தகைய கொரில்லாச் சண்டையே செய்ய முடியும். பல கொரில்லாச் சண்டைகளுக்குப் பின்னால் பெரும் புரட்சி ஏற்படும். கொரில்லாச் சண்டைக்கு ஆட்களின் தொகையைப் பார்க்கிலும், அவர்களின் தீரமும் திறமையுமே முக்கியம். தான் பிரீன் இதை அறிந்து தன்னிடமிருந்த நண்பர்கள் சிலரைத் தயார் செய்து வைத்துக் கொண்டான்.

வெடி மருந்துடன் வரும் போலீஸாரைச் சுடுவதா, அல்லது ஆயுதங்களை மட்டும் பறித்துக் கொண்டு அவர்களை விட்டு விடுவதா என்ற பிரசினையைப் பற்றி அவன் நண்பர்களுடன் யோசனை செய்தான். ஸீன், அநாவசியமாய் அவர்களைக் கொல்ல வேண்டாம் என்றும், ஆயுதங்களே தங்களுக்குக் குறி என்றும் எடுத்துக் கூறினன்.

ஸோலோஹெட்பக் திப்பெரரியிலிருந்து இரண்டரை மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு சிறிய நகரம். லிமெரிக் ஜங்ஷனுக்கும் அதற்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு மைல். கல்லுடைக்கும் இடம் ஒரு கிளை ரஸ்தாவின் மேல் இருந்தது. அங்கு ஏராளமான பாறைகள் உண்டு. அந்தப் பகுதி மலைப்பாங்கான பிரதேசம். வெகு சமீபத்தில் ஊர்களில்லை. நிலங்களின் மத்தியில் சில வீடுகள் மட்டும் கட்டப் பட்டிருந்தன. கல்லுடைக்கும் இடம் கிளை ரஸ்தாவின் வலது பக்கத்திலிருந்தது. அதன் இரண்டு பக்கத்திலும் உயர்ந்த கரைகள் இருந்தன. அவற்றிற்குப் பின்னுல் முட் புதர்கள் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. ஒளிந்திருப்பதற்கு அவை மிகவும் உதவியா யிருந்தன.

தான் பிரீன் கூட்டத்தாருக்கு வெடி மருந்து வண்டி வரும் நிச்சயமான தேதி தெரியவில்லை. இயற்கையாக வரப்போகின்ற நாளைக்கு ஐந்து தினங்களுக்கு முன்னதாகவே அது வருவதாக அவர்களுக்குத் தகவல் கிடைத்திருந்தது. அந்த ஐந்து தினங்களிலும் அவர்கள் புதர்களில் மறைந்து காத்திருந்து ஏமாந்தனர்.

வெடி மருந்துக்காகக் கடைசிவரை காத்து நின்றவர்கள் பின் கண்ட ஒன்பது பேர்கள்: தான் பிரீன், ஸீன் டிரீஸி, ஸீமஸ் ராபின்ஸன், ஸீன் ஹோகன், ஜாக் ஒமீரா, பாட்ரிக் மக்கார்மிக், மைக்கேல் ரியான், பாட்ரிக் ஓட்வியர், டிம் குரோ.

எவரும் அறியாதபடி அவர்கள் மறைந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. காலம் மிகக் குழப்பமானது. கண்டவர்களை யெல்லாம் போலீஸார் சந்தேகிப்பது வழக்கம். கல்லுடைக்கும் இடத்தில் வேலை செய்து வந்த நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளரில் யாரேனும், அந்நியர்கள் அப்பக்கத்தில் நடமாடுவதைக் கண்டால், சந்

தேகங் கொள்வர். சந்தேகம் சத்துருக்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்து விடும். ஆதலால், அங்கு காத்திருந்தவர்கள், அதிகாலையில் பொழுது விடியுமுன்பே வந்து புதர்களுக்குப் பின்னுல் மறைந்து கொள்வது வழக்கம். எந்த நேரத்திலும் ஆயுதங்களைக் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு பகைவரின் வரவை அவர்கள் எதிர் நோக்கிக்கொண்டே யிருந்தனர். இரண்டு மணிக்குப் பின்பு போலீஸார் வரமாட்டார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏனெனில் போலீஸார் அங்கிருந்து நகரத்திற்கு இருட்டுக்கு முன்பே திரும்ப வேண்டியிருக்கும். இரண்டு மணிக்குப் பின் தான் பிரீன் தோழர்களுடன் தன் வீட்டுக்குச் சென்று விடுவான். வீட்டில் அவனுடைய அன்னை யாவருக்கும் உணவு சமைத்துப் போடுவது வழக்கம். அதிகாலையில் நான்கு மணிக்கே காலை ஆகாரம் தயாரித்துக் கொடுத்து, அவள் அவர்களை வழியனுப்புவாள். ஆருவது நாள் காலையில் அவள் காலை உணவு கொடுக்கும் பொழுது, 'இன்று காரியத்தை முடிக்காமல் வந்தீர்களானுல், நாளை முதல் நான் உங்களுக்குச் சோறு படைப்பது சந்தேகந்தான்!' என்று எச்சரிக்கை செய்தனுப்பினுள்.

கடைசியாக ஜனவரி 21-ம் தேதி வந்து சேர்ந்தது. அன்று தினம் அயர்லாந்தின் சரித்திரத்தில் மிக விசேஷமானதாகும். சர்வ வல்லமையுள்ள பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து அயர்லாந்து விடுபட்டுத் தனது உயிரினும் இனிய குடியரசை அன்று தான் ஸ்தாபித்துக் கொண்டது. டப்ளினில் டெயில் ஐரான் ஏற்பட்டதும் அன்றுதான். உலகத்திலுள்ள சகல சுதந்திர நாடுகளுக்கும் அயர்லாந்து யாருக்கும் அடிமையில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த தினத்தில் தான் பிரீன் கூட்டத்தார் ஸோலோஹெட்பக் புதர்களில் பகைவரை எதிர்பார்த்து வெகு நேரம் காத்திருந்தனர். டப்ளினில் நடக்கப் போகும் விசேஷத்தைக் குறித்து அவர்கள் மெதுவாகச் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அனுப்பியிருந்த தூதுவன், கிளை ரஸ்தாவில் நடமாடிக் கொண்டு, திப்பெரரிச் சாலையில் வண்டி வருகிறதா என்று மிகுந்த கவனத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் திடீரென்று ஓடிவந்து, சுடர் விடும் கண்களுடன், 'ஆசாமிகள் வந்துவிட்டனர், வந்துவிட்டனர்!' என்று கூவினுன்.

உடனே ஒவ்வொருவனும் முன்னரே தனக்குக் குறிப்பிட்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்று தயாராய் நின்றான். அவர்களில் யாருக்காவது கூச்சமோ அதிர்ச்சியோ ஏற்பட்டிருந்தாலும், ஒருவரும் அதை வெளிக் காட்டவில்லை. மின்னல் பாய்வது போல் ஒவ்வொருவரும் விரைந்து சென்று கடமையில் ஈடுபட்டனர். வெகு சீக்கிரத்தில், போராட்டத்தில் அவர்களுக்கு வாழ்வு அல்லது மரணம் ஏற்படக் காத்திருந்தது. தூதன் மீண்டும் ஓடி வந்து, வருகிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையையும் எவ்வளவு தொலையில் வருகிறார்கள் என்பதையும் அறிவித்தான். வண்டி சமீபத்தில் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. சக்கரங்கள் சாலையில் 'சடசட' வென்று உருளும் ஓசை கேட்டது. குதிரைக் குளம்புகளின் ஓசையும் கேட்டது.

தான் பிரீன் பரபரப்படைந்தான். மிகவும் அமைதியுடன் நிற்கவேண்டுமென்று விரும்பினும், அது மிகக் கஷ்டமாயிருந்தது. கூடியவரை ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டு, புதரை விலக்கி வெளியே ரஸ்தாவில் எட்டிப் பார்த்தான். குதிரை வண்டி வெகு சமீபத்தில் வந்துவிட்டது. குதிரையின் இரண்டு பக்கத்திலும் இருவர் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் வண்டிக்காரன், மற்றவன் ஒரு முனிசிபல் வேலைக்காரன். வண்டிக்குப் பின்னால் சிறிது தூரத்தில் ஆயுதந் தாங்கிய இரண்டு போலீஸாரும் வந்து கொண்டிருந்தனர்.

போலீஸார் வெகு சமீபத்தில் வந்தவுடன் புதரில் தங்கியிருந்தவர்கள் அனைவரும் ஒரே தொனியில், 'தூக்குங்கள் கைகளை!' என்று உரக்கக் கூவினார்கள். ஆனால், போலீஸார் இருவரும் கைகளைத் தூக்குவதாகக் காணப்படவில்லை. தான் பிரீன் முதலியோர் அவர்களை வீணாகக் கொன்றுதள்ள மனமின்றி, மீண்டும், 'தூக்குங்கள் கைகளை!' என்று உத்தரவிட்டனர். போலீஸார், கைகளைத் தூக்குவதற்குப் பதிலாக, யுத்த வீரர்களைப்போல், துப்பாக்கிகளைக் கையில் பிடித்துச் சுடுவதற்குக் குறி பார்த்தனர். அவர்களும் ஐரிஷ்காரர்கள் அல்லவா! மரியாதையாகப் போலீஸார் துப்பாக்கிகளைத் தூர எறிந்திருந்தால், உயிர்ப்பிச்சை பெற்றிருப்பார்கள். அந்நிய அரசாங்கத்திடம் வாங்கிய கூலிக்காக அவர்கள் உயிரை விடத் துணிந்து

னின்றனர்; ஒரு நிமிஷம் தாமதித்திருந்தால் புரட்சிக்காரர்கள் மடிந்திருப்பார்கள். ஆதலால், அவர்கள் கண்கொட்டு முன்னால், போலீஸாரைக் குறி வைத்துத் துப்பாக்கி விசைகளை இழுத்துவிட்டனர். குண்டுகள் ஏக காலத்தில் குறி தவறுமல் பாய்ந்தன. இரண்டு போலீஸாரும் மூச்சற்றுக் கீழே சாய்ந்தனர். ஐரிஷ் தேசிய வீரர்கள் தங்களுடன் பிறந்த ஐரிஷ் சகோதரர்களையே வீழ்த்தி விட்டனர்!

6

பதினுயிரம் பவுன் பரிசு

நாட்டுப் புறத்திலே, சாலை நடுவிலே, குண்டோசை கேட்டது! வயல்களிலும், பண்ணைகளிலும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் திடுக்கிட்டுப் போயினர். ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடந்த வீடுகளின் வாயில்களில் ஆண்களும், பெண்களும் மொய்த்துநின்று, என்ன விசேஷம் என்று கவனித்தனர். வழிப்போக்கர்கள் மாண்டுகிடந்த போலீஸாரைப் பார்த்துப் பிரமித்து நின்றனர். வண்டிக்காரன் ஜேம்ஸ் காட்பிரேயும், முனிசிபல் வேலைக்காரன் பாட்ரிக் பிளினும் சாலை ஓரத்திலே மெய்மறந்து கிடந்தனர். ஒருமணி நேரத்தில் அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் தெரிந்தவுடன் பல்லாயிரம் பட்டாளத்தார் அங்கு வந்து விடுவார்கள். சந்துகள், பொந்துகள், சாலைகள் எல்லாம் ராணுவ வீரர்கள் மொய்த்து விடுவார்கள்.

தான் பிரீன், ஒரு விநாடியேனும் வீண்போகக் கூடாதென்று அறிந்து, போலீஸார் கையிலிருந்த ஆயுதங்களையும், தோட்டாக்களையும் பறித்துக்கொண்டு, இரண்டு பேரைத் தவிர மற்றத் தோழர்களை யெல்லாம் பல திசைகளிலும் பறந்தோடும்படி உத்தரவிட்டான். அவனுடன் இருந்த நண்பர்கள் ஸீன் டிரீஸியும், ஸீன் ஹோகனும். வெடிமருந்து வண்டியின் பின்பக்கத்தில் தான் பிரீனும், டிரீஸியும் அமர்ந்து கொண்டனர். ஹோகன் சாரத்தியம் செய்ய ஆரம்பித்தான். ஏனெனில், வண்டியிலிருந்தவர்களுடைய உயிர்கள் அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. ஹோகன் லகானை இழுத்தவண்ணமாகவே இருந்தான். வழியிலே வண்டியிலுள்ளவர்களைக் கண்டு பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளும், குடியானவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டே சென்றனர். வண்டி இடையில் நிற்கவேயில்லை!

டோனுஸ்கி என்னுமிடத்தை நோக்கி வண்டி சென்றது. வழியில் வெகுநேரம் வரை தொண்டர்களில் ஒருவரும் வாய்

திறக்கவில்லை. கரடுமுரடான மலைப்பாங்கான ரஸ்தாவில் வண்டி கற்களில் தூக்கிப் போடும் பொழுது குடல் தெறித்து விடும் போலிருந்தது. ஆனால் வெடிமருந்து மட்டும் எப்ப டியோ வெடிக்காமலிருந்தது. வண்டியிலுள்ளோர் தாங்கள் தேடிக் கொணர்ந்த பண்டமே தங்களைத் தீர்த்து விடுமோ என்று பயந்து கொண்டே சென்றனர்.

கடைசியாக அவர்கள் முன்னால் ஏற்பாடு செய்திருந்த இடத்தை அடைந்தனர். அங்கே தயாராக வைக்கப்பட்டிருந்த குழியில் வெடிமருந்தைக் கொட்டி மூடிவைத்தனர். தான் பிரீன் இரண்டு வெடிமருந்துக் குச்சிகளை மட்டும், போலீஸார் கண் ணில் மண்ணள்ளிப் போடுவதற்காகக் கையில் வைத்துக் கொண்டான். குதிரையை அவிழ்த்து ஓட்டிவிட்டு, அந்த இடத் தில் அவற்றைப் போட்டு வைத்தான். பின்னால் போலீஸா ரும், ராணுவத்தாரும் அப்பக்கத்தில் மாதக்கணக்காய்த் தேடும் பொழுது, வெடிமருந்து புதைக்கப்பட்ட இடத்தின் மேலே பலதடவை நடந்து வந்தபோதிலும், அதைக் கண்டு பிடிக் கவே முடியவில்லை. ஆனால் வெகுதூரத்திற்கு அப்பால் கிடந்த இரண்டு குச்சிகளையும் சுற்றிச் சுற்றிப் பல நூறு சுரங்கங் களைத் தோண்டிவிட்டார்கள். வெடிமருந்து பூமிக்குள் இருந்த தாகக் கருதி, அதை எடுப்பதற்காக அவர்கள் வெட்டிய குழி களை, ஆயிரக்கணக்கான சிப்பாய்கள் பாசறைகளாக உபயோ கிக்கலாம். அவ்வளவு சிரமப்பட்டு, அவர்கள் நாட்டுப்புறம் எங்கும் குழிதோண்டி விட்டனர்! ஆனால் மருந்துள்ள இடம் மட்டும் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. வெளியே போடப்பட்டிருந்த இரண்டு குச்சிகளும் அவர்களை முற்றிலும் ஏமாற்றி விட்டன.

தொண்டர்கள் தென்பக்கத்தில் கால்டீ மலைகளை நோக்கி நடந்து சென்றனர். அம்மலைகளில் பிறர் அறியாமல் மறைந்தி ருக்க முடியும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. நான்கு மைல்க ளுக்கு அப்பால் அவர்கள் பிட்ஸ்ஜெரால்டு என்ற ஒருத்தி வீட்டில் சிறிது நேரம் தங்கி உணவெடுத்துக் கொண்டனர். காலையில் வீட்டில் சாப்பிட்டபிறகு அதுதான் அவர்களுடைய இரண்டாம் வேளை உணவு. அங்கு அதிக நேரம் தங்காது மீண்டும் வழி

நடைக் கொண்டனர். குளிர் தாங்கமுடியாம லிருந்தது. வழியில் இரண்டு மலை ஆடுகள் நின்றதைத் தவிர வேறு உயிர்ப் பிராணிகள் எதுவும் அப்பக்கத்திலே காணப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மலைப்பாதைகள் சரியாகப் புலனாகவில்லை. வழியிலே இருந்த இரண்டொரு வீட்டாரிடம் பாதையை விசாரிக்கலாம் என்றால், அவர்களுடைய வாய் சும்மா இருக்காது. அப்பக்கத்தில் மூவர் சென்றதாக அவர்கள் யாரிடத்திலேனும் சொல்லிவிடக்கூடும். ஆதலால் மூவரும் யாரையும் கண்டு கேளாமல், கால்கள் போன இடமெல்லாம் சுற்றித் திரிந்தனர். வட்டங்கள் சுற்றினர், வழிதெரியாமல் திகைத்தனர். இடையில் ஸீன் டிரீஸி இருபதடி ஆழமுள்ள ஓர் ஓடையில் வீழ்ந்துவிட்டான். அவன் மடிந்தான் என்றே மற்றவர்கள் கருதினார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவனைத் தூக்கி வெளியே விட்டபொழுது அவன், 'இன்னும் எத்தனை பேரையோ சுட்டபின்பல்லவா நான் சாக வேண்டும்!' என்று கர்ஜித்தான். அவர்கள் மீண்டும் மலையுச்சியை நோக்கிச் சென்றனர். அம்மலையைத் தாண்டி மறுபக்கத்திற்குப் போய்விட்டால், அவர்களுடைய கவலை ஒழியும். உயரே போகப் போகக் குளிர் அதிகமாயிருந்தது. கோடை நடுவிலேயே அம்மலையில் பனி பெய்யும். அந்த மாரிக்கால இருளிலே அங்கு குளிர் தாங்க முடியவில்லை. மூன்று மணி நேரம் அவர்கள் மலையில் ஏறிச் சுற்றிய பின்னால், முன்னால் பார்த்த இரண்டு மலை ஆடுகள் நின்ற இடத்திற்கே திரும்பி வந்தனர்! அதைக் கண்டு அவர்கள் மனம் வருந்தினர். இனி அம்மலையைத் தாண்டுவது இயலாது என்று மலைந்தனர். அப்பொழுது ஸீன் ஹோகன், 'கவி பாடுகிற புலவர்கள் மட்டும் மலைகள் மாண்புடையவை என்றும், அழகின் உறைவிடம் என்றும் வர்ணிக்கிறார்களே! அவர்கள் வீட்டில் இருந்துகொண்டே ஆனந்தமாய்ப் பாடிவிடுகிறார்கள். நம்மைப்போல் பட்டினியும் பசியுமாகக் குளிரில் வந்து நடந்தால், அவர்கள் ஏழு ஜன்மத்திலும் இயற்கை அழகைப் பற்றிப் பாடவே மாட்டார்கள்!' என்று வேடிக்கையாகப் பேசினான்.

அவர்கள் பின்னால் வேறு வழியில் செல்லவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். இருப்புப்பாதை வழியாகக் காஹிர் என்ற இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். இந்த யோசனை தோன்

றியது அவர்களுடைய நல்லதிர்ஷ்டமே. ஏனென்ருல், சாலை வழியாக எந்தப் பக்கம் சென்றிருந்தாலும், அவர்கள் பட்டாளத்தார் கையில் சிக்கியிருப்பார்கள். நாலு பக்கத்திலும் பட்டாளத்தார் மோட்டார் லாரிகளில் சுற்றிக்கொண்டேயிருந்தனர்.

வழி நடப்பதில் இருப்புப்பாதை வழியாகச் செல்வதைப் போல் கஷ்டமானது வேறில்லை. அதிலும் இரவு. அந்த அந்தகாரத்தின் நடுவே அவர்கள் முன்னும் பின்னும் எச்சரிக்கையுடன் கவனித்துக்கொண்டே சென்றனர். தான் பிரீன் திடீரென்று முன்னுல் சிறிது தூரத்தில் கறுப்பாக ஓர் உருவம் நிற்பதைக் கண்டான். உடனே ரிவால்வரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, 'யாரது? கைகளை மேலே தூக்கு!' என்று உத்தரவிட்டான். அந்த உருவம் உத்தரவை அசட்டை செய்துவிட்டு, அசைவற்று நின்றது. தான் பிரீன் நீட்டிய ரிவால்வருடன் நெருங்கிச் சென்று பார்த்தான். அந்த நெடிய உருவம் ஒரு ரயில்வே கம்பம்! அதைக் கண்டதும் அவன் அடைந்த வெட்கத்திற்கு அளவில்லை. அந்தக் கம்பத்தில், 'உத்தரவில்லாமல் இங்கு பிரவேசிப்பவர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள்' என்ற ஓர் அறிக்கை தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. கூட இருந்த நண்பர்கள் இருவரும் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் கொக்கரிப்பதைக் கண்டு, தான் பிரீனும் அவர்களுடன் சேர்ந்து சிரிக்கலானுன்.

சிறிது தூரம் சென்றதும் ஸீன் ஹோகனுடைய பூட்ஸ்களில் ஒன்று அறுந்து கிழிந்து போய்விட்டது. அடிக்கடி நின்று அதைக் கட்டவேண்டி யிருந்தது. இத்தகைய கஷ்டங்களையெல்லாம் மறந்து நடக்கும்படி ஸீன் டிரீஸி வழியெங்கும் வேடிக்கையான கதைகள் கூறி நண்பர்களை மகிழ்வித்து வந்தான். காஹிர் எவ்வளவு தூரம் என்று யாராவது கேட்டால், அடுத்த வளைவு திரும்பியதும் வந்துவிடும் என்று அவன் கூறிவந்தான். ஒரு வளைவிலிருந்து மற்ருெரு வளைவுக்குச் சுமார் மூன்று மைலுக்குக் குறைவில்லை. அடுத்த வளைவுக்குப் போனவுடன், அவன், அதற்கடுத்த வளைவென்று கூறிவந்தான். வருந்தி வாடும் உள்ளத்திற்கு அவனுடைய வேடிக்கைச் சொற்கள் அமிழ்தம் போலிருந்தன. வழியில் ஆங்காங்கே சில மணல் மேடுகளில்

ஐந்து நிமிஷநேரம் இளைப்பாறிக்கொண்டு,அவர்கள் முன்னேறிச் சென்றனர்.

முடிவில் காஹிர் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுடைய களைப்புக்கும் உடல்வலிக்கும் அளவேயில்லை. எந்த நிமிஷம் எலும்புகள் ஒரே குவியலாக வீழ்ந்து விடுமோ என்று எண்ணும்படி அவர்கள் விளங்கினார்கள். ஆதலால் மேற்கொண்டு யோசிப்பதில் பயனில்லை என்றும், எங்காவது இளைப்பாற வேண்டும் என்றும் கருதி நேராக ஊருக்குள் சென்றார்கள். காஹிர் ஸோலோஹெட்பக்கிலிருந்து பதினைந்து மைல் தூரத்தில் இருந்தது. அவர்களுக்கு யாரிடம் சென்று இருப்பிடம் கேட்பது என்று புலப்படவில்லை. பசி கொடூரமாயிருந்தது. குளிரோ உதிரத்தைக் கட்டியாக உறையும்படி செய்துவிட்டது. கால்கள் கொஞ்சித் தடுமாறின. தான் பிரீனுக்கு ஒரு நண்பருடைய ஞாபகம் வந்தது. டாபின் என்ற ஒரு மாதின் வீட்டிற்கு அவன் நண்பர்களை அழைத்துச் சென்றான். அவள் வந்த விருந்தினரை மிக்க உவகையுடன் உபசரித்தாள். அவர்களுக்கு வேண்டிய படுக்கை முதலானவற்றைக் கொடுத்தாள். அந்நிலையில் அம்மூவரும் அங்கு சிறிது இளைப்பாறினார்கள்.

மறுநாள் காலையில் அவர்கள் எழுந்தவுடன் பத்திரிகைகளை வாங்கி ஆவலுடன் பார்த்தனர். ஸோலோஹெட்பக் விஷயமாய் என்ன செய்திகள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்பதைக் கவனித்தனர். 'திப்பெரரி அதிக்கிரமம்!', 'பயங்கரமான செயல்!', 'இரட்டைப் போலீஸார் கொலை!' முதலிய தலைப்புக்கள் கொட்டை எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. இறந்த போலீஸாரின் பெயர்கள் மக்டொன்னல், ஓ'கானல் என்று அச்சிடப்பட்டிருந்தன. அவர்களுடைய மரண விசாரணையும் வெளிவந்திருந்தது.

பின்னால், நாட்கள் போகப் போக, நம் தொண்டர்களுக்குப் பல தகவல்கள் தெரியவந்தன. கொலைகள் சம்பந்தமாக இரண்டு வாலிபர்கள் கைது செய்யப்பட்டுப் பின்னால் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இரண்டு மாணவர்களும் சிறையிடப்பட்டார்கள். எங்கும் பொதுக்கூட்டங்களிலும், மாதா கோயில்களிலும் கொலைகளைப்பற்றிய கண்டனங்கள் கூறப்பட்டன. அவைகளைக்

கண்டிக்காத பத்திரிகையே கிடையாது. ஸின்பீன் சங்கங்கள் கூடக் கண்டனத்தில் கலந்து கொண்டன!

திப்பெரரியின் தென்பாகம் ராணுவப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதாவது அரசாங்கத்தார் அங்கு ராணுவச் சட்டத்திற்கு நிகரான கொடிய அமல் நடத்த ஆரம்பித்தனர். எங்கணும் போலீஸும் ராணுவமும் குழுமி நின்றன. கண்ட இடமெல்லாம் பாணத்தடிகளும் துப்பாக்கிகளும்! நின்றவர், நடந்தவர், சந்தேகிக்கப்பட்டவர், யாவரும் சோதிக்கப்பட்டனர். வீடுதோறும் சோதனை, தெருக்கள்தோறும் பாதுகாப்பு! சந்தைகள், கூட்டங்கள், விழாக்கள் யாவும் தடுக்கப்பட்டன. ஒரு சிறு சம்பவம் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் சகல சக்திகளையும் கிளப்பி விட்டுவிட்டது! அதன் கோர உருவத்தை உலகுக்குத் திறந்து காட்டிவிட்டது.

மேற்கொண்டு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகளி லிருந்து தான் பிரீன் முதலியோர், தங்களைப் பிடித்துக்கொடுத்த வர்களுக்கும், பிடிப்பதற்குத் துப்புக் கூறுவோர்க்கும் ஆயிரம் பவுன் பரிசு கொடுப்பதாக சர்க்கார் விளம்பரப்படுத்தி யிருந்த தைத் தெரிந்து கொண்டனர். பின்னல் இந்தப் பரிசு பதினயிரம் பவுனக உயர்த்தப்பட்டது! அவர்களுடைய தலைகளின் விலை பதினயிரம் பவுன் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டதால், அவர்கள் அதிக எச்சரிக்கையுடன் நடமாட வேண்டியிருந்தது. ஜனங்களில் யாரும் அவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்க முன்வர வில்லை. ஆனல் போலீஸாரில் சிலர் மட்டும், பரிசு பெறும் நோக்கத்துடன், ஊரூராய்த் தேடினர்கள். நாளடைவில் அவர் களும் சிரத்தை குறைந்து ஒதுங்கிவிட்டனர்.

7

சிப்பாய்களின் சிறந்த உதவி

டாபின் அம்மாளுடைய வீட்டில் இரண்டு நாள் தங்கி விட்டு, தான் பிரீன் முதலானவர்கள் வேறிரண்டு நண்பர்களு டைய வீடுகளுக்குச் சென்றனர். அங்கிருந்து டுப்ரிட் என்னும் இடத்திலிருந்த ரியான் என்பவருடைய வீட்டுக்குச் செல்ல வினைத்திருந்தார்கள். அங்கு வரப்போவதாகத் தகவலும் சொல்லி விட்டிருந்தார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக அவர்கள் அங்கு செல்லா மல், கடைசி நேரத்தில் மிச்செல்ஸ் நகரத்திற்குப் புறப்பட்டு விட்டனர். அவர்கள் ரியான் வீட்டுக்குச் செல்வதற்காகத் தீர்மானித்திருந்த நேரத்தில், அங்கு எட்டுப் போலீஸார் அந்த வீட்டைச் சூழ்ந்து, ரியானையும் கைது செய்து கொண்டு போயினர்!

மிச்செல்ஸ் நகருக்குப் போகும் பொழுது, அவர்கள் இடை யில் ஓபிரியன் என்பவருடைய வீட்டில் விருந்தினராக இருந்தனர். அவர்கள் மேல் மாடியிலே படுத்திருந்தனர். அப்பொழுது திடீரென்று பல பீலர்கள் (ஐரிஷ் போலீஸார்) கீழே வீட்டுக்குள் நுழைந்து உரத்தகுரலில் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். தொண் டர்கள் சண்டை நெருங்கி விட்டது என்று எண்ணித் துப்பாக் கிகளைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டனர். மாடிப் படிகளிலே பீலர்கள் காலெடுத்து வைக்க வேண்டியதுதான் தாமதம், அவர்களை எமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று துடித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் பீலர்கள் மாடிப் படிகளில் ஏறவுமில்லை, எமலோகத்திற்குப் போகத் தயாராகவும் இல்லை. பின்னால் விசாரித்ததில், நாய்களின் அநுமதிச் சீட்டுக்கு (லைசென் ஸுக்கு)ப் பணம் செலுத்துவது பற்றி விசாரிக்கத்தான் அவர்கள் வந்ததாகத் தெரிந்தது!

பிறகு தொண்டர்கள் மிச்செல்ஸ், கிழக்கு லிமெரிக் நகர்களைத் தாண்டி லாகெல்லி நகரை அடைந்தனர், அங்கு ஒரு வாரம் தங்கி யிருந்தனர்.

அங்கே அவர்கள் இருந்த நிலைமையைக் கண்டால், கல்லும் கனிந்துருகும். அவர்களைப் போல மற்ற வாலிபர்கள், தங்கள் அறிவையும் ஆற்றலையும் விற்று, அந்நிய அரசாங்கத்தின் கீழே வேலை பார்த்தும், வேறு பல தொழில்கள் செய்தும் ஏராளமாகச் சம்பாதித்துப் பெற்றோர், பெண்சாதி, பிள்ளைகுட்டிகளுடன் இன்ப வாழ்க்கை நடத்துகையில், அவர்கள், துப்பாக்கியும் தேச பக்தியுமே துணையாய்க் கொண்டு, காடும் மலையும் அலைந்து கொண்டிருந்தனர். உணவுக்கும், உடைக்கும், உட்காரும் இடத்திற்கும் அவர்கள் பிறர் கையை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது. கையில் ஒரு காசுகூடக் கிடையாது. சொந்த நாட்டில் பகலில் வெளியே தலைநீட்ட வழியில்லை. திருடர்களைப் போல் நள்ளிரவில் நடக்க வேண்டியிருந்தது. இரண்டு இரவுகளை ஒரே ஊரில் கழிக்க வழியில்லை. குட்டி போட்ட பூனைபோல், ஊரூராய்த் திரியும்படி நேர்ந்தது. இதைப் பார்க்கிலும் இன்னும் எத்தனை கஷ்டங்களையும் அவர்கள் தாய்த்திரு நாட்டிற்காக ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருந்தனர். ஆயினும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் அவர்கள் நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை. நாட்டில் அவர்களை ஆதரிப்பார் எவருமில்லை. அவர்களைப் பற்றி மலைமலையான கண்டனங்கள் குவிந்தனவே யன்றி, அணுவளவு ஆதரவில்லை. ஸின் பீனர்கள் அவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. அவர்களுடைய பழைய நண்பர்களில் பலரும் அவர்களைக் கைவிட்டனர். அவர்களைக் கண்டவுடன் நண்பர்கள் நடுங்கி விலகினர். எனினும், ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தொண்டர்கள் மறக்காது ஆறுதலடைந்து வந்தனர். 'காலம் மாறும், இன்று நாம் செய்ததைக் கண்டிப்பவர்கள் நாளை உண்மையை அறிந்து நம்மைப் போற்றிப் பின்பற்றுவார்கள். 1898-ல் கலகம் செய்தவர்களையும், 1867-ல் புரட்சி செய்தவர்களையும், 1916-ல் சுதந்திரப் போர் தொடுத்தவர்களையும் அக்காலத்து ஜனங்கள் கண்டித்தார்கள்; பின்னால் அவர்களே ஆதரித்தார்கள். குடியரசை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஜனங்கள் உறுதி கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் அதற்காக வேண்டிய காரியத்தை ஆரம்பித்தால் கண்டிக்கிறார்கள். பின்னால் எல்லோரும் நம்முடன் சேருவார்கள். அப்போது நமது கொள்கை வெல்லக் காண்போம்!' என்ற நம்பிக்கைதான் அவர்களுக்கு உற்ற துணையாயிருந்தது.

சில இடங்களிலே அவர்களுக்கு ஓர் இரவு தங்குவதற்குக் கூட இடம் கிடைக்கவில்லை. மிகக் குளிரான இரவுகளில், நாய் வந்து ஒதுங்கினாலும் இடம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள், அவர்களைத் தாட்சண்யமின்றி வெளியேற்றி விட்டனர். ஒரு சமயம் அவர்கள் ஒரு குடியானவன் வீட்டில் தங்கியிருந்தார்கள். வெளியே யாரோ கதவைத் தட்டும் ஓசை கேட்டது. குடியானவன், 'யாரது?' என்று கேட்டான், 'போலீஸ்!' என்று பதில் வந்தது. அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் உள்ளேயிருந்த திருக்கூட்டத்தார் எழுந்து துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு தயாராய் நின்றனர். கதவு திறக்கப்பட்டது. அடுத்த வீட்டுக்காரன் ஒருவனே ஏதோ காரியமாக அங்கு வந்திருந்தான். அவன் விளையாட்டாகவே 'போலீஸ்' என்று சொன்னானும்! அவன் போனவுடன் தொண்டர்களுடைய கைகளில் துப்பாக்கிகளைக் கண்ட குடியானவன், 'துப்பாக்கி ஆசாமிகளுக்கு இங்கு இடமில்லை, வெளியேறுங்கள்!' என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டான். அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. வானமே கூரையாகப் பூமியே பாயாகக் கொண்டு, அவர்கள் வெளியேறினர். வழக்கம் போல் வழி நடையை மேற்கொண்டனர். கிழிந்த உடைகளும், கேடுற்ற பூட்ஸுகளும் அவர்களைக் குளிரில் வாட்டி வருத்தின. அவர்கள் எதிர்பார்த்துச் சென்ற நண்பர்களில் பலர் தங்கள் மாட்டுத் தொழுக்களிலேகூடத் தங்க இடம் கொடுக்கவில்லை. துன்பம், துணுக்கம், பசி, கால்வலி, விழிப்பு—இவற்றைத் தவிர வேறொன்றும் அவர்களுக்குத் துணையாகக் காணப்படவில்லை. எவ்வளவு சுற்றியும் அவர்கள் ஸோலோஹெட் பக்கிலிருந்து பத்து மைல் தூரத்திற்குள்ளாகவே நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

டோனே என்னும் கிராமத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கையில் அவர்களுடைய பழைய நண்பன் ஸீமஸ் ராபின்ஸன் அவர்களுடன் வந்து சேர்ந்து கொண்டான். ராபின்ஸன் வெடி மருந்து வேட்டையில் அவர்களுடன் இருந்தவன். பல வருஷங்கள் பிரிந்த நண்பனை மீண்டும் கண்டது போல் யாவரும் ஆனந்தம் கொண்டனர். பாடி ரியான் என்னும் தேசபக்தரான வர்த்தகர் ஒருவர் அவர்களுக்கு மிகுந்த உதவி செய்தார். அக்காலத்தில்

அவர்கள் ஜனங்களைத் தங்கள் வசப்படுத்தித் தேசத்தில் பெரும் போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டங்கள் போடுவதில் பொழுதைப் போக்கி வந்தனர். அவர்களுடைய தீவிரமான திட்டம் எதையும் டப்ளின் தலைநகரிலிருந்த தலைமைக் காரியாலத்தார் ஏற்றுக் கொள்ள வழியில்லை. ஆயினும், தலைநகரிலிருந்த நண்பர்கள் சிலர் தான் பிரீன் கூட்டத்தாரை அமெரிக்காவுக்கு இரகசியமாக அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று ஒரு கப்பலைத் தீர்மானித்து வைத்து, அவர்களைத் தயாராய் இருக்கும்படி தகவலும் சொல்லி விட்டனர். தான் பிரீன் அதைக் கேட்டுக் கோபமடைந்தான். தன்னையும் நண்பர்களையும் தேசப் பிரஷ்டம் செய்வதற்கே இந்தச் சதி செய்யப்பட்டதாக எண்ணி, மனம் வாடினான். தலைமை நிலையத்தார், அவர்களுக்கு உதவி செய்து போரை மேலும் நடத்த வேண்டியிருக்க, அதை விட்டொழித்து, அவர்களையும் நாடு கடத்தத் துணிந்து விட்டனரே என்று தொண்டர்கள் மனக் கசப்படைந்தனர். எது நேரினும் அயர்லாந்தை விட்டு வெளியேற முடியாது என்று அவர்கள் மறுத்து விட்டனர்.

டோனேவிலிருந்து அப்பர் சர்ச் வழியாக அவர்கள் நாட்ஸ் நகருக்குச் சென்றனர். அங்கே தங்களுடைய யுத்த சபைக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தினர். தலைமை அதிகாரிகள் உத்தரவு கொடுக்காவிட்டாலும், தாங்களாகவே வேலையை ஆரம்பித்துவிட முடிவு செய்தனர். திப்பெரரியில் தங்கியிருந்த ராணுவத்தார் உடனே அந்த எல்லையை விட்டு வெளியேறிவிட வேண்டுமென்றும், இல்லாவிடில் அவர்களுடைய உயிர் அவர்களுக்குச் சொந்தமில்லையென்றும் ஓர் எச்சரிக்கை விளம்பரத்தைத் தயார் செய்தார்கள். அந்த விளம்பரம் தேசம் முழுவதும் ஒட்டப்பட்டது. பத்திரிகைகள் அந்த விளம்பரத்தை வெளியிட்டு ஏளனம் செய்து எழுதின. அந்த எச்சரிக்கை கானல் நீராகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், அது உண்மையாகி விட்டதைப் பிற்காலச் சரித்திரத்திலே காணலாம்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு தொண்டர்கள் தலைமை அதிகாரிகளுடைய உத்தரவை மீறித் தலைநகரான டப்ளினுக்கே சென்றுவிட வேண்டும் என்று துணிந்து புறப்பட்டனர். ராபின்ஸனும்

டிரீஸியும் முன்னதாகவே டப்ளினில் இருந்தனர். அங்கு மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் நடமாட வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில், போலீஸ் கெஜட்டில் ஸோலோஹெட்பக் கொலைகளில் சம்பந்தப்பட்டவர் ஒவ்வொருவரைப் பற்றிய விவரமும், அங்க அடையாளங்கள் முதலியவையும் வாரந் தோறும் விளம்பரமாகி வந்தன. பிடிப்பவர்களுக்குப் பரிசும் கிடைக்கும் !

தான் பிரீன் தானும் விரைவாக டப்ளின் செல்ல வேண்டும் என்று துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அங்கு சென்றால்தான் பல கஷ்டங்களும் நீங்கு மென்று கருதினான். டிம் ரியான் என்னும் தோழன் ஒரு மோட்டார் காருடன் உதவிக்கு வந்து சேர்ந்தான். டாம்மி என்பவன் காரை ஓட்டுவதற்கு முன்வந்தான். தான் பிரீனும் ரியானும் காரின் பின் பக்கத்திலும், ஹோகனும் டாம்மியும் முன்பக்கத்திலும் அமர்ந்து கொண்டு, வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் லிமெரிக் நகருக்குச் செல்லும் வரை ஒரு விசேஷமும் ஏற்படவில்லை.

லிமெரிக் நகர ரஸ்தாவில் நூற்றுக் கணக்கான ராணுவ வீரர்கள் மோட்டார் லாரிகளில் வந்து கொண்டிருந்தனர். அத்தனை பேர்களும் ஏதோ பெருங் கூட்டங்களைக் கைது செய்யப் போவதாகத் தோன்றியது. தான் பிரீன் கூட்டத்தாரைப் பிடிக்கவே ராணுவத்தார் லாரிகளில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர். தொண்டர்கள் எங்கோ பக்கத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு அவர்களைப் பிடிப்பதற்காகவே ஏராளமான ஆயுதங்களையும், எந்திரத் துப்பாக்கிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தனர்.

தான் பிரீன் பெரிய அபாயம் ஏற்படப் போவதாக எண்ணினான். ஒரு சிப்பாய் சிறிது சந்தேகம் கொண்டு விட்டால், அவனுடைய கூட்டத்தாருக்கே ஆபத்துத்தான். சிப்பாய்களில் பலர் அவர்களுடைய அங்க அடையாளங்களைப் பற்றி நன்றாகப் படித்து வைத்திருந்தனர். எப்படியாவது பதினாயிரம் பவுன் பரிசைப் பெறவேண்டும் என்பதும் பல சிப்பாய்களின் ஆசை. அத்துடன் மற்றக் குற்றவாளிகளைப் பார்க்கிலும், ஸோலோஹெட்பக் ஆசாமிகளையே பிடிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய நோக்கம்.

எல்லா சிப்பாய்களும் தான் பிரீனுடைய காருக்குள் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றனர். தான் பிரீனும் தோழர்களும் கலக்க மடைந்தால், காரியம் கெட்டுவிடும். அவ்விடத்தை விட்டுத் திரும்பிச் சென்ருலும், சிப்பாய்களுக்கு வேறு சந்தேகம் வேண்டியதில்லை. எனவே, தொண்டர்கள் ஒரு பாவமும் அறியாதவர் போல் அமைதியாக இருந்துவிட்டனர்.

இருபது லாரிகளைக் கடந்தாயிற்று. பட்டிக்காட்டான் யானை பார்ப்பதுபோல், அவர்கள் பட்டாளத்தாரை வியப்போடு பார்த்துக்கொண்டே சென்றனர். அவர்களுடைய பார்வை, 'அளவற்ற கிருபையுடன் எங்களை ஆண்டடக்கும் துரைமார்களே! எவ்வளவு அலங்காரமான உடைகளை அணிந்து செல்லுகிறீர்கள்!' என்று பரிகசிப்பதுபோல் தொன்றிற்று. எல்லா லாரிகளையும் தாண்டியாகிவிட்டது. ஒரு சிப்பாய்கூட அவர்களைச் சந்தேகிக்கவில்லை. ஆனுல், ரஸ்தாவின் ஒரு மூலையிலே சென்றவுடன், அங்கு காவலுக்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்த சிப்பாய், 'நிறுத்துங்கள் காரை!' என்று ஒரு போடு போட்டான்! கார் உடனே நிறுத்தப்பட்டது.

காருக்குள்ளே இருந்தவர்கள் நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டதாய்க் கருதினுர்கள். மற்ற சிப்பாய்கள் எல்லோரும் வேண்டுமென்றே தங்களை விட்டுவிட்டுப் பின்னுல் தாங்கள் ஓடிவிடாதபடி சூழ்ந்துகொள்ளவே சூழ்ச்சி செய்திருப்பதாக அவர்கள் எண்ணினுர்கள். இருக்கும் நிலைமையில் என்ன செய்வது என்று யோசித்தனர். தான் பிரீன் துப்பாக்கியை எடுத்து வெளிக்குத் தெரியாமல் மறைவாகப் பிடித்துக் கொண்டான். முதல் குண்டை யார் தலையில் செலுத்தவேண்டும் என்றும் குறிபார்த்துக் கொண்டான். அவ்வேளையில் ஓர் அதிகாரி அங்கு விரைந்து ஓடிவந்தார்.

'கனவான்களே, உங்களைத் தாமதப்படுத்தியதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்!' என்று அவர் கூறினுர். 'மன்னிப்பு!' என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடன், தான் பிரீன் திடுக்கிட்டுப் போனுன். மறைவாகத் துப்பாக்கியைக் கீழே வைத்துவிட்டான். அந்த அதிகாரி காவற் சிப்பாய்களின் தலைவர். ரஸ்தாவில் இரண்டு லாரிகள் உடைந்து கிடப்பதாயும், அவை குறுக்கே அடைத்துக்

கொண்டிருந்ததால் அந்தப் பக்கமாய்க் கார் செல்ல முடியாது என்றும், எல்லோரும் கீழே இறங்கி நடந்து செல்வது நல்லது என்றும் அவர் கூறினர்.

இதற்குள் தான் பிரீன் மனது அமைதி பெற்றுவிட்டது. அவன் மரியாதையாக அதிகாரியைப் பார்த்து, 'ஐயா! மிக முக்கியமான வேலையின் நிமித்தம் நாங்கள் அவசரமாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. நீண்டதூரம் காரில் வந்ததால் களைப்படைந்திருக்கிறோம். அத்துடன் என் கால்களில் வாதநோய் - நான் எப்படி நடக்கமுடியும்? நீரே யோசித்துச் சொல்லும்!' என்று கூறினன். அதிகாரி இரக்கமடைந்து நாலைந்து சிப்பாய்களை அழைத்து, துப்பாக்கிகளைக் கீழே வைத்துவிட்டுத் தான் பிரீனுடைய காரைத் தள்ளிக்கொண்டு போய் மறுபக்கத்தில் விடும்படியாக உத்தரவிட்டார். அவர்கள் இருநூறு கஜதூரம் காரைத் தள்ளிக்கொண்டு போய் நிறுத்தினர்!

அந்தச் சிப்பாய்களுக்குத் தான் பிரீன் சொன்ன வந்தனங்களுக்கு அளவேயில்லை! சிப்பாய்களும் திரும்பத் திரும்ப 'ஸலாம்' செய்துவிட்டு, எங்கோ மறைந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்ட தான் பிரீன் கூட்டத்தாரைக் கண்டுபிடிக்க மற்ற சிப்பாய்களோடு சென்றுவிட்டனர்!

சிப்பாய்கள் விடைபெற்றுச் சென்ற மறுகணத்திலேயே தான் பிரீனுடைய கார் வேகமாய்ப் பறக்க ஆரம்பித்தது. சிறிது தூரஞ் சென்றபின்பு, [தொண்டர்கள் ஒருவரை யொருவர் தழுவிக்கொண்டு, வயிறு வெடிக்கும்படி சிரித்தனர். அதுவரை உள்ளத்தில் கட்டிவைத்திருந்த சந்தோஷம் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்தது போலிருந்தது.

8

தாயின் தரிசனம்

லிமெரிக் நகரில் தேசியப் பற்றுள்ள பாதிரியார் ஒருவர் இருந்தார். புரட்சிக்காரர்களிடம் அவருக்குப் பிரியம் அதிகம். பொதுநல ஊழியம் செய்யும் எவருக்கும் அவர் தோழர். அவரைக் காணவே தான் பிரீன் முதலானவர்கள் காரில் பிரயாணம் செய்துவந்தனர். லிமெரிக் வந்ததும் அவர்கள் நேராகப் பாதிரியாருடைய வீட்டுக்குச் சென்றனர்.

பாதிரியார் அவர்களைக் கண்டதும் அளவற்ற ஆனந்தங் கொண்டார். அவருக்குக் கடுகளவு பயமில்லை. அவருடைய வீட்டில் வேலைபார்த்துவந்த மோல்லி என்னும் மாது புதிய வாலிப விருந்தினர்களிடம் விசேஷ அன்பும் மரியாதையும் காட்டினாள். அவர்களுக்குப் பசித்தபொழுது நல்ல உண்டிகளும் பானங்களும் தயாரித்துக் கொடுத்தாள். சில சமயங்களில் சுவையுள்ள பண்டங்களைச் செய்து, அவற்றை உண்டு தீரவேண்டும் என்று மோல்லி கண்டிப்பான உத்தரவும் போடுவதுண்டு. அங்கிருந்தபொழுது தான் பிரீனும் ஹோகனும் இரண்டு நாள் இரவும் பகலும் படுத்த படுக்கைவிட்டு எழுந்திராமல் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டனர். மோல்லி அடிக்கடி அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சிலுவையின் பக்கம் சென்று, அவர்கள் நீடூழி வாழவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து வந்தாள். சிலுவையின் முன்னால் வாடா விளக்கு ஒன்று போட்டாள், ஜபமாலையைக் கையில்பிடித்து இறைவன் அவர்களைப் பகைவர்களிடமிருந்து காக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தாள். அவள் அவர்களிடம் வந்து, 'இனி கவலையை ஒழியுங்கள்! உண்மையான தர்மவான்களைத் தெய்வம் காட்டிக் கொடுக்காது!' என்று ஆறுதல் சொல்வது வழக்கம்.

லிமெரிக்கிலிருந்து தான் பிரீனும் ஹோகனும் லாகெல்லிக்குச் சென்றனர். அங்கே வந்திருந்த டிரீஸியையும் ராபின்ஸனையும் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் சந்தித்த காட்சி பள்ளிக்

கூடத்துப் பிள்ளைகள் போட்டிப் பந்தய விளையாட்டில் ஆனந்தக் கூத்தாடுவதுபோல் இருந்தது. நால்வரும் ஒன்றுகூடி விட்டதால் அவர்களுடைய கவலைகள் சிதறிப்போயின. தான் பிரீன் பாதிரியார் தங்களுக்குச் செய்த உதவிகளையும், லிமெரிக் ரஸ்தாவில் பட்டாளத்தார் செய்த உதவிகளையும் நண்பர்களுக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தான். டிரீஸியும் ராபின்ஸனும் டப்ளின் நகரில் தங்களை யாரும் சந்தேகிக்கவில்லை என்பதையும், வேறு பல அதிசயங்களைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

லாகெல்லி ஸோலோஹெட்பக்கிலிருந்து ஆறு அல்லது ஏழு மைல் தூரத்திலுள்ளது. அவ்விடத்திற்குத் தான் பிரீன் வந்து சேர்ந்ததுவரை ஸோலோஹெட்பக் சம்பவம் நடந்து மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. பட்டாளத்தாரும் போலீஸாரும் அந்தப் பக்கங்களில் வெடிமருந்துப் புதையலைத் தேடிக் குழிகள் தோண்டுவதை நிறுத்தியபாடில்லை. தான் பிரீன் எங்கெங்கு போவது வழக்கம் என்று அறிந்து, அங்கெல்லாம் சோதனை போடப்பட்டது.

தான் பிரீனும் தோழர் மூவரும் நான்கு சைக்கிள்களை வாங்கிக்கொண்டு, டப்ளினுக்குச் செல்லும் நோக்கத்துடன், டோனேஹில்லுக்குச் சென்றனர். வழியில் முன்னால் போலீஸாரைச் சுட்ட இடத்தைத் தாண்டிச்செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவ்விடத்தில் அவர்கள் கீழிறங்கிச் சில நிமிஷங்கள் தங்கிவிட்டுச் சென்றனர். டோனேஹில்லிலிருந்து தான் பிரீனுடைய வீடு அரைமைல் தூரத்தில் இருந்தது. அவன் மூன்றுமாத காலமாய்ப் பாராத தன் அன்னையைப் பார்க்கவேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டான். இடையில் அவளுக்கு ஒரு கடிதங்கூட எழுதவில்லை. ஆதலால் அவன் நேராக வீட்டை நோக்கிச் சென்றான். அன்னையின் திருவடிகளைப் பணிந்தான். அந்த மாதரசியின் துயரங்களுக்கு அளவில்லை. தான் பிரீன் போன்ற பிள்ளையைப் பெற்று, வீரத்தையும் தேசாபிமானத்தையும் புகட்டிய ஒரு குற்றத்தினால், அவள் பட்ட கஷ்டங்களை வேறு யாரால் சகிக்க முடியும்? அவளுடைய சிறு வீடு 24 மணி நேரத்தில் மூன்று முறை சோதனை போடப்பட்டு வந்தது. அதிகாலையில் விடிவதற்கு முன்னால் பீலர்கள் வந்து சோதனை போடுவார்கள்;

நள்ளிரவில் பட்டாளத்தார் திடீரென்று புகுந்து சோதனை போடுவார்கள். அந்தத் தாய் அவ்வளவையும் சகித்துக்கொள்வாள். பிற்காலத்தில் 'பிளாக்கு அண்டு டான்' என்னும் பட்டாளத்தார் அயர்லாந்தில் சொல்லமுடியாத கொடுமைகளைச் செய்து வந்த காலத்தில், அவளுடைய வீட்டைத் தீவைத்துப் பொசுக்கி, அவளுடைய கோழிகளையும் குஞ்சுகளையும் கூடக் கத்தியால் குத்திக் கொன்றார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கோபம் கோழிக்குஞ்சுகளின் தலையிலும் பாய்ந்தது!

எத்தனை துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும், அந்த வீர நங்கை தைரியத்தை மட்டும் கைவிடவில்லை. வீரப் பிள்ளையைப் பெற்றதே பாக்கியம் என்று அவள் கருதி வந்தாள். பீலர்களும் பட்டாளத்தார்களும் அடிக்கடி அவளிடம் சென்று, 'உன் மகன் எங்கே?' என்று கேட்பார்கள், அவள், 'என் மகனுள்ள இடத்தில் நீங்கள் கூசாமல் செல்வீர்களா?' என்று கேட்பது வழக்கம். ஒரு சமயம் பட்டாளத்தார் வந்து தான் பிரீனைத் தேடும்பொழுது, 'அவன் வீட்டு மாடியிலே யிருக்கிறான், போய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!' என்று அவள் விளையாட்டாகச் சொன்னாள். பட்டாளத்தார் அதை உண்மை யென்று எண்ணி, உடனே துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு, திரும்பி ஓடிப் பக்கத்தில் மறைந்து கொண்டார்கள்! பின்னால், தான் பிரீன் வீட்டிவில்லை என்று தெரிந்துகொண்டுதான் அவர்கள் வெளியே வந்தார்களாம்!

தான் பிரீன் வீரத் தாயின் வீரமகன். தாயைப் போல்தானே பிள்ளையும் இருப்பான்!

9

போலீஸாரிடம் பிடிபட்ட தொண்டன்

தான் பிரீன் அன்னையிடம் அரிதில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, நண்பர்களுடன் கிளான்மெல் நகருக்குச் சென்ருன். அதுதான் ஐரிஷ் போலீஸாரின் தலைமை ஸ்தலம். அங்கிருந்த தொண்டர் படைத் தலைவர்களைக் கண்டு பேசி, விரைவாகக் காரியங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தான் பிரீன் வற்புறுத்தினன். நகரத் தொண்டர்களையும் உற்சாகப் படுத்தினன். பிறகு அங்கிருந்து அவனும் நண்பர்களும் ரோஸ்மூரை அடைந்தனர்.

ரோஸ்மூரில் ஒரு நண்பர் பக்கத்து ஊரான பல்லாக் என்னும் இடத்தில், இமன் ஒடுபிரினுடைய வீட்டில் ஒரு நடனக் கச்சேரி நடக்கப் போவதாகத் தெரிவித்தார். தான் பிரீனும் அவன் தோழர்களும் களைப்பை மறந்தனர். அங்கு போவதில் ஏற்படக் கூடிய அபாயத்தையும் கருதவில்லை. பல வருஷங்களாக அம்மாதிரியான கச்சேரிகளில் அவர்கள் கலந்து கொண்டதில்லை. ஆதலால் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடக்கூடாது என்று திர்மானித்தனர். அதன்படி கச்சேரி நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்றனர். போனவுடன், விருந்துண்ணும் கூட்டத்தோடு கலந்து கொண்டனர்.

அங்கு பாடப்பட்ட கீதமும், அளிக்கப்பட்ட உணவுகளும் மிகவும் இனிமையாக இருந்தன. தொண்டர்கள் தாங்கள் 'சட்டவிரோதமான' நபர்கள் என்பதை அடியோடு மறந்து, உண்பதிலும், ஆடுவதிலும், ஆனந்தமாய்ப் பேசுவதிலும் பொழுது போக்கி வந்தனர். பீலர்களும் ராணுவத்தாரும் வெளியே பல இடங்களில் அவர்களைத் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்க, அவர்கள் இங்கே 'டான்ஸ்' ஆடிக் கொண் டிருந்தார்கள்!

இரவு முழுதும் நடனஞ் செய்துவிட்டு விடியப்போகிற நேரத்தில், தான் பிரீன் சில பையன்களுடன் ரோஸ்மூருக்குத்

திரும்பினான். மற்ற மூவரும் அவனுடன் செல்லாது, மேலும் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர். தான் பிரீன் ஜாகைக்குச் சென்ற பின், சிறிது நேரத்தில் டிரீஸியும் ராபின்ஸனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். ஸீன் ஹோகன் மட்டும் வரவில்லை. அவன் பின்னால் வந்து சேருவான் என்று எண்ணிக்கொண்டு அவர்கள் படுக்கச் சென்றனர்.

ஐந்து தினங்களாக உறக்கமில்லா திருந்ததாலும், அன்றிரவு முழுதும் நடனமாடியதாலும், மூவரும் மிகவும் களைப்புற்றுப் படுத்தவுடன் உறங்கிவிட்டனர். தொழுவங்களிலும், தோட்டங் களிலுமே அவர்கள் நன்றாகத் தூங்குவார்கள். படுக்கைகளும் தலையணைகளும் அலங்காரமாகப் போடப்பட்ட இடத்தில் நித்திரைக்குக் குறைவிருக்குமா!

தான் பிரீன் உறங்கும் பொழுது யாரோ ஏதோ கூறுவது செவியில் பட்டது. தூக்கத்தில் ஒன்றும் சரியாகப் புலனாக வில்லை. பாட்ரிக் கின்னான் என்னும் பழைய நண்பர் திடீரென்று அங்கு வந்து ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். தான் பிரீன் கண்ணை விழிக்க முடியாமல் அயர்ந்து கிடந்தான். ஆனால், கின்னான், 'பீலர்கள் ஹோகனைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள்!' என்று தெளிவாய்க் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட வுடன், அவன் திடுக்கிட்டு எழுந்துவிட்டான். அவ்விஷயத்தை அவனால் நம்ப முடியவில்லை. ஹோகன் பீலர்களால் சுடப்பட்டு இறந்தான் என்றால், அதை நம்பியிருப்பான். ஆனால், எதிரிகளைச் சுட்டுத் தள்ளாமல், பேடித்தனமாக அவன் பீலர்களுடைய கையில் சிக்கினான் என்பதை அவனால் நம்பவே முடியவில்லை. கின்னான் வேடிக்கையாய்க் கூறியிருப்பாரோ என்று சந்தேகித்து அவன் டிரீஸியைத் திரும்பிப் பார்த்தான். டிரீஸியின் முகத்தில் துக்கம் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு விநாடியில் மூவரும் எழுந்து நின்று அடுத்தாற்போல் என்ன செய்வதென்று யோசிக்கலாயினர்.

தான் பிரீனுடைய தலை கிறுகிறுத்துக் கொண்டிருந்தது. உடம்பு முழுதும் உணர்ச்சியற்றிருந்தது. ஆயினும், ஆருயிர்த் தோழன் ஹோகன் பகைவர் கையில் சிக்கி விட்டான் என்றதைக்

கேட்டபின் அவன் நிலை கொள்ளவில்லை. அவனும் தோழர்களும் ஹோகனைப் பீலர்களுடைய கையிலிருந்து உடனே விடுவிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். 'ஹோகனை விடுவிக்க வேண்டும், அல்லது நாம் மடிய வேண்டும்!' என்று அவர்கள் முடிவு செய்தனர்.

ஹோகன் எப்படிப் பிடிபட்டான் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் விசாரித்தார்கள். அவன் அவர்களுக்குப் பின்னால் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான். இடையில் பத்துப் பீலர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து பிடித்துக் கொண்டனர். அவன் துப்பாக்கியைத் தொடுவதற்குக்கூடச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்க வில்லை. பிற்காலத்தில் பீலர்கள் புரட்சிக்காரர்களைப் பிடிப் பதானால், பிடித்தவுடன் சுட்டுக் கொன்று விடுவது வழக்க மாயிற்று. 'கைதிகள் ஓட ஆரம்பித்தார்கள்; அதனால் சுட்டு விட்டோம்,' என்று அவர்கள் மழுப்பிவிடுவார்கள். ஆனால் அந்த வழக்கம் ஹோகன் பிடிபடும் போது அமலில் இல்லை.

ஹோகன் எங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிறான் என்ற தகவ லொன்றும் கிடைக்கவில்லை. வழிப்போக்கர் யாரிடமாவது கேட் டுத் தெரிந்து கொள்ளலா மென்றால், அக்காலத்தில் நன்றாய் விடி வதற்கு முன்னால் எவரும் ரஸ்தாவில் நடமாடுவதில்லை. அவனைப் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து வரச் சில வாலிப நண்பர்கள் சைக்கிள்களில் சுற்றித் திரிந்தனர். ஒரு புலனுந் தெரியவில்லை. பீலர்கள் ஹோகனை மிகவும் எச்சரிக்கையாய் மறைத்துக் கொண்டு போயிருந்தனர். வெகு நேரத்திற்குப் பிறகு, அவன் தர்ல்ஸ் போலீஸ் தாணாவில் இருப்பதாய்த் தகவல் கிடைத்தது.

தர்ல்ஸ் தாணாவைத் தாக்கி அதிலிருந்து ஹோகனை மீட்பது நடக்க முடியாத காரியம். ஏனெனில், அங்கு ஏராளமான போலீஸும் பட்டாளமும் எந்த நேரத்திலும் தயாராய் வைக்கப் பட்டிருந்தன. தாணாவைச் சுற்றிலும் பெரிய கோட்டை ஒன்று இருந்தது. போலீஸார் இமை கொட்டாது பாராக் கொடுத்து வந்தனர். புரட்சிக்காரருடைய வேலைகள் அவர்களுக்கு மிக நன் றாய்த் தெரியும். அதிலும் வெடிமருந்து வழக்கில் சம்பந்தப் பட்ட ஹோகன் அவர்களிடம் கைதியாயிருக்கும் பொழுது, அவர்கள் அதிக எச்சரிக்கையா யிருந்தது ஆச்சரியமில்லை.

போலீஸ் தாணுவைத் தாக்க முடியாவிட்டால் வேறு என் செய்வது? இதைப் பற்றித் தான் பிரீன் தீவிரமாக யோசித்து ஒரு முடிவு செய்தான். அக்காலத்தில் கைதிகளை, 'ரிமாண்டு' வாங்குவதற்கும் ஆரம்ப விசாரணை செய்வதற்கும், இரண்டொரு நாள்தான் தாணுவில் வைப்பது வழக்கம். பிறகு அவர்கள் மவுன்ட் ஜாய், ஈர்க், மேரிபரோ, டண்டாக், பெல்பாஸ்டு முதலிய பெரிய சிறைச் சாலைகளில் ஒன்றுக்கு மாற்றப்படுவது வழக்கம். திப்பெரரிக் கைதிகளை கார்க் நகர ஜெயிலுக்கே கொண்டு போவார்கள். எனவே ஹோகன் தர்லஸ் தாணுவிலிருந்து ரயிலில் கார்க்குக்கே கொண்டு போகப் படுவான் என்று தான் பிரீன் தீர்மானித்தான்.

அதற்குத் தக்கபடி திட்டம் அமைத்தான். எமிலி என்ற ஸ்டேஷனுக்குப் போய், அங்கு ரயில் வந்தவுடன் உள்ளே பாராக்காரர்களைச் சுட்டு விட்டு, ஹோகனை மீட்க வேண்டும் என்பது அவன் யோசனை. எமிலி சிறிய ஸ்டேஷன். அங்கு பட்டாளம் கிடையாது. ஆனால் ரயிலை நிறுத்திக் கைதியை மீட்பது மூன்று பேர் செய்யக்கூடிய காரியமில்லை. ஆதலால், தான் பிரீன், உதவி ஆட்கள் வேண்டுமென்று திப்பெரரி நகரி லிருந்த தனது படைக்குத் தகவல் சொல்லிவிட்டான். திப்பெரரி யிலிருந்து எமிலி ஏழாவது மைலில் இருந்தது.

முன்னேற்பாடுகள் யாவும் செய்யப்பட்டு முடிந்தன. 1919, மேமீ, 12-ம் தான் பிரீனும் நண்பர்களும் தங்களுடைய சைக் கிள்களை எடுத்துக் கொண்டு எமிலியை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். கோபத்தினலும், ஆத்திரத்தாலும், கவலையாலும், அவர்களு டைய உதிரம் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது.

நேர் பாதையிலே சென்றால், எமிலீ முப்பது மைல் தூரத் தில்தான் இருந்தது. ஆனால், நேர் பாதையிலே போலீஸ் தோழர்கள் அடிக்கடி நடமாடிக் கொண்டிருப்பார்கள் அல்லவா? காட்டுப் பாதையில் அவர்கள் ஐம்பது மைல் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. பாதையோ சீர் கெட்டது. எங்கு பார்த் தாலும் மேடும், பள்ளமும், குழியும், கல்லுமா யிருந்தது. சைக்கிள்களில் அவர்களுடைய உடல்கள் இருந்தனவேயன்றி,

உறக்க மயக்கத்தால் மூவருடைய தலைகளும் நாலு பக்கத்திலும் ஆடிக்கொண்டே யிருந்தன. நண்பனை மீட்கவேண்டும் என்ற ஆத்திரம் மட்டுமே அவர்களையும் சைக்கிள்களையும் தள்ளிக் கொண்டு சென்றது.

இடையிலே ஸீன் டிரீஸி வழக்கம்போல் கதைகள் சொல்ல ஆரம்பித்தான். வழியிலிருந்த ஊர்களின் சரித்திரங்களையும் அவற்றில் வசித்த வீரர்களைப் பற்றியும் அவன் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னான். திடீரென்று ஏதோ வீழ்வதாகச் சத்தங் கேட்டது. டிரீஸியும், தான் பிரீனும் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தனர். ராபின்ஸன் சைக்கிளிலிருந்து தூங்கிக் கீழே விழுந்து விட்டான்! விழுந்தவன் எழுந்திராமல், மறுபடி சைக்கிளைக் கட்டிக்கொண்டே ரஸ்தாவில் உறங்குவதைக் கண்டனர். அவன் உடலில் அவ்வளவு களைப்பு இருந்தது! அவர்கள் அவனைத் தட்டி எழுப்பி அழைத்துக்கொண்டு சென்று, மேமீ 13-ம்உ காலை எமிலியை அடைந்தனர்.

10

ரயில்வே ஸ்டேஷனில் ரகளை

தான் பிரீன் கூட்டத்தார் காலை 3-30 மணிக்கே எமிலியை அடைந்தனர். முதல் ரயில் மதியத்தில்தான் வரும் என்று தெரிந்துகொண்டு, அவர்கள் திப்பெரரியிலிருந்து உதவி ஆட்கள் வருவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். திப்பெரரி ரஸ்தாவில் வழிமேல் விழிவைத்துப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தனர். ஒருவரும் வரக்காணோம். வழியில் என்ன நேர்ந்ததோ என்று கவலையுற்றனர். மணி பதினொன்று அடித்தது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒருநாளாகத் தோன்றியது. எந்த ஆசாமியும் வரக் காணோம். ரயில் வரக்கூடிய நேரம் நெருங்கிவிட்டது.

உதவிக்கு நண்பர்கள் வந்தால் என்ன, வராவிட்டால் என்ன? ஸீன் ஹோகன் பகைவர்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவனுடைய நண்பர்கள் சும்மா இருப்பதா? அது நட்புக்குத் துரோகம் அல்லவா? இவ்வாறெல்லாம் தான் பிரீன் எண்ணமிட்டான். எப்படியாவது முயற்சி செய்து பார்த்துவிட வேண்டியது தங்கள் கடமை என்று தீர்மானித்தான். ஹோகனுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சுமார் நான்கு முதல் எட்டுப் போலீஸார் தக்க ஆயுதங்களுடன் வரக்கூடும். அதே ரயிலில் வேறு போலீஸாரும் ஒருவேளை வரக்கூடும். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் பற்றி யோசிக்க அந்தத் தொண்டர்களுக்கு மனமில்லை. 'ஹோகனை மீட்கவேண்டும், அல்லது அவனுக்காகத் தங்கள் உயிரைப் பலியிடவேண்டும்! வருவது வரட்டும்!' என்று அவர்கள் துணிந்து நின்றனர். சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு ரயில் வந்துவிட்டது. உடனே மூவரும் ஸ்டேஷனுக்குள்ளே பாய்ந்தனர்.

உள்ளே பாய்ந்த வேகத்தில் தான் பிரீன் ஒரு கிழவியை இடித்துத் தள்ளிவிட்டான்; தானும் கீழே விழுந்தான். கிழவியைத் திரும்பிப் பாராமலே துள்ளி எழுந்து ரயிலடிக்கு ஓடினான். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அவனுடைய கைவிரல் சட்டைக்குள்

மறைந்திருந்த ரிவால்வரின் குதிரையைப் பிடித்த வண்ணமாயிருந்தது.

ரயில் வந்ததே யொழிய அதில் ஒரு கைதியையும் காணேம்! மூவரும் ஏமாற்றமடைந்து திகைத்தனர். ஆனல், அதுவும் நல்லதுதான் என்று கொஞ்சம் சந்தோஷமும் அடைந்தனர். ஏனெனில், ஹோகன் அடுத்த ரயிலில் கொண்டுவரப்பட்டால், அதற்குள் திப்பெரரி ஆட்கள் வந்துவிடக்கூடும் என்று அவர்கள் நம்பினர்கள். அடுத்த ரயில் வரும்வரை காத்திருப்பதுதான் மிகவும் கஷ்டமாயிருந்தது. போராட்டத்தில் தீவிரமாய்க் குதிப்பது எளிது. ஆனல் எதையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பது தான் கஷ்டம்.

திப்பெரரி நண்பர்கள் ஆபத்துக்கு உதவாமல் தவறிவிட்டனர். தான் பிரீன் வேறு எங்கிருந்து உதவி பெறலாம் எனச் சிந்தித்தான். பக்கத்து ஜில்லாக்களிலிருந்த கால்ட்டீ தொண்டர் படைக்குத் தகவல் கொடுத்தால் பல வீரமுள்ள வாலிபர்கள் உடனே உதவிசெய்வார்கள் என்று கருதினன். அவ்வண்ணமே அவர்களுக்குச் செய்தி அனுப்பி உதவிக்கு வரும்படி வேண்டினன். கால்ட்டீ வீரர்கள் தகவல் கிடைத்த மறு நிமிஷமே ஐந்து பேர்களை அனுப்பிவைத்தனர்.

கால்ட்டீ தொண்டர்களுடையபெயர்களாவன : இமன் ஓபிரியன், ஜேம்ஸ்ஸ்கான்லன், ஜே. ஜே. ஓபிரியன், ஸீன் லிஞ்ச், மார்ட்டின் போலீ. அந்த வாலிபர்கள் அன்றையதினம் நடந்த போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட காரணத்தால் அவர்களில் மார்ட்டின் போலீ என்பவன் பின்னல் போலீஸாரால் பிடிக்கப்பட்டு, இரண்டு வருஷங்கள் கழித்து மவுண்ட் ஜாய் சிறையில் தூக்கி விடப்பட்டான். அவன்மட்டுமல்ல, அந்தப் போராட்டத்தில் எவ்விதச் சம்பந்தமும் இல்லாத மாஹேர் என்னும் வாலிபனும் குற்றஞ் செய்ததாகப் பொய்க்காரணம் சொல்லித் தூக்கிடப்பட்டு மடிய நேர்ந்தது. அந்த இரு வாலிபரும் அயர்லாந்துக்காகச் சிரித்த முகத்துடன் உயிர்ப்பலி கொடுத்தனர்.

கால்ட்டீ துணைவர்களைச் சேர்த்து தான் பிரீன் படையில் மொத்தம் எட்டுப் பேர்கள் இருந்தனர் ; ஐந்து பேர்களுக்கு ஆயு

தங்கள் இருந்தன ; மூவர் நிராயுதபாணிகள். எல்லோரும் கூடி ஆலோசித்ததில் முன்போட்ட திட்டம் சிறிது மாற்றப்பட்டது. ஸீன் டிரீஸியும், ஸீமஸ் ராபின்ஸனும், தான் பிரீனும் அடுத்த ஸ்டேஷனை நாக்லாங்குக்கு சைக்கிள்களிற் சென்றனர். நாக்லாங் எமிலியிலிருந்து மூன்ருவது மைலில் இருந்தது. மற்ற ஸ்டேஷன்களில் எப்பொழுதும் போலீஸாரும் பட்டாளத்தாரும் தங்கியிருப்பார்கள் என்பதால் நாக்லாங் ஸ்டேஷனுக்கே செல்ல வேண்டும் என்று அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அதன் பக்கத்தில் இரண்டு மைல்களுக்கு இடையில் போலீஸ் தாணுவே கிடையாது. நாக்லாங்கிலும் காரியம் பலிக்கவில்லையானல், அடுத்த ஸ்டேஷனை பிளார்னிக்கு மோட்டாரில் செல்வது என்று அவர்கள் தீர்மானித்திருந்தனர். மற்ற நால்வரும் எமிலிக்குச் சென்றனர். அவர்கள் அங்கு ரயிலில் வந்தவுடன் அதில் ஏறிக்கொண்டு, யாரும் சந்தேகிக்காதபடி, ஹோகனிருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும், நாக்லாங் வந்தவுடன் அங்கு காத்திருந்த தான் பிரீன் முதலானவர்களுக்கு அந்த வண்டியை அடையாளம் காட்டவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

தான் பிரீனும் நண்பர் இருவரும் நாக்லாங் ஸ்டேஷனை அடையும்பொழுது முதல் மணி அடிக்கப்பட்டது. ரயில் எமிலியை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டது என்பதை அது அறிவித்தது. தொண்டர்கள் ரயில் வந்து நிற்கக்கூடிய மேடைக்குச் சென்று உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் போலவே காணப்பட்டார்கள். ஆனல் அவர்களுடைய கைகள் மட்டும் சட்டைப்பைக்குள் ரிவால்வரைப் பற்றிய வண்ணமாக இருந்தன.

தூரத்தில் எஞ்சினுடைய புகை ஆகாயத்தில் தெரிந்தது. அடுத்த நிமிஷத்தில் வண்டி ஸ்டேஷனில் வந்து நின்றது. அதே சமயத்தில் கார்க் நகரிலிருந்து வேருெரு வண்டியும் வந்து அடுத்த தண்டவாளத்தில் நின்றது. அந்த வண்டியில் ஏராளமான பட்டாளத்தார்கள் இருந்தனர் என்பது தொண்டர்களுக்கு மறுநாள்தான் தெரியவந்தது. அன்று நடந்த குழப்பத்தில் எக்காரணத்தாலோ பட்டாளத்தார் கீழே இறங்கிக் கலந்துகொள்ள

வில்லை. ஒருவேளை அவர்களுக்குத் தகவல் கிடைப்பதற்கு முன்னரே கலகம் முடிந்து விட்டதுபோலும்!

ரயில் தண்டவாளத்தில் நிற்குமுன்பே வண்டியிலிருந்த தோழர்கள் ஆசாமி இருக்குமிடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ரயில் ஒரு நிமிஷம்தான் நிற்கும். அதற்குமேல் நிற்கவேண்டுமானால் எஞ்சின் ஓட்டியவனைச் சுடவேண்டியிருக்கும். அதற்கு அவசியமில்லாமல், அந்த ஒரு நிமிஷத்திற்குள் காரியத்தை முடித்துவிட வேண்டுமென்று தான் பிரீன் தீர்மானித்தான்.

ஹோகன் இருந்த வண்டி மிக நீளமானது. அதில் பன்னிரண்டு தனி அறைகள் இருந்தன. அந்த அறைகளுக்கு வெளியே எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான பாதை இருந்தது. காக்கிட்ட ஆசாமிகள் அந்தப் பாதையிலே நின்று கொண்டிருந்தனர். ஸீன் ஹோகன் கைவிலங்கிடப்பட்டு, எஞ்சின் இருந்த திசையைப் பார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு இரு பக்கத்திலும் ஒரு சார்ஜன்டும், ஒரு போலீஸ்காரனும் இருந்தனர். அவனுக்கு முன்னால் வேறு இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். நான்கு காப்பாளர்களும் துப்பாக்கி கத்தி முதலிய சகல ஆயுதங்களையும் தயாராய் வைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அன்றைப் போராட்டத்தை ஸீன் டிரீஸியே தலைமை வகித்து நடத்தவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்தது. அவன் உத்தரவு கொடுத்து விட்டான். ரயில் வந்து நின்று ஐந்து விநாடிகளுக்குள் அவர்கள் அதில் ஏறி, நீண்ட பாதையின் வழியாக ஹோகனிருந்த அறைக்குள் பாய்ந்தனர். பாயும்பொழுதே அவர்கள், 'தூக்குங்கள் கைகளை!' என்று கூவிக்கொண்டே சென்றனர். அவர்கள் உள்ளே போவதற்கு ஒரு நிமிஷத்திற்கு முன்புதான் சார்ஜன்டு ஹோகனைப் பார்த்து, 'அடே! உன்னுடைய ஸீன் டிரீஸியும் தான் பிரீனும் இப்பொழுது எங்கடா போனார்கள்?' என்று கேட்டுக் கேலி செய்தானும். அடுத்த நிமிஷத்தில், அவன் விளையாட்டாகக் கேட்ட கேள்விக்கு உண்மையாகவே பதில்கூற, நீட்டிய ரிவால்வார்களுடன் தான் பிரீனும் டிரீஸியும் அங்கு புகுந்து விட்டனர்! ஹோகன் அநாதையில்லை என்பதை நிரூபித்துவிட்டார்கள்.

போலீஸார் புதிய ஆசாமிகளைக் கண்டவுடன் அவர்கள் வந்த காரியத்தைத் தெரிந்து கொண்டனர். என்ரைட் என்ற கான்ஸ்டேபிள் தன் ரிவால்வரை எடுத்து ஹோகனுடைய நெற்றிக்கு நேராக நீட்டிவிட்டான்! யாராவது கைதியை விடுவிக்க வந்தால் முதலில் கைதியைச் சுட்டுக் கொல்லும்படியாகப் போலீஸ் மேலதிகாரிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டிருந்தார்கள். கண் கொட்டு முன்னால் அப்பாதகன் ஹோகனைச் சுட்டிருப்பான். ரிவால்வரின் குதிரையை இழுக்கப் போகும்பொழுது, அவனுடைய நெஞ்சில் படீரென்று குண்டு பாய்ந்துவிட்டது! அவன் சுருண்டு விழுந்து இறந்து போனான். அந்தக் குண்டு புரட்சிக்காரருடைய முதற்குண்டு.

வண்டியிலிருந்த மற்றப் பிரயாணிகள் புரட்சி வாலிபர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அங்கிருந்த பட்டாளத்தான் ஒருவன்கூட, பிரிட்டிஷ் காக்கி உடையை அணிந்து கொண்டே, 'குடியரசு நீடூழி வாழ்க!' என்று வாழ்த்துக் கூறி ஆர்ப்பரித்தான். அவன் சொந்த வேலையின் பொருட்டு எங்கோ சென்று கொண்டிருந்தவன்.

முதல் குண்டில் ஒரு போலீஸ்காரன் தீர்ந்து போனதைக் கண்டு மற்றவர்கள் ஹோகன்மேல் கைவைக்க அஞ்சினர். அந்தக் குண்டோசை கேட்டவுடன் மற்றொரு போலீஸ்காரன் ஜன்னல் வழியாகக் குதித்து, ஊளையிட்டுக்கொண்டே மாயமாய் மறைந்து போனான். மறுநாள் காலையில்தான் அவன் எமிலி போலீஸ் தாணுவுக்குப் போய் முதல் நாள் ஸ்டேஷனில் நடந்ததைக் கூறினானும்!

கான்ஸ்டேபிள் என்ரைட் இறந்து போனான்; மற்றொருவன் உயிரோடே மறைந்தொழிந்தான். சார்ஜன்டு வாலஸ் என்பவனும், கான்ஸ்டேபிள் ரெய்லியுந்தான் பாக்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகச் சுட ஆரம்பித்தார்கள். புரட்சிக்காரர்களும் சுட்டார்கள். அவர்கள் சுடுவதில் மிகவும் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில், அவர்களுடைய குண்டுகள் தங்கள் ஆட்களையே கொன்றுவிடக் கூடும், அல்லது ஹோகன்மேல் பட்டுவிடக் கூடும்.

இடையில் கான்ஸ்டேபிள் ரெய்லி கீழே தரையில் சாய்ந்து விட்டான். இருக்கும் நிலைமையைக் கருதி, அவன் இறந்தவனைப் போல் பாசாங்கு செய்துகொண்டு தரையோடு தரையாய்க் கிடந்தான். தலையை மேலே தூக்கியிருந்தால், அவனும் விண்ணை எட்டிப் பார்த்திருப்பான். சார்ஜன்டு வாலஸ் கடைசிவரை தயங்காது தனியே நின்று போராடி வந்தான். புரட்சிக்காரர்கள், அவன் அடைக்கலம் புகுந்தால் உயிர்ப்பிச்சை கொடுப்பதாய்ப் பலமுறை கூறிப் பார்த்தார்கள். அவன் கேட்பதாயில்லை. கூட இருந்தவர்கள் தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டுப் போன பின்பும், அவன் கலங்காது நின்று போராடினான். சுற்றிலும் பெருங் குழப்பம். இடமோ மிகச் சுருக்கம். வண்டியில் ஜனக் கூட்டமும் அதிகம். அவ்வளவுக்கு மிடையே புரட்சிக்காரர்கள் ஹோகனைக் கதவு வழியாக வெளியே தள்ளிக்கொண்டு போவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர்.

கடைசியில் ஹோகன் பந்தோபஸ்தாய் வெளியேற்றப் பட்டான். புரட்சிககாரர்களும் வண்டியைவிட்டு வெளியே குதித்தார்கள். வீரமிக்க சார்ஜன்டு அவர்களை விடுவதாயில்லை. அவனும் வெளியே குதித்து அவர்களைப் பார்த்துச் சுட்டுக் கொண்டே யிருந்தான. தான் பிரீன் திரும்பிப பார்த்தான. அவன் உடம்பில் ஒரு குண்டு பாய்ந்து இரத்தப் பெருக் கெடுத்தது. ஆனால், குண்டு எந்த இடத்தில் பாய்ந்து என்பது அந்த ஆத்திரத்திலும அவசரத்திலும் அவனுக்குப புலனாக வில்லை. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகுதான் சுவாசப் பையில் காயம் பட்டிருந்ததை உணர்ந்தான்.

டிரீஸி, இமன் ஓபிரியன், ஸ்கான்லன் ஆகிய மூவருக்கும் காயங்கள் பட்டிருந்தன. அவர்களிடமும் தான் பிரீனிடமுமே ரிவால்வர்கள் இருந்தன. ஆயுதங்கள் வைத்திருந்த நால்வருடைய உடம்புகளிலும் இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. தான் பிரீனைத் தவிர மற்ற மூன்று பேர்களுடைய துப்பாக்கிகளும் சண்டையில் எங்கோ விழுந்துவிட்டன. தான் பிரீன் ஒருவனே ஆயுதந் தாங்கிச் சண்டை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தான். அவனுக்கு எதிராக சார்ஜன்டு வாலஸ் போராடிக் கொண்டிருந் தான். அத்துடன் இறந்து போனதாய்ப் பாவனை செய்து

கொண்டிருந்த கான்ஸ்டேபிள் ரெய்லியும் மெல்ல எழுந்து வந்து தான் பிரீனைப் பார்த்து ஓயாமல் சுட்டுக் கொண்டே யிருந்தான். தான் பிரீனுடைய வலது கையில் மீண்டும் ஒரு குண்டு பாய்ந்தது. அவனுடைய ரிவால்வரும் கீழே விழுந்துவிட்டது. அவன் குனிந்து அதை எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டும் இரண்டு எதிரிகளையும் பார்த்துச் சுடலானுன், வலது கை பயனற்றுப் போனதால், இப்பொழுது இடது கையால் சுட்டு வந்தான். இத்தகைய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்றே அவன் முற்காலத்திலேயே இரண்டு கையாலும் குறி தவருது சுடப் பழகியிருந்தான். அந்தப் பழக்கம் இந்த ஆபத்தில மிகவும் உதவியாயிருந்தது. எதிரிகளுடைய குண்டுகளுக்கு இடம் கொடாமல் தப்புவதோடு, அவர்களையும் சுட வேண்டியிருந்தது. இடையில் வேறு எதிரிகள் எங்கிருந்தாவது வருவதற்குள் போராட்டத்தை அவசரமாகவும் முடிக்க வேண்டியிருந்தது. கான்ஸ்டேபிள் கை பதருமலிருந்தால், தான் பிரீனை ஒரு கணத்தில் சுட்டுக் கொன்றிருக்க முடியும். தான் பிரீன் விரைவாக ரிவால்வரை அவன் நெஞ்சுக்கு நேராகப் பிடித்தான். அவன் தனக்குச் சாவுமணி அடித்தாய் விட்டதென்று அஞ்சி அவ்விடத்திலிருந்து குதிரைபோல் துள்ளி ஓடிவிட்டான். சார்ஜென்டுக்குப் பலமான காயங்கள் பட்டன. அவனும் தரைமேல் வீழ்ந்தான். தான் பிரீன் ரெய்லியை விடாது சுட வேண்டுமென்று பார்த்தான். ஆனுல், அவனுடைய கண்களில் இரத்தம் வழிந்து பார்வை தெரியாமல் போய்விட்டது. இதற்குள் நண்பர்கள் ஹோகனை ஸ்டேஷனுக்கு வெளியே சௌகரியமான ஓரிடத்திலே கொண்டு சேர்த்தனர்.

இறந்த கான்ஸ்டேபிளையும், இறந்து கொண்டிருந்த சார்ஜன்டையும் தவிர அங்கு வேறு எதிரிகள் இல்லை. ஆதலால், தான் பிரீன் விரைவாகச் சென்று ஸ்டேஷன் வாயிலை அடைந்தான். ஜனங்கள் திகைப்படைந்து ரயிலிலிருந்து கீழே குதித்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். எஞ்சின் ஓட்டிக்குக் கூடச் சண்டை நடந்தது தெரியாது. அவன் எங்கோ குண்டோசை கேட்பதாக எண்ணிக் கொண்டான்.

அன்றிரவு இறந்துபோன என்ரைட்டின் சரீரமும் காயம் பட்ட சார்ஜன்டும் ரயிலில் கில்மல்லக் என்ற ஊருக்குக் கொண்டு

போகப்பட்டதில், சார்ஜன்டும் மறுநாள் மாலை இறந்துபோனுன். பின்னுல் பிரேத விசாரணையில் ரெய்லி வாக்குமூலம் கொடுத்தான். அவன் வாக்குமூலத்தை ஒருவரும் நம்பவில்லை. அந்த மரண விசாரணையின் முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், ஜூரர்கள், 'கொலை' என்று தீர்ப்புக்கூற மறுத்துவிட்டதே யாகும். கௌரவமான மனிதர்களை அரசாங்கம் கைது செய்ததும், ஜனங்களுக்கு ஆத்திரமூட்டியதும், தக்க பந்தோபஸ்தில்லாமல், போலீஸாரை அனுப்பி வைத்ததும் குற்றமென்று அவர்கள் கூறினுர்கள்! அத்துடன் புரட்சிக்காரர்களுக்கு இறந்துபோன போலீஸாரிடம் பகைமை இல்லை என்பதையும், போலீஸார் தங்கள் கடமையை மறந்து துப்பறிந்து கூறும் உளவாளிகளாக நடந்தும், பட்டாளத்தின் வேலைகளைத் தாங்களே செய்தும் வந்ததால் இம்மாதிரிச் சண்டைகள் நடந்தன என்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினுர்கள்!

நாக்லாங் சம்பவத்தைப் பற்றிப் பலர் பலவாறு கூறி வந்தனர். பாதிரிமார்களும் பத்திரிகைக்காரர்களும் வழக்கம்போல் அதைக் கண்டித்து ஓலமிட்டனர். ஆனுல் இதே ஆசாமிகள்தான் பின்னுல் 'வீரர்கள் வாங்கித் தந்த சுயராஜ்யம்!' என்று அவர்களைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார்கள்.

11

பின் நிகழ்ச்சிகள்

மற்ற விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கு முன்னால் ஸீன் ஹோகன் பீலர்கள் கையில் அடைந்த துன்பங்களைச் சிறிது பார்ப்போம்.

பல்லாக் நகரில் நடனக் கச்சேரி முடிந்ததும், அதிகாலையில் ஸீன் ஹோகன் ஆன்பீல்டில் இருந்த மீகர் குடும்பத்தார் வசித்துவந்த வீட்டுக்குச் சென்றான். அவனுடன் பிரிகிட் என்னும் பெண்ணும் துணையாகச் சென்றாள். அவள் மீகருடைய பந்து. அவளுடைய சொந்த வீட்டில்தான் டிரீஸி, தான் பிரீன் முதலியோர் அன்று இரவு படுத்திருந்தனர்.

ஹோகன் காலை உணவு சாப்பிட உட்கார்ந்தான். உணவை மறந்து அப்படியே கண்ணயர்ந்து மேசையின் மேல் சாய்ந்து விட்டான். ஐந்து நாள் இரவு தொடர்ந்து தூக்கம் விழித்த களைப்பு அவனைக் கீழே உருட்டி விட்டது. பின்னர் ஒருவாறு மீண்டும் கண்ணை விழித்துக் கொஞ்சம் உணவு அருந்திவிட்டு, அவன் ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் படுத்து உறங்க ஆரம்பித்தான். அவனுடைய ரிவால்வரும் இடுப்பில் கட்டும் கச்சை வாரும் பக்கத்திலே கழற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. மீகரும் அவருடைய இரண்டு பெண்களும் பால் கறப்பதற்காகத் தொழுவிற்குச் சென்றனர்.

'போலீஸார் ரஸ்தாவில் வருகிறார்கள், வருகிறார்கள்!' என்று திடீரென்று சத்தம் கேட்டது. ஹோகன் திடுக்கிட்டெழுந்து, கச்சையை இறுகக் கட்டி, ரிவால்வரை எடுத்துக்கொண்டு வாயிற் படிக்குச் சென்றான்.

போலீஸார் வெகு தூரத்தில் வரும்பொழுதே யாரோ ஓடி வந்து தகவல் கொடுத்து விட்டதால், ஹோகன் தப்பி யோடுவதற்குப் போதுமான நேரம் இருந்தது. அவன் வீட்டிலிருந்தே வெளியில் எட்டிப் பார்த்தான். போலீஸார் தென்படவில்லை

உடனே அவன் வெளியேறி, போலீஸார் வட பக்கத்திலிருந்து வருவதாக எண்ணிக்கொண்டு, தென்புறம் திரும்பி வயல்களில் குதித்து ஓடலானான். ரஸ்தா மேட்டிலிருந்ததால், அங்கிருந்து பார்த்தால் வயல்களில் நடப்பது நன்ருகத் தெரியும். ரஸ்தாவில் ஆறு போலீஸ்காரர் நின்றுகொண்டு ஹோகன் ஓடி வருவதைக் கவனித்தனர். அவன் அதி வேகமாய் வயல்களைத் தாண்டி அவர்கள் நின்ற இடத்திற்கே போய் மேட்டில் ஏறிவிட்டான்! போலீஸ்காரர்கள் உடனே அவனைப் பிடித்துக் கொண்டனர். ஹோகன் தனக்கு மேற்கொண்டு அபாயமில்லை என்று கருதியிருந்ததால், ரிவால்வரை இடுப்பில் மாட்டியிருந்தான். ஆதலால் அதை உடனே எடுக்க முடியவில்லை.

உடனே அவனுக்கு விலங்கிடப்பட்டது; அவனுடைய ரிவால்வர் பறிக்கப்பட்டது. போலீஸார் அவனை மீகருடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றனர். அங்கே அதற்கு முன்னால் சென்று வீட்டைச் சோதனை போட்டுக் கொண்டிருந்த பல போலீஸார் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தனர். அங்கு கூடியிருந்த போலீஸார் அனைவருக்கும் தங்களிடம் கைதியாக அகப்பட்டிருந்த பேர்வழி யார் என்பதே தெரியவில்லை. அவன் பெயர் என்ன என்று கேட்டார்கள். ஹோகன் பீலர்களை மதித்துப் பதில் சொல்வது வழக்கமில்லை. பீலர்கள் அவனை வெளியே கொண்டு செல்லும்பொழுது அவனுடைய தோழி பிரிகிட் அவ்விடத்திற்கு ஓடி வந்து, 'ஸீன்! போய் வா! வந்தனம்!' என்று கூறினாள். அப்பொழுதுதான் போலீஸாருக்கு அவனுடைய பாதிப் பெயர் தெரிய வந்தது!

அந்தப் போலீஸ் கூட்டத்திற்கு சார்ஜன்டு வாலஸ்தான் தலைமை வகித்திருந்தான். கான்ஸ்டேபிள் ரெய்லியும் அவனுடன் இருந்தான். கடைசியில் போலீஸார் ஹோகனை தர்ல்ஸ் தாணுவுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தனர். அங்கு ஒரு போலீஸ்காரன் ஹோகனைப் பார்த்தவுடன், அவன் ஸோலோஹெட்பக் கொலைகள் சம்பந்தமாகப் பிடிபட வேண்டியவர்களில் ஒருவன் என்பதைக் கண்டு பிடித்து விட்டான்!

பீலர்கள் ஹோகனைப் பலவிதமாகத் துன்புறுத்தினார்கள். கைகளாலும் தடிகளாலும் அடித்தார்கள். அடிமேல் அடி விழுந்

தும், அவன் வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. ஒரு போலீஸ்காரன், தான் பிரீனும், டிரீஸியும் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாயும், அவர்கள் உள்ளதையெல்லாம் ஒளியாமல் சொல்லிவிட்டதாயும் தெரிவித்தான். அவனும் உள்ளதைச் சொன்னால், தூக்கிடப் படாமல் லண்டனுக்குத் தப்பிப் போக வழி உண்டு என்பதையும் அவன் குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டினான். ஸீன் ஹோகன் போலீஸ்காரர்களின் வார்த்தைகளை நம்புவானா? அவனுடைய நண்பர்கள் உயிரை இழப்பினும், மானத்தையும் கொள்கையையும் இழக்க மாட்டார்கள் என்பது அவனுக்கு வெகு நன்றாகத் தெரியும். ஆதலால் அவன் முற்றிலும் மௌனமாக இருந்து விட்டான். போலீஸார் மேலும் பயமுறுத்தினர்கள், அடித்தார்கள், ஏசினார்கள், ஏமாற்றிப் பார்த்தார்கள். ஒன்றும் பயன்படவில்லை. பின்னால் மே 13ம் தேதி அவனைக் கார்க் ஜெயிலுக்குக் கொண்டு போகையில்தான் ரயிலில் தோழர்கள் வந்து அவனை விடுதலை செய்தனர்.

வழியில் சார்ஜன்ட் வாலஸ் அடிக்கடி, 'தான் பிரீன் எங்கே? எங்கே?' என்று கேட்டு, ஒவ்வொரு கேள்வி கேட்கும்போதும் அவனைக் கத்தி முனையால் குத்தி வந்தானும். ஹோகனுடைய உடம்பிலிருந்த புண்களே போலீஸாரின் திருவிளையாடல்களை எடுத்துக் காட்டின. ஆனால் சார்ஜன்ட் வாலஸ் மேற்கொண்டு உயர்ந்த உத்தியோகத்தைப் பெற முடியாதபடி, இவ்வுலகத்தை விட்டே புறப்பட நேர்ந்து விட்டது.

இனி, தான் பிரீன் முதலானவர்களைக் கவனிப்போம். கடைசியாகக் கான்ஸ்டேபிள் ரெய்லி ஓடியபிறகு, தான் பிரீனும் நண்பர்களும் ஸ்டேஷனை விட்டு வெளியேறினார்கள். அவர்களுடைய உடம்புகளிலும் உடைகளிலும் ரத்தம் சொட்டுவதைக் கண்டு ஜனங்கள் திடுக்கிட்டுப் பல இடங்களிலும் சிதறி ஓடி மறைந்தனர். அந்த ஸ்டேஷனில் இம்மாதிரியான சம்பவத்தை அவர்கள் முன்னர் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை. ஒருவரும் புரட்சிக்காரரிடம் நெருங்கவேயில்லை. புரட்சி வீரர்கள் கைதியைச் சேர்த்து மொத்தம் ஒன்பது பேர்கள் இருந்தனர்.

தான் பிரீனால் நடக்க முடியவில்லை. அத்துடன் அவனுடைய ரிவால்வரில் குண்டுகளும் காலியாகி விட்டன. அவன் பக்கத்

தில் யாராவது வருகிறார்களா என்று பார்த்தான். வெளியிலிருந்து ஸ்டேஷனைப் பார்த்து ஒரு மோட்டார் கார் வந்துகொண்டிருந்தது. உடனே அவன் வெத்து ரிவால்வரை நீட்டி அதை வழி மறித்து நிறுத்தினான். அந்த நிலையில் அவனைக் கண்ணுற்ற யாரும் இரக்கப்படாமலிருக்க முடியாது. அவனுடைய தலை 'கிர்...கிர்' என்று சுழன்று கொண்டிருந்தது; உடம்பெல்லாம் இரத்தம் வழிந்தது; வழியில் ஒரு சுவரில் முட்டித் தலையிலிருந்து கண்ணை மறைத்து இரத்தம் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கால்கள் தள்ளாடி வீழ்ந்ததால், அவன் ஒரு கையால் பூமியைத் தடவிக்கொண்டே உருளலானான். அவனைப் பார்த்த சில ஜனங்கள் அலறிக்கொண்டு ஓடினார்கள். கடைசியாக ஒரு புண்ணியவான் ஓடிவந்து உதவி செய்யலானான். அவன் காக்கி உடை தரித்திருந்த அரசாங்கப் பட்டாளச் சிப்பாய்! தான் பிரீன் அவன் கை மீது சாய்ந்துகொண்டே ரஸ்தாவில் நடக்கலானான். அவனுடைய மூளையும் கலங்கி யிருந்தது. முடிவில் ரிவால்வரைக் காட்டி நிறுத்திய காரை உபயோகிக்க அவனுக்கு ஞாபகமில்லை. வழியில் மற்ற நண்பர்கள் சாலையோரமாகக் காத்திருந்தனர். அவர்கள் ஒரு கசாப்புக்கடைக்காரனுடைய கத்தியை வாங்கி ஹோகனுடைய கை விலங்குகளை உடைத்தெறிந்தனர். நான்கு தொண்டர்கள் அவனை மிகவும் பந்தோபஸ்தான இடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

தான் பிரீன், டிரீஸி, இமன் ஓபிரியன், ஸ்கான்லன் ஆகிய நால்வரும் ஷனுகனுடைய வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். சுற்றிலும் மையிருட்டாக இருந்ததால் பாதை சரியாய்த் தெரியவில்லை. இடையில் சில வாலிபர்கள் அவர்களுக்கு வழிகாட்டி உதவி செய்தனர்.

வீடு சேர்ந்ததும் தான் பிரீன் ஒரு படுக்கையில் படுக்க வைக்கப் பட்டான். அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்ல ஒரு பாதிரியாரும், வைத்தியம் செய்யப் புகழ் பெற்ற ஒரு வைத்தியரும் அழைத்து வரப்பட்டார்கள். வைத்தியருடைய பெயர் டாக்டர் ஹென்னெஸ்ஸி. அவ்விருவரும் நோயாளி 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் என்று அபிப்பிராயப் பட்டனர். ஏனென்றால், தான் பிரீனுடைய சுவாசப் பையில் குண்டு பாய்ந்து மறு புறத்

தால் வெளியே போயிருந்தது. அத்துடன் உடலிலிருந்து ஏராளமான இரத்தம் வெளியாகி யிருந்தது. தான் பிரீன் தான் உயிரோடிருக்கக்கூடிய 24 மணி நேரத்திலுமாவது அமைதியா யிருப்பதற்கு வழியில்லையே என்று வருந்தினன்.

அவன் படுத்திருந்த ஷனகனுடைய வீட்டைச் சுற்றிலும் கிளான்ஸி என்பவனுடைய தலைமையின் கீழ் ஒரு தொண்டர் படை காவலுக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. வேறு பல தொண்டர்கள் ஊரைச் சுற்றியுள்ள ரஸ்தாக்களில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். போலீஸாருடைய தலைகள் எங்காவது காணப்பட்டால் உடனே தகவல் கொடுப்பதற்கும், அவர்கள் வீட்டுப் பக்கம் நெருங்கினுல் எதிர்த்துப் போராடுவதற்குமே தொண்டர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். தான் பிரீன் உயிரோடிருக்கும் வரை பகைவர்கள் அவனைத் தொட்டுவிடாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் தொண்டர்கள் செய்து வைத்திருந்தனர். இங்கே இந் நிலையிலிருக்க, நாக்லாங்கிலும், அதன் சுற்றுப்புறத்திலும், டூன், ஊலா, கால்பல்லி முதலான பல கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஏராளமான பட்டாளத்தார்களும் போலீஸ்காரர்களும் கொண்டு வைக்கப்பட்டனர். தென் திப்பெரரியிலும், கிழக்கு லிமெரிக்கிலும் வீடு வீடாய்ச் சோதனை போடப்பட்டது. புதிதாய் மண் போடப்பட்டிருந்த சவக் குழிகளெல்லாம் தோண்டிப் பார்க்கப்பட்டன. ஏனெனறுல், இரண்டு புரட்சிக்காரர்கள் படுகாய மடைந்ததாயும், அவர்கள் இறந்து போய்ப் புதைக்கப் பட்டிருப்பார்கள் என்றும் போலீஸாருக்குத் தகவல் கிடைத்ததாம்.

தான் பிரீன் அதிக நேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள வழியில்லை. சில மணி நேரம் கழியும் முன்பே தொண்டர்கள் போலீஸார் அங்கு வருவதாகத் தெரிந்து கொண்டார்கள். உடனே அவர்கள் ஒரு மோட்டார் காரைக் கொண்டு வந்து, அதில் தான் பிரீனை ஏற்றி வைத்து கில்மல்லக் நகரத்தின் வழியாக ஓட்டிச் சென்றனர். வழியில் போலீஸாருடைய வீடுகள் இருந்தன. அவற்றின் வழியாகவே கார் சென்றது. எப்படியாவது அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டியது அவசியமா யிருந்தது. கடைசியாக அவர்கள் மேற்கு லிமெரிக்கில் ஸீன் பின்னுடைய

வீட்டை அடைந்து, அங்கு தான் பிரீனைச் சௌகரியமாய்ப் படுக்கவைத்தனர். ஸீன் பின் அவனுடைய பழைய நண்பன்; ஆதலால் அவனையும் அவன் தோழர்களையும் மிக்க அன்புடன் உபசரித்து வந்தான். பக்கத்திலிருந்த மற்றக் குடும்பத்தார்களும் அவர்களை அடிக்கடி வந்து பார்த்து வேண்டும் உதவிகள் செய்து வந்தார்கள்.

அங்கும் தான் பிரீன் வெகு நாள் அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. பகைவர்கள் அவனைப் பற்றித் துப்பறிந்து நாலு பக்கத்திலும் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். தொண்டர்களில் பலர் தாங்களும் பல இடங்களிலிருந்து எதிரிகளைப் பற்றிய ரகசியங்களை அறிந்து வந்தனர். தான் பிரீன் அங்கிருந்து கேர்ரிக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டான். அங்கு போன பின்பு வெகு விரைவாகக் குணமடைந்து வந்தான். அவன் அடைந்த காயங்களால் இறந்தே தீர வேண்டும் என்பது இயற்கை வழியாகக் காணப்பட்ட போதிலும், அவன் பிடிவாதமாக இறக்க மறுத்து உயிர் வாழ்ந்து வந்தான். கேர்ரியிலிருக்கும் பொழுது அவன் சிறிது தூரம் நடக்கவும் முடிந்தது.

துன்பங்களின் நடுவே தான் பிரீனுக்கும் மற்றத் தோழர்களுக்கும் ஒரு பெரிய இன்பம் மட்டும் எப்பொழுதும் இருந்து வந்தது. எத்தனையோ துயரங்களின் நடுவிலும் அவர்களுடைய ஆருயிர் நண்பன் ஸீன் டிரீஸி வேடிக்கையாகப் பேசி அவர்களுடைய கவலைகளை மாற்றிச் சந்தோஷப்படுத்தி வந்தான். நாக்லாங்கில் டிரீஸியின் வாயில் குண்டு பட்டதால், அவன் வெகு நாள் துன்பப்பட நேர்ந்தது. தான் பிரீனோ சுவாசப் பையிலும் உடம்பிலும் குண்டுபட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். டிரீஸி ஒரு நாள் அவனைப் பார்த்து, 'நண்பா! உன்னுடைய தலையை எனக்குக் கொஞ்ச நாள் இரவல் கொடுத்து வாங்குவாயா? என் வாய் புண்ணுயிருப்பதால் சாப்பிட முடியவில்லை. உன் வாய் புண்ணுயில்லா விட்டாலும் நீ சாப்பிட மறுக்கிறுய். நாம் வாய்களை மாற்றிக் கொள்வது நலம்!' என்று கூறினுன். யாவரும் கொல்லென்று சிரித்தனர். மற்றொரு நாள் இரவில் அவர்கள் கல்வென் வழியாகத் திப்பெரரிக்குச் சைக்கிள்களிற் சென்று கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் ராணுவச்

சட்டம் அமலில் இருந்ததால் பட்டாளத்தார் எங்கும் திரிந்து கொண்டிருந்தனர். ஆதலால் அனைவரும் அதிக வேகமாய்ச் சைக்கிள்களை ஓட்டிக் கொண்டு சென்றனர். அங்கிலையில் டிரீஸி திடீரென்று அவர்களை நிற்கும்படி சொன்னான். என்ன அபாயம் நேர்ந்ததோ என்று அவர்கள் கவலையுற்று நின்று விட்டனர். டிரீஸி, 'ஒரு குண்டூசி வேண்டும்! கழுத்தில் கட்டியுள்ள "டை" காற்றில் பறக்கிறது. அதைச் சட்டையோடு சேர்த்துக் குத்துவதற்கு யாரிடமாவது ஒரு குண்டூசி இருக்குமா?' என்று கேட்டான். கொஞ்சம் கூடப் பயமில்லாமல் நடு ரஸ்தாவில் அவன் எல்லோரையும் நிறுத்தி விட்டதற்காக நண்பர்கள் வருத்தப் பட்டனர். ஆயினும் டிரீஸியின் கவலையற்ற இன்பகரமான தமாஷை யாவரும் அநுபவித்ததிலும் குறைவில்லை! இது போல் டிரீஸி, தாடி தீப்பற்றி எரியும்போது பீடிக்கு நெருப்புக் கேட்பது வெகு நாள் பழக்கமாய்ப் போய்விட்டது.

கெர்ரியில் தான் பிரீன் முதலானவர்கள் அடிக்கடி பத்திரிகை படிப்பது வழக்கம், அவற்றில் நாக்லாங் சம்பவத்தைப் பற்றிப் பல பொய்யும் புளுகுகளும் புனைந்துரைக்கப் பட்டிருந்தன. வழக்கம் போல் தொண்டர்களுடைய செயலைக் கண்டித்து அறிக்கைகளும் அபிப்பிராயங்களும் வெளிவந்தன. அரசர் பெருமான் தம்மிடம் கூலிக்கு வேலை பார்த்து நாக்லாங்கில் உயிர் கொடுத்தவர்களுடைய பந்துக்களுக்கும், ஐரிஷ் வைசராய்க்கும், அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியிருந்தார்.

கெர்ரியிலிருந்து தொண்டர்கள் ஷன்னன் நதிக் கரையின் வழியாக மீண்டும் லிமெரிக் தாலுகாவிற்குத் திரும்பினார்கள். அங்கு தினசரி ஆற்றில் முழுகுவதும், ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதும், பழைய விஷயங்களையும், புதிய விஷயங்களையும் பற்றிச் சிந்திப்பதுமாகப் பொழுதைப் போக்கி வந்தனர். அவர்களுடைய காயங்களும் விரைவாகக் குணமடைந்து வந்தன. சும்மாயிருக்கும் நேரங்களில் அவர்கள் பிடித்து வந்த மீனுக்கு அளவேயில்லை. சுற்றிலும் இரகசியப் போலீஸ் தடியடிப் போலீஸ், பீரங்கிப் பட்டாளம், பற்பல அதிகாரிகள் அனைவரும் சேர்ந்து, அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக எள்ளிருக்கும் இடத்தையும் விடாது தேடிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த வேளையில் அவர்கள், ஸ்நானமும் பானமும் தவறாமல், மிக்க மன அமைதியுடன் மீன் பிடித்து மகிழ்ந்து வந்தனர்!

12

பாதிரி வேஷம்

தொண்டர்கள் மேற்கு லிமெரிக்கி லிருக்கும் போது போலீஸாரும் பட்டாளத்தாரும் அவர்களைப் பிடிக்க எத்தனையோ முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பிரதேசம் முழுவதையும் வளைந்து கொண்டு, வீடு வீடாகச் சோதனை செய்து வந்தார்கள். தனித் தனியாகப் போகப் பயந்து அவர்கள் எப்பொழுதும் பெருங் கூட்டங்களாகவே சென்று வந்தார்கள். தொண்டர்களைப் பற்றிய தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு ஏராளமான பொன் பரிசளிப்பதாக நாடெங்கும் பறை சாற்றப்பட்டு வந்தது. அவர்களுடைய அங்க அடையாளங்களை மனப் பாடம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கண்டிப்பான உத்தரவு போடப்பட்டது.

1919-ம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்டார் பழைய கிழட்டு ஐரிஷ் சிப்பாய்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப் புதிய ரகசிய இலாகா அமைத்துப் பலப்படுத்திக் கொண்டனர். அடுத்த இரண்டு வருஷங்களில் அவர்கள் எத்தனை பேர் இந்த உத்தியோகம் பார்த்ததற்காக உயிரை இழந்தார்கள் என்பதை அக்காலத்துப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் தெரியவரும். ஐரிஷ் தொண்டர்கள், தங்கள் தேசத்தாரே தங்களைக் காட்டிக் கொடுக்கும் நீசத் தொழிலைச் செய்வதற்கு முன்வந்ததைக் கண்டு, சந்தித்த இடத்திலெல்லாம் அவர்களைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பி வந்தனர். சர்க்காருடைய ரகசிய இலாகாவிலுள்ளவர்கள் தீவிரமாக எதையும் செய்ய முடியாதபடி அந்த இலாகாவையே முறித்து வந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் சாலைப்புறங்களில் இரகசியப் போலீஸாருடைய பிரேதங்கள் அடிக்கடி கிடப்பது வழக்கம். அவற்றின்

கழுத்துக்களிலே சீட்டுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அச் சீட்டுக் களிலே 'ஐரிஷ் தொண்டர் படையினரால் தண்டிக்கப் பட்டவர் கள். ஒற்றர்களே, எச்சரிக்கை!' என்று எழுதப் பட்டிருந்தது. ஆனால் ஒற்றர்களா இல்லையா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய நபர் களுக்கு மட்டும் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தனுப்பி விடுவதே வழக்கம்.

கடைசியாகத் தொண்டர்கள் மீண்டும் ஷன்னுன் நதியைத் தாண்டித் தென் திப்பெரரிக்குச் சென்றனர். அங்கு பல அன்பர் கள் அவர்களைக் கண்டு உதவிகள் செய்தனர். அவர்களுக்குச் செல வுக்குப் பணம் இல்லாமல் கஷ்டமேற்பட்டது. பலர் பணங் கொடுக்கத் தயாரா யிருப்பினும், அவர்களைப் பார்க்கச் சந்தர்ப் பம் கிடைக்கவில்லை. தொண்டர்கள் தங்களைப் போன்ற ஏழைக ளுடைய வீடுகளிலேயே பெரும்பாலும் தங்கி யிருந்தார்கள். பல் லாக் நகர வாசியான இமன் ஓடிபீர் அவர்களுக்கு வேண்டிய உத விகளைச் செய்து வந்தார். அந்த நண்பருடைய வீட்டில்தான் முன்பு நடனக் கச்சேரி நடந்து. பின்னர் ஸீன் ஹோகன் வெளி யேறும் போது கைது செய்யப்பட்டான்.

வெகு காலமாக மறைந்து திரிந்துகொண்டு, தீவிரமான காரி யங்களைச் செய்வதற்கு வழியில்லாமல் பொழுது போவதைக் கண்டு தான் பிரீன் மனம் வருந்தினுன். அவன் ஸோலோஹெட் பக்கிலும், நாக்லாங்கிலும் ஆரம்பித்துக் கொடுத்த காரியங்க ளைத் தேசத்தார் பின்பற்றி ஆங்காங்கே பெரும் போர் தொடுப் பார்கள் என்று நம்பியிருந்தான். சிற்சில இடங்களில் மட்டும் போலீஸ் தாணுக்கள் தாக்கப்பட்டும், சில்லறையான போலீஸா ரிடமிருந்து ரிவால்வர்களும் துப்பாக்கிகளும் பறிக்கப்பட்டும் வந்ததே தவிர, எங்கும் ஒரேபடியான வேலை நடக்கவில்லை. ஆத லால் மேலும் திவிரமான காரியத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தான் பிரீனும் தோழர்களும் முடிவு செய்தனர். டப்ளி னுக்குப் போனுல்தான் தொண்டர் படையின் நிலையும், தேச மக் களின் அபிப்பிராயமும் நன்கு புலப்படும் என்று அவர்கள் கருதி

ஞர்கள். அதன்படி தான் பிரீனும், டிரீஸியும், ராபின்ஸனேயும் ஹோகனேயும் வட திப்பெரரியில் விட்டுவிட்டு, இரண்டு சைக்கிள்களை எடுத்துக்கொண்டு டப்ளினுக்குச் சென்றனர்.

டப்ளினில் அவர்கள் ஷனுகனுடைய வீட்டில் தங்கியிருந்தார்கள். ஷனுகன் அவர்களுடைய பழம் பெருந் தோழன். எந்தத் தொண்டர் டப்ளினுக்குச் சென்ருலும் அவருடைய வீட்டுக்குத் தான் செல்வது வழக்கம். தொண்டர் படையின் சேனுதிபதிக்கு உதவியாகக் கடிதப் போக்குவரத்தைக் கவனித்து வந்த மைக்கேல் காலின்ஸைக் கண்டு தான் பிரீனும் டிரீஸியும் பல சமயம் விவாதம் செய்தார்கள். காலின்ஸ் டப்ளினில் தங்குவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாய் வாக்களித்தான். அவ் வுறுதியைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் ராபின்ஸனேயும், ஹோகனேயும் அழைத்துக்கொண்டு வருவதற்காக மீண்டும் நாட்டுப்புறம் சென்றனர்.

அச்சமயம் தான் பிரீன் ஒரு பாதிரியாரைப் போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். பல புரட்சிக்காரர்கள் பாதிரி வேஷம் பூணுவது அக்கால வழக்கம். அயர்லாந்தில் போலீஸார் பாதிரிமார்களிடம் பணிவுடன் நடப்பார்கள். ஆனுல் புரட்சிக்காரர் பலரும், பாதிரிகளைப்போல் மாறு வேஷம் தரித்து வருகிற விஷயமும் அவர்களுக்குத் தெரியும். யாரை உண்மையான பாதிரி என்றும் யாரைப் போலிப் பாதிரி யென்றும் நம்புவது? அவர்கள் ஒருவரையும் தடுத்துக் கேள்வி கேட்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில், உண்மைப் பாதிரியை வழி மறித்தால், ஜனங்கள் மிகவும் கோபமடைவார்கள். போலிப் பாதிரியை வழிமறித்தால் துப்பாக்கிக்குப் பலியாக நேரும்!

டப்ளினில் இருந்தபோது ஒரு சமயம் தான் பிரீன் மேனூத் என்ற இடத்திற்குப் போக நேர்ந்தது. வழியில் அவனுடைய சைக்கிளில் ஒரு சக்கரத்தில் காற்று இறங்கி ரப்பர் சக்கரம் சிறிது கிழிந்தும் போய்விட்டது. அதை ஒட்டுவதற்கு ரப்பர்

துண்டும், பசையும் தேவையாயிருந்தன. அவன் சைக்கிள் கடைக்குச் சென்று ஒட்டித் தரும்படி கேட்டான். சிலமணிநேரம் காத்திருந்தால்தான் முடியும் என்று கடைக்காரன் சொன்னான். பக்கத்தில் மேனாத்துக் கலாசாலை இருப்பதாயும், அங்கே இளம் பாதிரிமார்கள் படித்து வருவதாயும், அவர்களிடம் போனால் ஒட்டித் தருவார்கள் என்றும் தெரிவித்தான். போலிப் பாதிரியான தான் பிரீன் உண்மைப் பாதிரியார்களின் முன்பு எப்படிப் போகமுடியும்? கடைக்காரனிடம் கோபப்பட்டுக் கொண்டு அவன் வெளியேறினான். சைக்கிள் சீர்திருத்தப் படாவிட்டால் கொஞ்ச தூரங்கூடப் போவது கஷ்டம். ஆதலால் மேற்கொண்டு எங்கே செல்வதென்று தான் பிரீன் யோசித்தான். ஆபத்துக் காலத்தில் போலிஸாரே தனக்கு உதவி செய்வது வழக்கம் என்பது அவன் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. உடனே பக்கத்திலிருந்த போலீஸ் தாணாவுக்குச் சென்றான். அங்கு சென்றதும், காவலிலிருந்த போலீஸ்காரன் முன்னால் ஓடிவந்து ஸலாம் செய்தான். பாதிரியும் மிகுந்த தாராள சிந்தையுடன் ஆசீர்வதித்து, வந்த காரியத்தைக் கூறினான். உடனே அங்கிருந்த பல போலீஸாரும் ஓடிவந்து, சைக்கிள் சக்கரத்தில் கிழிந்த இடத்தில் ரப்பரை ஒட்டிக் காற்றடைத்துக் கொடுத்தனர். அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, பாதிரி தாணாவுக்குள் சுவரில் ஒட்டப் பட்டிருந்த அச்சிட்ட அறிக்கைகளை ஜன்னல் வழியாய்க் கவனித்துப் பார்த்தான். அவற்றில் ஒன்றில் பின்கண்டவாறு எழுதப்பட்டிருந்தது :—

போலீஸ் ஸ்டேஷன்

1,000-பவுன் இனும்!

அயர்லாந்தில் கொலை செய்த கொலைகாரன் தேவை!

டேனியல் பிரீன் (தான் பிரீன்)

(மூன்ருவது திப்பெரரித் தொண்டர் பட்டாளத்தின் தளகர்த்தரென்று அழைக்கப்படுகின்றவர்)

வயது 27, உயரம் 5 அடி 7 அங்குலம், சிறிது கபில நிறம், கறுத்த மயிர் (முன்னால் நீண்டிருக்கும்), சாம்பல் நிறமான கண்கள், குட்டையான வளைந்த மூக்கு, தடித்த உருவம், கனம் சுமார் 12 ஸ்டோன் (168 ராத்தல்), முற்றிலும் க்ஷவரம் செய்யப்பட்ட முகம், கோபமுள்ள 'புல்டாக்' தோற்றம், வேலை செய்து விட்டு வருகிற கருமான் போன்ற உருவம், தொப்பி நெற்றிவரை இழுத்து மாட்டப் பட்டிருக்கும்.

மேற்படியாரைக் கைது செய்வதற்கு உதவியாகப் 'பொது ஊழிய இலாகா'வைச் சேராத எந்த நபராவது துப்புச் சொல்லும் பட்சத்தில் அவருக்கு மேற்படி பரிசு ஐரிஷ் அதிகாரிகளால் கொடுக்கப்படும்.

தகவலை எந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் கொடுக்கலாம்.

அந்த அறிக்கையைப் படிக்கும்போது பாதிரி தான் பீரின் சிறிதும் சிரிக்கவே யில்லை. உள்ளத்தில் தோன்றிய உவகையை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டான். பிறகு, பீலர்கள் செய்த உதவிக்குப் பலமுறை வந்தனம் கூறிவிட்டு, மெதுவாக வெளியே வந்து கம்பியை நீட்டினான்.

13

வைசராயைக் குறிபார்த்தல்

நாக்லாங் சம்பவத்திலிருந்து அயர்லாந்தில் புரட்சிக்காரர்களுடைய போராட்டம் தீவிரமாகிவிட்டது, எங்கு பார்த்தாலும் தொண்டர்கள் ஆயுதங்களுக்காகக் கொள்ளையிட்டனர். ஊர்க் காவலுக்காகச் செல்லும் போலீஸார் ஆங்காங்கே தாக்கப்பட்டனர். டப்ளின் நகரிலிருந்த இரகசியப் போலீஸார் திருடர்களையும் சூதாடிகளையும், சாதாரணக் கலகக்காரர்களையும் கண்டுபிடிப்பதைவிட்டு, அரசியல்வாதிகளையும் புரட்சிக்காரர்களையும் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். அவர்கள் தங்களுடைய துப்பறியும் வேலைகளுக்காகப் பழைய திருடர்களையும் குற்றவாளிகளையும் கையாட்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டனர். நள்ளிரவில் ஸின் பீனர்களுடைய வீடுகளில் சோதனை போடவும், ஸின் பீன் புத்தகங்களையும் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் கொள்ளையிடவும் அவர்கள் பட்டாளத்தார் கூடச் சென்று உதவி புரிந்து வந்தார்கள். டப்ளின் நகரிலுள்ள ஜனங்கள் அனைவருக்கும் அவர்களைத் தெரிந்திருந்த போதிலும், அவர்கள் அச்சமின்றி நடமாட முடிந்தது. ஒரு குற்றமும் செய்யாதவர்களும், வாழ்நாள் முழுதும் துப்பாக்கியையே தொட்டறியாதவர்களுமான ஜனங்களுடைய வீடுகளில் நாள் தவறாமல் சோதனைகள் போடப்பட்டன. இந்த அற்பக் கொடுமைகள் ஜனங்களை அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாய்த் தூண்டிவிட்டன. ஐரிஷ் பாஷையில் பாடல்கள் எழுதிவைத்திருப்பது போன்ற அற்பக் காரியங்களுக்காகப் பல ஆடவர்களும், பெண்களும், பையன்களும், சிறுமிகளுங்கூடச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். தொண்டர்கள் இக் கொடுமைகளைச் சகித்திருக்க முடியவில்லை.

1919-ம் வருடக் கடைசியில் நிலைமை மாறிவிட்டது. முதன்மையான இரகசியப் போலீஸார் நடுத்தெருக்களில் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டார்கள். சுட்ட தொண்டர்கள் பகைவர்களிடம்

சிக்காமல் தப்பிவந்தனர். பிற்காலத்தில் இரகசியப் போலீஸ் வர்க்கத்தையே அழித்துவிடவேண்டும் என்று தொண்டர்கள் உறுதிசெய்தபின், அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் வசிக்க முடியவில்லை, தெருக்களில் நடமாடவும் முடியவில்லை. கடைசியாக அவர்கள் அனைவரும் 'டப்ளின் மாளிகை'க் குள்ளேயே பதுங்கிக்கிடக்க நேர்ந்தது. அங்கிருந்து அவர்கள் வெளியேறுவதானால், ஆயுதந் தாங்கிய பட்டாளத்தாருடன் வருவதே வழக்கம். அவர்களிற் பலர் வேலையை ராஜினமா செய்தனர்; மற்றும் சிலர் புரட்சிக்காரர்களுடைய தொந்தரவுக்குத் தப்பி வாழ முடிந்தது; ஏனென்றால் அவர்கள் புரட்சிக்காரருடைய வழிக்கு வருவதில்லை என்று அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருந்தனர். பின்னல் பல இரகசியப் போலீஸார் புரட்சிக்காரருடைய இரகசிய இலாகாவில் சேர்ந்துகொண்டு, தங்களுக்குக் கிடைத்த சர்க்கார் தஸ்தவேஜுகளையும் தகவல்களையும் கொடுத்துப் பேருதவி செய்துவந்தனர்.

திப்பெரரியிலிருந்து வந்திருந்த தான் பிரீன் முதலான நால்வரும் டப்ளின் நகரில் நிலையாக இருப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொண்டார்கள். அவர்களுக்கு நகரிலுள்ள சந்துகள், பொந்துகள் உட்பட எல்லாப் பகுதிகளும் நன்ருய்த் தெரிந்திருந்தன. எவ்விதமான மாறுவேஷமும் அணியாமல், நினைத்த இடமெல்லாம் சுற்றித் திரிந்தனர். டப்ளின் பெரிய நகராதலால், அவர்கள் சுயேச்சையாகத் திரியவும், நண்பர்களைச் சந்தித்து மேற்கொண்டு நடக்கவேண்டிய காரியங்களைப் பற்றிக் கலந்துகொள்ளவும் சௌகரியமாயிருந்தது.

இரகசியப் போலீஸாரின் தொந்திரவைச் சகிக்கமுடியாமல் தான் பிரீன் கூட்டத்தார் ஒற்றர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். அவர்கள் சில ஒற்றர்களைச் சுட்டுத்தள்ளினர்கள்; மற்றும் சிலரைத் தாக்கித் துரத்தினர்கள். தங்களைத் தொடர்ந்து வந்தால், என்ன வெகுமதி கிடைக்கும் என்பதை அவர்கள் செய்கையில் காட்டினர்கள். பிறகு ஒற்றர்களுடைய இடையூறு குறைய ஆரம்பித்தது. திப்பெரரியிலிருந்து சில ஒற்றர்கள் டப்ளினுக்கு வரவழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள்தான் ஸோலோஹெட்பக் ஆசாமிகளை எளிதாக அடை

யாளம் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பது சர்க்காரின் எண்ணம். அந்த ஒற்றர்கள் வந்த சில நாட்களுக்குள் பாடங் கற்றுவிட்டனர். அவர்கள் தான் பிரீன் கூட்டத்தாரைப் பின்பற்றிச் செல்வது தங்கள் உடம்புக்கு நல்லதில்லை என்று கண்டு கொண்டனர். குளிர்காய்வதற்கு, நெருப்போடு ஒட்டியிராமலும் வெகுதூரம் விலகிவிடாமலும் இருப்பதுபோல, அவர்கள் தொண்டர்களிடம் நடந்துகொண்டனர். சில சமயங்களில் அவர்கள் தொண்டர்களை வெகு சமீபத்தில் கண்டுவிட்டாலும், காணாததுபோல் வெகு விரைவாகச் சென்றுவிடுவார்கள்!

சிறிது காலத்திற்குப் பின் தான் பிரீனும் அவன் தோழர்களும் போலீஸ்காரர்களையும், சிப்பாய்களையும் சுட்டுத் தள்ளி வந்ததைப் பற்றி நீண்ட விவாதங்கள் செய்து வந்தனர். முடிவில் அது போதாதென்றும், வேறு சில முறைகளைக் கையாள வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தனர். பெரிய அதிகாரிகள் போலீஸாரைத் தங்களுடைய வில்லுக்கேற்ற அம்புகளாக உபயோகித்து வந்ததால், எய்தவரை விட்டு அம்பை நோவதில் என்ன பயன்? சில போலீஸாரைச் சுட்டுத் தள்ளி விட்டால், அதிகாரிகள் வேறு சிலரை நியமித்து விடுகிறார்கள். அதிகப் படிப்பில்லாத ஏழை ஜனங்கள் ஏராளமாயிருக்கும் வரை, தொப்பியும், சட்டையும் மாட்டி, அவர்களைப் போலீஸ் வேலைக்கு நியமிப்பது எளிதாக இருந்தது. மேலும், போலீஸாருடைய உயிர் பலிவாங்கப் படுவதை இங்கிலாந்து அதிகமாய்ப் பொருட் படுத்தவே யில்லை. எனவே பெரிய அதிகாரிகளை வதைத்தால்தான் இங்கிலாந்து கண்ணை விழிக்கும் என்று புரட்சிக்காரர்கள் தீர்மானித்தார்கள். அரசாங்கத் தலைமை அதிகாரிகளைப் பலிவாங்கினால் தேசமெங்கும் தந்திகள் பறக்கும்; உலகமெங்கும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வெளிவரும்; சகல நாட்டார்களும் ஐரிஷ் அரசாங்கத்தில் ஏதோ கோளாறு இருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்வார்கள். ஆங்கில அதிகாரிகளும் ராஜதந்திரிகளும் துணுக்க மடைவார்கள். அயர்லாந்தில் ஆங்கில ஆட்சி ஒழுங்காக நடை பெறுமற் போகும். தொண்டர்கள் இவ்வாறு பலவிதமாக யோசனை செய்து, அயர்லாந்தின் வைசராயான லார்டு பிரெஞ்சைத் தாக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர்.

அம்முடிவைப் பல முக்கியமான நண்பர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களில் சிலரை உதவிக்கு வரும்படியாக அழைப்பனுப்பினர்.

லார்டு பிரெஞ்சைச் சுடுவது சாமானியமான விஷயமில்லை. அவருடைய தரிசனம் கிடைப்பதே அரிது. அவர் வெளியே செல்லும் பொழுதெல்லாம் ஏராளமான பட்டாளத்தார் பாதுகாப்பிற்குச் செல்லுவது வழக்கம். அவர் எங்கு எப்பொழுது செல்லப் போகிறார் என்ற விஷயம் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. முக்கியமான விசேஷங்களிலும், விழாக்களிலும் அவர் அடிக்கடி கலந்து கொள்வதில்லை. இக்காரணங்களினால் தான் பிரீன் கூட்டத்தார் அவர் சம்பந்தமாகத் தங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மூன்று மாத காலமாய் இரவு பகலாய் அவர்கள் திட்டங்கள் போட்டுப் பல இடங்களிலே அவரை எதிர் பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய இரகசியத் தூதர்கள் ஓடி அலைந்து வைசராய் செல்லுமிடங்களைப் பற்றி விசாரித்து அறிவித்து வந்தனர். 1919-ம் வருடத்தின் கடைசி மூன்று மாதங்களிலும் தொண்டர்கள் பன்னிரண்டு இடங்களில் துப்பாக்கிகளையும் வெடி குண்டுகளையும் வைத்துக் கொண்டு காத்திருந்து ஏமாந்தனர். அவர்களுக்கு வைசராய் வருகிற பாதையும் நேரமும் வெகு நன்றாய்த் தெரியும். எனினும் வைசராய் அவர்கள் கையில் சிக்கவில்லை. ஏனென்றால், அவர் கடைசி நேரத்தில் முன்னால் போட்ட பிரயாணத் திட்டங்களை அடியோடு மாற்றி விடுவார். தாம் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்கு மிகவும் கால தாமதமாய்ச் செல்வார்; அல்லது முன்னதாகவே சென்று விடுவார், அல்லது போகாமலே நின்று விடுவார்!

வைசராயைத் தாக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்ட முதலாவது முயற்சியில் மைக்கேல் காலின்ஸும் தான் பிரீனுடன் இருந்தான். அவ்வாறே கார்க் நகரத் தொண்டர் படையின் தளகர்த்தரான டாம் மக்கர்டேயின் என்பவரும் பன்முறை கூட இருந்து உதவிபுரிந்தார். (அவர் அடுத்த வருஷம் கார்க் நகர சபைத் தலைவராக இருந்தபொழுது, போலீஸார் அவரை அவர் வீட்டில் வைத்தே கொலை செய்தார்கள்.) நவம்பர்மீ 11-ம் தேதி, யுத்த சமாதான தினத்தில் வைசராய் கலந்து கொள்ளுவதற்காக

டிரினிட்டி கலாசாலையில் ஒரு பெரிய விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தான் பிரீன் தனது தோழர்களுடன் கிரட்டன் பாலத்தருகில் சென்று காத்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தப் பாலம் வைசராய் கலாசாலைக்குச் செல்லக்கூடிய பாதையில்தான் இருந்தது. தான் பிரீன் ஏராளமான வெடி குண்டுகளைத் தோழர்களிடம் கொடுத்து வைத்திருந்தான். வைசராயினுடைய கார் வரவும் குண்டுகளை அதன்மேல் எறிந்து காரையே தவிடுபொடியாக்கிவிடவேண்டும் என்று அவன் ஏற்பாடு செய்திருந்தான். ஆனால் வைசராய் வரவேயில்லை. அவர்கள் குண்டுகளைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு காத்திருந்ததுதான் மிச்சம்!

அக்காலத்தில் பத்திரிகைகளுக்குக்கூட வைசராயின் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப் பற்றி உண்மையான விவரங்கள் கிடைப்பதில்லை. அதிகாரிகள் பொய்ச்செய்திகளையே பத்திரிகைகளுக்கு அறிவித்து வந்தனர். வைசராய் கடற்கரையிலிருக்கும் பொழுது நாட்டுப்புறத்தி லிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வரும். தொண்டர்கள் இதை நம்பாமல் தங்களுடைய இரகசிய இலாகாவின் உதவியால் உண்மையான தகவல்களை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொண்டிருந்தனர். 1919 டிசம்பர் மாதத்தில் வைசராய் வடகடலில் ஓடம் விட்டுக்கொண்டு உல்லாசமாக வாழ்ந்து வருவதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்திவந்தது. ஆனால் உண்மையில் அவர் ரோஸ்கம்மான் என்னுமிடத்தில் தமது நாட்டுப்புற மாளிகையில் வசித்துக் கொண்டிருந்தார். அங்கிருந்து அவர் டப்ளினிலுள்ள தமது 'வைசராய் மாளிகைக்'குத் திரும்பும் பொழுது பீனிக்ஸ் தோட்டத்திலேயே அவரைத் தாக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. பீனிக்ஸ் தோட்டத்திற்கு அருகே ஆஷ்டவுணில் ஸ்டேஷன் பக்கத்திலே அவருடைய காரை மறிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஆஷ்டவுனுக்குப் பின்னால்

ஆஷ்டவுனில் வைசராயைச் சுட்டு வீழ்த்துவதற்காகச் செய்யப்பெற்ற போராட்டத்தைப்பற்றி முதல் அத்தியாயத்தி லேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப் போராட்டத்திற்குப் பின்னால், காயமடைந்த தான் பிரீன் தோழர்களுடன் சைக்கிளில் விரைவாக வந்து டப்ளின் நகரத்தின் வடபாகத்தில் தங்கியிருந் தான். மற்ற நண்பர்களைப் பல இடங்களுக்குப் பிரித்து அனுப்பிவிட்டான். பிறகு பிப்ஸ்பரோ ரஸ்தாவிலிருந்த திருமதி டூமீ அம்மாளுடைய வீட்டில் அவன் தங்கி வைத்திய சிகிச்சை பெற்றுவந்தான். ஜே. எம். ரியான் என்ற பெரிய வைத்தியரும், மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து மற்றொரு வைத்தியரும் அடிக்கடி வந்து அவனைக் கவனித்து வந்தனர். டூமியின் அன்புக்கு அளவேயில்லை. அவள், இமைகள் கண்ணைக் காப்பதுபோல், தான் பிரீனைக் காத்து வந்தாள். தான் பிரீன் படுத்த கட்டிலை விட்டு எழுந்திருக்க முடியாத நிலையில் மிகவும் தளர்ச்சி யடைந் திருந்தான்.

ஆஷ்டவுன் சம்பவத்திற்குப் பின்னால் லார்டு பிரெஞ்சைச் சுடுவதற்கு வேறு சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவே யில்லை. அவர் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து அடியோடு விலகிவிட்டார். எந்த விசே ஷத்திலும் அவர் பொது ஜனங்கள் முன்னிலையில் தோன்றுவ தில்லை; மாளிகைக்குள்ளேயே அடைத்துக்கொண்டு கிடந்தார். கடைசியாக அவர் சீமைக்குச் செல்லும் பொழுதுகூட, ஆயுதந் தாங்கிய வீரருடன் பல மோட்டார் கார்கள் ரஸ்தாவின் இரு புறங்களிலும் பாதுகாப்புக்காகச் சென்றுகொண் டிருந்தன. பல்லாயிரம் சிப்பாய்கள் வழியெங்கும் அணிவகுத்து நின்றனர். கப்பலிலும் அவருக்குப் பந்தோபஸ்து அதிகம். சீமைக்குச் சென்ற பின்னும் அவரை ஆயுதந்தாங்கிய இரகசியப் போலீஸ் காரர் காத்து வந்தனர்.

டப்ளின் பத்திரிகைகளின் வாசகத்தைப் படிக்கும்பொழுதெல்லாம் தான் பிரீன் மனக்கொதிப் படைந்தான். அவைகள் தொண்டர்களுடைய செய்கைகளை, முக்கியமாக ஆஷ்டவுண் போராட்டத்தை, வெகு இழிவாகக் கண்டித்து வசைமாரி பொழிந்துவந்தன. அவற்றுள் 'ஐரிஷ் டைம்ஸ்' என்ற ஆங்கிலேயருடைய பத்திரிகை ஒன்று. அது தன் இனத்தாரையே ஆதரித்தெழுதுவது இயற்கை. 'பிரீமன்ஸ் ஜர்னல்' என்ற பத்திரிகையைப் புரட்சிக்காரர்கள் கையில் எடுத்துப் பார்ப்பதுகூடக் கிடையாது. ஆனால், 'ஐரிஷ் இன்டிபென்டென்ட்' (ஐரிஷ் சுதந்திரன்) என்ற பத்திரிகை ஐரிஷ் மக்களின் பண உதவியால், அவர்களுடைய நன்மைக்காகவே நடத்தப்படுவதாய்ச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. அப் பத்திரிகை ஆஷ்டவுண் போராட்டத்தைப் பற்றி எழுதும்பொழுது, 'கொலைகாரர்கள், கொடுங்குற்றம், அதிக்கிரமம், படுகொலை,' முதலிய கடுமையான பதங்களை உபயோகித்திருந்தது. அவற்றைக் கண்ணுற்றவுடன், அப் பத்திரிகைக்கு ஒரு பாடம் கற்பித்து, அதன்மூலம் மற்றப் பத்திரிகைகளும் திருந்தும்படி செய்யவேண்டும் என்று தான் பிரீன் தீர்மானித்தான். அப்பொழுது அவன் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடந்ததால், மற்ற நண்பர்கள் அவ்வேலையை மேற்கொண்டனர். தேசத்திற்காக மார்ட்டின் சாவேஜ் உயிர் நீத்து அவனுடைய சரீரத்தை அடக்கஞ் செய்வதற்கு முன்னாலேயே, 'இன்டிபென்டென்ட்' அவனுடைய ஆன்மாவைப் பழித்துக் கூறியதற்குப் பழிவாங்க வேண்டும் என்று அவர்கள் துணிந்தனர். அப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரைச் சுட்டுத் தள்ளிவிடலாமா என்று யோசித்தனர். பின்னர், அது வேண்டாம் என்றும், பத்திரிகையைக் கொஞ்சம் அடக்கிவைத்தாலே போதும் என்றும் முடிவு செய்தனர்.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 9 மணிக்கு, பீடர் கிளான்ஸியின் தலைமையில், சுமார் முப்பது தொண்டர்கள் 'இன்டிபென்டென்ட்' காரியாலயத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு சென்றதும், வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்களையும், குமாஸ்தாக்களையும் எழுந்து விலகி நிற்கும்படி உத்தரவிட்டார்கள். துப்பாக்கிகளைக் கண்டதும், எல்லோரும் வாய்பேசாது உத்தர

வுக்குப் பணிந்து நின்றனர். ஆசிரியருக்கும் அதேகதிதான் நேர்ந்தது. தொண்டர்கள் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த அச்சு எந்திரங்களையும் எழுத்துக்கோக்கும் எந்திரங்களையும் தகர்த்தெறிந்தனர். மறுநாள் முதல் பத்திரிகை நடக்காமல் இருப்பதற்கு எவ்வளவு இடையூறு செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்துவிட்டு, அவர்கள் வெளியேறிச் சென்றனர். ஆனல் மறுநாள் பத்திரிகை வெளிவந்துவிட்டது! அதன் ஆசிரியர் வேறு அச்சுக்கூடங்களின் உதவியால் அதை வெளியிட ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். 'இன்டிபென்டென்ட்' பத்திரிகாலயத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்களில் பலர் புரட்சிப் பட்டாளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தங்களைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள் வந்தவுடன், அவர்களோடு ஒத்துழைப்பதுபோல், எதிர்க்காமல் பேசாதிருந்துவிட்டனர். எனினும், ஆசிரியர் அவர்களில் யாரையும் வேலையிலிருந்து நீக்கவில்லை.

'இன்டிபென்டென்ட்' தாக்கப்பட்டதிலிருந்து மற்றப் பத்திரிகைகளெல்லாம் நல்ல பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டன. அதன் பிறகு டப்ளின் பத்திரிகை எதுவும் தொண்டர்களுடைய செய்கைகளைப் பற்றி அவதூருக எழுதுவதில்லை. 'இன்டிபென்டென்ட்' பத்திரிகைகூட நாளடைவில் மாறுதலடைந்து, பிற்காலத்தில் பிரிட்டிஷார் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் கண்டித்து வந்தது.

மார்ட்டின் ஸாவேஜினுடைய பிரேத விசாரணைக்குப் பிறகு, சரீரம் அவன் பந்துக்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. டப்ளினிலிருந்த மாதாகோயில்களின் அதிகாரிகள் அப்பிரேதத்தைத் தங்கள் இடுகாடுகளில் புதைக்கக்கூடாது என்று தடுத்துவிட்டனர். பின்னர் அச்சடலம் பல்லிஸோடேர் என்னும் இடத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டது. அதுதான் ஸாவேஜின் ஊர். அங்கு ஜனங்கள் பிரேதத்தைத் தொடர்ந்து பலமைல் நீளமுள்ள ஊர்வலமாகச் சென்றனர். அவ்வூர்ப் பாதிரியார் சவக்குழியின் பக்கத்தில் நின்று கடைசிப் பிரார்த்தனையைக் கூறினர். அப்பொழுது பல ஐரிஷ் கான்ஸ்டேபிள்கள் உருவிய கத்தியும், நீட்டிய துப்பாக்கியுமாகக் குழியைச் சுற்றி நின்றனர். கலவர

மேற்படாமல் பாதுகாப்பதற்காகவே அவர்கள் அனுப்பப்பட்டிருந்தனர்.

சில நாட்களுக்குப் பின்னுல், தான் பிரீன் டூமி அம்மையின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு, கிரந்தான் தெருவில் 13-ம் எண்ணுடைய வீட்டிற் சென்று வசித்துவந்தான். அங்கு மலோனும், அவருடைய மனைவியும், இரண்டு பெண்களும் தங்கியிருந்தார்கள். தான் பிரீனுக்கு அவர்களை மூன்று மாதத்திற்கு முன்பே தெரியும்.

மலோன் 1916-ம்ஞு ஈஸ்ட்டர் கலகத்தின்போது, போராட்டத்தில் தமது மகனை இழந்தவர். அதுமுதல் கணவனும் மனைவியும் இதர தொண்டர்களைத் தமது மகன் மைக்கேலைப் போலவே பாவித்து அன்புடன் ஆதரித்து வந்தனர். சில நாட்கள் கழிந்தபின், தான் பிரீன் டிரீஸியையும் ஹோகனையும் அங்கு அழைத்துவந்து, மலோன் குடும்பத்தாரை அறிமுகம் செய்துவைத்தான். மலோனின் பெண்களான பிரிகிட்டும், எயினியும் பெண்களுடைய சுதந்திரச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராயிருந்து தீவிரமாக வேலைசெய்து வந்தவர்கள். அவர்கள் தான் பிரீனுடைய தபால்களைப் பட்டுவாடாச் செய்வதற்கும், அங்கிருந்து திப்பெரரிக்கு அனுப்பவேண்டிய வெடிமருந்தையும் துப்பாக்கிகளையும் கிங்ஸ் பிரிட்ஜ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோய் ரயிலில் அனுப்புவதற்கும் மிக்க உதவியாயிருந்தனர். தான் பிரீன் தன் கையில் கிடைக்கும் சகல ஆயுதங்களையும் தோட்டாக்களையும் உடனுக்குடன் திப்பெரரிக்கு அனுப்பிவிடுவது வழக்கம். அங்குள்ள சில வியாபாரிகளுடைய விலாசங்களுக்கே அவன் அனுப்புவான். வியாபாரிகளுக்குச் சாமான் வருகிற விவரம் முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்படும். சர்க்கார் அந்தச் சாமான் பெட்டிகளைப் பற்றிச் சந்தேகமே கொள்வதில்லை.

15

மீண்டும் திப்பெரரி

1920-ம் ஆரம்பத்தில் தான் பிரீனுடைய காயம் குணமடைந்து வந்ததால், அவன் சென்ற ஆண்டின் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்யப் போதிய ஓய்வு இருந்தது.

ஸோலோஹெட்பக்கில் போடப்பட்ட வித்து முளைவிட்டு வளர்ந்து பலன் கொடுத்து வந்தது. புரட்சிக் காரியங்களைப் பற்றி ஜனங்களும் தொண்டர்களும் நன்ருய்த் தெரிந்து கொள்வதற்கு அரசாங்க அறிக்கைகள் மிகவும் உதவி புரிந்தன. 'அயர்லாந்தில் செய்யப்பட்ட குற்றங்கள்' என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வெளியிட்ட அறிக்கைகளில் புரட்சிக்காரருடைய செய்கைகளே வர்ணிக்கப்பட்டிருந்தன. சர்க்கார் 'குற்றங்கள்' என்று கூறிய பகுதிகள் தொண்டர்களுடைய சூரத்தனங்களை விவரித்தன.

இங்கிலாந்து வெளியிட்ட அறிக்கைகளில் தன்னுடைய பட்டாளங்களும் போலீஸும் செய்த குற்றங்களையும் கொடுமைகளையும் சிறிதுகூட வெளியிடவில்லை. எத்தனை நிரபராதிகளுடைய வீடுகள் நள்ளிரவில் சோதனையிடப்பட்டன! ஒரு பாவமும் அறியாத ஜனங்கள் எத்தனைபேர் சிறையிடப்பட்டனர்! துன்புறுத்தப் பட்டனர்! எத்தனை ஊர்களில் ராணுவச் சட்டம் அமல் செய்யப்பட்டது! எத்தனை சங்கங்களும் கூட்டங்களும் சட்ட விரோதமானவை என்று கூறப்பட்டன! இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் உலகிற்கு அறிவிக்க வெட்கப்பட்டு மௌனமாக இருந்துவிட்டது. அயர்லாந்தின் உண்மைப் பிரதிநிதித்துவமுள்ள மாபெரும் சபையான டெயில் ஐரான் சட்டவிரோதமான சபை என்று விளம்பரப்படுத்தப் பட்டது! 'கெயிலிக்' மொழி அபிவிருத்தி சங்கம், பெண்களின் தேசிய சங்கம், ஐரிஷ் தொண்டர் படை, ஐரிஷ் வாலிபச் சாரணர் படை முதலிய யாவும் சட்டவிரோதமான சபைகள் என்று விளம்பரப் படுத்தப்பட்டன. சுருக்கமாய்ச் சொன்னுல், ஐரிஷ் தலைவர் ஆர்தர் கிரிபித்

கூறியதுபோல், 'ஐரிஷ் ஜனசமூகம் முழுமையும் சட்டவிரோத மான கூட்டம்' என்று விளம்பரப் படுத்தப்பட்டது!

மேற் சொல்லப்பட்டதிலிருந்து பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அயர் லாந்தில் சகல கொடுமைகளையும் செய்து தீர்த்து விட்டதாக எண்ணிவிட வேண்டாம். மேலும் பல கொடுமைகளை அவர்கள் செய்யாமல் பாக்கி வைத்திருந்தனர். பின்னால் படிப்படியாக அவர்கள் எதற்கும் துணிந்து முன்வந்து விட்டார்கள்.

1920-ம்ஆு ஆரம்பத்தில் தான் பிரீன் மலோனுடைய வீட்டி லிருக்கும் பொழுதே முதலாவது 'ஊரடங்குச் சட்டம்' அமலுக்கு வந்தது. அவ்வருடம் பெப்ரவரிமீ ஒருநாள் நள்ளிர வில் ஒரு போலீஸ்காரன் ஐரிஷ் தொண்டர்களை எதிர்த்ததால் கிராட்டன் தெருவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். உடனே பிரிட்டிஷார், பட்டாளத்தைத் தவிர வேறெந்த ஜனங்களும் இரவு 12-மணிக்கும் காலை 5-மணிக்கும் இடையில் வீட்டை விட்டு வெளியேறக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டார்கள். சில மாதங்களில் அந்த உத்தரவு தென் அயர்லாந்திலுள்ள பல கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் அமலுக்கு வந்துவிட்டது. அத்துடன் அது நாளுக்கு நாள் மிகக் கடுமையாகவும் செய்யப் பட்டது. லிமெரிக்கில் இரவு 7-மணிக்கு மேல் யாரும் வெளி யேறக் கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டது. கார்க் நகரில் கொஞ்ச காலத்திற்கு மாலை 4-மணிக்குமேல் உத்தரவு அமலி லிருந்து. தெருக்களில் யார் சென்றபோதிலும் அதிகாரிகள் அவர்களைச் சுட்டுத் தள்ளி வந்தார்கள். இவ்வாறு 1920-21ல் நூற்றுக்கணக்கான ஆடவரும், பெண்டிரும், குழந்தைகளும் நடுத்தெருக்களில் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பட்டாளத்தார் செய்த அக்கிரமங்களை யாரும் தெரிந்துகொள்ள முடியாமலிருந் தது. ஏனெனில் கொலைகள் நடக்கும்பொழுது 'கர்பியூ' உத்தரவு அமலில் இருந்தது.

1920-ம் வருஷம் வசந்த காலத்தில் தான் பிரீனுக்கு ஒரு பெரும் பாக்கியம் கிடைத்தது. எப்போதும் சாரல் துளிகள் விழுந்து குளிர்ச்சியாயுள்ள நாரா மலைப்பிரதேசத்தில் அவன் சில நாள் தங்க நேர்ந்தது. மிக நெருக்கமான டப்ளின் நகரத்தில்

கிரந்தான் தெருவில் வசித்ததற்கும், மலையடிவாரத்தில் வசித்ததற்கும் மிகுந்த வேற்றுமை இருந்தது. தாரா மலையிலுள்ள பசுந்தோட்டத்தில்தான் பழைய ஐரிஷ் அரசர்கள் வசந்த காலத்தில் தங்குவது வழக்கம். தான் பிரீன் அங்கு சென்ற முதல் நாளே குன்றின்மேல் ஏறி அதன் உச்சியில் ஒரு மணிநேரம் நின்று சுற்றிலுமிருந்த இயற்கையின் வனப்பைக் கண்ணாரப் பருகிக் கொண்டிருந்தான். அந்நேரத்தில், பழைய ஐரிஷ் வீரர்களைப் பற்றியும், சுதந்திரத்துடன் கொலுவீற்றிருந்த வணங்காமுடி மன்னர்களைப் பற்றியும், அயர்லாந்தின் தேசியக்கொடி பகைவர்களை வெற்றிகொண்டு ஆகாயத்தில் துளங்கிக் கொண்டிருந்ததைப்பற்றியும், பின்னால் அயர்லாந்தின் மக்கள் அடிமை விலங்குகளால் பிணிப்புண்டு கிடந்ததைப் பற்றியும், ஆகாயத்தில் வீசிய காற்றிலும் அடிமைத்தனத்தின் துர்நாற்றம் நாறியதைப்பற்றியும் அவன் உள்ளத்தில் அலை அலையாகப் பல எண்ணங்கள் எழுந்தன. அக்குன்றின்மேல் பழம் பெருமையைக் காட்டக் கூடிய ஒரு பொருளும் காணப்படவில்லை. மன்னர்கள் வசித்த அரண்மனைகள் மணல் மேடுகளாகிவிட்டன. எல்லாம் மறைந்தொழிந்துவிட்டன. ஆனால், அயர்லாந்தை எதிர்த்து வெற்றிகொண்ட ஆங்கிலப் பகைவர்களின் சிப்பாய்கள் அவ்விடத்தில் போராடி இறந்ததற்கு அறிகுறியாக, ஒரு சிலுவை மட்டும் நடப்பட்டிருந்தது. அவ்விடத்தில் 1898-ம் ஆண்டு அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்காக எத்தனையோ ஐரிஷ் வீரர்கள் பகைவர்களை எதிர்த்துப் போராடி உயிர் நீத்தனர். அவர்களுக்கும் அச்சிலுவையே ஞாபகக் குறியாக விளங்கியது. தான் பிரீன் அவ்விடத்தில் முழங்காற் பணியிட்டுக்கொண்டு, பழைய ஐரிஷ் வீரர்களுடைய கனவு நிறைவேற வேண்டும் என்றும், அதை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்குத் தனக்கு வலிமையும் வீரமும் பெருகவேண்டும் என்றும் இறைவனைத் துதித்தான்.

மலையடிவாரத்தில் பழைய சிங்காரமான மாளிகைக்குப் பதிலாக நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்ட அந்நியருடைய கோட்டைகளே காணப்பட்டன. அங்கு குடியானவர்களேயில்லை. இடையிடையே தொழிலாளர்களுடைய குடிசைகள் சில மைதானங்களின் மத்தியில் இருந்தன. ரஸ்தாக்களில் ஜனங்களு

டைய நடமாட்டமேயில்லை. அரசர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் பதிலாகக் கொழுத்த மாடுகளே அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அந்த மாடுகளும் ஆங்கிலேயரின் உணவுக்காக வளர்க்கப்பட்டவை!

கோடைக்காலம் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. தான் பிரீன் உடம்பு முற்றிலும் குணமாகி மீண்டும் வேலைக்குத் தயாராய்விட்டான். தேசத்தில் நெருக்கடி அதிகமாகிவிட்டது. பத்திரிகைகளில் மனம் பதறக்கூடிய பல செய்திகள் வெளி வந்தன. அச்சமயத்தில் அவன் போராட்டத்தின் மத்தியில் நில்லாது மலையடிவாரத்தில் பொழுதுபோக்க விரும்பவில்லை. ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால் டப்ளினில் லார்டு பிரெஞ்சைச் சுடுவதற்காகப் பல சமயம் தான் பிரீனுடன் காத்துக் கொண்டிருந்த கார்க் நகர மேயரான டாம் மக்கர்டெயின் என்பவர், அவருடைய வீட்டிலேயே, அவரது மனைவியின் முன்னால், பிரிட்டிஷாரால் கொலை செய்யப்பட்டார். தர்ல்ஸ் நகரிலும் இதுபோல இரண்டு மூன்று கொலைகள் செய்யப்பட்டன. இவற்றைக் கேட்டபொழுது தான் பிரீனுடைய இரத்தம் கொதித்தது. 'போர்! போர்!' என்று அவனுடைய உள்ளம் துடித்தது. உடனே டப்ளினுக்குச் சென்று, பல நண்பர்களையும் கண்டு மீண்டும் கொரில்லாச் சண்டையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான். டிக் மக்கீ, பீடர் கிளான்ஸி முதலியோர் அவனை ஆதரித்தனர். ஆனால் டெயில் ஐரானே, தொண்டர் படையின் தலைமை அதிகாரிகளோ, தான் பிரீனை ஆதரிக்கவில்லை. மைக்கேல் காலின்ஸ் மட்டும் கொஞ்சம் ஆதரவு காட்டினான்.

உண்மை என்னவென்றால், தலைவர்களுக்குத் தீவிரமான எந்த வேலையும் பிடிக்கவில்லை. தொண்டர்கள் தங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருந்த வேற்றுமைகளைப் பகைவர்களுக்குத் தெரியும்படியாக வெளியே காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

பொதுஜனங்களும் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. 1918-ம் வருஷம் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் அவர்கள் கொடுத்த வாக்கினாலேயே குடியரசை ஏற்படுத்துவதற்கு முடிந்தது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். போலீஸாரைத் தாக்குவதால் ராணுவச்

சட்டமும், 'கர்பியூ' உத்தரவுகளும், கைது செய்வதும், தண்ட வரிகளும் அதிகரிப்பதைக் கண்டு அவர்கள் அஞ்சினார்கள்.

தான் பிரீன் டப்ளினில் அதிக நாள் தங்க விரும்பவில்லை. விரைவாகத் திப்பெரரிக்குச் செல்லவேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். அங்கு தொண்டர்கள் எதற்கும் தயாராயிருந்தபோதிலும், என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு ஒரு தலைவன் வழிகாட்ட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. ஆதலால், தான் பிரீனும் டிரீஸியும், நூறு மைல்கள் சைக்கிளில் பிரயாணம் செய்து, திப்பெரரியை அடைந்தனர். பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு தான் பிரீன் அப்பொழுது தான் திப்பெரரியை மீண்டும் கண்ணுற்றான்.

16

புதிய போர்முறை

1920-ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில், அயர்லாந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் நிச்சயமான போர் தொடுத்துவிட்டது என்பதை உலகத்திற்கு அறிவிப்பதற்காகத் தொண்டர்கள் புதிய போர் முறையைக் கைக்கொண்டனர். அவர்கள் போலீஸ்காரர்கள் தங்கியிருந்த படைவீடுகளைத் தாக்கித் தேசம் முழுதும் குழப்பத்தை உண்டாக்கி வந்தனர். அக்காலத்தில் பீலர்கள் ஊர்க் காவலுக்காகச் சுற்றுவதை அடியோடு நிறுத்திவிட்டனர். அவர்கள் வெளியே சென்றால், உயிருடன் திரும்புவது நிச்சயமில்லாமல் இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் படைவீடுகளை விட்டு வெளியேறவே முடியாமல் உள்ளே அடங்கிக் கிடந்தனர். தொண்டர்கள், பீலர்களைச் சந்தித்துப் போராட வழியில்லாமையால், அவர்களுடைய படைவீடுகளிலேயே போய்ச் சண்டைக்கு இழுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். பட்டிகளிலும் சாலைப் புறங்களிலும் இருந்த படைவீடுகளை எல்லாம் காலிசெய்து, பெரிய படைவீடுகளில் கூட்டங் கூட்டமாக வசித்து வந்தனர். தொண்டர்கள் தங்களை எளிதில் வெல்ல முடியாதபடி ஏராளமான ஆயுதங்களைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டனர். வீடுகளுக்கு இரும்புக் கதவுகள் போட்டுக் கொண்டதுடன், சுற்றிலும் முட்கம்பி வேலிகளும் அமைத்துக் கொண்டனர். அந்தச் சமயத்தில் தொண்டர்களின் தீவிரமான போராட்டம் தேசம் முழுதிலும் பரவியது. பீலர்கள் காலிசெய்த ஆயிரம் படைவீடுகள் ஒரே நாள் இரவில் அக்கினிக்கு இரையாக்கப்பட்டன. அவற்றைத் தொண்டர்கள் ஏன் எரித்தனர் என்றால், பின்னால் பட்டாளத்தாரும் பீலர்களும் அவற்றில் வந்து தங்க இடமில்லாமல் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே.

அந்தச் சமயத்தில் பீலர்கள் தாங்கள் போலீஸார் என்பதை அறவே மறந்துவிட்டனர். போலீஸார் பொதுஜனங்களைத் துன்புறுத்தாமல், அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நியமிக்கப்

பட்டவர்கள். ஆனால், அடிமை நாடுகளில் போலீஸார் அந்தக் கடமைகளை விட்டுத் தேசபக்தர்களை அந்நிய அரசாங்கத்திடம் காட்டிக் கொடுத்து உளவு சொல்வதையும், சுதந்திரக் கிளர்ச்சியை அடக்க ஆயுதந் தாங்கிய பட்டாளத்தாரைப்போல் சண்டை செய்வதையுமே கடமையாகக் கொண்டிருப்பார்கள். சுருங்கச் சொன்னால், ஐரிஷ் பீலர்கள் ஒற்றர்களாக இருந்தனர், அல்லது பட்டாளத்தாரைப்போல் யுத்தம் செய்து வந்தனர். எனவே, ஜனங்கள் அந்நிய அதிகாரிகளின் ராணுவத்தாரைப் பகைத்ததைக் காட்டிலும் தங்கள்கூடவே யிருந்து கொள்ளி வைக்கும் பீலர்களை மிக அதிகமாய்ப் பகைத்தனர். தொண்டர்களும் பீலர்களுடைய வம்சத்தைக் கருவறுத்துவிட வேண்டும் என்று முற்பட்டனர். பீலர்கள் எந்தெந்தக் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினார்களோ, அங்கெல்லாம் தொண்டர்கள் தங்களுடைய போலீஸை நியமித்துக்கொண்டு, திருடர்களையும் கொள்ளைக்காரர்களையும் அடக்கி வந்தனர். எந்தப் பீலருக்கும் பயப்படாத கொள்ளைக்காரர்கள் தொண்டர்களுடைய போலீஸ் படைக்கு அடங்கி ஒடுங்கிக் கிடந்தனர்.

ஐரிஷ் போலீஸார் ஜனங்களைத் திருடரிடமிருந்து பாதுகாக்கும் கடமையை விட்டதோடு நிற்கவில்லை. தொண்டர் படையினர் களவு முதலான குற்றங்களைச் செய்தவர்களைக் கைது செய்தால், போலீஸார் அக்குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்துவிட்டு, அவர்களைப் பிடித்த தொண்டர்களையே தண்டித்துச் சிறைகளில் போட்டு வந்தனர். அக்காலத்துப் பத்திரிகைகளில் இது சம்பந்தமான செய்திகள் அடிக்கடி வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. மீத் தாலுகாவில் ஒரு மாஜி பிரிட்டிஷ் சிப்பாய் பயங்கரமான ஒரு கொலையைச் செய்துவிட்டான். போலீஸார் அவனைக் கைது செய்து, விசாரணையில்லாமலேயே விடுதலை செய்துவிட்டனர். தொண்டர்கள் கையில் அவன் சிக்கி விடாமல் தேசத்தை விட்டு வெளியேறி விடும்படியும் அவர்கள் புத்தி சொல்லியும் அனுப்பினராம்! ஆனால் அந்த ஆங்கில சிப்பாய், போலீஸாரிடமிருந்து விடுதலை அடைந்த ஐந்து நிமிஷத்திற்குள், தொண்டர்களால் கைது செய்யப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டான்!

அதே சமயத்தில்தான் இங்கிலாந்திலிருந்து அயர்லாந்தை அடக்குவதற்காகப் 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' பட்டாளத்தார் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களுக்கு இந்த விசித்திரமான பெயர் எப்படி வந்தது என்பதே ஒரு விசித்திரந்தான்! 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' பட்டாளத்தார் எமதூதர்களுக்கு நிகரானவர்கள். 1920-ம் ஞு ஆரம்பத்தில், பல ஐரிஷ்காரர்கள் போலீஸ் படையிலிருந்து விலகி விட்டதால், அவர்களுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயரைச் சேர்த்தனுப்பும்படி ஸர் ஹமார் கிரீன்வுட் என்பவர் ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொன்னூர். கிரீன்வுட்டின் நோக்கம் ஆயிரக்கணக்கான புதிய பட்டாளங்களைக் கொண்டு அயர்லாந்தில் சகிக்க முடியாத கொடுமைகளைச் செய்து அடக்கிவிட வேண்டும் என்பதே. புதிய பட்டாளத்தில் சேர அயர்லாந்தில் ஆள் கிடைக்கவில்லை. இங்கிலாந்திலும் யோக்கியமானவர்கள் அதில் சேர விரும்பவில்லை. ஆதலால், பிழைப்பில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்த பல பழைய ஆங்கில சிப்பாய்களையும், தாழ்ந்த வகுப்பினரையும் கிரீன்வுட் பட்டாளமாகச் சேர்த்தார். அந்தப் பட்டாளத்தில் பெரும்பாலும் குற்றவாளிகளும், கேடிகளும், பலமுறை சிறை சென்றவர்களுமே நிறைந்திருந்தனர். அவர்கள் அயர்லாந்திற்கு வந்தபொழுது அரசாங்கத்தாரால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உடைகள் கொடுக்க முடியவில்லை. போலீஸாருக்குக் கறுப்பு உடையே கொடுப்பது வழக்கம். புதிதாய் வந்தவர்களுக்குக் கறுப்பு உடைகள் கொடுக்க வழியில்லாமையால், சர்க்கார் கைவசமிருந்த சில கறுப்பு உடைகளையும், கபில நிறமான உடைகளையும் கலந்து கொடுத்து வந்தனர். இதனுல் புதிதாக வந்தவர்களிற் பலர் பலவிதமான உடைகள் அணிய நேர்ந்தது. சிலர் கறுப்புத் தொப்பிகளையும் கறுப்புக் காற்சட்டைகளையும், கபிலச் சட்டைகளையும் அணிந்திருந்தனர். சட்டை ஒரு நிறம், குல்லா ஒரு நிறம், காற்சட்டை வேறு நிறம்! இவ்வாறு கறுப்பும் கபிலமும் கலந்த ஆபாசமான பழைய உடைகளை அணிந்திருந்த பட்டாளத்தாரைக் கண்டவுடன், ஐரிஷ் ஜனங்கள் நகைத்து ஏளனம் செய்தார்கள். வேடிக்கையான புனை பெயர்கள் வைப்பதில் ஐரிஷ்காரர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியசாலிகளாதலால், புதிய பட்டாளத்தாருக்கு 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' என்று பெயர் வைத்தனர். ('பிளாக் அன்டு

டான்ஸ்'என்ருல், கறுப்பும் கபிலமும் கலந்தது என்பதுபொருள்.) அயர்லாந்தில் நாக்லாங்கைச் சுற்றியுள்ள ஜில்லாவில் கறுப்பும், கபிலமும் கலந்த நிறத்துடன் சில வேட்டை நாய்கள் உண்டு. அந்த நாய்கள் 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தன. ஜனங்கள் அந்த நாய்களின் பெயரையே புதிய பட்டாளத்திற்கும் சூட்டினர். புதிய பட்டாளத்தார் வெறி பிடித்த நாய்களினும் கேடாக நடந்து கொண்டதால், அவர்களுக்குச் சூட்டிய பெயர் பல வழிகளிலும் பொருத்தமானதுதான்.

இனி, போலீஸ் படை வீடுகள் தாக்கப்பட்டதைக் கவனிப் போம். முதல் முதலாகக் கால்ட்டீ மலைகளின் தென் பக்கத்திலுள்ள அரக்லன் என்னுமிடத்தில் படைவீடுகள் தாக்கப்பட்டு அங்கேயிருந்த போலீஸார் தொண்டர்களால் பிடித்துக் கொள்ளப் பட்டனர். அந்தப் போராட்டத்தைத் தலைமை வகித்து நடத்தியவர் ஜெனரல் லியாம் லிஞ்ச். (அவர் மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்னுல் உள்நாட்டுக் கலகத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுள் ஒருவர்.) லியாம் லிஞ்ச் பிறவியிலேயே தளகர்த்தர். ஒரு பெரிய பட்டாளத்தை அணிவகுத்து நிறுத்தவும், அடக்கவும், சாமர்த்தியமாய் நடத்தவும் அவர் வல்லமையுடையவர். அவரும் ஸீன் மோய்லன் என்ற மற்ருெரு தளகர்த்தரும் சேர்ந்து கொண்டு பிரிட்டிஷார் திகைக்கும்படி பல அற்புதமான போராட்டங்கள் செய்திருக்கிருர்கள்.

லியாம் லிஞ்ச் ஆறு அடி உயரமும், கம்பீரமான தோற்றமும் உடையவர். அவருடைய கண்களில் காணப்பட்ட ஒளியே அவர் போர் வீரர் என்று அறிவுறுத்தியது. அவர் குழந்தையைப் போல் திறந்த வெள்ளைச் சிந்தையுடையவர். ஆனல் போராட்டத்தில் காலனும் அஞ்சும்படியாக எதிரிகளைக் கலக்குவார். ஐரிஷ் தேசியப் படையின் ஒரு பெரும் பிரிவுக்கு அவரே தலைவராக இருந்தார். 1919-ம் ஞு முதல் அவர் பிரிட்டிஷாரைப் பல இடங்களில் தாக்கியுள்ளார். அரக்லன் படை வீடுகளைப் பிடித்ததும் அவருடைய சாமர்த்தியமேயாகும்.

அரக்லனைத் தாக்கியதற்குப் பின்னுல், மைக்கேல் பிரென்னன் 'கிளேர்' என்ற இடத்தில் படை வீடுகளைத் தாக்கி, அங்கிருந்த

ஆயுதங்களையெல்லாம் அபகரித்துக் கொண்டார். அங்கு கான்ஸ்டேபிள் பக்லி என்பவன் முதலில் தொண்டர்களை எதிர்த்து நின்று, பின்னால் கீழ்ப்படிந்து விட்டான். (அவன் பிற்காலத்தில் நடந்த உள்நாட்டுக் கலகத்தில் கெர்ரி என்னுமிடத்தில் கைதியாயிருந்தபொழுது கொல்லப்பட்டான்.) தொண்டர்கள் அடுத்தபடியாக, ஏப்ரல் 28-ம் உ பல்லிலண்டர்ஸ் படை வீடுகளை முற்றுகை யிட்டுப் பிடித்துக் கொண்டனர். அவ்விடத்தில் மூன்று போலீஸாருக்குப் படுகாயம் ஏற்பட்டது. படை வீடுகள் முற்றிலும் எரித்துத் தரைமட்ட மாக்கப்பட்டன. அங்கிருந்த போலீஸார் சகல ஆயுதங்களையும் தொண்டர்கள் தலைவராய் நின்ற ஸீன் மலோனிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டுச் சரணாகதியடைந்தனர்.

தான் பிரீனும், திப்பெரரித் தொண்டர் படையை அழைத்துக் கொண்டு, மூன்று இடங்களில் படை வீடுகளைத் தாக்கினான். முதலாவது அவனுக்குப் பணிந்தவை டிரங்கன் படை வீடுகள். அங்கு போராட்டம் நடந்தது ஜூன் 4-ம் தேதியில்.

டிரங்கனில் நடந்த போராட்டம் முடிவடைய வெகு நேரம் பிடித்தது. அதில் கலந்துகொண்ட தொண்டர் படை அதிகாரிகள் தான் பிரீன், ஸீன் டிரீஸி, ஸீமஸ் ராபின்ஸன், எர்னி ஓமல்லி, ஸீன் ஹோகன் ஆகியோர். விடியும் வரை இரு பக்கத்தார்க்கும் அருஞ் சமர் நடந்தது. காலை இளஞ் சூரியனின் கிரணங்கள் வீசிய பின்னும், அவ்விடத்தில் தொண்டர்களுடைய துப்பாக்கிக் குண்டுகளும் வெடி குண்டுகளும் 'சடசட'வென்று வெடிப்பது நிற்கவில்லை. சிறிது நேரத்தில் பகைவர்கள் சுடுவதைத் திடீரென்று நிறுத்தி விட்டனர். ஒரு நிமிஷத்திற்குப் பின்பு ஒரு மூலையிலிருந்த ஜன்னல் வழியாகப் போலீஸார் குழல் ஊதினார்கள். அதைக் கேட்டுத் தொண்டர்கள் அவர்களை வெளியே வந்து நிற்கும்படி உத்தரவு போட்டார்கள், அவ்வாறே அவர்கள் வெளியே வந்து நின்று, தங்கள் ஆயுதங்களைச் சமர்ப்பித்தனர். தொண்டர்கள் அவர்களைக் கைது செய்து கொண்டு, மற்றப் பட்டாளங்கள் வெளியிலிருந்து உதவிக்கு வருமுன்னால், விரைவாக ஊரை விட்டு வெளியேறி விட்டனர். ஊருக்கு வெளியே சென்றதும், அவர்கள் தங்களுடைய கைதிகளை மன்னித்து விடுதலை

செய்தார்கள்! அக் கைதிக் கூட்டத்தில் ஆறு கான்ஸ்டேபிள்களும், இரண்டு சார்ஜன்டுகளும் இருந்தனர். தொண்டர்களில் ஒருவருக்குக்கூடக் காயமில்லை.

அதே இரவில் கப்பர் ஒயிட் படை வீடுகளும் வேறு தொண்டர்களால் தாக்கப்பட்டன. ஆனால் அங்கு போலீஸார் பணியவில்லை.

பத்திரிகைகளில் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி உண்மையான விவரங்கள் வெளி வருவதே யில்லை. தொண்டர்கள் வெளிவந்து தாங்கள் செய்த வீரச் செயல்களை வெளியிடக் கால நிலை பக்குவமாயில்லை. போராட்டத்தில் தப்பிப் பிழைத்த போலீஸாரே தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயங்களை வெளியிட்டு வந்தனர். அவர்கள், தங்கள் இலாகாவுக்குக் கேவலம் ஏற்படாதவாறு, விருத்தாந்தங்களைத் திரித்தும், மாற்றியும், புதிதாய்ச் சிருஷ்டி செய்தும் கூறி வந்தார்கள். தாக்கிய தொண்டர்கள் 30 பேர் என்றால், போலீஸார் 300-க்கு மேற்பட்டவர் வந்திருந்ததாகக் கூறுவர். ஏனென்றால், 30 பேருக்கு அவர்கள் தோற்றனர் என்பது கேவலமல்லவா! மேலதிகாரிகள் இதைக் கேட்டு அவர்களைக் கண்டிக்கவும் கூடும். சில பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு உண்மைச் செய்திகள் கிடைப்பினும், அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கேவலத்தை யுண்டாக்கும் விஷயங்களை வெளியிட அஞ்சினர். வெளியிட்டால், நள்ளிரவில் 'பிளாக் அன்டு டான்' படையினர் அவர்களை வாட்டி வருத்துவர். அதனால் அவர்கள் செய்தி எழுதுகையில், தொண்டரில் எவரும் காயமடையாமல் இருக்கும்பொழுது, 'பல தொண்டர்கள் காயமடைந்தனர், சிலர் இறந்து வீழ்ந்தனர்!' என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆனால், உண்மையிலேயே சில தொண்டர்கள் இறந்திருக்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு அவ்விஷயமே தெரியாது போய்விடும்!

அடுத்தாற் போல் தான் பிரீன் கூட்டத்தார் தாக்கிய இடம் ஹால்லி போர்டு. அது திப்பெரரித் தாலுகாவின் வட மேற்குப் பக்கத்திலுள்ளது. அங்கிருந்த போலீஸாரும் தொண்டர்களுக்குச் சரணாகதி யடைந்து, ஆயுதங்களைப் பறி கொடுத்தனர். அங்கு

நடந்த போராட்டத்தில் தலைமை வகித்தவர்கள் டிரங்கனில் தலைமை வகித்த தொண்டர் படை அதிகாரிகளே யாவர்.

ரீயர் கிராஸ் என்னுமிடம் அடுத்தாற் போல் தாக்கப்பட்டது. அங்கு போராட்டம் மிக உக்கிரமாக நடைபெற்றது. முடிவில் தொண்டர்கள் போலீஸாரை முறியடிக்காமலே திரும்ப நேர்ந்தது. இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பல இடங்களிலிருந்து தொண்டர்கள் உதவிக்கு வந்திருந்தனர். ஸீன் டிரீஸியும், தான் பிரீனுமே தலைமை வகித்து நின்றார்கள். போலீஸாரும் உயிரை வெறுத்துத் தீவிரமாய்ப் போராடினார்கள். அவர்கள் எறிந்த வெடி குண்டுகளின் சில்லுகள் ஓமல்லி, ஜிம் கோர்மன், டிரீஸி, தான் பிரீன் முதலியோரைச் சிறிது காயப்படுத்தின. தொண்டர்கள் படை வீடுகளைத் தீ வைத்து எரித்தார்கள். பல பகைவர்கள் தீயில் வெந்தனர், இருவர் சுடப்பட்டு இறந்தனர்.

மே மீ 27-ம் உ கில்மல்லக் படை வீடுகள் தாக்கப்பட்டன. அந்தப் போராட்டம் மிகவும் புகழ் பெற்றது. தான் பிரீன் அதில் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஸீன் மலோன் தொண்டர்களைத் தலைமை வகித்து நடத்தினார். அப் போராட்டம் இரவு 12-மணிக்கு ஆரம்பமாகிக் காலை 7-மணிவரை நடந்தது. கில்மல்லக் படை வீடுகள் மிகப் பெரியனவாய், உறுதியான கட்டிடங்களாய் நகரின் நடு மத்தியிலிருந்தன. தொண்டர்கள், ஒரு பெரிய சாப்பாட்டு விடுதியையும் வேறு பல வீடுகளையும் அமர்த்திக் கொண்டு, அவற்றில் தங்கியிருந்து, போராட்ட நேரத்தில்தான் வெளியே சென்றனர். முதலில் படை வீடுகளின் மேல் ஒரு குழாய் மூலம் பெட்ரோலைச் சொரிந்தனர். தீ வைத்தவுடன் அவ் வீடுகள் எரிந்து தரை மட்டமாயின. போரட்டத்தில் ஸ்கல்லி என்ற ஒரு தொண்டன் குண்டுபட்டு இறந்தான். பகைவர்களில் காயமடைந்தவர் அறுவர்; இறந்தவர் இருவர். இறந்துபோன இரு பேலர்களின் கதை மிகப் பரிதாபமானது. அவர்கள் முதலிலேயே தொண்டர்களுக்குப் பணிந்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னதற்காக மற்றப் போலீஸார் அவர்களை ஓர் அறைக்குள் தள்ளிப் பூட்டி விட்டனர். இந்த அறை தீப்பற்றி எரியும் பொழுது, அந்த இருவரும் தப்பிச் செல்ல வழியின்றி, எரிந்து சாம்பராயினர். போலீஸாருக்குத் தலைமை வகித்து நின்ற சார்ஜன்டு

பின்னல் அரசாங்கத்தால் ஜில்லா 'இன்ஸ்பெக்டர்' வேலேக்கு உயர்த்தப் பட்டார். சில மாதங்களில் தொண்டர்கள் அவரையும் வானுலகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டனர்.

அடுத்த பெரும் போராட்டம் ஹூலாவில் நடந்தது. அன்று தான் சர்க்கார் படையின் பிரிகேடியர் ஜெனரல்களுள் ஒருவரான லூகாஸ் தொண்டர்களால் சிறைவைக்கப் பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து தப்பி ஓடினர்.

17

ஜெனரல் லூகாஸ்

லூகாஸ் என்பவர் இங்கிலீஷ் படையில் பிரிகேடியர் ஜெனரல் பதவியிலிருந்தார். அவரையும் வேறு இரண்டு தளகர்த்தர்களையும் புரட்சித் தலைவரான லியாம் லிஞ்ச் 1920–ம் வருஷம் ஜூன் மீ 26ம் வ கைது செய்தார். அப்பொழுது லூகாஸ் கோன்னுவில் தம்முடைய நண்பர்களுடன் தங்கியிருந்தார். திடீரென்று லிஞ்ச் தமது படையுடன் அங்கே சென்று அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டார். லூகாஸுடன் கலனல் டான்போர்டும் கலனல் டிரெல்லும் இருந்தனர். லிஞ்ச் அம்மூவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சமீபத்தில் தயாராய்க் காத்திருந்த ஒரு மோட்டார் காருக்குச் சென்றார்.

பார்ட்டன் என்ற ஐரிஷ் தேசாபிமானி ஒருவர் ஆங்கிலேயரின் சிறையிலிருந்தார். அரசாங்கத்தார் அவர் மீது ராஜத் துவேஷக் குற்றஞ் சாட்டிப் பத்து வருஷத் தண்டனை விதித்தனர். சிறையில் கொலை களவு செய்த குற்றவாளியைப் போல் அவரை மிகவும் கேவலமாக நடத்தி வந்தனர். அவரை விடுதலை செய்து வெளியே கொண்டு வருவதற்காகத்தான் லூகாஸ் கைது செய்யப் பட்டார், லியாம் லிஞ்ச், லூகாஸைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, தங்களுடைய அன்பரான பார்ட்டனை விடுதலை செய்தால்தான் அவரை விடுதலை செய்ய முடியும் என்று சர்க்காருக்கு அறிவிக்கலாம் என்று கருதியிருந்தார்.

லிஞ்ச் தம்முடைய கைதிகள் மூவரையும் அழைத்துக் கொண்டு செல்லும் பொழுது, அவர்கள் அரபி பாஷையில் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் லிஞ்சையும் அவருடைய தொண்டர்களையும் திடீரென்று எதிர்த்துப் போராடித் தப்பிவிட வேண்டுமென்றே இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டனர். சில நிமிஷங்களுக்குள் அவர்கள் பேசியபடியே தொண்டர்கள் மீது பாய்ந்தனர். இரு கட்சியாருக்கும் போராட்டம் முற்றியது. கலனல் டான்போர்டுக்குக் காயம் பட்டது. தொண்டர்களே

வெற்றி பெற்றனர். அதன்மேல் லிஞ்ச் காயமடைந்த கலனலே யும் டிரெல்லேயும் கௌரவமாக விடுதலே செய்து, பேர்மாயிலிருந்த பட்டாளப் படை வீடுகளுக்குப் போகும்படி அவர்களே ஒரு காரில் அனுப்பி வைத்தார். லூகாஸை மட்டும் கைதியாக வைத்துக் கொண்டு, பந்தோபஸ்தான ஓரிடத்தில் அவரை அடைத்து வைக்கும்படி அனுப்பினர். இரு தளகர்த்தர்களே விடுதலே செய்ததிலிருந்து லிஞ்சின் தாராள சிந்தையும் தொண்டர்களுடைய கண்யமும் விளங்குகின்றன. ஆனல், இந்த உதவிக்குப் பட்டாளத்தார் என்ன கைம்மாறு செய்தனர்? மறுநாள் இரவில் பேர்மாய் நகரையே தீ வைத்து எரித்தனர்! லியாம் லிஞ்ச் வெற்றியடைந்து விட்டார் என்ற கோபமே இதற்கெல்லாம் காரணம்.

ஜெனரல் லூகாஸ் கண்யமான போர் வீரர். அவர் தொண்டர்களிடம் ஐந்து வாரம் கைதியாயிருந்தார். தொண்டர்கள் அவரை மிக்க மரியாதையாக நடத்தி வந்து, வேண்டிய உணவு, உடை முதலிய சௌகரியங்களும் செய்து கொடுத்தனர். அவருடைய பந்துக்களுக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவதற்கு வசதிகள் அளித்தனர். லூகாஸ் பின்னல் தப்பியோடிய காலத்திலும் தொண்டர்களுடைய உதவிகளே நன்றியறிதலுடன் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிருர்.

கடைசியாக அவர் சிறைவைக்கப் பட்டிருந்த இடம் கீழ் லிமெரிக்கிலிருந்த ஒரு வீடு. ஜூலே மீ 29-ம் உ இரவு அவர் மிகவும் சாமர்த்தியமாக அங்கிருந்து தப்பி ஓடி விட்டார். இது விஷயம் முக்கியமான தொண்டர்களுக் கெல்லாம் பத்திரிகையைப் பார்த்த பின்பே தெரிய வந்தது,

ஜூலே மீ 30-ம் உ ஸீன் டிரீஸி, தான் பிரீன் முதலானவர்கள் லிமெரிக் நகருக்கும் திப்பெரரிக்கும் மத்தியிலுள்ள ரஸ்தாவில், ஆயுதபாணிகளாகக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் தொண்டர்கள் சர்க்காருக்கு மிகுந்த தொந்திரவு கொடுத்து வந்தனர். ரயில்களேயும், தபால்களேக் கொண்டு செல்லும் கார்களேயும் அவர்கள் வழி மறித்து நிறுத்தினர்கள். அவற்றிலிருந்த கடிதங்களேயும் பட்டாளத்தாரின் இரகசிய தஸ்தவேஜுகளேயும் கைப்பற்றி வந்தனர். இதனல் அவர்களுக்கு எதிரிகளுடைய

நடவடிக்கைகளை முன் கூட்டியே தெரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆங்காங்கிருந்த ஒற்றர்களில் எவர்கள் மிகவும் அயோக்கியர்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டு, அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் அரசாங்கக் கடிதங்கள் உபயோகமா யிருந்தன. சர்க்கார் தொண்டர்களுடைய தொல்லை பொறுக்க மாட்டாமல் தபாலைக் கொண்டு செல்லும் கார்களுடன் பட்டாளங்களையும் பாதுகாப்புக்காக அனுப்பிவர ஆரம்பித்தது. லிமெரிக் ரஸ்தாவில் இத்தகைய பட்டாளம் ஒன்று தபால் பாதுகாப்புக்காக வந்து கொண்டிருந்ததால், அதை எதிர்த்துப் போராடவே தொண்டர்கள் மேலே கூறிய முறையில் மறைவாகக் காத்துக் கொண்டு நின்றனர். அவர்கள் நின்ற இடம் ஊலா கிராமத்திலிருந்து அரை மைல் தூரத்திலிருந்தது. அங்கிருந்து திப்பெரரி ஆறு மைல், லிமெரிக் பதினைந்து மைல், ஸோலோஹெட்பக் நான்கு மைல். இவ்விடங்களைச் சுற்றிலும் சமவெளிகள் இருந்தமையால் தப்பி ஓடுவதற்குப் போதிய சௌகரியங்கள் இருந்தன. ராணுவக் கார் காலை 10-30 மணிக்கு வரக்கூடும் என்று தொண்டர்கள் எதிர்பார்த்து, அதற்கு முன்னதாகவே சென்று ஒரு பெரிய மரத்தை வெட்டி அதனால் ரஸ்தாவை அடைத்து விட்டுப் புதர்களில் மறைந்திருந்தனர். ஊலாவில் ஒரு பீலர் படையும், அதற்கு இரண்டு மைலுக்கு அப்பால் லிமெரிக் ஜங்ஷனில் ஒரு பீலர் படையும் இருந்தன. ஆதலால் எந்த நிமிஷத்தில் என்ன நேருமென்று தெரியாமலிருந்தது.

குறித்த நேரத்தில் பட்டாளத்தாருடைய கார் மிக வேகமாக ஓடி வந்தது. தொண்டர்கள் அதைக் குறிவைத்துச் சுட்டனர். உடனே காருக்குள்ளிருந்த சிப்பாய்கள் அனைவரும் கீழே குதித்து மறைவாக நின்று கொண்டு பதிலுக்குச் சுட ஆரம்பித்தனர். அதுவரை அமைதியாயிருந்த அந்த நாட்டுப் புறத்தில் திடீரென்று குண்டுகள் இடி இடித்தது போல் முழங்க ஆரம்பித்தன. முதல் நிமிஷத்திலேயே இரண்டு ஆங்கிலேயர்கள் குண்டு பட்டுத் தங்கள் துப்பாக்கிகளை எறிந்துவிட்டுக் கீழே சாய்ந்து மடிந்தனர். பட்டாளத்தார் தொண்டர்களுடைய குண்டு வந்த திசையைப் பார்த்துச் சுட்டுக் கொண்டே யிருந்தனர். தொண்டர்கள் மொத்தம் பத்துப் பேரே இருந்தனர்; அவர்கள் ஒவ்

வொருவரிடமும் பத்துமுறை சுடுவதற்குத்தான் மருந்து இருந்தது. அங்கிலேயில் திடீரென்று லிமெரிக் பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு ராணுவக் காரும் வந்துகொண்டிருந்ததை அவர்கள் கண்ணுற்றனர். இவ்வாறு ஏற்படும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. தற்செயலாக எதிரிகளுக்கு உதவியாட்கள் வந்துவிட்டனர்! தொண்டர்கள் திகைத்தனர். அவர்கள் பின்வாங்கி மெதுவாக வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிடத் தீர்மானித்துப் புறப்பட்டனர்.

தொண்டர்கள் மறையும்பொழுதும் சிப்பாய்களைப் பார்த்துச் சுட்டுக்கொண்டே பின்வாங்கி வந்தனர். அந்நேரத்தில் சிப்பாய்களுக்கு உதவியாக ஊலாவிலிருந்தும் ஆறு பீலர்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர். தொண்டர்களிடம் போதுமான குண்டுகளிருந்தால் அவர்கள் ஊலா போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கமாகச் சிலரை அனுப்பிச் சுடச் சொல்லியிருப்பார்கள். குண்டோசை கேட்டால், பீலர்களில் எவனும் சிப்பாய்களின் உதவிக்காக வெளியே வந்திருக்க மாட்டான். அதற்கும் வழியில்லாமற் போயிற்று. எனவே அவர்கள், யாருக்கும் காயப்படாமலும், உயிர்ச் சேதமில்லாமலும், போராட்டத்திலிருந்து விலகிச் சென்று மறைந்து விட்டனர். எதிரிகளில் மூவர் இறந்தனர்; மற்றும் மூவர் காயமடைந்தனர்.

அங்கு போராடிய சிப்பாய்களுடன் ஜெனரல் லூகாஸும் நின்றுகொண்டிருந்தார். இவ்விஷயம் தொண்டர்களுக்கு மறுநாள் காலையில்தான் தெரியவந்தது. அவர் 29-ம் தேதி இரவே தப்பியோடி, பல வயல்களையும் மைதானங்களையும் தாண்டி, தொண்டர்களுடைய கையில் சிக்காமல் மிக்க எச்சரிக்கையுடன் மறைவாக லிமெரிக் ரஸ்தாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அதன் வழியே நடந்து செல்லுகையில் தற்செயலாய் அங்குவந்து கொண்டிருந்த ராணுவக் கார் அவரைக் கண்டது. அதிலிருந்த சிப்பாய்கள் அவரைக் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்தனர்.

தொண்டர்கள் சண்டையின்போது அவரை அடையாளம் கண்டுபிடிக்க வில்லை. மறுநாள் பத்திரிகையில், 'ஜெனரலை மீண்டும் பிடிக்க முயற்சி' என்று பெரிய எழுத்துக்களிற் செய்தி

வந்ததைக் கண்டபின்பே அவர்களுக்கு லூகாஸ் தப்பியோடிய விவரம் தெரியவந்தது. அவர்கள் சிப்பாய்களை வழிமறித்துப் போராடச் சென்றிருந்த போதிலும், பத்திரிகைகள் லூகாஸை மீண்டும் பிடிக்கவே அவர்கள் போராடியதாகக் கற்பனைசெய்து எழுதின.

ஊலாச் சண்டை நடந்து சில தினங்களுக்குப் பின்பு தான் பிரீன் டப்ளினுக்குச் சென்று பாக்கியிருந்த பல சில்லறை யான வேலைகளை முடித்து வந்தான். ரீயர்கிராஸ் படை வீடுகளைத் தாக்கியபொழுது அவனுடைய உடம்பில் தைத்திருந்த வெடி குண்டுகளின் கண்ணாடித் துண்டுகளையும் ஆணிகளையும் எடுத் தெறிந்து, உடம்பைக் குணப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அவனுக் குத் தக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததால், அவன் அதை உபயோகித் துக் கொண்டான்.

மேற்சொன்ன சம்பவங்கள் நடந்தது 1920-ம்வருஷ இலையுதிர் காலத்தில். அக்காலத்தில் தேசியப் போராட்டம் நாளுக்கு நாள் வலுத்து வந்தது. ஜனங்கள் கடைசிவரை போராடியே தீரவேண்டும் என்று உறுதிகொண்டனர். 'பிளாக் அன்டு டான்' பட்டாளத்தாருடைய கொடுமைகள் சகிக்கமுடியாமல் இருந் தன. அவர்கள் வீடுகளையும் தெருக்களையும், பயிர்களையும் கொளுத்திப் பல உயிர்களையும் வதைத்து வந்தார்கள். அரசியல் வாதிகளைக் கைது செய்துகொண்டு போகும்பொழுது சுட்டுத் தள்ளிவந்தனர். நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த ஜனங்கள் துப்பாக்கிகளுக்குப் பலியாகி வந்தனர். யாருக்கும் உயிரும் சொத்தும் உரிமையா யிருக்கவில்லை. ஆதலால், ஜனங்கள், ஒன் றும் செய்யாமல் வீடுகளிலிருந்து மடிவதைக் காட்டிலும், புரட் சிப் படையிலே சேர்ந்து வீரமரணம் அடைவது மேலென்று கருதினார்கள். அவர்கள் தொண்டர்களுக்கு உணவும் உடையும் கொடுத்ததோடு, அவசியமான செய்திகளையும் துப்புக்களையும் அறிந்து கூறி உதவிசெய்து வந்தார்கள்.

ஆங்கிலப் பட்டாளத்தார் அயர்லாந்தில் எத்தனை கோடிப் பவுன் பெறுமானமுள்ள சொத்துக்களை அழித்தனர் என்பதை யும், எத்தனை ஆயிரம் உயிர்களைப் பலிவாங்கினர் என்பதையும்

பிற்காலச் சரித்திராசிரியர்களே கணக்கிட்டுக் கூறமுடியும். இந்தக் கொடுமைகளைச் செய்துவந்த 'பிளாக் அன்டு டான்' பட்டாளத்தாரிற் பலர், பின்னால் தாங்கள் செய்த கொடுமைகளை மறக்க முடியாமல் பைத்தியம் பிடித்து அலைந்தனர், தற்கொலை செய்துகொண்டு மடிந்தனர் என்றால், ஐரிஷ் ஜனங்கள் அந்தப் பாதகர்களிடம் எவ்வளவு துன்பப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதை நாமே யூகித்துக்கொள்ளலாம்.

அதே சமயத்தில் தொண்டர்படையும் வலிமையடைந்து திரமான பட்டாளமாகிவிட்டது. அது 'ஐரிஷ் குடியரசுப் படை' என்ற பெயருக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது. 1918-ம்ஆண்டு தான் பிரீன் டிரீஸியிடம் கூறிய வாக்கு இரண்டு வருடங்களில் பலித்து விட்டது. முதலில் போராட்டத்தை ஆரம்பித்து விட்டால், அது பின்னால் நாடெங்கும் பெருகிவிடும் என்று அவன் கூறியிருந்தான். அதன்படி தேசத்து வாலிபர்கள் சுதந்திரப் படையில் ஆயிரக் கணக்காய்ச் சேர்ந்து வந்தனர். ஐரிஷ் ஜனங்கள், எவ்வளவு துன்பப்பட்டாயினும், சுதந்திரம் பெற்றே தீரவேண்டும் என்று விரதம் பூண்டனர். அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்தைக் கடைசிவரை நசுக்கியே தீரவேண்டுமென்று இங்கிலாந்தும் கண்மூடித்தனமான வெறிகொண்ட செயல்களில் இறங்கிவின்றது.

18

கொலைக்கூட்டத்தின் முயற்சிகள்

தலை நகரில் இருந்த தொண்டர் படைத் தலைமை அதிகாரிகளிடம் தான் பிரீன் ஒரு புதிய வேலைத்திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து, அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினான். அத் திட்டத்தின்படி 'பறக்குந் தொண்டர்படை' யென்று சில படைகளை நியமிக்க வேண்டும் என்பது அவன் நோக்கம். இத்தகைய படை ஒரே யிடத்தில் தங்காது, தேசம் முழுதும் சுற்றித் திரிந்து, எங்கெங்கு அவசியம் ஏற்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் போரிடும். மட்டுக்கு மிஞ்சிய கொடுமைகள் செய்யும் அதிகாரிகள் எந்த ஊரிலிருந்தாலும் அந்தப் படை அவர்களைப் பலிவாங்கும். எந்த ஜில்லாக்களில் தேசிய ஊக்கம் குறைந்திருக்கிறதோ, எங்கெல்லாம் அதிகாரிகள் அமைதியுடன் ஆனந்தமாய்க் காலங் கழிக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அப்படை சென்று உறங்குகிற ஜனங்களையும் அதிகாரிகளையும் தட்டி எழுப்பிவிடும். அடிமை நாட்டில் அமைதி நிலவியிருந்தால் ஆள்வோருக்குத்தான் சௌகரியம். ஆதலால், விடுதலை வேட்கையுள்ள மக்கள் ஆட்சிமுறையை எப்பொழுதும் இடைவிடாது எதிர்த்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள். இத்தகைய எதிர்ப்புக்குப் 'பறக்குந் தொண்டர் படை' பெரிய உதவியாயிருக்கும் என்று தான் பிரீன் கருதினான்.

தொண்டர் படையில் அதுவரை சேர்ந்திருந்த வாலிபர்களிற் பலர் தங்களுடைய சொந்த வேலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இடையிடையேதான் தேசிய வேலைக்கு முன்வந்தனர். அவர்கள் முழுநேரத் தொண்டர்களாக இருக்கவில்லை. இதனால், முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் மிகுந்த நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. நாக்லாங்கில் ஸீன் ஹோகனை மீட்பதற்காக உதவிப்படை அனுப்பும்படி தான் பிரீன் திப்பெரரிக்குச் சொல்லியனுப்பி ஏமாந்து போனதன் காரணம் இதுவே. பாதிநேரம் வேலை செய்தவர்கள், திடீரென்று வெளிவந்து, எந்தக் காரியத்திலும் கலந்துகொள்ள முடியாது. அவர்கள், பகல் முழுதும் சொந்தத் தொழில்களைப்

பார்த்துவிட்டு, இரவில்தான் தேசஊழியத்திற்கு வரமுடிந்தது. மேலும், மறுநாள் காலையில் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிவிடுவார்கள். நல்ல யுத்த வீரர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சியை அவாகளுக்கு அளிக்க முடியவில்லை. எல்லா விஷயங்களைப் பார்க்கினும் ஒரு பெருங்குறை அவர்களிட மிருந்தது. அவர்கள் பெரும்பகுதியான நேரத்தை அமைதியான வாழ்க்கையிலே கழித்து வந்ததால், போரின் ஆவேசம் அவர்களிடம் அதிகம் காணப்படவில்லை. எப்போதும் போரில் ஈடுபட்டு, இரவும் பகலும் பாசறையையும், படையையும், பகைவனையும் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களே வீராவேசத்துடன் இருக்க முடியும். ஆதலால், முழுநேரமும் தொண்டு செய்யக்கூடியவர்களை அதிகமாய்ச் சேர்த்துத் தக்க யுத்தப் பயிற்சி கொடுத்து, திறமையுள்ள அதிகாரிகளின் கீழ் கட்டுப்பட் டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று தான் பிரீன் தீர்மானித்தான். அதன்படி வாலிபர்களும் நூற்றுக் கணக்காக முன்வந்தனர்.

'பறக்குந் தொண்டர்' படைகளை ஏற்படுத்தியதால் திப்பெரரியிலும் கார்க் பகுதியிலும் இருந்த வீர வாலிபர்கள் மிகவும் பிற்போக்காயிருந்த கில்கென்னி, வாட்டர் போர்டு பகுதிகளிலே சென்று போராடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டினால், தேசத்தில் ஒரு பகுதியில் ஊக்கமும் மற்றொரு பகுதியில் அயர்வும் ஏற்படாமல், எங்கும் ஆவேசத்தைப் பரப்ப வழி ஏற்பட்டது.

தான் பிரீன் டப்ளினிலிருந்த பொழுது டின்னி லேஸி என்னும் அவனுடைய ஆருயிர்த் தோழன் பலநாள் கூடவேயிருந்து உதவி செய்துவந்தான். லேஸி தேசத்திற்கே உழைக்க வேண்டுமென்று ஜன்மமெடுத்தவன். 1920-முதல் 1922-வரை அவன் பற்பல வீரச் செயல்களைச் செய்து பெரும் புகழ் பெற்றான். திப்பெரரித் தாலுகாவிலுள்ள கோல்டன் கார்டன் (தங்கத் தோட்டம்) என்பது அவனுடைய சொந்த ஊர். அவன் மிக்க தேகக் கட்டோடு விளங்கியதோடு, ஓட்டத்திலும், கால்பந்து விளையாட்டிலும் பெரிய சூரனாயிருந்தான். அவனுடைய வீடு தான் பிரீனுடைய வீட்டிலிருந்து அரைமைல் தூரத்திலிருந்தது. அவனும் தான் பிரீனும் சின்னஞ் சிறு வயதிலிருந்தே ஒருயிரும் ஈருடலு

மாகப் பழகி வந்தவர்கள். வயது வந்தபின் அவன் ஒரு பெரிய கடையில் வேலை பார்த்துவந்தான்.

1920-ம் ஆண்டு மேமீ கில்மல்லக்கில் நடந்த போராட்டத்தில் அவன் கலந்து கொண்டான். அதுமுதல் அவன் மறைந்து வாழும்படி ஏற்பட்டது. அவன் செய்துவந்த வீரப் போராட்டங்களைக் கேட்டுப் 'பிளாக் அன்டு டான்' பட்டாளத்தார் அவனைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்தனர். திப்பெரரியில் அவன் சிலநாள் தங்கியிருந்த வீட்டைக்கூட அவர்கள் கொளுத்திவிட்டனர்! பிரிட்டிஷாருடைய குண்டுகளுக்கெல்லாம் லேஸி தப்பிவிட்டான்! (ஆனால் பின்னால் நடந்த உள்நாட்டுக் கலகத்தில் 1923-ம் ஆண்டு அவன் பிரீஸ்டேட் படைகளுடன் செய்த போராட்டத்தில் தன் நாட்டவர்களாலேயே உயிர் பறிக்கப்பட்டு மாண்டான்.)

டப்ளின் நகரிலே தான் பிரீன் நடமாடுவது மிகவும் அபாயகரமாயிருந்தது. எங்கு பார்த்தாலும் இரகசியப் போலீஸாரும், அவர்களிடம் கூலிக்கு மாரடிக்கும் ஒற்றர்களும், உளவாளிகளும் நிறைந்திருந்தனர். தொண்டர்களைப்பற்றி யார் என்ன தகவல் கொடுத்தாலும் ஏராளமான வெகுமதிகள் கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இரகசியப் போலீஸ் படை சீர்குலைந்திருந்ததால், அதைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் ஓய்வொழிவின்றி முயற்சித்து வந்தார்கள். பார்த்த இடமெல்லாம் காக்கி உடையணிந்த துருப்புக்களும், துப்பாக்கிகளும், ராணுவ லாரிகளுமே கூட்டங் கூட்டமாகக் காணப்பட்டன. தெருக்களில் நடமாடுகிறவர்களெல்லாம் ஒரே நாளில் ஏழெட்டு முறை சோதனை போடப்பட்டார்கள். டிராம் வண்டிகளிலும் பஸ்களிலும் படைவீரர் திடீர் திடீரென்று புகுந்து பிரயாணிகளைத் தடைப்படுத்திச் சோதனையிட்டனர். பட்டாளத்தார் பற்பல வீடுகளைச் சுற்றிப் பலநாள் சூழ்ந்து நின்று, உள்ளே யிருந்து யாரும் வெளியேறுமலும், வெளியே யிருந்து யாரும் உட்செல்லாமலும் தடுத்து வந்தார்கள். இவையெல்லாம் அத் தலைநகரிலே தினசரி நிகழ்ச்சிகளாய்ப் போய் விட்டன.

பொதுஜனங்களுடைய கடிதங்கள் தபால் காரியாலயங்களிலே உடைத்துப் பார்க்கப்பட்டன. கிரபராதிகளான ஜனங்கள், டப்ளின் மாளிகைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு, தொண்டர்களைப்பற்றிய தகவல்கள் சொல்லும்படி சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். அங்கு இரகசியமாய் நடத்தப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு அளவேயில்லை. சாப்பாட்டு விடுதிகளிலுள்ள வேலைக்காரர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் லஞ்சங்கொடுத்துத் தொண்டர்கள் வந்தால் தகவல் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தனர். பட்டாளத்தாரும் அதிகாரிகளும் டெலிபோன் மூலம் பேசிக் கொள்வதைப் பிறர் அறியாமலிருப்பதற்கு ஓர் இரகசிய பரிபாஷையை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இவ்வளவு நெருக்கடியின் மத்தியிலே தான் பிரீனும் இடைவிடாது ஒற்றரால் பின்பற்றப்பட்டான். அவன் தனது துப்பாக்கியையும், வீரத்தையுமே துணையாய்க்கொண்டு சுற்றி வந்தான். ஆபத்து வேளைகளில் அவனுடைய வலது கை துப்பாக்கியைப் பற்றிய வண்ணமாகவே இருந்தது.

கடைசியாக ஒருநாள் அவன் பகைவரின் கூட்டத்தில் அகப்பட்டுக்கொள்ள நேர்ந்தது. ஒரு வெள்ளிக்கிழமை இரவில் அவன் ஹென்றி தெரு முனையிலுள்ள நெல்ஸன் தூண் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவன் அன்றிரவு கரோலன் என்பவருடைய வீட்டுக்குச் செல்வதற்காக டிராம் வண்டியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்வீடு டிரம்கோண்டராவுக்கும் ஒயிட்ஹாலுக்கும் மத்தியிலிருந்தது. ஒயிட்ஹாலுக்குச் செல்லக் கூடிய டிராம் வண்டி அப்பக்கத்தில் வந்தபொழுது. அவன் உடனே அதில் பாய்ந்து மேல் தளத்திலேறி உட்கார்ந்துகொண்டான். அவனைத் தொடர்ந்து வேறு ஐந்து பேர்கள் அவ்வண்டியிலேறி வருவதையும் அவன் கண்டான்.

அவர்களில் இருவர் சர்க்காருடைய கொலைக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அவன் தெரிந்து கொண்டான். இக்கொலைக் கூட்டத்தார் ஜெனரல் டியூடர் என்பவரால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு 'உதவிப் படையினர்' என்று பெயர். டியூடரே அப்படையினர்க்குத் தலைவர். அப்படையினர் செய்துவந்த

அட்டகாசங்களுக்கு அளவேயில்லை. அவர்கள் கொலைக்கு அஞ்சாதவர்கள். தெருக்களில் எந்தப் புரட்சிக்காரரைக் கண்டாலும், சந்தேகப்படத்தக்க நபர்களைக் கண்டாலும், உடனே கண்ட இடத்திலேயே சுட்டுக் கொல்ல வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு உத்தரவு. அவர்கள் கொலைகள் செய்ததாக வழக்குகள் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதாகவும் அதிகாரிகள் கூறியிருந்தார்கள். இந்த இரகசியப் படை அமைக்கப்பட்டிருந்த விஷயம் பீலர்களுக்கும் பட்டாளங்களுக்குங்கூடத் தெரியாது. ஆனால் தொண்டர்களுக்கு அப்படையைப் பற்றியும், அப்படையிலுள்ளவர்களில் யார் யார் எத்தனை கொலைகளையும் கொடுமைகளையும் செய்தனர் என்பதைப்பற்றியும் வெகு நன்ருய்த் தெரிந்திருந்தது. முக்கியமான கொலைகாரர்களுடைய புகைப் படங்களையும் சிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்துத் தொண்டர் படைத் தலைமைக் காரியாலயத்தார் எல்லாத் தொண்டர் படைகளுக்கும் அனுப்பியிருந்தனர்.

டிராம் வண்டியில் ஏறிய ஐவரையும் தான் பிரீன் கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்களில் இருவர் அவன் அண்டையில் வந்து பக்கத்திற்கு ஒருவராக இருபக்கத்திலும் உட்கார்ந்து கொண்டனர். ஒருவன் அவர்களுக்கு முன்னுல் சென்று நின்று கொண்டிருந்தான். மற்றும் இருவர் முன்பக்கம் சென்று வண்டியின் முகப்பில் நின்று கொண்டனர். கொலைக்கு அஞ்சாத பாதகர்கள் தனக்கு இருபக்கத்திலும் அமர்ந்திருந்ததால், எந்த நிமிஷத்தில் என்ன அபாயம் நேருமோ என்று தான் பிரீன் மிகவும் எச்சரிக்கையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். கொலைகாரர்கள் தன்னைக் கண்டு வந்தார்களா, அன்றித் தாங்களாகவே வேறு வேலைகளுக்காக வந்தார்களா என்பது புலனுகவில்லை. ஆனுல் இருவர் அவன் பக்கத்தில் வந்து உட்காரக் காரணம் என்ன? இவ்வாறு அவனுக்குப் பல யோசனைகள் தோன்றின. என்ன நேர்ந்தாலும் அவன் போராட்டத்திற்குத் தயாராயிருந்தான். உயிரோடு பகைவர்கள் கையிலே சிக்காமல், அரும் போராட்டம் செய்து, எதிரிகளில் பலரைச் சுட்டுக் கொன்றபின்பே தன் உயிரை விடவேண்டும் என்று அவன் வெகு காலத்திற்கு முன்பே தீர்மானித்திருந்தான்.

மணி 11-க்கு மேலாகிவிட்டது. கர்பியூ உத்தரவு 12-மணி முதல் ஆரம்பம். டிராம் வண்டி பார்னல் ஸ்குயர் பக்கம் சென்றது. அப்பொழுது இரண்டு பக்கத்திலும் இருந்த கொலைஞரும் சட்டைப் பைக்குள் கையிட்டு எதையோ எடுக்க முயன்றனர். தான் பிரீனுக்கு விஷயம் நன்றாக விளங்கிவிட்டது. உடனே அவன் தன் ரிவால்வரையும் சரேலென்று உருவிக் கையில் பிடித்துக் கொண்டான். அவனுடைய நோக்கமும் பகைவர்களுக்குப் புலனாயிற்று. மேற்கொண்டு அங்கு தங்கினால் உயிருக்கு அபாயம் நேரும் என்று தெரிந்துகொண்டு, வண்டியின் உட்புறத்திலிருந்த மூன்று கொலைஞரும், திடீரென்று எழுந்து, ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து வெளியே குதித்து ஓடினர். தான் பிரீன் அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்றான். ஆனால், அந்த இடத்தில் சுடுவது அபாயம் என்று கருதினான். அவன் சுட்டிருந்தால், வண்டியிலுள்ளவர்கள் கலவரமடைந்திருப்பார்கள். குண்டுகளின் ஓசை கேட்டுப் பக்கத்தில் எங்கேனும் நிற்கும் பீலர்களும் பட்டாளத்தாரும் அங்கு வந்து கூடியிருப்பார்கள். அதனால் தான் பிரீனுடைய உயிருக்கே ஆபத்து வந்திருக்கும். தெருவும் பல ஜனங்கள் நடமாடக்கூடிய தெருவாயிருந்தது. தான் பிரீன், ரஸ்தாவில் குதித்து, ஸெயின்ட் ஜோஸப் மாளிகைப் பக்கம் அருகேயிருந்த ஒரு தெருவுக்கு விரைந்து சென்றான். அவன் செல்வதைக் கண்ட கொலைஞர் மூவரும் வேறொரு தெருவின் வழியாகச் சென்று, அவனைத் தெருவின் மறுபுறத்தில் மறித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதி ஓடினர். தான் பிரீன் அவர்களுடைய சூழ்ச்சியை அறிந்து, அத்தெருவின் வழியே செல்லாமல், திரும்பி வந்து, ரஸ்தாவில் அப்பொழுதுதான் வந்து நின்ற ஒயிட்ஹாலுக்குச் செல்லும் டிராம் வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு முன் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் சிறிது அவகாசம் ஏற்பட்டது. மூன்று பகைவர்களும் ஓடும்பொழுது வண்டியிலிருந்த மற்ற இரு கொலைஞரும் ஏன் அவர்களுக்கு உதவிக்கு வராமல் இருந்து விட்டனர் என்பது புலனாகவில்லை. தங்கள் உயிருக்கே அபாயம் நேரும்பொழுது, அவர்கள் தோழர்கள் என்றும், வேண்டியவர்கள்

என்றும் கவனித்து உதவி செய்ய வருவது வழக்கமில்லை போலும்! கூலிக்கு மாரடிக்கும் ஒற்றர்களுக்குப் பொறுப்பேது? ஒழுக்கமேது?

அந்த ஐவரில் ஒருவன் பின்னால் தான் பிரீனும் தோழர்களும் டிரம்கொண்டராவில் இருந்ததை எப்படியோ அறிந்து பின் தொடர்ந்தான். அவன் அன்றிரவே தான் பிரீனுக்குப் பின்னால் வேறொரு டிராம் வண்டியிலேறிச் சென்று புலன் விசாரித்திருக்கவுங்கூடும். தான் பிரீன் மறுநாட் காலையில் டிரீஸியிடம் தனக்கு நேர்ந்த விபத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, அவன், 'உன் காலம் நெருங்கிவிட்டது போலிருக்கிறது; நீ இனிமேல் வெகுநாள் தப்பியிருக்க முடியாது!' என்று வேடிக்கையாகக் கூறினன். ஆனால் பின்னர் இருவரும் அவ்விஷயத்தைக் குறித்துத் தீர்க்கமாக ஆராய்ச்சி செய்தனர். அன்று முதல் வெளியே செல்வதானால் இருவரும் சேர்ந்தே செல்லவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டனர். அன்று சனிக்கிழமை. இருவரும் காலையிலேயே பிட்ஜெரால்டு அம்மையின் வீட்டுக்குச் சென்று, பகல் முழுதும் படுத்துறங்கி ஓய்வெடுத்துக்கொண்டனர். அந்த அம்மையும் திப்பெரரியைச் சேர்ந்தவளாதலால் அவர்களை அன்புடன் ஆதரித்தாள்.

மறுநாள் அவர்கள் அரைமைல் தூரத்திலிருந்த கெயிலிக் தேகப்பயிற்சிச் சங்கத்தின் தலைமைக் காரியாலயத்திற்குச் சென்று பொழுதைப் போக்கினர். அங்கிருந்த நண்பர்களுடன் அவர்கள் சீட்டு விளையாடவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பந்தயப் பணம் அதிகமாயில்லாததால், தான் பிரீன் துட்டு வைத்து விளையாடுவதில் சலிப்படையவில்லை. சீட்டாட்டத்திலுங்கூட அதிர்ஷ்டம் அவன் பக்கத்திலிருந்தது. அவன் கையில் கொஞ்சம் பணம் சேரவும் அது ஒரு வழியாயிற்று. அச்சமயத்தில் அவனுக்குப் பிற்கால வேலைகளைப்பற்றி மனத்தில் முடிவான திட்டம் எதுவுமில்லை. தலைமைக் காரியாலயத்தார், அவனையும் அவன் நண்பர்களையும், சில போலியான காரணங்களைச் சொல்லி, டப்ளினிலேயே பலநாள் தாமதிக்கும்படி செய்தனர். தலைவர்கள் முன்னால்நின்று வழிகாட்டத் தயாராயிருக்கவில்லை; மற்றவர்கள் சுயேச்சையாக வேலை செய்யவும் வழிவிடவில்லை. டின்னி லேஸி

தான் பிரீனை எதிர்பார்த்துத் திப்பெரரியில் காத்துக் கொண்டிருந்தான். தலைமைக் காரியாலயத்தார் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள அஞ்சினதோடு, தான் பிரீனை விரைவாக ஊருக்கு அனுப்பவும் தயாராயில்லை. ஆனால், தொண்டர்கள் அடிக்கடி போராட்டம் செய்து வந்ததால், அதிகத் தைரியத்தையும் பயிற்சியையும் பெற்று வந்தனர். அவர்களுடைய குடியரசுப் படை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்து வந்தது. சுடச்சுட ஒளிரும் பொன்போல், துன்பங்களை அநுபவித்து அநுபவித்து அப்படை மிக்க வல்லமை யுடையதாகிவிட்டது.

11-ம் வ. மாலை தான் பிரீன் டிரீஸியை அழைத்துக்கொண்டு சினிமா ஒன்றைப் பார்க்கச் சென்றான். அது பொழுது போக்காயிருக்கும் என்று அவன் கருதினான். கொட்டகையில் டிரம்கொண்டராவைச் சேர்ந்த பிளெமிங் குமாரிகள் இருவரையும், இமன் ஓபிரியனுடைய மனைவியையும் சந்தித்தான். அவர்கள் அவனையும் டிரீஸியையும் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போயினர். இருவரையும் பிடிப்பதற்குத் தேசம் முழுவதும் பட்டாளங்களும் பிலர்களும் இரவு பகலாய் அலைந்து தேடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர்கள், தலைநகரத்தில், பல்லாயிரம் மக்கள் கூடியுள்ள கொட்டகையில் வந்து நின்றது பெரும் வியப்பாகவே தோன்றியது. அவர்களை எந்தச் சிப்பாய் கண்டாலும் சுட்டுத்தள்ளும்படி சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருந்தது. தான் பிரீன் அந்தப் பெண்களோடு குடும்ப நலன்கள்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். காட்சி முடிந்த பின்பு எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து வெளியேறினர்.

கொட்டகை வாயிலில் ஒற்றன் ஒருவன் நின்றுகொண்டு வெளியே போகிறவர்களைக் கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்தவுடன் அவன் யாரென்பது தான் பிரீனுக்குப் புலனாகிவிட்டது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் டிராம் வண்டியில் அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்த இருவரில் அவன் ஒருவன். அவன் தான் பிரீன் எப்பொழுது வருவான் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டே நின்றான். அந்த இடத்திலேயே அவனைச் சுட்டுத் தள்ளிவிடலாமா என்று தான் பிரீன் யோசனை செய்தான். ஒருவேளை அவனுக்கு உதவியாக வேறு ஒற்றர்கள்

பக்கத்தில் மறைந்திருக்கலாம் என்பதாலும், பொதுஜனங்கள் கூட்டமாக இருந்ததாலும், அவன் துப்பாக்கியை வெளியே யெடுக்காமல், ஒன்றும் அறியாதவன்போல் அப்பெண்களுடன் சென்றுவிட்டான்.

அவர்கள் ஐவரும் டிரம்கொண்டராவுக்குச் செல்லும் ஒரு டிராம் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டனர். தான் பிரீன் மட்டும் கடைசியாக ஏறினன். பெண்களில் ஒருத்தி அவனைப் பார்த்து, 'அதோ ஒரு நண்பன் தொடர்ந்து வருகிறுன்!' என்று மெது வாகக் கூறினள். தான் பிரீன் திரும்பிப் பார்க்கையில் பழைய சொக்கன்தான் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்து வண்டியிலேற முயன்று கொண்டிருந்தான். ஆனல், தான் பிரீன் கால் சட்டைப் பையிலிருந்த ரிவால்வரில் கைபோட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையைக் கண்டு, அவன் மெதுவாகப் பின்வாங்கி நகர ஆரம்பித்தான். நகர்ந்து கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் மறைந்துவிட்டான். அந்த இடத்திலேயே தான் பிரீன் அவனைச் சுட்டிருந்தால், பின்னல் அவனல் இடையூறு நேர்ந்திராது. ஆனல் பெண்களின் மத்தியிலே நின்று போராடினல், எதிரியின் குண்டுகள் அவர்களை யும் காயப்படுத்துமே என்றெண்ணி, அவன் அந்த நேரத்தில் ஒற்றனை உயிரோடு விட்டு விட்டான்.

அப்பொழுது உயிர் தப்பிய அந்தக் கயவனே அன்றிரவு தான் பிரீன் டிரம்கொண்டராவில் தங்கியிருந்த இடத்தில் சிப்பாய்கள் சென்று தாக்குவதற்குக் காரணமானன்.

19

டிரம்கொண்டரா சண்டை

அன்றிரவு 11 மணிக்குத் தான் பிரீனும் டிரீஸியும் பிளெமிங் குடும்பத்தாருடைய வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டனர். வாயில் வழியாகச் சென்ருல், போலீஸ் ஒற்றர்கள் ஒரு வேளை கவனித்து விடக்கூடும் என்று, அவர்கள் கொல்லைப் புறமாகவே வெளியேறினர். சந்திரனின் ஒளி மிகப் பிரகாசமா யிருந்தது. அருகேயிருந்த ஒரு தோட்டத்திற்குள்ளே சென்று அவர்கள் மேற்கொண்டு எங்கு போகலாம் என்பதைப் பற்றி யோசித்தனர். திருமதி பிட்ஜெரால்டின் வீடும், கரோலன் என்ற நண்பருடைய வீடுமே அவர்கள் அன்றிரவு தங்குவதற்கு ஏற்ற இடங்கள். முடிவாகக் கரோலனுடைய வீட்டை நோக்கியே அவர்கள் புறப்பட்டனர். வழியில் டோல்கா நதியின் மேல் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு பாலத்தைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. அப்பாலத்தின் மேல் செல்லும் பொழுது அவர்கள் வெகு தூரத்தில் ராணுவ லாரிகள் ஓடிக் கொண்டிருந்த ஓசையைச் செவியுற்றனர். அப்பொழுது 'கர்பியூ' உத்தரவு அமலி லிருந்ததால், 12 மணிக்கு மேல் யாராவது தெருவில் வருகிருர்களா என்று பார்ப்பதற்கு ராணுவத்தார் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அதற்கு வெகு நேரத்திற்கு முன்பே தெருக்களில் ஜன நடமாட்டம் நின்று போய் விட்டது.

தான் பிரீன் எப்பொழுதும் கரோலனுடைய வீட்டுக்கு இரவு 11 மணிக்கு முன்பே போய் விடுவது வழக்கம். ஆனல், இந்தத் தடவை அங்கு போய்ச் சேரும்பொழுது மணி 11-30 ஆகிவிட்டது. வீட்டில் வெளிச்ச மொன்றும் காணப்படாமையால் வீட்டிலுள்ளவர்கள் உறங்கி விட்டனர் என்று தெரிந்தது. தான் பிரீனும் டிரீஸியும், சந்தடி செய்யாமல், மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து, உள்ளே புகுந்தனர். அவர்கள் எந்த நேரம் வந்தாலும் தங்குவதற்காக மேல் மாடியின் பின் புறத்தில் காற்றுக் கூடத்தின் பக்கம் ஓர் அறையில் படுக்கை முதலானவை

போடப்பட்டிருந்தன. அவர்கள், வீட்டிலுள்ளார் எவரும் அறியாமலே, அங்கே சென்று படுத்துக் கொண்டனர்.

இரண்டு பேர்களும் ஒரே படுக்கையில் படுத்துக் கண்களை மூடிக் கொண்டு உறங்க முயன்றனர். ஆனால், உறக்கம் வரவில்லை; பிற்கால வேலைத் திட்டத்தைப் பற்றியும், திப்பெரரிக்குத் திரும்ப வேண்டியதைப் பற்றியும் பேச ஆரம்பித்தனர். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின்னால் பேச்சுச் சுருங்கிவிட்டது.

இதன் பின்னால் இருவரும் சிறிது கண்ணயர்ந்தனர். சில நிமிஷங்கள் கழிவதற்கு முன்னால், இருவரும் திடீரென்று விழித்தெழுந்து படுக்கையில் உட்கார்ந்தனர். வெளியே ரஸ்தாவில் சிப்பாய்கள் பலர் 'பூட்ஸ்' காலுடன் அணி வகுத்து நடக்கும் சப்தம் கேட்டது. பின் பக்கத்து ஜன்னல் வழியாக அவர்கள் இருந்த அறைக்குள் ஒரு பெரிய வெளிச்சம் வீசிற்று. யாரோ வெளியிலிருந்து மின்சார விளக்கைக் காட்டியதாலேயே அவ் வெளிச்சம் தெரிந்தது. அப்பொழுது ஒரு மணி இருக்கும்.

முன் பக்கத்தில் ஏதோ கண்ணாடி 'சடசட' வென்று உடைந்தது! ஒரு கதவு திறக்கப் பட்டது. படிகளின் வழியே சிப்பாய்கள் ஏறிவந்த காலோசையும் கேட்டது!

உடனே தான் பிரீனும் டிரீஸியும் படுக்கையிலிருந்து ஏக காலத்தில் துள்ளி யெழுந்தனர். இருவரும் ரிவால்வர்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார்கள். தான் பிரீன் இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு ரிவால்வர்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவர்களுடைய அறைக் கதவை யாரோ வெளியில் தட்டிக் கொண்டிருந்த சப்தம் கேட்டது. தான் பிரீன் வாய் திறக்கவேயில்லை. டிரீஸி அண்டையில் நின்று, அவன் வலக்கையைப் பற்றிக் குலுக்கிவிட்டு, 'வந்தனம், அன்பா! இனி, மேலுலகில் சந்தித்துக் கொள்வோம்!' என்று கூறினான்.

அந்த நிமிஷத்திலே வெளிக்கதவின் வழியாக இரண்டு குண்டுகள் சரேலென்று உள்ளே பாய்ந்தன. உள்ளிருந்தவர்களும் உடனே சுட ஆரம்பித்தனர். அறைக்குள்ளே குண்டுகளின் ஒளியைத் தவிர வேறு வெளிச்சமில்லை. வெளியே ஓர்

ஆங்கிலேயன் தன் பாஷையில், 'ரியான் எங்கே யிருக்கிருன்? ரியான் எங்கே யிருக்கிருன்?' என்று கூவினன்.

எல்லாப் பக்கங்களிலும் குண்டுகள் பாய்ந்து கொண்டிருந்தன. அறைக் கதவு சிறிது திறந்திருந்தது. தான் பிரீன் கதவை நோக்கிச் சென்ருன். அவனுடைய வலதுகைப் பெருவிரலிலே ஒரு குண்டு பட்டு இரத்தம் பெருகிக்கொண்டிருந்தது. ஆனல், அவன் வலியைச் சிறிதும் உணரவில்லை. வெளியில் யாரோ ஒருவன் வழுக்கி விழுந்த ஓசை கேட்டது. அந்நேரத்தில் டிரீஸியின் ரிவால்வரில் ஏதோ கோளாறு ஏற்பட்டுச் சுடமுடியாது போயிற்று. தான் பிரீன், அவனைப் பின்புறத்து ஜன்னலைக் கவனித்துக் கொள்ளும்படி கூறிவிட்டு, வாயிற்கதவைத் தாண்டி வெளியேற முயன்ருன். அப்பொழுது ஒரு குண்டு உள்ளேவந்து உடைகள் வைத்திருந்த இடத்தில் பாய்ந்தது. மாடிப் படியிலிருந்து சுடும் ஓசை திடீரென்று சிறிது நேரம் நின்றுவிட்டது. சிப்பாய்கள் மடமடவென்று கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனல் அறையின் பின்புறத்தில் குண்டுகள் வெடித்த வண்ணமாயிருந்தன.

தான் பிரீன் அறைக்கு வெளியே சென்று மாடிப்படிகளை உற்று நோக்கினன். கீழேயிருந்து ஆறு சிப்பாய்கள், மின்சார விளக்குகளை ஏந்திக்கொண்டு, மீண்டும் உயரே போராட வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய விளக்கொளியில் தான் பிரீனுடைய உருவம் வெகு தெளிவாய்த் தெரிந்தது. அவன், பகைவர்கள் தன்னை எளிதில் குறிவைத்துக் கொன்று விடுவார்கள் என்பதை அறிந்து, விரைவாக அவர்களை நோக்கிக் குண்டுக்குமேல் குண்டாகப் பொழிந்துகொண்டிருந்தான். வீட்டைச் சுற்றிப் பட்டாளத்தார் சூழ்ந்து நின்ற விஷயமும், அவன் அவர்கள் அனைவரையும் தப்பிச் செல்வது எளிதல்ல என்பதும் அவனுக்கு நன்ருய்த் தெரியும். ஆயினும், அவன் அஞ்சவில்லை. மரணம் நிச்சயம் என்று தோன்றிய போதிலும், எதிரிகளில் எத்தனை பேரை வதைக்க முடியுமோ, அத்தனைபேரையும் தீர்த்துவிட்டுத் தான் மடிய வேண்டும் என்று அவன் வீராவேசம் கொண்டு நின்ருன்.

அவன் படிக்கட்டை நோக்கிச் சுட்டுக்கொண்டே சென்ற பொழுது, சிப்பாய்கள் கீழிறங்கி ஓட முயன்றனர். சிலர் கீழ் வீட்டிலுள்ள அறைகளுக்குள் பதுங்கிக் கொண்டனர்; மற்றும் சிலர் ஒருவர்மேலொருவர் விழுந்துகொண்டு தெருவுக்கு ஓடிச் சென்றனர். தான் பிரீனுடைய குண்டுகளுக்கு ஏற்ற பகைவன் எவனையும் காணோம். பின்புறத்தில் மட்டும் இடையிடையே ஒரு குண்டோசையும், காயம் பட்டவருடைய புலம்பலும் கேட்டன.

முன்னால் வேறு சிப்பாய்களைக் காணாமையால் தான் பிரீன் அவசரமாக அறையை நோக்கித் திரும்பினன். அறையின் வாயிற்படியில் இரண்டு பட்டாள அதிகாரிகள் செத்துக் கிடந்தனர். ஒரு சிப்பாய் குற்றுயிரா யிருந்தான். தான் பிரீன் அவர்களை மிதித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டி யிருந்தது. அவர்களை வழியைவிட்டு வெளியே யிழுத்துத் தள்ளிவிட்டு, அவன் உள்ளே சென்று கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டான். முதலில் அறையை விட்டு வெளியே சென்றபொழுது அவன் இந்தப் பிரேதங்களைப் பார்க்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் சண்டையின் வேகத்திலே அவனுக்கு எதுவும் நன்ருய்ப் புலப்படவில்லை.

சிறிதும் ஓய்ந்திருக்க முடியவில்லை. ஏனென்ருல் பட்டாளத்தார் நூற்றுக் கணக்காய் வந்திருந்ததால், மீண்டும் ஒரு முறை வந்து தாக்குவார்கள் என்று அவன் எதிர்பார்த்து ஜன்னலண்டை சென்ருன். பின்புறத்திலிருந்து மின்சார விளக்கின் வெளிச்சம் அறைக்குள் வீசியது; கண்ணுடிக் கதவுகளை உடைத்துக்கொண்டு பல குண்டுகள் ஜன்னல் வழியாக உள்ளே பாய்ந்தன. அவற்றில் சில அவனுடைய பல அங்கங்களிலும் காயப்படுத்திக்கொண்டு சென்றன.

ஜன்னலின் கீழ்ப்பாகம் திறந்து கிடந்தது. அதைக் கண்டவுடன் தான் பிரீன் டிரீஸி அதன் வழியாகத் தப்பி யோடியிருக்க வேண்டுமென்று யூகித்து அதன் வழியாக வெளியேறி, நாற்றுக் கூடத்தின் கூரையின்மேல் குதித்தான். அங்கிருந்து பார்த்த பொழுது வீட்டைச் சுற்றி எண்ணிறந்த உருக்குத் தொப்பிகள் அவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டன. ராணுவத்தார் யாவரும் நாற்றுக் கூடத்தின் கூரையையே நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்தனர்.

தான் பிரீனுடைய நிலைமை அபாயகரமாயிற்று. எந்த நிமிஷத்திலும் குண்டுபட்டுக் கீழே சுருண்டு விழக்கூடிய நிலையில் அவன் துப்பாக்கிகளுக்குக் குறியாய்க் கூரையின்மேல் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தான். கூரையை விட்டுக் கீழே இறங்கினால், துப்பாக்கிக் காட்டைத் தாண்டாமல் வெளியேற முடியாது. அந்நிலையிலே அவன் இடதுகையிலே துப்பாக்கியைப் பிடித்துக் கொண்டு கூரை ஓட்டைப் பார்த்துச் சுட்டான். கூரையில் ஒரு பெரிய துவாரஞ் செய்துகொண்டு, அதன் வழியே உட்புகுந்து, உத்திரக் கட்டையைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் இடையிடையே வெளியே தலைநீட்டி எதிரிகளை நோக்கிச் சுடுவதையும் அவன் நிறுத்தவில்லை. அவன் கூடத்திற்குள் மறைந்திருந்ததால், எதிரிகளின் குண்டுகள் அவனைப் பாதிக்க முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் திடீரென்று சகல பட்டாளத்தாரும் அவ்விடத்தை விட்டு மறைந்து போயினர்.

பகைவர்களைக் காணாமையால், அவன் மெதுவாக மீண்டும் கூரைமேலேறி அங்கிருந்து தரையின்மீது குதித்தான்.

அச்சமயத்திலெல்லாம் அவனுடைய ஞாபகம் முழுதும் ஸீன் டிரீஸியைப் பற்றித்தான். அந்த உயிர்த்தோழன், எங்கேயிருந்தான், என்ன செய்தான் என்ற ஒரு விஷயமும் புலப்படவில்லை. அவனுடைய அறிகுறிகளே தென்படவில்லை. 'டிரீஸி! டிரீஸி!' என்று அவன் பன்முறை கூவிப் பார்த்தான், பதிலில்லை. எங்கேனும் பகைவர்கள் மறைந்திருந்து தன்னைச் சுட்டுவிடாமல் இருப்பதற்காக அவன் தரையின்மேல் படுத்துக்கொண்டு, 'தோழா! எங்கு சென்றாய்?' என்று வினவினான். பதில் சொல்வார் யாருமில்லை. அவன் மனம் அனலிடைப்பட்ட மெழுகு போல் உருகிற்று.

கீழே கவிழ்ந்து கிடக்கும் பொழுதுதான் தேகத்தின் பலவீனம் அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியவந்தது. உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால்வரை பற்பல புண்களிலிருந்தும் இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. குறைந்தது ஆறு இடங்களிலாவது குண்டுகள் தைத்திருந்தன. அவனுடைய தொப்பியும், மேற்சட்டையும், பூட்ஸுகளும் அறைக்குள்ளே கிடந்தன. உறங்கிக்கொண்

டிருந்தவன் திடீரென்று எழுந்து போராட நேர்ந்ததால், அவசரத்தில் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. போதிய ஆடையில்லாமையால், அவன் வாடையில் துன்பப்பட நேர்ந்தது. ஆனால் அங்கு தாமதித்திருப்பது அபாயம் என்பதை உணர்ந்து, மெய் வருத்தத்தையும் மெலிவையும் பொருட்படுத்தாது, எப்படியாவது தப்பிவிடலாம் என்று அவன் தைரியங் கொண்டு எழுந்தான்.

தப்பிச் செல்வதற்கு வழி தேடிக்கொண் டிருக்கையில், பல வெடிகுண்டுகள் நாற்றுக் கூடத்திற்குப் பக்கத்தில் வெடித்தன. அவன் தைரியத்தைக் கைவிடாமல் மெதுவாகச் சென்று அருகேயிருந்த தாழ்ந்த தோட்டச் சுவரைக் கண்ணுற்றான். அறிஞர் கரோலன் ஆதியிலேயே அந்தச் சுவரைக் காட்டிவைத்திருந்தார்; அது ஆபத்திற்கு உபயோகமா யிருந்தது. நாற்றுக் கூடத்திற்கு அருகே தோட்டத்தில் இரண்டு படைவீரருடைய பிரேதங்களைத் தான் பிரீன் கண்டான். அவற்றிலிருந்து டிரீஸி அந்தப் பாதையின் வழியாகவே சென்றிருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். ஆனால் டிரீஸி, அங்கே தப்பியிருந்தாலும், தோட்டத்தின் மத்தியிலே கொல்லப்பட்டிருத்தல் கூடும் என்றும் அவன் சந்தேகித்தான்.

அவன் சுவரின் அடியில் சென்றவுடன், சுவருக்கு மறு பக்கத்திலிருந்து ஒரு சிப்பாய் மெதுவாகத் தலை நீட்டினான். சிப்பாய் துப்பாக்கியை அவனுக்கு நேராக வைத்துக்கொண்டு குறிபார்த்து, 'யாரது? நில் அங்கே!' என்று உத்தரவிட்டுச் சுட்டான். அந்தக் குண்டு குறிதவறிப் போய்விட்டது. உடனே தான் பிரீனும் பதிலுக்குச் சுட்டுவிட்டுச் சுவரிலேறி மறுபுறம் குதித்தபொழுது, அந்தச் சிப்பாய் கீழே சுருண்டு கிடந்ததைக் கண்டான்.

வேறொரு சிப்பாய்க் கூட்டத்தார் அப்பால் நின்றுகொண்டு அவனைக் குறிபார்த்துச் சுட்டனர். அவன் தன் துப்பாக்கியை அவர்களுக்கு நேராகப் பிடித்துப் பல குண்டுகளை மழையாகப் பொழிந்து கொண்டே, அடுத்த தோட்டத்திலிருந்த மற்றொரு சுவரையும் தாண்டி, வெளியே ரஸ்தாவில் குதித்தான். அவன்

குதித்ததுதான் தாமதம், எங்கிருந்தோ ஒரு ராணுவக் கார் வேகமாய் வந்து அவன் அண்டையில் நின்றது. அதிலிருந்தவர்களும் அவனைப் பார்த்துச் சுட ஆரம்பித்தனர். தான் பிரீன் உயிரை வெறுத்து நின்றதால், காரிலுள்ளவர்கள் நன்ருய்க் குறிபார்க்கு முன்பே எதிர்த்துச் சுடலானுன். காரிலிருந்த ஒரு சிப்பாய் குண்டுபட்டுச் சாய்ந்தான். தான் பிரீன் வெகு வேகமாய் ஓடிப் பகைவரின் குண்டுகள் தன் உடம்பில் பாயாதவாறு தப்பி மறைந்து கொண்டான். குண்டுகள் நாலு பக்கத்திலும் பறந்து கொண்டிருந்தனவே யன்றி அவன்மேல் படவில்லை; சுவர்களிலும் மரங்களிலுமே பாய்ந்துகொண் டிருந்தன. தான் பிரீன் தான் நின்ற ரஸ்தா கரோலனுடையவீட்டுக்கும் டிரம்கொண்டரா பாலத்திற்கும் இடையேயுள்ளது என்று கண்டான். அவ்வழியே சென்ருல், ஆங்காங்கே நிறுத்தப்பட்டிருந்த பட்டாளத்தாருடைய கையிற் சிக்கும்படி நேரும் என்பதை உணர்ந்து, வலது பக்கமாய்த் திரும்பிச் சென்ருன். சிறிது தூரத்தில் ஸெயின்ட் - பாட்ரிக் கலாசாலை இருந்தது. அதன் முன்புறத்தில் சுமார் 18அடி உயரமுள்ள பெரிய சுவர் உண்டு. அவன் அந்தச் சுவரைத் தாண்டிவிட்டால், சிப்பாய்களின் வலையில் அகப்படாமல் தப்பி விடலாம் என்று ஆவலுடன் எண்ணமிட்டான். ஆனுல், பிறர் உதவியில்லாமல் அந்தச் சுவரை எப்படித் தாண்டுவது? அவன் கால்களில் பூட்ஸுகளும் இல்லை. வலதுகால் பெருவிரலோ குண்டுபட்டு ஒடிந்து வேதனை கொடுத்து வந்தது. இவற்ருேடு உடம்பு முழுதும் குண்டுபட்ட புண்கள்! ஆனுல், உயிருக்காகப் போராடுகிற ஒரு மனிதனுக்கு எங்கிருந்தோ தைரியமும் வலிமையும் வந்துவிடும்! எப்படியோ அவன் ஒரே மூச்சில் அந்தச் சுவரிலேறி அப்பால் குதித்துவிட்டான். இது பெரிய விந்தைதான். தான் பிரீன் பிற்காலத்தில் பாட்ரிக் கலாசாலைப் பக்கம் செல்லும்பொழுதெல்லாம் அந்தப் பெரிய சுவரைத் தான் தாண்டியது உண்மைதானு என்று ஆச்சரியப்படுவது வழக்கம். கலாசாலைக்குள்ளே சென்றதும், அவனுக்குக் கொஞ்சம் மன அமைதி ஏற்பட்டது. ஆயினும், அந்த இடமும் கரோலனுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்ததால், சிப்பாய்கள் எந்த நேரத்திலும் அங்கு வந்துவிடக்கூடும் என்பதை அறிந்து அவன் மெதுவாகச் சந்தடி செய்யாமல் ஊர்ந்து சென்ருன்.

அவன் நடந்து செல்லும்பொழுது இடையே டோல்கா நதி குறுக்கிட்டது. தங்குவதற்கு அப்பக்கத்தில் வேறு இடமில்லாததால், அவன் ஆற்றைக் கடந்து செல்லவேண்டி யிருந்தது. எப்படியும் பட்டாளத்தார் நின்ற இடத்திலிருந்து வெகுதூரம் தள்ளிச் சென்றுவிட வேண்டியிருந்தது. ரஸ்தா மார்க்கமாய்ச் சென்ருல், ஆற்றைத் தாண்டப் பாலம் இருக்கும். ஆனுல் ரஸ்தாவில் பட்டாளத்தாரும் இருப்பார்கள் அல்லவா? எவ்வளவு குளிராயிருந்தாலும், நதியில் விழுந்து நீந்தி அக்கரை சேர வேண்டு மென்று தான் பிரீன் துணிந்தான். ஆற்றில் குதித்து விட்டான். நீந்துகையில், கால்களில் குண்டுகளால் துளைக்கப்பட்டிருந்த துவாரங்களில் ஒரு பக்கமாய்த் தண்ணீர் புகுந்து மறு பக்கத்தால் வெளியே சென்றது. அத்தனை கொடுந் துன்பத்திலும் அவனுக்குத் தண்ணீருடைய தண்மை அதிகமாய்த் தெரியவில்லை. இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நெருப்புச் சுடாது, நீரும் குளிராது, இயற்கை உணர்ச்சியே அற்றுப் போய்விடுமல்லவா! மனத்திலே ஒரு பெரும் உணர்ச்சி குடிகொண்டிருக்கும் பொழுது, அற்பமான துன்பங்களும் இன்பங்களும் ஒருவனைப் பாதிக்க மாட்டா. எனவே கைகளையும் கால்களையும் அடித்துக்கொண்டு தீான் பிரீன் எப்படியோ அக்கரை சேர்ந்தான்.

ஆற்றின் மறுகரையில் சமீபத்தில் சில வீடுகள் இருந்தன. அவை யிருந்த இடம் மரங்களடர்ந்த 'பொட்டானிக் அவினியூ' என்று அவன் தெரிந்துகொண்டான். அவன் நின்றது வீடுகளின் பின்புறத்தில். மேற்கொண்டு அவனுல் நடக்க முடியவில்லை. அவனுடைய உடம்பிலிருந்து இரத்தம் வழிந்த வண்ணமாயிருந்தது. மேற்கொண்டு வெளியே தங்கினுல் வெறுங் களைப்பினுலேயே இறந்து விழநேரும். ஆதலால் ஏதாவது ஒரு வீட்டுக்குள் சென்று இளைப்பாற வேண்டுமென்று அவன் விரும்பினுன்.

யாதொரு யோசனையு மில்லாமல், அவன் திடீரென்று சென்று ஒரு வீட்டின் கொல்லைக் கதவைத் தட்டினுன். அன்றிரவு அவன் எந்த வீட்டைத் தட்டியிருந்தாலும், அவன்பாடு அன்ருேடு தீர்ந்துபோயிருக்கும். எந்தத் தெய்வமோ வழிகாட்டியது என்று சொல்லும்படியாக, அவன் அந்த வீட்டின் கதவைத் தட்டினுன். அந்நேரத்தில் (காலை 3 அல்லது 4

மணிக்கு), தலைவிரி கோலமாய், உடம்பெல்லாம் இரத்தம் பெருகி, உடையெல்லாம் நனைந்து, அவன் நின்றுகொண்டிருந்த நிலையை யார் கண்டாலும் திடுக்கிட்டுப் போயிருப்பர்.

ஒரு முறை தட்டியதில் ஒருவரும் ஏனென்று கேளாததால், அவன் மீண்டும் தட்டினன். ஒரு மனிதர் வந்து கதவைத் திறந்து எதிரே நின்றுகொண்டிருந்த உருவத்தைக் கண்டார். தான் பிரீன், மெய்மறந்த நிலையில், வாய் குழறிக்கொண்டே, தனக்குத் தங்க இடம் வேண்டும் என்று வேண்டினன். அவ் வீட்டுக்காரர் அவனை யாரென்றும், எவ்வாறு காயமுற்ருன் என்றும் கேட்கவில்லை. 'உள்ளே வாருங்கள்! எங்களால் என்ன உதவி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யக் காத்திருக்கிரும்!' என்று வரவேற்று உள்ளே அழைத்தார்.

அவரும் அவர் மனைவியும் தான் பிரீனைப் படுக்கையில் படுக்க வைத்து, உடனே அருகே வசித்துக்கொண்டிருந்த லாங் என்ற தாதிப் பெண்ணை அழைத்துவந்தனர். அவர்கள் அவனுடைய புண்களுக்கு மருந்திட்டு, உற்சாகமளிக்கும் பானமொன்றையும் குடிக்கக் கொடுத்தனர். அந்தப் பானம் தாதிப் பெண்ணல் வெளியிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டுவரப்பட்டது.

தான் பிரீனை ஆதரித்து வீடு கொடுத்து உதவிய கனவான் பிரெட் ஹோம்ஸ் என்பவர். அவருக்குப் புரட்சியில் அபிமான மில்லாததோடு, ஆங்கிலேயரிடமே அனுதாபமுண்டு. ஆயினும், அவரும் அவர் பத்தினியும் தான் பிரீனைத் தங்கள் சொந்தப் பிள்ளையைப் போலும், சகோதரனைப் போலும் பாவித்துச் சிகிச்சை செய்து வந்தனர். தான் பிரீன் தனக்குக் காயங்கள் எப்படி ஏற்பட்டன என்பதைச் சொல்லாமலிருப்பினும், அவர்கள் வேண்டிய உபசாரம் செய்து அவன் உயிரைக் காப்பாற்றினர்.

நன்ருக விடிந்த பிறகுதான் தான் பிரீன் அவர்களிடம் தான் யார் என்பதைக் கூறினன். ஹோம்ஸ் அவனைத் தேற்றி நன்ருகக் குணமடையும்வரை தாங்கள் பாதுகாப்பதாயும், பின்னல் வேறு பந்தோபஸ்தான இடத்திற்கு அனுப்பி வேண்டும் உதவி செய்வதாயும் வாக்களித்தார்.

மறுநாள் தோழர்கள் தான்பிரீனை ஒரு காரில் வைத்து, மேட்டர் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். வழியில், சார்லஸ் தெருவில், டிரீஸி அவனைக் கண்டு, தான் உயிர்தப்பி வந்த விவரத்தைச் சொன்னான்.

வைத்தியசாலையில் டாக்டர்கள் தான்பிரீனுக்கு மிகுந்த அன்புடன் சிகிச்சை செய்து வந்தனர். ஆனால் அங்கு அடிக்கடி பட்டாளத்தாருடைய சோதனை நடந்து வந்தது. இப்படி, அக்டோபர்மீ 14-ம்வ, வெடிகுண்டினால் காயமடைந்த ஒரு பையனைத் தேடி ஒரு சோதனை நடந்தது. அதனால் நேர்ந்த விபரீதத்தை அடுத்த அத்தியாயத்தில் காண்போம்.

20

பிரிவும் பிரிவாற்றுமையும்

தான்பிரீன் மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவனுடைய உயிர்த்தோழன் ஸீன் டிரீஸி சிறிதுகூடச் சோம்பியிருக்கவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்த தன்னுடைய நண்பனுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் நேராமலிருக்க வேண்டும் என்று அவன் கண்ணில் எண்ணெயூற்றிக்கொண்டு கவனித்து வந்தான். பீலர்களோ, பட்டாளத்தார்களோ ஆஸ்பத்திரிப் பக்கம் சென்றால், உடனே சென்று அவர்களை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும் என்பது அவன் தீர்மானம். அக்டோபர் 14-ம்வ, வியாழக்கிழமை மாலையில், அவன் எதிர்பார்த்திருந்த சோதனை நடந்தது. அவன் அதை முன்கூட்டியே அறிந்து உடனே வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முற்பட்டான்.

அவன் நேராகத் தொண்டர்களுடைய தலைமைக் காரியாலத்திற்குச் சென்று தன்னுடன் ஓர் உதவிப்படை அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டான். அவர்கள் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தனர். டிரீஸி பல நண்பர்களை அழைத்துக்கொண்டு மற்றும் சில முக்கியஸ்தர்களையும் கூப்பிடுவதற்காக வெளிப்பட்டான். தான் பிரீனைக் காக்கவேண்டும் என்ற ஆவலினால், அவன் தன்னை அறவே மறந்துவிட்டான். டப்ளின் நகரத் தெருக்களில் பகலில் தாராளமாய் நடந்து சென்றான். ஒற்றர்களோ தொண்டர்களில் எவன் தெருவில் வருவான் என்று வேட்டை நாய்போல் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் சிலர் டிரீஸியைப் பின்தொடர்ந்து கவனித்து வந்தனர். அவன் அவர்களைக் கவனிக்கவேயில்லை; அவசரமாக நடந்து கொண்டிருந்தான்.

அவன் சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டுக் கடைசியாக டால்பட் தெருவிலிருந்த ஒரு ஜவுளிக் கடைக்குச் சென்றான். அங்கு சில முக்கியமான தகவல்கள் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அந்தக் கடை புரட்சிக் கட்சித் தலைவர்களான டாம் ஹண்டர், பீடர் கிளான்ஸி ஆகிய இருவராலும் நடத்தப்பட்டு

வந்தது. அவர்கள் ஐவுளிக் கடை என்று பெயருக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, அவ்விடத்தில்தான் குடியரசுப்படை சம்பந்தமான பல வேலைகளையும் செய்து வந்தனர். சுருங்கச் சொன்னால், அந்தக் கடையே தொண்டர்களுடைய 'சதி யாலோசனை மணி மண்டபம்' என்று கூறலாம். பீலர்களும் அதை அறியாமலில்லை. அவர்கள் இரகசியமாய்ப் பலநாட்களாக அதைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்தனர். எனவே, அங்கு செல்லும் தொண்டர்கள் அங்கே அதிகநேகரம் தாமதிப்பதில்லை.

டிரீஸி கடைக்குச் சென்ற சமயத்தில் அங்கு டப்ளின் நகரப் புரட்சிப் பட்டாளத்தின் தலைவர்கள் சிலர் ஓர் அவசரக் கூட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவன் உள்ளே புகுந்து, கதவண்டையில் நின்று சில தகவல்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

அதற்குள் பட்டாளத்தார் கடைப் பக்கம் நெருங்கி விட்டனர். கடை முகப்பில் நின்றுகொண்டிருந்த டிரீஸியே பகைவரின் வருகையை முதன் முதல் தெரிந்து கொண்டவன். வேறு இரண்டு மூன்று பேர்கள் கடைக்குள்ளிருந்து துணிந்து வெளியே ஓடினார்கள்.

ராணுவக் கார்கள் கடைவாசலில் வந்து நின்றன. அச் சமயத்தில் கடைக்குள்ளிருந்த ஒருவன் வெளியே ஓடினான். ஒரு சிப்பாய் காரிலிருந்து கீழே குதித்து அவனை வழி மறிக்கச் சென்றான். அப்பொழுது ஒரு ராணுவ ஒற்றன் முன்வந்து, 'அவனை விட்டுவிடு, நமக்கு வேண்டியவன் அதோ நிற்கிறான்!' என்று டிரீஸியைச் சுட்டிக் காட்டினான். டிரீஸி அப்பொழுது கடைக்கு வெளியே யிருந்த தன்னுடைய சைக்கிளில் காலை வைத்து ஏறிக்கொண்டிருந்தான். உடனே அந்த ஒற்றன் அவன் மேலே பாய்ந்தான். டிரீஸியா பணிந்து கொடுப்பவன்? இடுப்பி லிருந்த ரிவால்வரை உருவிக்கொண்டு, பகைவனைத் தாக்கலானான். உடம்பு முழுதும் சல்லடைக் கண்ணாகத் துளைக்கப்படும்வரை அவன் பணியமாட்டான் என்பது சிப்பாய்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஆனால், அவன் போராட்டத்திற்குத் தயாராயில்லாத பொழுது, எதிர்பாராத நிலையில், பகைவர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து நின்றனர்!

கார்களிலிருந்த ராணுவ வீரர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய துப்பாக்கிகளை டிரீஸியை நோக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு சுட ஆரம்பித்தனர். அவர்களுடைய ஒற்றன் டிரீஸியுடன் போராடிக் கொண்டிருந்ததால் அவன் மேலும் குண்டுகள் படக்கூடும் என்பதை அவர்கள் பொருட்படுத்தவேயில்லை. ஒரு மனிதனை எதிர்ப்பதற்கு எத்தனை சிப்பாய்கள்! எத்தனை எந்திரத் துப்பாக்கிகள்! டிரீஸியைச் சுற்றி நெருப்பு மழை பொழிந்தது. அவன் உடலெல்லாம் குண்டுகள் பாய்ந்தன. கடைசிவரை பகைவரை நோக்கிச் சுட்டுக்கொண்டே, அந்த உத்தம வீரன் உயிர் துறந்து, பெற்றெடுத்த புண்ணிய பூமியின் மடியிலே சாய்ந்தான்! அவனுடன் அவ்வழியாகச் சென்ற மூவர்களும் ராணுவத்தாருடைய குண்டுகளுக்கு இரையாயினர். டிரீஸியுடன் போராடிய ஒற்றனும் படுகாயமடைந்து கீழே விழுந்து கிடந்தான்.

தேசத்திற்கு இதயத்தையும், தொண்டிற்குக் கைகளையும் அர்ப்பணம் செய்த டிரீஸியின் வாழ்க்கை இவ்வாறு முடிந்தது. தோழனுடைய உயிரைப் பாதுகாக்க அவன் தன் ஆருயிரையே பலி கொடுத்தான்! மாளிகைகளில் தங்கி, அறுசுவை உண்டிகளை உண்டு, கோழைகளாயும், அடிமைகளாயும், அந்நியருடைய கொடுங்கோலுக்குப் பணிந்து வாழும் மனிதர்களின் நடுவிலே, பெற்று வளர்த்த தாயின் மானத்தை அந்நியர் குலைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, வீரத்திருமகன் சுகத்தையும் போகத்தையும் விரும்புவானா? அவன் படுக்கும் மெல்லிய பஞ்சணை கல்லறையின் கீழுள்ள சவக்குழி; அவன் உண்ணும் சுவையுள்ள உண்டி நஞ்சினும் கொடியது! ஸீன் அவை ஒன்றையும் விரும்பாது, வீட்டையும் வாசலையும் விட்டு, உற்றாரையும் பெற்றாரையும் துறந்து, பகலில் தங்கிய இடத்தில் இரவில் தங்காது அலைந்து, பகைவருடன் பற்பல இடங்களில் வீரப் போராட்டங்கள் செய்து, கடைசியாக டப்ளின் கடைத் தெருவில் பகைவருடைய குண்டுகளை நெஞ்சிலே தாங்கி, வீரமரணம் அடைந்தான்!

அவன் வாழ்விலும் வீரன், சாவிலும் வீரன். அவனைப் பார்க்கிலும் ராணுவ அறிவும் போர்த் தந்திரங்களும் தெரிந்தவன் அயர்லாந்தில் கிடையாது. 28 வயது நிரம்பு முன்னரே, அவன்

இறந்து விழ நேரினும், அந்த வாழ்க்கையில் அவனுடைய அபாரத் திறமைகளை வெளிக்காட்டிவிட்டான். பொதுவாக ஐரிஷ் தொண்டர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தோடு செய்து வந்த கொரில்லாச் சண்டை வல்லமை மிக்க தலைவர்களால் மிகத் திறமையோடு நடத்தப்பட்டது என்பதை உலகத்தார் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இத்தலைவர்களிலே சிறந்தவன் டிரீஸி. அவன் கூறிய யுக்திகளை வைத்துக்கொண்டே மற்றத் தளகர்த்தர்கள் அற்புதப் போராட்டங்கள் செய்து பெரும் புகழ் படைத்தனர்.

டால்பட் தெருவில் நடந்த போராட்டத்தைக் குறித்து தான் பிரீனுக்குப் பல நாட்கள் வரை ஒன்றுமே தெரியாது. அவன் குருட்டு நம்பிக்கை கொள்பவனல்லன்; அவனிடம் கற்பனு சக்தியும் அதிகமில்லை. அப்படி இருந்தும், 13-ம்வ வியாழக்கிழமை மாலை, அவன் தனது கட்டிலின் பக்கத்திலே டிரீஸியின் உருவம் வந்து நின்றதாகக் கண்டான். இதைக் கேட்பவர்கள் அது கனவு என்றும், மனவிகற்பம் என்றும் சமாதானம் கூறிவிடலாம். ஆனால் அவனுக்குத் தான் கண்ட காட்சியை என்றும் மறக்க முடியவில்லை.

அன்று மாலை மைக்கேல் காலின்ஸ் தான் பிரீனைக் காணச் சென்றான். உடனேயே தான் பிரீன், 'டிரீஸி எங்கே?' என்று முதலாவதாகக் கேட்டான். உள்ளதைச் சொன்னால் அவனுடைய புண்கள் ஆறுவதற்கு இடையூறு யிருக்குமென்றும், அவனுடைய மனம் முறிந்து போகுமென்றும் கருதி, 'அவன் நாட்டுப்புறத்துக்குப் போயிருக்கிறான்,' என்று காலின்ஸ் கூறினான்.

பத்து நாட்களுக்குப் பின்புதான் தான் பிரீனுக்கு முழு விவரம் தெரியும். பிரிட்டிஷார் டிரீஸியின் பிரேதத்தைக் கப்பல் தெருவிலிருந்த படைவீடுகளுக்குக் கொண்டுபோய்ப் பரிசோதனை செய்துவிட்டு, அதை அவனுடைய நண்பர்களிடம் கொடுத்தனர். பிரேதம் டிரீஸியின் சொந்த ஊரான திப்பெரரிக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு, ராஜாக்களும் கண்டு பொறாமைப்படக்கூடிய முறையில் கௌரவிக்கப்பட்டது. திப்பெரரி வாசிகளில் எவனுக்கும் அவ்விதமான மரியாதைகள் செய்யப்பட்டதில்லை. பல மைல் நீளமுள்ள பெரிய ஊர்வலத்துடன் பிரேதம் கல்

லறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. டிரீஸியின் இறந்த உடலைக் கண்டும் அஞ்சுவது போல், பிரிட்டிஷாருடைய துருப் புக்கள் ஆயுதம் தாங்கி வழி முழுதும் நின்றுகொண்டிருந்தன. அன்றைத் தினம் தென் திப்பெரரிப் பிரதேசம் முழுதும் துக்க தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று அழுது கண்ணீர் பெருக்காத ஜனங்களே யில்லை. டிரீஸியின் சமாதி கில் பிக்கின் என்னுமிடத்தில் இருக்கிறது. அது பிற்காலத்தில் ஐரிஷ் ஜனங் கள் யாத்திரை செல்லும் புனித ஸ்தலமாகி விட்டது!

மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தியர்களும் தாதிகளும் தான் பிரீனுக்குச் செய்துவந்த உபசாரத்திற்கு அளவேயில்லை. அக்காலத்தில் குண்டு பட்டுக் காயமடைந்தவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக ளுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், உடனே வைத்தியர்கள் டப்ளின் மாளிகைக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத் தரவு பிறப்பித்திருந்தனர். இந்த உத்தரவின் மூலம் தான் பிரீன் போன்ற நபர்களைப் பிடித்து விடலாம் என்று அவர்கள் மனப் பால் குடித்து வந்தனர். ஆனால், வைத்தியர்கள், தங்களுடைய அரசியல் கொள்கை எப்படி யிருந்தபோதிலும், சர்க்காருடைய உத்தரவை நிறைவேற்றுவதே யில்லை. அது அவர்களுடைய பெருந்தகைமை.

அடுத்த வெள்ளிக் கிழமையன்று தான் பிரீன் மேட்டர் ஆஸ் பத்திரியிலிருந்து வெளியேறினன். சில நண்பர்கள் அவனை நகரின் தென் பகுதியிலிருந்த வேருெரு வைத்தியப் பெண்ணினுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டு போனர்கள். ஏனெனில், ஆஸ்பத்திரியில் மேற்கொண்டு தங்குவது அபாயமாய்ப் போய்விட்டது. புதிய வீட்டில் அவன் குணமடைந்து, சில நாட்களில் எழுந்து பக்கத் தில் நடமாடக்கூடிய வலிமையும் பெற்றான். அவனை வேறிடத் திற்கு அழைத்துப் போக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. பாரி அம்மையின் வீட்டில் அவனுடைய சிகிச்சைக்கு வேண்டிய ஏற் பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டு மூன்று தினங்களில் அந்தத் தெருவையும் பட்டாளத்தார் சோதனையிட்டனர்.

21

திருமணம்

தான் பிரீன் நிலையாக ஓரிடத்திலே தங்கியிருக்க முடிய வில்லை. அடிக்கடி இடம் மாற்றிக்கொண்டே யிருந்தான். ஏனெனில், இங்கிலாந்து ஆயிரக்கணக்கான புதிய சிப்பாய்களை அயர்லாந்துக்கு அனுப்பிக்கொண்டே யிருந்தது. இங்கிலாந்தி லுள்ள சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் காலியாகி, அவைகளிலிருந்த கேடிகளும் தூர்த்தர்களும் அயர்லாந்தின் மீது அவிழ்த்துவிடப் பட்டனர். அந்தக் கொலைகாரர்கள் எத்தனை உயிரைப் பழி வாங்கினாலும், எத்தனை ஊர்களைக் கொள்ளையடித்தாலும், தீ வைத்து எரித்தாலும் கேள்வி கேட்பதில்லை என்று அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு உறுதிமொழி கொடுத்திருந்தனர்.

இதுகாறும் தான் பிரீன் தனிமையாகவே வாழ்ந்து வந்தான். தேசத்தில் புரட்சிப் போர் கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது. அவனுடைய உயிருக்கு எந்த நேரம் ஆபத்து என்பது தெரியாமலிருந்தது. அவனுடைய தலையைக் கொய்து சர்க்காரிடம் கொடுப்பவர்களுக்குக் கை நிறையப் பொற் குவியல் கிடைத்திருக்கும். நாடும் நகரும் நன்கு அறியும்படி அவன் கலகக் காரருடைய தலைவன் என்று விளம்பரப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. அந்த நிலையில் அவன் திருமணம் செய்து கொண்டான். 1921, ஜுன் மீ 12-ம் வ ஆங்கிலேயருக்கும் அயர்லாந்திற்கும் சமாதா னம் ஏற்படுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர், அத் திருமணம் நிறைவேறியது.

தான் பிரீன் 1919 செப்டம்பரில் பிரிகிட் மலோன் என்னும் மாதினால் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு வந்த விஷயம் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அம் மாதே அவனுடைய மனைவியானாள். அவளுடைய கவனத்தினாலும் ஆதரவினாலுமே அவன் முன்னால் விரைவாகக் குணமடைய முடிந்தது. பிரிகிட்டும் அவளது சகோதரி ஆன்னியும் அவனைத் தங்கள் குடும்பத்தானாகவே கருதி உபசரித்து வந்ததை அவன் என்றும் மறந்ததில்லை. அவன்

மலோன் குடும்பத்தாரைக் கண்டது முதல், நாளுக்கு நாள் அவர்களுடைய நேசப்பான்மை வளர்ந்து வந்து, கடைசியாக அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கட்டிளங் கன்னியை அவனே மணந்து கொள்ளவும் நேர்ந்தது. 1920-லேயே தான் பிரீனும் பிரிகிட்டும் மணந்து கொள்வதென்று முன்கூட்டி உறுதி செய்துகொண்டிருந்தனர்.

டிரம்கொண்டரா சண்டைக்குப் பின்னுல் தான் பிரீன் காயமடைந்து கிடக்கையில் பிரிகிட் அடிக்கடி சென்று அவனைப் பார்த்து வந்தாள். தான் பிரீனை மணந்து கொள்வதில் எத்தனை கஷ்டங்கள் இருந்தன என்பதைப் பிரிகிட் அறியாதவளல்ல. அவன் எந்த நிமிஷம் பகைவரால் சுடப்படுவான் என்பது நிச்சயமில்லை. அவனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமான மனைவி என்ற காரணத்தால் பிரிகிட்டையும் பட்டாளத்தார் இரவு, பகல், எந்த நேரத்திலும் கொடுந் துன்பங்களுக்கு ஆளாக்குவார்கள். அக்காலத்தில் அவனுடன் நட்பாயிருப்பதே குற்றம், அதிலும் மனைவியாயிருப்பது எவ்வளவு பெரிய குற்றம்! ஒற்றர்கள் பிரிகிட்டின் வீட்டை நினைத்தபொழுதெல்லாம் சோதனைபோடுவார்கள். 'உன் கணவன் எங்கே?' என்று கேட்டு அவளைச் சித்திரவதை செய்வார்கள். இத்தனை துன்பங்களும் அவளுக்கு வெகு நன்ருய்த் தெரிந்திருந்தும், அவள் எதையும் பொருட்படுத்தாது, அந்த வீர சிங்கத்தையே காதலித்து மணந்துகொள்ள இசைந்தாள். தான் பிரீனும் அவளை மணந்து கொள்வதால் தேசியப் போராட்டத்தில் தனக்கு அதிக வலிமையாகும் என்று கருதினுன்.

திருமணத்தன்று தொண்டர்கள் அணிவகுத்து நின்ற காட்சி ஒரு பெரிய மன்னரைக் கௌரவிப்பது போலிருந்தது. கல்யாணத்திற்கு முதல்நாள் இரவு ஸீன் ஹோகன், டின்னி லேஸி முதலிய தோழர்கள் தான் பிரீனுடன் ஒரு கூடாரத்தில் தங்கியிருந்தனர். இரவு முழுதும் அவர்கள் உறங்காது தங்கள் தோழனைக் கேலி செய்வதும், அவனுக்கு உபதேசங்கள் செய்வதுமாகக் காலங்கழித்தனர். பகைவருடைய குண்டுகளுக்கெல்லாம் தப்பிய தான் பிரீன் தோழர்களுடைய தாக்குதலுக்குத் தப்ப முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்!

திருமணத்தில் நண்பர் யாவருக்கும் பெரிய விருந்தளிக்கப் பட்டது. அன்று முழுதும் எங்கும் ஆண்களும் பெண்களும் ஆனந்தமாய்ப் பாடவும் ஆடவுமாக இருந்தனர். இரவில் எல்லோரும் நடனம் செய்தனர். பட்டாளத்தார் வந்துவிடாமல் வெளியிடங்களிலே காத்துக் கொண்டிருந்த தொண்டர்கள் இடையிடையே வேறு தொண்டர்களைத் தங்கள் இடங்களில் வைத்துவிட்டு வந்து, தாங்களும் கலியாண விமரிசைகளில் கலந்துகொண்டனர். ஆனால் பையன்கள் நடனமாடும் பொழு தும் துப்பாக்கிகளை மட்டும் மறக்கவில்லை! அவை பக்கத்து ஜன்னல்களில் தயாராயிருந்தன. கூத்திலும் பாட்டிலுங்கூட அவர்கள் போருக்குத் தயாராகவே யிருந்தனர்.

திருமணத்திற்குப் பிறகு தான் பிரீன் தம்பதிகள் பல அன்பர் களுடைய விருந்தினர்களாக அநேக ஊர்களில் தங்கி வந்தனர். சென்ற இடங்களிலெல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பாதுகாப் புக்கும் உபசாரத்திற்கும் அளவில்லை. அவர்களை வாழ்த்தாத நண்பரேயில்லை; வியந்து போற்றாத ஜனங்களேயில்லை.

22

சமாதானம்

1921-ம் ஞு ஜூன்மீ ஆரம்பத்திலேயே சில ஐரிஷ் தலைவர்கள் இங்கிலாந்தோடு சமாதானம் செய்துகொள்ள முயற்சித்த செய்தி வெளிவந்தது. ஜூலைமீ 11-ம்வ முதல் சமாதானம் அமலுக்கு வரவேண்டுமென்று உடன்படிக்கையும் செய்யப்பட்டது.

தொண்டர்கள் இந்தச் சமாதானத்தில் கொஞ்சம் ஓய்வு கிடைக்கும் என்றும், பின்னர் மீண்டும் சண்டையை ஆரம்பிக்க லாம் என்றும் எண்ணியிருந்தனர். அவர்களிடம் வெடி மருந்து அதிகமாயில்லை, குண்டுகளும் குறைவு. ஓய்வுக் காலத்தில் வெளி நாடுகளிலிருந்து வெடிமருந்தை ஏராளமாய் வரவழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் திர்மானித்தனர். சமாதானம் பின்னல் தேசத்தைப் பிளவுபடுத்திப் பெருத்த அவமானத்தை விளைவிக்குமென்ற விஷயம் அவர்களுக்குத் தெரியாமற் போய் விட்டது. சமாதானக் காலத்தில் தான் பிரீன் தென் பகுதியி லிருந்த குடியரசுப் படையின் 'குவார்ட்டர் மாஸ்டர்' பதவியில் இருந்தான். ஆனால், பின்னல் அப்பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து விட்டான். அக்காலத்தில்தான் அயர்லாந்து முழுதும் சிதறிக் கிடந்த குடியரசுப் படையின் பிரிவுகள் பெருஞ் சேனைகளாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டன.

சமாதானக் காலத்தில் தான் பிரீனும் மற்றத் தொண்டர் களும் நகரங்களில் சுயேச்சையாக நடமாட முடிந்தது. சென்ற இடமெல்லாம் ஜனங்கள் அவர்களை வரவேற்று, 'சுதந்திர வீரர்கள்' என்று பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். இரண்டு வருஷங் களுக்கு முன்னல் அவர்களைக் 'கொலைகாரர்கள்' என்று கூறி வந்த ஜனங்களே, பின்னல் அவர்களைப் போற்றிப் பரவ நேர்ந்தது!

செப்டம்பர்மீ முடிவில் அவன் டப்ளினுக்குச் சென்று தங்கி யிருந்தபோது, அங்கிருந்த தொண்டர்படைத் தலைவர்கள்

அவனுக்கு ஒரு தங்கக் கடிகாரமும், சங்கிலியும் பரிசளித்து, அவனைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர்.

சமாதான உடன்படிக்கை கையெழுத்தாவதற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்னால் தான் பிரீன் டப்ளினைவிட்டுத் தென்பாகத்திற்குச் சென்றான். தொண்டர்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப் போலிச் சமாதானத்தை எதிர்த்து நிற்கும்படி செய்துவிட்டால், தலைவர்கள் அவர்களுக்கு விரோதமாக நடக்கமாட்டார்கள் என்று அவன் நம்பியிருந்தான். தொண்டர்களே அரசியல் வாதிகளுக்கு வழிகாட்ட வேண்டியிருந்தது.

தான் பிரீன் டிஸம்பர் 7ம்வ மீண்டும் டப்ளினுக்குச் சென்று லியாம் லிஞ்ச், ஸீன் ஹோகன் முதலிய நண்பர்களைக் கண்டு, சமாதானத்தைத் தொலைத்து, உடனே சண்டையை மறுபடி தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான். குடியரசுப் படையில் பிளவு ஏற்படாமலும், நாட்டுமக்கள் சோம்பலில் ஆழ்ந்துவிடாமலும் இருக்க வேண்டுமானால், போர் நடத்துவதே உத்தமம் என்பதை விளக்கினான். பிரிட்டிஷாருடன் எவ்வித மான சமாதானம் செய்யப்பட்டாலும், ஜனங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டு விடுவார்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஏனெனில், மக்கள் போராட்டத்தினால் பெரும் நஷ்டங்களடைந்து களைப் புற்றிருந்தனர். ஆதலால், சமாதான உடன்படிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, அதன்படி புதிய தேர்தலை நடத்தி, அதன்மூலம் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வது சரியான முறையன்று என்று அவன் வாதாடினான். தலைவர்கள் யாவரும் அவனுடைய நோக்கத்தை ஆதரிக்க மறுத்துவிட்டனர். பழைய நண்பர்கள் பலரும் அவனை இவ்விஷயத்தில் கைவிட்டனர்.

அவன் தன் முயற்சி தோல்வியுற்றதன்மேல் அயர்லாந்தை விட்டு வெளியேறி, அந்நிய நாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். அவனும் ஸீன் ஹோகனும் லண்டனிலிருந்த இந்தியத் தலைவர்களை இது சம்பந்தமாய்க் கலந்து பேசியபொழுது, அவர்கள், 'ஐரிஷ்காரர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் நாட்டுப் போராட்டத்தையே முடிக்காமல் இடையில் நிறுத்திவிட்டபொழுது, நீங்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து என்ன செய்துவிட முடியும்?' என்று கேட்டார்கள். இதனால்

தான் பிரீன் இந்தியாவுக்கு வரவேண்டாம் என்று கருதி, அமெரிக்காவுக்குப் புறப்பட ஏற்பாடு செய்தான். இடையில், அவனுடைய உயிர்த்தோழன் ஸீமஸ் ராபின்ஸனுக்கு டப்ளினில் திருமணம் நடந்தது. தான் பிரீன் கூடவே இருந்து அதை நடத்தி வைத்தான்.

அவன் அயர்லாந்தை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்னால், குடியரசுப் படையின் முக்கியமான அதிகாரிகளைக் கண்டு மீண்டும் போரை ஆரம்பிப்பதின் அவசியத்தை வற்புறுத்திக் கூறி, அதை ஆதரிக்கும்படி வேண்டினான். அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருந்தால், அவன் அயர்லாந்தைவிட்டு வெளியேற வேண்டியிராது.

தான் பிரீன் நாட்டைவிட்டுப் புறப்படும் பொழுது, அது வரை தானும் நண்பர்களும் செய்துவந்த அரும் பெரும் முயற்சிகள் வீணாக்கப்பட்டதையும், அவர்களுடைய தியாகமெல்லாம் தேசத்தை இரண்டு பிரிவுகளாக வெட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டதையும், அந்நிய அரசனுக்கு 'ராஜ விசுவாசமா' யிருப்பதாகப் பிரமாணம் செய்யவேண்டிய கட்டுப்பாடுடைய சுதந்திரமே கிடைத்திருப்பதையும் எண்ணி மனம் வருந்தினான்.

ஸீன் ஹோகன் முன்கூட்டியே லண்டனுக்குச் சென்று அவனுடன் சேர்ந்துகொண்டான். அதுவரை அவன் தேசத்தை விட்டு வெளியேறி எந்த அந்நிய நாட்டையும் கண்டதில்லை. லண்டன் நகரின் புதுமைகள் அவன் தாய் நாட்டைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த மனக்கவலையைக் கொஞ்சம் மறப்பதற்கு உதவி செய்தன. அந்நகரில் அவன் இரண்டு வாரம் தங்கியிருந்து, ஆங்காங்கிருந்த விசேஷங்களைக் கண்ணுற்று வந்தான்.

அங்கிருந்து நேராக அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்திற்குச் செல்ல முடியாதென்பதை அறிந்து அவனும் ஹோகனும், முதலில் கானடாவுக்குப் போய், அங்கிருந்து ஐக்கிய மாகாணத்திற்குள் நுழைந்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். அவர்களிடம் போதிய பணம் இல்லை, கானடாவுக்குள் இறங்குவதற்கு அனுமதிச் சீட்டுக்களும் இல்லை. பின்னால் ஏதோ தந்திரம் செய்து அவர்கள் அனுமதிச் சீட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு விட்டனர்.

மூன்று வாரம் கப்பலில் பிரயாணம் செய்து அவர்கள் சௌக்கியமாகக் கானடாவை அடைந்தனர். அங்கிருந்து ஐக்கிய மாகாணத்திற்குப் போய், சிக்காகோ நகரை அடைந்தனர். அங்கு தான் பிரீனுடைய இரு சகோதரர்களான ஜான், பாட் என்பவர்களும், சகோதரியான, மேரியும் அவர்களைச் சந்தித்தனர். அவர்கள் பல வருஷங்களாக அமெரிக்காவிலேயே தங்கியிருந்தவர்கள். வெகு தொலைவிலிருந்த அந்த அந்நிய நாட்டிலும், தான் பிரீன் தம் பந்துக்களின் மத்தியிலே வாழ நேர்ந்ததால், தான் அயர்லாந்திலேயே இருந்ததாக எண்ணிக் கொண்டான். வேறு பல ஐரிஷ் நண்பர்களும் அவனைக் கண்டு மிகுந்த உபசாரம் செய்தனர். நாக்லாங்கிலே அவனுடன் போராடிய ஓ'பிரியன் அவனைக் கண்டு பேசினார். அமெரிக்காவில் பல ஐரிஷ்காரர்கள் ஏராளமான மூலதனங்களைப் போட்டுப் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்திக் கொண்டிருந்ததைக் காணத் தான் பிரீன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

பிறகு அவன் பிலடல்பியா, கலிபோர்னியா முதலிய நகரங்களைப் பார்வையிட்டான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு அயர்லாந்தில் நடந்து வந்த விஷயங்களைக் குறித்து அடிக்கடி தெரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு அயர்லாந்தின் நிலைமையைக் குறித்து அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் விரிவான செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தன. அவற்றிலிருந்து தொண்டர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து ஒருவரையொருவர் பகைத்துக் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெளிவாய்த் தெரிந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களுக்குள் மனஸ்தாபம் பெருகிக் கொண்டே வந்தது. அயர்லாந்திலுள்ள பிளவு அமெரிக்காவிலிருந்த ஐரிஷ்காரர்களுக்குள்ளும் பரவி விட்டது; அவர்களும் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து நின்றனர்.

மார்ச் மீ ஆரம்பத்தில் லிமெரிக் நகரில் தொண்டர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து சண்டைக்குத் தயாராயிருந்ததாகச் செய்திகள் வெளிவந்தன. ஒரு பிரிவினர் உடன்படிக்கையை ஆதரித்தும், மற்றப் பிரிவினர் எதிர்த்தும் நின்றனர். அவர்களுக்குள் சண்டை ஆரம்பித்து விட்டால், தேசம் முழுதும் உடனே உள் நாட்டுக் கலகம் பரவிவிடும். லிமெரிக் நகரத் தொண்டர்கள்

தங்களுக்குள் ஒரு சிறு சமாதானம் செய்துகொண்டு, தான் பிரீனை உடனே புறப்பட்டு வரும்படி கம்பியில்லாத் தந்தி மூலம் ஒரு செய்தி அனுப்பியிருந்தனர்.

தான் பிரீன் அப்பொழுது கலிபோர்னியாவில் இருந்தான். இரண்டு தினங்களில் அவன் அங்கிருந்து சிக்காகோவுக்கும் பிலடல்பியாவுக்கும் சென்று, பழைய நண்பர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு, ஹோகனுடன் நியூயார்க் நகரை அடைந்தான். அங்கிருந்து கப்பலேறுவது எளிதென்று அவர்கள் கருதியிருந்தனர். போதுமான பணமும் அனுமதிச் சீட்டுக்களும் இல்லாமையால், அவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு வரும்பொழுது ஏற்பட்ட கஷ்டம் அங்கிருந்து புறப்படும் பொழுதும் ஏற்பட்டது.

தான் பிரீனும் ஹோகனும் பின்னும் பல ஏமாற்றங்களடைந்து, கடைசியாக மிகுந்த முயற்சியின்மேல் ஒரு கப்பலில் ஏறிக்கொண்டு அயர்லாந்திலுள்ள கோப் நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

ஏப்ரல் மீ ஆரம்பத்தில் அவர்கள் கோப் நகரை அடைந்தனர். அங்கு ஒரு நண்பர் அவர்களைச் சந்தித்து வரவேற்று, தான் பிரீனுடைய மனைவி ஒரு ஆண் மகனைப் பெற்றிருப்பதாயும், தாயும் குழந்தையும் அவன் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாயும் அறிவித்தார்!

23

முடிவுரை

தான் பிரீன் டப்ளின் நகருக்குச் சென்றபொழுது வீர அயர்லாந்து பிளவுபட்டுக் கிடந்ததைக் கண்டான். பழைய குடியரசுப் படை இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து, 'பிரீஸ்டேட் படை', 'குடியரசுப் படை' என்ற இரண்டு பெயர்களுடன் விளங்கியது. பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களால் காலி செய்யப்பட்ட படை வீடுகளையெல்லாம் இரு படைகளும் பிடித்துக் கொண்டன. தேசம் முழுதும் இரு படைகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட நிலையில் போராடத் தயாராய் நின்றன.

தான் பிரீன் இரு கட்சியாரிடமும் அடிக்கடி சென்று சமாதானப்படுத்த முயன்றான். அவர்களை அழைத்துக் கூட்டங்கள் நடத்தினான். அவனுடைய நன்முயற்சியால் இரு கட்சித் தலைவர்களிலும் சிலர் ஒன்றுகூடி விவாதம் செய்து, கடைசியில் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர். அந்த உடன்படிக்கையின் விவரம் முழுதும் மே 1-ம் உ. பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டது. தொண்டர்களுக்குள் பிளவு ஏற்பட்டுக் கலகம் நேருமானால், அதனால் அயர்லாந்து பல நூற்றாண்டுகள் தலைதூக்க முடியாதபடி பெரும் நஷ்டமடையும் என்பதும், எல்லாத் தொண்டர்களும் உடனே வேற்றுமைகளை மறந்து ஐக்கியப்பட வேண்டும் என்பதும், தலைவர்கள் யாவரும், பொது ஜனங்களும், யுத்த வீரர்களும் தேசத்தின் நிலைமையை உணர்ந்து தங்கள் வலிமையைத் தொலைக்கக்கூடிய எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக் கூடாது என்பதும் உடன்படிக்கையில் வற்புறுத்தப்பட்டிருந்தன.

இந்தச் சமாதான உடன்படிக்கை நெடு நாள் அமலில் இல்லாமற் போயிற்று. குடியரசுப் படையைச் சேர்ந்த சில அதிகாரிகள் அதைக் கண்டித்து அறிக்கைகளை வெளியிட்டனர். அதற்குக் காரணமாயிருந்த தான் பிரீனும் பலமாய்க் கண்டிக்கப்பட்டான். அரசியல் தலைவர்களுக்குள்ளும் ராணுவத் தலைவர்

களுக்குள்ளும் நிரந்தரமான சமாதானம் ஏற்பட வழியில்லாது போயிற்று. ஆயினும் இரு கட்சித் தலைவர்களிலும் முக்கியஸ்தராய் விளங்கிய டிவெலராவும் மைக்கேல் காலின்ஸும், புதிதாய் நடக்கவேண்டியிருந்த பொதுத் தேர்தலில் இரு கட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரே ஸின்பீன் கட்சியின் சார்பாகப் பிரதிநிதிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டனர். ஆனால், அந்த ஒப்பந்தமும் சிதைந்து போயிற்று. கிழக்குத் திப்பெரரி அங்கத்தினர் ஸ்தானம் காலியாயிருந்ததால், அதற்கு எந்தக் கட்சி அங்கத்தினரை அபேட்சகராக நியமிக்கலாம் என்பதைப் பற்றிப் பலத்த விவாதம் ஏற்பட்டதால் இப்படி நேர்ந்தது.

மேலும் விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும், குடியரசுக் கட்சியையும் பிரீஸ்டேட் கட்சியையும் எதிர்த்துத் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைச் சுயேச்சையாக நிறுத்த முற்பட்டனர்.

உள்நாட்டுக் கலகம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குத் தான் பிரீன் தன்னால் இயன்ற அளவு முயற்சி செய்து பார்த்தான். அவன் முயற்சிகள் பயனற்றுப் போயின. சகோதரர்களுக்குள்ளேயே பூசல் விளைந்தது. ஒருவரையொருவர் சுட்டுத்தள்ள முற்பட்டனர். கொடிய கலகம் மூண்டுவிட்டதால், தான் பிரீன் குடியரசுப் படையுடன் சேர்ந்து கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமற் போயிற்று. டின்னி லேஸி, லியாம் லிஞ்ச் முதலிய பல வீரர்கள் கலகத்தில் குண்டு பட்டு மடிந்தனர். தோழர்களை இழக்க நேர்ந்ததைக் குறித்துத் தான் பிரீன் வருந்தினான்.

1923-ம் ௵ லியாம் லிஞ்சின் மரணத்திற்குப் பின்னால், [illegible]ர் பள்ளத்தாக்கில் நடக்கக்கூடிய ஒரு சமாதானக் கூட்டத்திற்குத் தான் பிரீன் சென்றான். இடைவழியில் பிரீஸ்டேட் பட்டாளத்தார் அவனையும் அவனுடன் சென்ற நண்பர்களையும் பார்த்துச் சுட ஆரம்பித்தனர். அப்பொழுது அவர்கள் பல திசைகளைப் பார்த்து ஓடி மறைந்து கொள்ள நேர்ந்தது. தான் பிரீன் இரண்டு நாள் காட்டுப் புறத்தில் சுற்றித் திரிந்து, பின்னால் பூமிக்குள் தோண்டப்பட்டிருந்த ஒரு பாசறைக்குள் பதுங்கியிருந்தான். களைப்பு மிகுதியால் அவன் அங்கே

விழுந்து உறங்கிவிட்டான். சிறிது நேரத்தில் பிரீஸ்டேட் பட்டாளத்தார் அங்கே சென்று, அவனைத் திடீரென்று சூழ்ந்து கொண்டு கைது செய்தனர். அவன் விழித்துப் பார்க்கையில் நாலு புறத்திலும் பட்டாளத்தார் துப்பாக்கிகளைத் தன்னை நோக்கிப் பிடித்திருந்ததைக் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போனான். ஐந்து வருஷகாலம் வல்லமை மிக்க பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து, எந்த நேரத்திலும் பகைவர்களுடைய கையில் சிக்காமல் சாமர்த்தியத்துடன் தப்பிவந்த தான் பிரீன், தன் நாட்டுச் சகோதரர்களுடைய கையில் எளிதாக அகப்பட்டு விட்டான்! அவன் அளவற்ற துக்கமடைந்து பரிதவித்த போதிலும, எதிரிகள் முன்பு தைரியத்தைக் கைவிடாததுபோல் பாவனை செய்து கொண்டான்.

பிறகு, அவன் கால்பல்லிக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு, அங்கிருந்து திப்பெரரிக்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். திப்பெரரியிலிருந்த பிரீஸ்டேட் அதிகாரிகள் அவனை லிமெரிக் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பிவைத்தனர். அங்கு அவன் இரண்டு மாதம் வைக்கப்பட்டிருந்தான். அந்தச் சிறையில் அவன் முன்னால் ஆஷ்டவுன் போராட்டத்தில் காயப்படுத்திய லார்டு பிரெஞ்சினுடைய கார் டிரைவரைக் காண நேர்ந்தது. அந்த டிரைவர் லிமெரிக் சிறையில் ஓர் உத்தியோகஸ்தனா யிருந்தான்.

லிமெரிக்கிலிருந்து தான் பிரீன் மௌண்ட்ஜாய் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டான். அங்கே ஒரு வசதியும் இல்லை. எனவே அவன் உண்ணாவிரதம் இருக்க நேர்ந்தது. 12-நாள் உண்ணாவிரதமும், 6-நாள் (நீரே பருகாமல்) தாகந்தணியா விரதமும் இருந்த பிறகு, அவன் விடுதலை செய்யப்பட்டான்!

அவன் சிறையிலிருந்த பொழுது, திப்பெரரி வாசிகள் அவன்பால் நன்றி செலுத்தி, அவனையே தங்களுடைய குடியரசுக் கட்சியின் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

சமாதான உடன்படிக்கைப்படி பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்டால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சுதந்திர ஐரிஷ் ஆட்சி 1922-ம்௵ ஜனவரி௴ 15-ம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி அயர்லாந்துக்கு பிரிட்டிஷ் உறவு இருந்து வந்தபோதிலும், ஐரிஷ் பார்லி

மென்டான 'டெயில் ஐரா'னின் தலைவர் இமன் டிவேலரா காள டைவில் அந்த உறவே இல்லாமல் செய்து விட்டார். அதனால் குடியேற்றநாடு குடியரசாகிவிட்டது! ஆயினும் தொண்டர் படையினருக்குள் இடையில் ஏற்பட்ட பூசல்களால் என்றும் மறக்க முடியாத பல கஷ்டங்கள் அயர்லாந்துக்கு ஏற்பட்டன. டப்ளினில் தொண்டர்படைத் தலைமையில் நின்று, எண்ணற்ற வீரத் தியாகங்கள் செய்து போராடிய மைக்கேல் காலின்ஸ் தன்னுடைய பழைய நண்பர்கள் கையாலேயே மடிய நேர்ந்தது! நண்பரை நண்பரே வதைத்தனர். சொத்துக்கள் நெருப்புக்கு இரையாயின. எதிரிகள் கொக்கரித்துக் கொண்டிருந்தனர்!

ஆனால் ஐரிஷ் தலைவர்கள், அரசாங்கத்தை அமைத்ததோடு நில்லாமல், வெகு வேகமாக முற்போக்கான திட்டங்களைக் கையாண்டதால் நிலைமையை மாற்ற முடிந்தது.

ஐரிஷ் தலைவர்களில் முதலாவதாக டிவெலராவைக் குறிப்பிட வேண்டும். அவர் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர். 1913-லேயே அவர் சுதந்திரப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தவர். 1916-ம் வருஷம் நடந்த ஈஸ்ட்டர் சண்டையில் அவரும் தலைமை வகித்துப் போராடினார். அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. ஆனால், 1917-ம் வருஷம் நடந்த சமாதான உடன்படிக்கையின்படி அவர் ஜூன் மீ 15-ம் வ. விடுதலை செய்யப் பெற்றார். அடுத்த வருடம் டப்ளினில் கூடிய குடியரசுச் சட்ட சபைக்கு அவரே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மறுபடி அவரை அரசாங்கத்தார் கைது செய்து லிங்கன் சிறையில் அடைத்தனர். அங்கிருந்து அவர் தப்பி வெளிவந்து, அமெரிக்கா சென்று, அயர்லாந்துக்காக அரும் பெரும் வேலைகள் செய்தார். கடைசிச் சுதந்திரப் போருக்கு வேண்டிய பணத்தையும் அங்கேயே திரட்டிக் கொண்டார். பின்னல், தாய்நாடு திரும்பி, சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டிற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்து வந்தார். அருடைய ஆசைக் கனவுகள் ஒவ்வொன்ருகப் பலித்து விட்டன. ஆனல் பிரிட்டிஷார் சூழ்ச்சியால், அல்ஸ்டர் மாகாணம் வேறு, மற்ற அயர்லாந்து வேறு என்று அயர்லாந்து இரண்டு துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டதை மட்டும் அவரால் மாற்றவே முடியவில்லை! அல்ஸ்டர்தான் அயர்லாந்தின் பாகிஸ்தான்.

ஆர்தர் கிரிபித் என்ற அரசியல் ஞானியையும் அயர்லாந்தின் விடுதலைப் போரின் வீரச்சரித்திரத்தில் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம். அவர் நடத்திய பத்திரிகைகளும், எழுதிய நூல்களும் மக்களுக்கு வீரத்தை ஊட்டின, தாய்மொழியாகிய 'கெயிலிக்' மொழியின்மீது மட்டற்ற அன்பை வளர்த்தன. 1922-ம்வூ ஆகஸ்ட்மீ 12-ம்வ அவர் தமது காரியாலயத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, வழியில் களைப்பினால் இறந்து விழுந்து விட்டார். அவருடைய கடுமையான உழைப்பே அவரைக் கொன்றுவிட்டது.

இளஞ் சிங்கம் மைக்கேல் காலின்ஸையும் அயர்லாந்து ஒரு நாளும் மறக்காது. சிரித்த முகமும், செவ்விய உள்ளமும் கொண்டவன். 'பயம்' என்பது அவனைக் கண்டு பயப்படும். ஊர் முழுதும் அவனைப் பிடிக்கப் போலீஸ்காரர்களும், பட்டாளத்தார்களும் திரியும்போது, அவன் பெரிய ரஸ்தாக்களின் முனையில் நின்று தொண்டர்களுக்கு வேலைத் திட்டம் வகுத்துக் கொண்டிருப்பான். அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்பவருக்கு 10,000 பவுன் பரிசளிப்பதாக அதிகாரிகள் கூவிப் பார்த்தார்கள். கடைசிவரை அந்தப் பதினாயிரம் பவுனை வாங்க அயர்லாந்திலே ஆள் கிடைக்கவேயில்லை.

இத்தகைய தலைவர்களின் பெருமையாலும், **தான் பிரீன்**, ஸீன் டிரீஸி, ஸியாம் லிஞ்ச், ஹோகன், மார்ட்டின் ஸாவேஜ் போன்ற பல்லாயிரம் வீரத்தொண்டர்களின் தியாகத்தாலும் அயர்லாந்து விடுதலை பெற்றது உலக சரித்திரத்தில் ஒரு பொன் ஏட்டில் எழுத வேண்டிய சரித்திரம். 43-லட்சம் ஐரிஷ் மக்கள் ராட்சஸ வலிமையுள்ள ஓர் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வென்றது சரித்திரமே யாகும்!

சுதந்திர ஜோதியில் அடிமை இருளும், அறியாமை இருளும் அகன்றன! ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு முன்னேற்றம்! பற்பல சீர்திருத்தங்கள்! ஐரிஷ் மக்கள், மற்ற நாட்டவரைப் போல், தலை நிமிர்ந்து மிடுக்குடன் வாழ்கிறார்கள்!

வாழ்க சுதந்திரம்! வாழ்க வையகம்!!

COMMERCIAL PRINTING & PUBLISHING HOUSE, Madras-1.